

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA Today Bestseller
TONI BLAKE

İyi Dilekler Yolu

*Bir başkası için tuttuğumuz dilekler
mutlaka gerçekleşir.*

Sister's Planet

USA Today Bestseller
TONI BLAKE

İyi Dilekler Yolu

Hayat tesadüflerle doludur. Üstelik birçoğu, haberimiz bile olmadan, bizim için yaşanır.

Lucky ve Tessa'yı birbirine bağlayan tesadüfler saymakla bitmez. Aynı kasabada doğup büyürler, aynı okula giderler, aynı kasabayı aynı zamanlarda terk edip yine aynı zamanlarda hayatın bozgununa uğrayarak geri dönerler. Bütün bunları yaşarken birbirlerinden haberdar bile değildirler. Yıllar sonra geri döndükleri Destiny'de, yine bir tesadüf sonucu karşılaşır ve tanışırlar.

Karanlık geçmişinden kurtulmaya çalışan Lucky ile kronik hastalığı yüzünden zor bir hayat yaşayan Tessa'nın hikâyesi, hem eğlenceli hem de duygu dolu. Bir yandan çılgın, bir yandan da ayakları yere çok sağlam basan bir öykü. Okurken birçok duyguyu aynı anda hissedeceksiniz.

Toni Blake
İyi Dilekler Yolu

Kitabın Özgün Adı: Whisper Falls
Nemesis Kitap / Roman
Yayın No: 210
Yazan: Toni Blake
Çeviren: Feyzan Kiper
Yayına Hazırlayan: Funda Diken
Kapak Tasarım ve Uygulama: Başak Yaman Eroğlu

ISBN: 978-605-5092-97-9

© Toni Herzog
© Nemesis Kitap

Bu kitabın yayın hakları Nurcihan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla, Jane Rotrosen Agency LLC'den alınmıştır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz. Sertifika No: 26707

1. Baskı / Temmuz 2014

Baskı ve Cilt:
Melisa Matbaası
Çiftchavuzlar Yolu Acar Sitesi No: 4 Davutpaşa / İstanbul
Tel: 0212 674 97 23 - Sertifika No: 12088

Yayımlayan:
NEMESİS KİTAP
Gürsel Mah. Alaybey Sk. No:10/2 Kağıthane / İstanbul
Tel: 0212 222 10 66 - Faks: 0212 222 46 16
info@nemesiskitap.com / www.nemesiskitap.com

Ücretsiz PDF Kitap Arama: <https://rantey.org>

İyi Dilekler Yolu

Toni Blake

Sister's Planet

Çeviren: Feyzan Kiper

Bölüm 1

“Miyav.”

Tessa Sheridan, kanepede yanına tünemiş olan grili beyazlı kediye bakıp kaşlarını çattı. “Şimdi ne istiyorsun? Fancy Feast mamasıyla karnını doyurdum, zilli küçük topun içeride. Çiş kumun da kapının önünde,” diye kediyle konuştu.

“Miyav,” dedi kedi yine. Tüylü minik suratında ısrarlı bir bakış vardı. Aynı adı taşıdığı Jane Austen kitabının karakteri gibi cana yakın olmayan ve Tessa’nın dikkatini çekmeyen Bay Knightley, sanki bir medyum gibi onun yüzüne bakıyordu. Tessa onun ne derdi olduğunu anlayamamıştı ve artık sabrı kalmamıştı. Tessa, annesiyle birlikte birkaç saat uzaklıktaki akrabalarını ziyarete giden arkadaşı Amy’nin, kedisine bakmayı kabul etmişti. Tessa aslında Amy’nin evinde kalacaktı, ama kendini iyi hissetmediği için, kediye, kendi evine getirmesi daha mantıklı gelmişti. Şimdi de hayvan onu hiç rahat bırakmıyordu.

“Yine ne var, aptal kedi?”

“Miyav.”

Tessa gözlerini devirdi, koltuk minderini göğsüne bastırıldı. Midesi sadece dengesini bozacak kadar bulanıyordu.

Ama Tessa mide bulantısına odaklanmayı istemedi. Koltuk minderini bırakıp ayaklarına doğru itti ve Bay Knightley'e döndü, "Posta kutusuna bakacağım. Ben yokken sen de pahalı yemeğini ye," dedi. Tessa dışarı çıkarken ayakkabı giyme zahmetine katlanmadı, çünkü Mart başında sıcaklık yirmi bir dereceydi, hava güneşliydi ve evin önündeki beton araba yolunun sıcaklığı ayaklarına iyi geliyordu.

Oturduğu kulübenin iç kapısı açıktı, sineklik kapısını da açtı, bir anda grili beyazlı bir tüy yumağının ayaklarının dibinden ok gibi fırladığını gördü! Tanrım. "Knightley! Hemen buraya gel!"

Bu iletişim teşebbüsü de daha öncekiler gibi sonuçlandı. Kedi, Tessa'yı duymazdan gelerek hızla ağaç evin köşesini döndü, gözden kayboldu.

"Bay Knightley!" Tessa sineklik kapısını çarptı, kedinin peşine düştü. Tessa bu yüzden, sıcak beton yerine serin çimenlerde koşmaya başlamıştı ve kulübenin etrafında koşuşturup durduğu için, nahoş bir şeyin üstüne basmaktan korkuyordu.

Ve hay aksi! Bay K. yoktu. Kedi bir anda ortalıktan kaybolmuştu. Bu durum Tessa'nın mide bulantısının artmasına neden oldu. Tessa, Amy'nin kedisini kaybederse... Yok, bunu hayal etmesi bile imkânsızdı. Kedisine aşırı bağlı olduğu için onunla sürekli ayrılmayacaktı ve Tessa,

sevgili kedisi olmadan Amy'nin yaşayabileceğini hiç sanmıyordu. Tessa bu yüzden dehşete kapıldı.

Ama telaşa mahal yok. Onu bulacaksın. Bulmak zorundasın. “Pisi, pisi!” diye, tiz bir sesle seslendi Tessa. “Gel, pisi pisi.”

Tessa kulübesinin arka tarafını gözden geçirirken, çok korktuğu için kafası allak bullak olmuştu. Arka bahçenin ötesindeki tepede, bir yanında garajı olan küçük, beyaz bir çiftlik evine doğru çıkıyordu. En azından o evde oturan yeni komşusu hastalıktan kalmıştı. Tessa onunla henüz tanışmamıştı. Tessa'nın tek bildiği, yeni komşusunun, motorlarıyla gelen çok gürültücü arkadaşları olduğuydu. Tessa bu yüzden, komşusuyla tanışma fırsatı bulamamıştı. Tessa'nın buraya, huzur ve sükûnet bulmak için geldiği düşünülürse, bitmek bilmeyen motosiklet sesleri onun için yeni bir sorun anlamına geliyordu. Her şey bir yana, Tessa şimdi de Bay Knightley'i kaybetmişti.

Hayır, kaybetmiş olamazdı. Tessa buna inanmak istemedi. “Knightley!” diye öfkeyle seslendi. “Hangi cehennemdesin?”

Tessa yeşermeye başlayan çimenlere doğru sessizce yürüse de ne sinir bozucu bir miyavlama duydu, ne de bir kedi gördü. İşte o zaman, nasıl bir yerde yaşadığını düşünmeye başladı. Yaşadığı yerde çok fazla ağaç vardı. Yarım millik mesafede de, Tessa'nın ağaç kulübesi ve komşunun evinden başka ev yoktu. İkisi de Whisper Falls Yolu'nun en yüksek arazisine yapılmıştı. Gölge ve dar kaldırım, evlerin bir yanından kıvrılarak ilerliyordu.

evlerin diğerk yanınıd ise, muhtemelen elli yard uzakta, ağağların arasından Whisper Nehri geçiyordu. Orada, bir kedinin saklanabileceğı, kaybolabileceğı ya da yaralanabileceğı çok fazla yer vardı. Bay Knightley kendini nehre atacak değildi ya, ama işte... Tessa, onu buralarda nasıl bulacaktı? “Gel, pisi pisi!” diye kediyi çağırılmaya devam etti. Tessa, bahçenin, nehre ve ilerideki Whisper Falls’un hafif yokuşuna doğru inen tarafına vardığında, yüreğı, ağzında atmaya başlamıştı. Tessa, gündüz vakti olmasına rağmen bir hayli karanlık olan koruluğa doğru baktı ve, “Lütfen, pisi pisi!” diye kediyi çağırırdı.

Ormanda hareket eden hiçbir şey yoktu, ama Tessa bulunduğı yerden, şelalenin sesini duyabiliyordu. Yukarı, bahçeye doğru yürümeye başladı, bir yandan da sağ tarafındaki ağağlara bakıyordu. “Bay Knightley, beni duyuyorsan eğer, sana karşı kibar olmadığım için özür dileirim. Ortaya çık da, evimize gidelim. İstersen seni kaşıklabile beslerim. Küçük topunla oynarız, çenenini kaşıırım, Amy’nin yapmamı istediğı, ama yapmadığım her şeyi yaparım,” diye çaresizce seslendi Tessa.

Tessa, gölgelerin arasında, serin esintiyle ürperip kollarını gövdesine sardı. Üstünde sadece kolsuz bir atlet ve bir kot pantolon vardı, çıplak ayakları da soğuktan donmuştu. “Bay Knightley, lütfen bunu bana yapma,” diye yalvararak kasvetli ormana baktı. Sesinde çaresizlik vardı, her şeyi göze almıştı, kendini tutamadı. “Lütfen geri dön, farklılıklarımızla anlaşmaya çalışırız. Beraber oynar, birbirimize sarılırız, söz veriyorum,” dedi. Tessa, onunla

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

konuşmaya çalışmanın, aptalca olduğunu biliyordu, ama başka ne yapacağını da bilemiyordu.

Arkasında bir adamın hafifçe öksürdüğünü duyunca, Tessa'nın, aklı başından gitti. Sesin geldiği yöne doğru hızla döndü ve... Aman Tanrım. Bu adam yeni komşusu olamazdı. Komşusunun korkutucu görünüşü karşısında Tessa, yerinden sıçrayacak gibi olduysa da kendini kontrol etmeyi başardı. Komşusunun boyu en az bir doksan vardı, uzun siyah saçları geniş omuzlarına dökülüyordu. Siyah, Harley Davidson tişörtü adamın gövdesini sarmıştı. Yanık tenli, kaslı kollarında dövmelemler vardı. Tessa'nın bu adam karşısında, nefesi kesildi, tüyleri diken diken oldu.

“Birini mi arıyorsunuz?” dedi adam. Adamın sesi, Tessa'nın beklediği gibi kalındı ve derinden geliyordu. Adamın yüz ifadesinden, Tessa'nın biraz çılgın bir tip olabileceğinden şüphelendiği de belli oluyordu. Muhtemelen, Tessa'nın ormana bakıp olmayan biriyle konuştuğu, oynamaktan ve sarılmaktan bahsettiği için, adam biraz şaşkıındı.

“Arkadaşımdın kedisi,” dedi Tessa. ‘Farklılıklarıyla anlaşmaya çalışmak’ gibi aptalca laflar etmişken, acaba bu söylediği durumunu açıklamaya yetmiş miydi ki? “Kaçtı da. Kedisine bakıyordum,” diye devam etti. Tessa, bu adamın koyu kahverengi gözlerinde bir şey görmüş, huzursuz olmuştu. Adamın, etrafına hükmeden, şaşırtıcı derece güzel gözleri, uzun, gür kirpikleriyle çevrelenmişti. Bu gözlerdeki sıcaklık, sert, hoyrat, hatta biraz da korku-

tucu görüntüsüyle çelişiyordu. “Adı Bay Knightley,” dedi Tessa, afallamış bir halde.

“Kediye göre çok tuhaf bir isim,” dedi adam kuru bir sesle.

“Evet.” Tessa açıklamaya devam edip, bu ismin Jane Austen ile ilgili bağlantısını anlatacaktı, ama detaylara girmemeyi tercih etti. “Onu gördünüz mü?” Tessa gerilmişti, boğazına oturan yumru yüzünden, güçlkle konuşuyordu.

Güçlü ve kuvvetli olan bu adam, başını iki yana sallayarak, “Hayır, dışardan yeni geldim,” dedi, ama Tessa, onun tehditkâr bakışlarının, nedense tanıdık geldiğini fark etti. Sesi yüzünden miydi, yoksa gözleri yüzünden miydi? Kabadayı duruşunda gizli olan bir şey mi vardı? Tessa sonradan anladı ki, bu adam, Romo’lara benziyordu. Destiny kasabasındaki, kökleri yarım asra kadar uzanan Romo ailesinin bir üyesi gibiydi.

Sonra Tessa’nın aklına, bu adamın, yıllar önce kasabayı terk eden ve bir daha kendisinden haber alınamayan Lucky Romo olup olmadığı sorusu geldi.

Hayır, kesinlikle olamaz diye yanıtladı kendini Tessa. Çünkü Lucky Romo, kasabaya geri dönmüş olsaydı, Tessa mutlaka duyardı. Arkadaşı Rachel, Lucky’nin ağabeyi Mike Romo ile nişanlıydı.

Tabii eğer Lucky, geri döndüğünü kimseye söylemediyse duymamış olması normaldi. Tessa’nın bu yeni komşusu henüz birkaç hafta önce yerleşmişti. Whisper Falls

bir hayli تنها bir bölgeydi ve saklanmak için uygundu. Zaten Tessa da o bölgeyi, bu yüzden seçmişti.

Yine de Tessa'ya bu durum mantıklı gelmiyordu. Lucky, memleketi Destiny'ye geri döndüyse, neden ailesiyle temas kurmamıştı? Rachel ve Mike'la sık sık görüşüyordu, ailede önemli bir durumun olmadığını gayet iyi biliyordu.

“Şey, iyi misin?” dedi adam, gözlerini kısarak.

Hay aksi. Pek de iyi değilim. Amy'nin kedisini kaybettim. Hâlâ sersem gibiyim. Uzun zamandır ortalarda gözükmeyen Lucky Romo olması muhtemel, çam yarması gibi, motorcu bir komşum var. Kalbim yerinden çıkacakmış gibi çarparken burada durmuş ona bakmaya devam ediyorum üstelik diye düşünürken, “Hayır,” dedi Tessa dürüstçe. Aslında adam, sorusunu sorarken, tuhaf görünüyorsun, senin için endişeleniyorum, demek istemişti. “O kediyi bulamazsam, öldüğümün resmidir,” diye devam etti Tessa.

Adam başını hafifçe yana yatırıp ciddi bir tavırla, “Çok önemli bir kedi herhalde,” dedi.

“Evet. Çok.” Tessa, tepenin otuz yard aşağısındaki ağaç kulübeyi gösterdi. “Ben, sizin komşunuzum, bu arada,” dedi.

Tessa kendini tanıtacaktı, ama bu tuhaf adama, kendisi hakkında bilgi vermek konusunda, içi pek rahat değildi. Aslında adamın kendini tanıtmasını bekliyordu. Oysa adam, “Kedi nasıl kaçtı?” diye sordu.

“Kapıyı açınca kaçırıldı,” diye yanıt verdi Tessa.

Tessa, adamın gözlerinde ilk kez neşeli bir pırıltı görmüştü. “Pek iyi bir kedi bakıcısı değilsin, herhalde,” dedi adam gülümseyerek.

Bu sözler Tessa’nın gerginliğini biraz da olsa, hafifletti. “Eğitim kılavuzumu kaybettim,” dedi. “Aslında fazla uzaklaşmış olamaz.”

Tessa aynı şeyi düşünmüyordu, ama bu fikir, eğer hâlâ buralardaysa, Bay Knightley’i nasıl yakalayabileceğini umut etmesine neden oldu. Ayrıca, kedi kaçtığından beri, Tessa’nın yaptığı en işe yarar şey buydu. Tessa dövme ve kaslı komşusunu çözmeye çalışacağına, zamanını daha iyi kullanmalıydı. Bunları düşünürken bile, adamın pazısını çevreleyen zincir dövmesine takıldı gözü, kolunun üstündeki turuncu alev dövmesini fark etti. “Yanında yumak var mı?” dedi.

Geniş omuzlu komşusu gözlerini kırıştırdı, Tessa’nın deli olduğunu düşünür gibi bakmaya başladı. “Ne var mı?” diye sordu adam şaşkınlıkla.

“Yumak,” dedi Tessa ve boğazına oturan yumru yüzünden güçlükle yutkundu. “Bay Knightley yumakla oynamayı çok sever. En sevdiği de kırmızı yumaktır,” diye devam etti. İçinden de kendi kendine, *Kapa çeneni, sus, sus* diyordu.

“Maalesef örgü sepetimi daha açmadım,” dedi adam soğuk sesiyle, Tessa’nın zaten bildiği bir şeyi teyit etmiş oldu: Motorcular örgü örmez ve ne kırmızı ne de başka renk yumaklar yoktu. İşte tam o sırada, adam, omuzunun

üstünden evine doğru baktı. “Bir dakika, aklıma bir şey geldi,” dedi.

Adam dönüp evine doğru giderken, Tessa, onun tişörtünde sadece Harlay Davidson reklâmı olmadığını gördü. Tişörtün arkasında kırmızı harflerle, *Lucky'nin Özel Sipariş Motor Boyama Atölyesi*, yazıyordu.

Vay canına dedi Tessa kendi kendine.

Demek ki Tessa yanılmıyordu. Bu adam Lucky Romo'nun ta kendisiydi! Kanlı canlı karşısındaydı! Bu bir mucize!

Çünkü Lucky'nin ailesi, uzun zamandır ondan haber alamayınca, oğullarının ölmüş olmasından korkmaya başlamıştı. Tessa, Lucky'nin, bir ara batı tarafında yasa dışı bir motorcu çetesine katıldığı hakkında söylentileri hatırlamıştı. Bu yüzden herkes Lucky'nin öldüğünü düşünmüştü.

Aman Tanrım. Motorcu olmak başka şey, yasa dışı bir motorcu çetesine katılmak ise, bambaşka bir şeydi. Tessa, Amy'nin kedisini alçak, tehlikeli bir suçluyla mı arıyordu yoksa? O sırada Knightley'i falan boş verip kaçmayı düşündü. Belki de Tessa, komşusunun tehlikeli görüntüsü yüzünden, adını söylemek istememişti. Tessa oradan kaçmazsa, onun kim olduğu hakkında bildiklerini söylemeli miydi?

Tessa'nın daha fazla düşünmesine fırsat kalmadan, beyaz evin kapısı açıldı ve Lucky Romo, küçük bir kâse süt ile geri geldi.

Lucky hiç konuşmadan bahçeye yani Tessa'nın yanına

mişti. Bu adam mutlaka Lucky Romo'ydu. Adamın motor kullanıyor olması da, tişörtünün arkasındaki ismi de Lucky Romo olduğunu gösteriyordu. Başkasının iş yeri de olabilirdi pekâlâ, ama adam gür, siyah saçları ve yanık teniyle Mike'a çok benziyordu.

Yani adam Lucky Romo'ydu. Lucky sonunda memleketine dönmüştü.

Tessa, adamın ailesiyle barışmaya gelmediyse eğer, neden Destiny'ye dönmüş olduğunu merak etmeye başladı.

Bay Knightley kâsenin dibini bulunca Tessa, onu kucaklayıp ayağa kalktı. "Teşekkür ederim," dedi. Tessa, adamın sert ifadeli yüzüne, kaçamak bir bakış attı. Adamın büyüleyici gözlerine bakınca, bir an başı döndü. Tessa hayatında, hiç bu kadar kaslı, uzun saçlı ve o kadar dövmesi olan bir erkek, görmemişti.

"Sorun değil." Adam hâlâ *Bay Duygusuz*'u oynuyordu, sesi kupkuru ve mesafeliydi.

"Hayatımı kurtardın," dedi Tessa.

Adam imalı bir tavırla başını yana eğdi. "O kadar da değil," dedi.

Bu cevap Tessa'ya, yasa dışı çeteye ilgili dedikoduları hatırlattı. Belki de yasa dışı işler yapan bir motorcu, bu sözü Tessa'dan daha ciddiye almıştı. Yani Tessa'nın bu adamdan korkması mı gerekiyordu? Zaten Tessa, işin bu kısmını hatırlamadan bile adamdan biraz korkmuştu.

Yine de Tessa, kasları gerilmiş olsa da, ona başka açılardan da tepki verdiğini hissetti. Mesela o tepkiler, gö-

ğüslerinde ve bacaklarının arasındaydı. Tessa bu tepkilerin neden olduğunu çözmeye çalıştı. Belki de sadece sınırları uyarılmıştı ve adam gözünü korkuttuğu için bedeni harekete geçmişti.

Tessa, başını eğip dudağını ısırды. Kalbi hâlâ hızla çarpıyordu. Kendisini zorlayıp son bir kez daha adamın gözlerine baktı ve “Yine kaçmadan onu eve götürsem iyi olacak,” dedi.

Bay Duygusuz cevap vermeyince Tessa, kucığında ke-diyle, evine gitmek üzere döndü.

Tam o anda, adam onun arkasından, “Görüşürüz seksi şey,” diye seslendi.

Bu sözleri duyan Tessa, olduğu yerde çakılıp kaldı. Adam ona nasıl o şekilde seslenmişti? Tessa, omzunun üstünden geriye baktı. Adamın gözlerinde yine neşeli bir ifade vardı. “Tişörtünde yazıyor,” dedi adam.

Başını eğen Tessa o an ölmeyi istedi. Üstünde “Seksi Şey” yazan tişörtünü giydiğini, tamamen unutmuştu. Aslında Rachel’ın, doğum gününde Tessa’ya hediye ettiği pijama takımının üstüydü bu. Altında ise gülümseyen küçük acı biberler vardı. Ama en kötüsü, sütyen takmamıştı ve göğüsleri gayet net bir şekilde belli oluyordu. Tessa’ya göre bu, tamamen rezillikti.

Tessa’nın boğazındaki yumru, biraz olsun hafiflemişken, yeniden büyüdü, yanakları alev alev yanmaya başladı. “Ha, görüşürüz,” dedi. Ama Tessa bir daha adamın gözlerine bakamadı, çünkü bu ona göre artık mümkün

değildi. Bu yüzden Tessa, çimenlerinden arasından aceleyle, kaçar gibi tepeden aşağıya indi.

Tessa dişlerini sıkıp kucığındaki kediye baktı. “Başımın belasısın, beyefendi,” dedi.

Tessa bütün gece boyunca yaşadıklarının şaşkınlığını üstünden atamadı. Gizemli komşusunun Lucky Romo olduğunu öğrenmiş, üstüne üstlük adam bir de tişörtünün altından göğüs uçlarını görmüştü. Ama Tessa evde olduğu için o kadar rahat giyinmişti. Yanı başında bir komşu olmasına alışkın olmadığı da belliydi.

Tessa, eve gelir gelmez Rachel’ı aradı. Arkadaşına, ne zamandır haber alınamayan Lucky Romo’yu anlatacaktı. Fakat karşısına telesekreter çıktı. Tessa’nın telefon bağımlısı arkadaşı artık, sık sık telefonunu unutur olmuştu. Tessa sonradan, Rachel ve Mike’m eve dönmek üzere Florida’dan bir önceki gün, yola çıktığını hatırladı. Herhalde hâlâ yoldaydılar.

Günlerden pazartesiydi ve Tessa, Rachel ve Amy’yle öğle yemeğinde buluşacaktı. Rachel’a haber, orada verebilirdi. Tessa, motorcu komşusunun karşısında yaşadığı utancı hâlâ hatırlamasının dışında, keyfi yerindeydi. Birincisi, Tessa, bir önceki günden çok daha iyi hissediyordu. İkincisi, Bay Knightley bugün evine dönüyordu. Öğle yemeğine giderken kediyi, Amy’ye bırakacaktı. “Gir bakalım,” diyerek, kediyi lüks kafesine doğru yönlendirdi. Knightley’nin diğer eşyaları da arabada, bir kutunun içindeydi. Tessa, Amy’ye, kedinin bu kadar çok eşyası varsa, ona bir valiz alması gerektiğini söyleyecekti.

Tessa, kulübenin kapısını kilitleyip, sedan tipi arabasına doğru yöneldi. Tepedeki eve bakmaktan, kendini alamamıştı. Her şey sakindi, etrafta kimse yoktu. Tessa, derin bir nefes aldı ve *Keşke her şey hep böyle sakin kalsaydı* diye içinden geçirdi. Tessa huzuru ve sessizliği özlemişti.

Ama Tessa, rengârenk olan uzun eteğine şöyle bir bakınca, yeniden canlandı. Sevdiği bir şeyi giymesi ona enerji vermişti ve son birkaç yılda, en küçük mutluluğu bile hafife almamayı öğrenmişti. Çünkü bazen hayattaki küçük şeyler, önem kazanıyordu.

Tessa, Nissan arabasıyla anayola çıkarken, kulübesinin önündeki posta kutusunun üstündeki tabela dikkatini çekti: *Tessa İç Dekorasyon. Ah, ağabeyciğim* diye geçirdi içinden. Evet, işine kendi adını vermek zekice ve kurnazca bir şeydi. Lucky Romo da onun adını hiç öğrenemezdi artık!

Tessa onu hatırlayınca dudağını ısırıldı. Lisede ondan bir sınıf öndeydi. Lucky, çok yaramaz bir çocuktuk, kabadayılık yapar, ortalığı birbirine katardı. Kavgaya karışır, okuldan kaçır, hızlı araba kullanır, o zaman bile saçlarını uzatırdı. İçki ve sigara içerdi. Tessa, onun uyuşturucu kullandığını bile duymuştu.

Lucky mezun olur olmaz da ortadan kaybolmuştu.

Tessa tüm bunları düşününce, kendisini asıl şaşırtan şeyin, adamın kediye bulmasına yardım edecek kadar nezaket göstermesi olduğunu anladı.

Belki de aslında seni dedi kedi kendine tutmuştu...

şlaşmamı her hatırladığımda neden terlemeye başlıyorum?

Tessa, onunla karşılaştığı anı düşünmeye, hissettiği her şeyi hatırlamaya çalıştı. Korkuya kadar varan tuhaf bir gerginlik hissetmişti. Lucky o kadar iri cüsseliydi ki, Tessa, onun böyle geniş omuzlu, kaslı birine dönüşeceğini asla tahmin edemezdi. Ayrıca, Tessa, daha önce ne motorcu, ne de potansiyel bir suçlu görmüştü. Bu düşünceyle hafifçe ürperdi. Tessa aynı zamanda onda, daha önce hiç hissetmediği bir saflık da hissetmişti. Bu hissettiği garipti, çünkü Tessa saf biri değildi. Ne de olsa, Tessa otuz üç yaşındaydı, ama nedense onun karşısında aşırı derecede masum hissetmişti kendini. Bu Tessa'nın, Bay Knightley ile konuşmasından, onun deli olduğunu ve kediye kaçırıldığı için aptal biri olduğunu düşünmesi gibiydi.

Yani aslında tüm bunlar, Tessa'nın terlemesini ve boğazına takılan yumruyu açıklamasına yetiyordu. Ama dahası da vardı. Kendisine dürüst olması gerekirse, ona karşı sert, hatta hayvani bir çekim hissetmişti. Bu tamamen kendiliğinden ve istemeden olan bir çekimdi. Çünkü Tessa'nın hissettikleri onu, biraz korkutmuştu. Sonuçta Lucky'nin, yasa dışı bir motorcu çetesine üye olduğu hakkında şüpheler vardı. Ve bir de o dövmeleri vardı. Bay K.'yi bulmasına yardım ettiği için, Tessa biraz gevşemiş de olsa, onun yanında kendini tehlikede hissediyordu.

Ve bir de, göğüs uçlarının görünmesi meselesi yine aklına geldi. Bay Knightley'yi eve getirince, aynaya bak-

mişti ve sonrasında kendine bir not yazdı: Artık bir komşun var. Daima sutyenini tak. Daima.

Tessa artık bu konuya kafayı takmayacaktı. Evet, bu onun için iyi bir fikirdi. Sonuçta kutlanacak çok şey vardı. Güneş parlıyordu, arkadaşlarıyla buluşmaya gidiyordu ve şu mızımız kediden kurtuluyordu. Amy, sahibi olduğu ve Tessa'nın yarı zamanlı çalıştığı kitapevinin (adı Under the Covers) üstünde oturduğu için, Tessa öğle yemeğine giderken kediye bırakabilirdi.

Yarım saat sonra, kedi ile sahibi artık birbirlerine kavuşmuştu. Sonrasında Tessa ve Amy, Dolly's Main Street Cafe'de Rachel ile buluştu. Rachel yüksek topuklu çizimleri, boynundaki kırmızı fuları, yeni kesilmiş omuz hizasındaki sarı saçlarıyla her zamankinden daha şıktı. Rachel anneannesinin elma bahçesine yardımcı olmak için geçen sonbaharda Destiny'ye geri dönmüş, ama Chicago'daki jet sosyete hayatını bırakması, ona, şıklığından bir şey kaybettirmemişti. Mike'm ailesini ziyarete Florida'ya gittikleri için bronzlaşan teni, onu, çok daha muhteşem gösteriyordu.

"Evet," dedi Tessa, otururken. "İkinize de seyahatlerinizin nasıl geçtiğini sormayacağım, çünkü size haberlerim var. Büyük haberler."

Rachel gözlerini kırptırdı, şaşırmıştı, çünkü Tessa'nın hayatında bu günlerde bir değişiklik olması pek mümkün değildi. Tessa'nın haberleri olması, hem de büyük haberleri olması, şaşılacak bir şeydi. Ama Amy parmağını sallayarak Tessa'nın sözünü kesti. Tessa'nın hep

imrendiği havuç kızılı doğal bukleleri sallandı. “Önce nasıl olduğunu sorayım. Kedimi sana bıraktığım için çok huzursuz oldum, ama başka kimseye de bırakamazdım, Rachel da yoktu,” yoktu dedi Amy.

“Artık iyiyim,” dedi Tessa. “Vereceğim haber bundan daha önemli.” Yıllarca süren ve ne olduğu anlaşılamayan bir sindirim hastalığından mustarip olan Tessa’ya, Crohn’s hastalığı teşhisi konmuştu. Bu hastalığı, onu çok yıpratmış, bu nedenle de hayatında önemli değişiklikler yapmak zorunda kalmıştı, ama yine de Tessa, güçlü olmaya çalışıyordu. Dün olanları arkadaşlarına anlatmak için de sabırsızlanıyordu.

“Vay canına,” dedi Amy. “Önemli şeyler oldu herhalde.”

Tessa bir ona, bir Rachel’a baktı. “Size yeni komşumdan bahsetmiştim ya?”

İkisi de başlarını salladılar, “Motorcuları da söylemiştin,” dedi Amy.

“Evet. Dün onunla tanıştım.” Nasıl tanıştığını anlatmak niyetinde değildi, çünkü Amy’yi telaşlandırmak istemiyordu. Hem zaten, asıl önemli olan o konu değildi.

“Evet?” dedi Rachel.

Tessa iç geçirerek, “Komşum Lucky Romo,” dedi.

Amy dehşetle içini çekti, Rachel’ın ağzı bir karış açık kaldı. Amy, Destiny dedikodularına bayılırdı, ama bu konu Rachel’ı daha çok ilgilendiriyordu. Lucky’nin evden ayrılması Mike’ı çok üzmüştü. Onun hayatta olduğunu öğrenmek... Bu gerçekten de çok büyük bir haberdir.

Rachel afallayıp kalmıştı, konuşamıyordu bile. Sonunda, “Emin misin?” diye sorabildi.

“Büyük ihtimalle öyle,” dedi Tessa. “Tanıdık geldi, Romo’ları andırıyordu, sonra arkasına dönünce tişörtünde *Lucky’nin Özel Sipariş...* gibi bir şey atölyesi yazısını okudum. O yazıyı görmeden de Lucky olabileceğini tahmin etmiştim, yazıyı görünce de ondan başkası olamaz diye düşündüm.”

Rachel başını iki yana salladı, hâlâ duyduklarını sindirmeye çalışıyordu. “Ne dedi? Neden dönmüş? Neden ailesiyle temas kurmamış?” diye sorularını sıraladı.

“Bilmiyorum,” dedi Tessa. “Çok konuşmadı. Ona bunları sormak, hatta onu tanıdığımı belli etmek konusunda kararsız kaldım. Yani sonuçta motorcu çetesine katıldığı söylentileri var.”

Şimdi de Rachel dehşetle içini çekiyordu. “Ah, doğru ya.” Sonra dişlerini sıktı. “Tanrım, gerçekten oysa eğer, yanı başında oturman doğru mu? O ıssız yerde? Bağırırsan kimse duymaz,” dedi.

Tessa buz gibi gözlerle ona baktı. “Baltalı katilleri hatırlattığın için teşekkürler,” dedi.

“Kusura bakma, ama...” Rachel son derece ciddiydi. “Mike onun yasa dışı işler yaptığından şüphelendiğini söylerken haklı sebepleri vardı,” diye yanıt verdi.

“Evet, biliyorum. Hatırlatmana gerek yok. Toparlanıp taşınacak halim yok ya. O evi satın aldım. Beş kuruşum kalmadı,” dedi Tessa. Hastalığı yüzünden, çok kazandığı iç dekorasyon işlerini bırakmak zorunda kal-

dıktan sonra yeni, daha mütevazı dekorasyon işleri almak üzere memleketine dönmüş, ama umduğunu bulamamıştı. O zamandan beri kendi işini kurmaya çalışıyordu, ama henüz başaramamıştı. Tessa, birikiminin çoğunu, oturduğu kulübeye yatırmıştı. Çünkü bunun, kira ödemekten daha akıllıca olacağını düşünmüştü. Elinde kalan sınırlı parayla geçiniyor, kitapçada yarı zamanlı çalışarak biraz olsun katkı sağlamaya çalışıyordu.

Karşısında oturan Amy başını yana eğip, “Suçlu gibi görünüyor muydu?” diye sordu.

Tessa dudağını ısırды. Bu zor bir soruydu. “Şey, bir sürü dövmesi var. Zincirler ve alevler falan. Korkutucu görünüyor. Onunla konuşurken çok çekindim. Ama bir yandan da iyi biri.” Yine dudağını ısırды, en kötü anı hatırladı. “Ha, bir de memelerimi gördü.”

Amy tiksintiyle sinerken, Rachel hayretler içinde kalmıştı. “Nasıl oldu o iş?”

“Şey, aslında tam olarak görmedi, bana hediye ettiğin “Seksi Şey” pijamasının altından gördü. Ama çok feciydi. Üstüme oturduğu gibi, beyaz ve incecik pamuklu kumaştan yapılmış,” dedi.

“Ne güzel bir hediye vermişsin, Rach.” diye azarladı onu Amy.

Ama Rachel gözlerini devirdi. “O pijamayı giyip de insan içine çıkacağını nereden bileyim?” dedi. Aslında Tessa, Rachel’in bu hediyeyi eğlenceli bir teşvik aracı olsun diye verdiğini hatırlıyordu. Tessa’nın, son birkaç yıldır kendini pek seksi hissetmediği bir gerçektir.

“Evin içinde giyiyordum, çünkü çok rahat. Yeni komşuyla karşılaşacağımı bilmediğimden, üstümü değiştirmeden dışarı çıkmıştım. Bir daha asla tekrarlamayacağım bir hata oldu. İnanın,” dedi.

Tam bu sırada mavi saçlı ve en sevdikleri garson Mabel, nihayet elinde menülerle yanlarına geldi, hepsi içkilerini söyledi. Garson uzaklaşınca Amy alçak ses ve temkinli bir tavırla, “Yani... Açık açık baktı mı? Göğüslerine?” diye sordu. Amy seks konusunda çok tutucu olsa da bir yandan da merak ediyordu.

“Aslında, fark edip etmediğini bilmiyorum, çünkü üstümde ne olduğunu tamamen unutmuştum. Bana ‘seksi şey’ diyene kadar,” diye yanıt verdi Tessa.

“Demek seninle flört etti,” dedi Rachel, pek de mutlu görünmüyordu. “Mike’ın sütü bozuk motorcu kardeşi, seninle flört etti.”

Olayı hatırlayınca, ne yazık ki Tessa’nın bedeninin hassas yerleri pır pır etse de Tessa, kendine hâkim oldu.

Tessa, sütü bozuğa karşı elinde olmadan ve istemeden bir çekim hissettiğini arkadaşlarına söyleyemezdi. “Sanırım sadece... Şaka yapmaya çalışıyordu. Ama önüme bakınca gördüm ki... Neyse, biliyorsunuz işte.” Sustu, o rezil durumu hatırladı, başını iki yana salladı. “Yer yarılrsa da içine girseydim,” dedi. Tessa’nın, incecik bir tişörtün altından göğüs uçlarının kazara görünmesi değil, gören kişiyle sürekli yüz yüze gelecek olması canını sıkıyordu.

Yemeklerini ısmarladıktan sonra Rachel hüznünlendi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranney.org>

“Mike bu işe ne diyecek acaba. Lucky’yi hem çok sever, hem nefret eder,” dedi.

Tessa başını salladı. “Şimdi anladın mı, neden büyük haberlerim var dediğimi?”

“Çok dikkatli olmalısın, Tessa,” dedi Amy. Gözlerinde korku dolu bir ifade vardı.

Tessa, bu uyarıyı düşünmeye başladı. Bu durumdan huzursuzluk duymasına rağmen, arkadaşlarının Lucky Romo’nun geri dönmüş olmasına odaklandığını anladı. Tessa, onların endişesi yüzünden, Lucky Romo konusunda daha temkinli olması gerekip gerekmediğini düşünüyordu. Ama işe olumlu tarafından baktı. “Evet, birkaç haftadır buradaydı, motosiklet gürültülerinin dışında ondan tek bir laf işitmedim,” dedi.

“Yine de Lucky’nin tehlikeli olup olmadığını bilmiyoruz,” dedi Rachel.

O gün Tessa, gevşeyip kafasını toplamak için evine döndü. Hava mevsime göre çok güzel, güneşli ve yirmi iki dereceydi. Kulübenin dereye bakan tarafındaki veranda, onu çağırıyordu. Biraz kitap alıp güneşlenebilirdi, bu tam da ihtiyacı olan şeydi.

Tessa içeri girerken şaşkınlıkla fark etti ki, Bay Knightley’in yokluğunu garipsemişti. Hayatında gördüğü en şımarık kedi olduğunu düşünse de, içeri girdiğinde kânenin arkasında yattığını, ya da beyaz patisini yalayıp yüzünü temizlediğini görmek, Tessa’da, bir huzur hissi uyandırmıştı.

Bir yandan da, kedinin asilik edip evden kaçacak diye

Tessa'nın endişelenmesine gerek kalmamıştı. Üstelik kedi kumu temizlemeyi kim isterdi ki? Tessa huzur ve sessizliği seviyordu, bunun tadını çıkaracaktı. Ve tepedeki komşusunun, bugün ki sükûneti bozacak, gürültücü misafirleri olmamasını umut ediyordu.

Tessa, evi toparlarken, bir yandan da arkadaşlarının ne kadar korkmuş olduklarını düşündü, ama sonra, aşırı tepki verdiklerine kanaat getirdi. Amy tam bir endişe kumkumasıydı, belli ki Tessa'nın on yıl boyunca Cincinnati'de tek başına rahat rahat yaşadığını, Cincinnati Üniversitesi'ni bitirip, seçtiği alanda bir iş bulduğunu unutuyordu. Ve hâlâ şehir hayatına takılıp kalmış olan Rachel da, onun ıssız bir yerde oturduğunu söylüyordu. Oysa Tessa'nın kulübesi, arabayla şehirden sadece on beş dakika uzaklıktaydı. Rachel, polis olan Mike'la görüşmeye başladığından beri daha temkinli davranır olmuştu. Hâlâ cesurdu, kimi açılardan çılgın sayılabilirdi, ama bir kanun adamıyla uzun süre birlikte olmak onu, tedbirli biri haline getirmişti.

Tessa, mutfak lavabosunun önündeki pencereden dışarı baktı ve yukarıdaki eve bir göz attı. Her şey sakın görünüyordu, ama bu durum aklına, Lucky Romo ile ilgili başka soruları getirdi. Tessa, Lucky'nin eve girip çıktığını pek görmüyordu, sabahtan akşama kadar orada ne yaptığını merak ediyordu. Tişörtünde motosikletlerle ilgili bir işin reklâmı vardı, peki ama neredeydi bu iş yeri? Bu yakınlarda olmadığı kesindi, yoksa Romo'lar onun izini çok uzun zaman önce bulmuş olurdular. O halde bu iş yerine

ne olmuştu? İflas etmiş ve memleketine dönmek zorunda mı kalmıştı? Öyle ise bile, bu küçük çiftlik evini nasıl geçindiriyordu?

Sonra birden, onu telaşa sürükleyen bir şey geldi aklına: Yoksa evde bir kadın mı vardı? Tessa bugüne kadar onu da görememiş olabilirdi. Sürekli seviştikleri için evden hiç çıkmıyor olabilirler miydi? Yoksa Lucky evli miydi?

Tessa, hayal gücün zıvanadan çıktığını. Lucky'i artık düşünmemesi ve rahatlaması gerektiğini, kendi kendine söyledi. Ve gerçekten, motorcu bir sevgilisi varsa, bundan ona neydi ki? Zaten Tessa ile Lucky Romo birbirlerine uygun değildi.

Tessa'nın bu düşüncesi, motorcu sevgili fikrini kasvetli hale getirdi. Ya hatunu (motorcular sevgililerine böyle derdi, değil mi?) onun Tessa'yla flört ettiğini zannedip bu yüzden onu patakladıysa?

Düşünme. Artık. Yeter dedi Tessa, kendi kendine.

Tessa bir yandan, bu güzel öğle sonrası güneşinin altında miskin miskin uzanırken, bir yandan da çılgınca düşünceleri onun hareketli bir hayata ihtiyacı olduğunu söylüyordu. Akıl ve beden sağlığını koruması önemliydi. Ohio'nun taşra bölgesinde kimse iç dekoratör aramadığına göre, nasıl geçineceğini de bulmak zorundaydı. Biraz güneşlenirse, belki ilham gelirdi.

Tessa koridordan yatak odasına geçip bikinisini giyerken, aklına başka sorular takıldı. Lucky Romo'nun evinden, Tessa'nın verandası görünüyor muydu acaba? Öyle

ise eğer, yarı çıplak vücudunu gözler önüne sermesi akıllıca bir şey miydi? Ya da aşırı sahiplenilen kız arkadaşının gözleri önüne (kız arkadaşı varsa tabii) sermesi akıllıca olur muydu?

Sonra Tessa, bu düşünceyi kafasından attı. İri cüsseli, yeni komşusunun, aktivitelerine engel olmasına izin vermeyecekti. Tessa güneşi seviyordu. Bütün kış boyunca, güneşin açmasını beklemişti. Bu evi almasının bir nedeni de verandasıydı. Zaten, komşusu da nadiren dışarı çıkıyordu. Evde bir kız arkadaşı varsa da, kızın bu durumu kabullenmesi gerekecekti. Dünyanın her yerinde insanlar mayolarını giyip havuza ve denize giriyorlardı, hem o adam mutlaka Tessa'nın bikinili göğüslerinden daha fazlasını görmüştü. Bu yüzden Tessa hiç çekinmeden güneşlenecekti.

Böylece Tessa bikinisini giydi, birkaç dakika sonra havlusunu, kitabını, güneş kremi alıp verandaya çıktı. Keyfi hemen yerine geldi. Tessa'nın, verandaya koyduğu rengârenk menekşeler içini, mutlulukla doldurdu, yeni yeni açmaya başlayan sümbüllerin kokusu burnuna doldu. Şezlonga yerleşirken, tenine vuran güneş ışınlarıyla cennetteymiş gibi hissetti. Dakikalar geçtikçe güneş ışınları içine işlemeye, içini dışım ısıtmaya başladı.

Güneş neden hep onu heyecanlandırıyordu? Güneşin sıcaklığı tenine gerçek anlamda dokunduğu için olabilir miydi? Ya da bronzlaşınca daha güzel, daha seksi hissettiği için miydi? Ya da hissettiği bu şey, iri yarı, korkutucu Lucky Romo'nun, ona "Seksi Sex" demesi yüzünden mi

ortaya çıkmıştı? Tessa, yıllardır ilk kez biraz olsun ateşli hissediyordu kendini. Ya da en azından kayıtsız hissediyordu.

Tessa dudağını ısırdı, seksi olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırladı. Acı gerçek şuydu ki, sağlığı yüzünden, dört yıldan uzun bir süredir seks yapmamıştı. Tessa, üç yıl önce Destiny'ye yerleştiğinden beri, dengesini bozan, kötü günler geçirmişti. O zamanlar birkaç kişiyle çıkmıştı, ama kapı önünde ayrılık öpücüklerinden daha ileri gitmemişti. Bir erkekle o şekilde birleşmenin özlemini çekiyordu, ama artık bu uzak, hatta ulaşılmaz bir umut haline gelmişti. Çünkü aynı zamanda hem hasta, hem beş parasız, hem de seksi olmak mümkün değildi.

Ani bir değişiklik değilse de Tessa'da bir şeyler değişmişti. Sonunda yeniden kendini seksi hissetmesi, çok önemli bir gelişme olabilirdi. Tessa güneşin altında bir başına yatarken bile artık kendini, seksüel olarak, uyanık ve canlı hissediyordu. Belki de bu Lucky Romo sayesinde olmuştu.

Tessa tam o sırada gözlerini kırpıştırarak baktı ve onu gördü. Lucky tepede, kendi verandasındaydı ve Tessa'yı seyrediyordu. Bir anda onu görünce ve kendisine baktığını fark edince, Tessa'nın nefesi kesildi.

Tessa, onu gördüğünü belli etmedi. Nedense birden, onun kendisini gizlice izlediğini düşünmesini istemişti. Vücudu hoşuna gitmiş miydi? Ona... Ona bazı şeyler yapmak istemiş miydi? Tessa aniden aklını istila eden so-

ruharın, etrafını saran seksi havanın ağırlığı altında, nefes alamamaya başlamıştı.

Tessa buna engel olmak istese de, göğüsleri sızladı. Kolları, bacakları ağırlaştı. Şezlongda gerindi, bir dizini kırdı, kollarını başının üstüne doğru kaldırdı, damarlarında atmakta olan doğa, pervasızca cinselliği dışarı vurmak istiyordu. Tessa'ya göre böyle hissetmesi, enerjik ve canlı olması, harika bir histi. Sanki güneş teninden içeri hayat, sağlık ve enerji pompalamıştı. Yoksa buna sebep, Lucky Romo'nun gözleri miydi? Tessa bunu düşünerek dudağını ısırırdı.

Tessa biraz daha zaman geçtikten sonra yukarı doğru tekrar gizlice baktı ve yeni komşusunun verandada oturmaya devam ettiğini gördü. Lucky, evlerinin arasındaki ağaçların arasından, hiç utanmadan onu gözetliyordu. Lucky elinde bir bira şişesi tutuyordu. Başına bandana gibi bir şey bağlamıştı ve uzun saçları sırtına dökülüyordu. Lucky, bugün kolsuz bir tişört giymişti ve dövmeleri uzaktan bile net olarak görülüyordu.

Lucky yine çok çekiciydi ve Tessa'nın bu durum karşısında teni karıncalandı.

İçgüdülerini takip eden Tessa, şezlongu dümdüz yatırdı, yüz üstü uzandı. Sırtını güneşe vermesi Tessa'ya, tepedeki evden gelen kaçamak bakışlar kadar, iyi gelmişti.

Sonra Tessa'nın aklına, en sevdiği, sırtı açık, askılı, yazlık elbisesi geldi. Tessa elbiseyi giydiğinde, sırtındaki bikini izi hiç hoş durmayacaktı. Belki bikinisinin üstünü çıkarsa daha iyi olacaktı.

Tessa elbette kendini kandırmıyordu. Bikini izi oluş-
masın diye düşündüğü de yoktu. Tessa, bikini üstünü,
Lucky Romo için çıkarmayı istiyordu. Ve Lucky Romo,
Tessa'nın önünde, soyunmayı isteyeceğı son erkekti.

Tanrım. Bu yaptığı tehlikeli miydi? Tessa, belayı davet
mi ediyordu?

Tessa bundan emin değildi, ama o tuhaf ve baygın anı
yaşarken de yaptığını pek umursamadı. Tek bildiğı ansı-
zın kendini seksi ve güzel hissettiğıydi. Tessa son birkaç
yıldır tam tersini hissederek, çok fazla zaman harcamıştı.
Artık Tessa'nın yapamayacağı bir sürü eğlenceli şey var-
dı, ama şu anda yeniden çekici biri olmanın basit hareket-
lerini yapabiliirdi.

Tessa, Destiny'ye geldiğinden beri öğrendiğı bir şey
varsa, o da, güzel anları boşa harcamamak ve kıymetini
bilmektir. Arkadaşlarıyla gülüp eğlendiğı bir anı, iyi bir
kitap okuması, ya da güneşin altında uzanması güzel an-
lardan sadece birkaçıydı. Güzel anların kıymeti bilinmeli
ve doya doya yaşanmalıydı. Ve Tessa doğıru olmadığını
bildiğı halde, bu güzel anı da yakalamak zorundaydı.

Tessa alt dudağını ısırarak ellerini arkasına uzattı, biki-
nisini çözdü ve ipler yanlarına düştü. Tessa bunu yapınca
kendini daha bir canlanmış hissetti.

*Ben kuş değılim, ağılar beni yakalayamaz,
Ben kendi iradesine sahip bağımsız bir bireyim.
Charlotte Bronte, Jane Eyre.*

Bölüm 2

Lucky, Tessa'yı liseden tanıyordu. Güzel, çıtı pıtı Tessa Sheridan'dı. Tessa popüler kızlarla gezerdi, ama onlardan daha olgun dururdu. Tessa, amigo takımına girmek yerine kulüplere ve diğer bilimsel şeylere katılmıştı.

Lucky, o yılları unutmak için uğraştıktan sonra bunu, neden hatırladığından emin değildi. Kahretsin, unutması gerektiği sadece o yıllar değildi. Lucky elinden gelse, yirmi beş yaşından önceki, tüm hayatını silip atardı. Son dokuz yılı çok iyi geçmiş sayılmasa da, en azından önceki yıllarından daha iyi geçmişti.

Lucky dün onu hemen tanımıştı. Tabii Tessa'yı tanımasına posta kutusunun üstündeki tabelanın da yardımı olmuştu. İlk tepkisi: Onun gibi birinin bu avuç içi kadar kasabada yaşamaya devam etmesi yüzünden duyduğu şaşkınlıktı. Çünkü Tessa, daha büyük şeylerin kadını gibi duruyordu.

İkincisi ise, ipek gibi, upuzun, açık kahverengi saçlı bu incecik kızın, aptallıkla, kurnazlık arasında bir yerde

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

takıldığı ve insanları tedirgin etmekten çekinmemesine rağmen, nedense onu tedirgin etmek hoşuna gitmemişti.

Üçüncüsü? Göğüsleri muhteşemdi. Tessa'nın küçük, dimdik ve seksi göğüsleri vardı. Şu anda Lucky, Tessa'nın vücudunun diğer yerlerini de görüyordu ve göğüsleri gibi tüm vücudu muhteşemdi. Lucky tam o anda Tessa'nın sırtına odaklandı. Ve Tessa'nın bikini bağlarının, göğüslerinin yan taraflarına düştüğü yere doğru, bakakaldı.

Onu seyrettiği için kendini pislik gibi hissetmesi gerektirdi, ama hissetmiyordu. O sadece masumane niyetlerle, hava almak için verandaya çıkmıştı ki, aşağı taraftaki hareketlenmeyi sezdi. Minicik bikinili, güzel bir kızın güneşlenmeye çıkması onun suçu değildi ve bunun keyfini çıkarmaması için de bir sebep bulamadı. Lucky evlerinin biraz daha yakın olmasını isterdi, o göğüsleri daha net, daha yakından görebilmek için. Ne de olsa Lucky, bir erkekti.

Artık Lucky'nin işe dönmenin zamanı gelmişti. Garajında demonte edilmiş bir Harley Wide Glide onu bekliyordu. Lucky dün ikinci zemin boyasını atmış, cilalamış, sıra mor alevleri boyamaya gelmişti. Önce benzin deposunu yapacaktı. Çünkü Lucky her zaman, büyük işlerden başlamayı severdi, sonra da çamurluğa geçecekti. Arkadaşı Duke ona birkaç müşteri göndermişti, Duke'un geçenlerde satın aldığı eski bir Harey Panhead'i, onarımı bittikten sonra ücretsiz boyayarak ona teşekkür edebilirdi.

Lucky'nin buraya geri dönmesinin, hiç değilse böyle

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

bir tesellisi vardı. Duke yıllar önce Crestview'e yeniden yerleşmişti ve Lucky'nin arkadaşıyla yeniden görüşmeye başlaması güzel olacaktı. Bu civardaki tek motorcu barının Duke'a ait olması da cabasıydı. Lucky ona barda yardım ederek, diğer motorcularla tanışabilirdi, böylece iş yeri ağızdan ağza duyulabilirdi. Lucky'nin işini burada yeniden kurması zor olmayacaktı. Her İşçi Bayramında bir saatlik mesafedeki, Chillicothe'de düzenlenen büyük motosiklet rallisini de düşününce, bu bölgede epeyce motorcu olacağı açıktı. Lucky işini her yerde yapabilirdi ve o kadar ustaydı ki, motorcular onun için taşraya kadar gelmeye üşenmeyecekti.

Lucky bir bira daha açtı ve sandalyesinde hafifçe kıpırdandı. Rüzgâr esince, ağaç dalları görüşünü engelledi, çingene pembesi bikinisini giymiş küçük seksi komşusunun kalçalarını seyretmeye devam etmek istediğini fark etti. Komşusu yüz üstü yatmış, bikinisinin üstünü çıkarmış, kitabını okuyordu.

Lucky buraya iyi bir sebebi olsa da, geri döndüğüne hâlâ inanamıyordu. Onu eve döndüren, anlayabildiği tek şeydi.

Destiny. Lucky iç geçirdi. Ona göre burası kâbuslar kasabasıydı. Durumu daha iyi yapan tek şey, buradan ayrıldıktan sonra daha kötü kâbuslar yaşamış olmasıydı.

Lucky buraya tekrar yerleşmekten nefret ediyordu. Crestview civarında ve daha uzakta bir ev aramıştı, ama boyama atölyesinin sığacağı kadar büyük bir garajı olan ve makul fiyatlı bir ev bulamamıştı.
 Ücretsiz PDF E-kitaplar Arşivi - <https://rantey.org>

Lucky ailesine çok yakındı, ama kahretsin, yine Destiny'e gelmişti. Lucky'nin ailesini aramaya da niyeti yoktu, evi terk etmesine sebep olan şeyleri unutmak için çok uğraşmıştı ve ailesinin ondan haber almayı istediklerini hiç düşünmüyordu. Ailesi, geri döndüğünü eninde sonunda öğrenecekti. Öğrendiklerinde de Lucky, onlardan, ne beklemesi gerektiğini bilmiyordu ve bilmeyi de istemiyordu.

Lucky, burada mümkün olduğunca uzun süre kalmayı, motosikletleri boyamayı ve evin tamirini yapmayı istiyordu. Ondan sonra da Sharon, onun durulduğuna karar verene kadar bekleyecekti. Sonra da hayatında büyük bir değişiklik daha yapacaktı, en büyüğü bu olacaktı ve geri dönmesinin sebebi de buydu.

Lucky başını iki yana sallayarak derin bir iç geçirdi. Bu değişikliğe hazır olduğundan emin değildi, ama olmak zorundaydı. Bir şeyler uğruna çaba gösteren biri olmamıştı hiçbir zaman, ama bu konuda başka şansı yoktu. Çaba göstermek ve hazır olmak zorundaydı.

Duke'un onu arayıp, meseleyi anlattığı anı, dün gibi hatırlıyordu. İçinde bir şeyler değişime uğramış, bir anda, varlığından bile haberi olmadığı bir şey hayat bulmuştu. Milwaukee'deki boya atölyesini kapattığı gibi Ohio'ya, memleketine dönmüştü. Bir ay kadar sonra, Harley Deuce motorunun yedeğinde boyama aletleriyle, Duke'un kapisında bitivermişti.

Lucky birayı kafasına dikip, kutusunu yumruğunun içinde ezdi sonra da ayağa kalkıp korkuluklardan uzakla-

şırken sandalyesi, ahşap zeminde gıcırdadı. Bu ses Tessa Sheridan'ı irkiltti, hafifçe doğruldu, sonra bikini üstünün bağlı olmadığını hatırladı, elleriyle göğüslerini kapattı. Sesin geldiği yöne, yukarı doğru baktı. Ve aralarına giren mesafede göz göze geldiler. Lucky'nin içinde bir ateş yandı.

“Nasıl gidiyor, seksi şey?” diye seslendi, ağaçların arasından. Gülümseliyordu, onunla samimiyet kurmaya kalkmıyordu.

Peki, neden ona “seksi şey” deyip duruyordu? Bunun hayvani bir şey olduğuna karar verdi. Çekici bulduğu bir kadınla flört ederken kendini, asla sınırlamıyordu. Ama genellikle ortak noktalara sahip olduğu kızlara ilgi duyardı ve Tessa Sheridan gibi iyi, namuslu insanların, kendisi gibi adamlar hakkında ne düşündüklerini de bilirdi. Belki de Lucky'nin geçmişi, gözlerine yansıyor.

“Ha... iyi.” Yine gerilmişti. Lucky onu suçlayabilir miydi? Bir zamanlar o da kendisi bir komşusu olmasından rahatsızlık duymuştu. Belki de bikini üstünü çıkarmışken, onu görmesinden rahatsız olmuştu. Belki bu onu daha da huzursuz etmişti. Ve Lucky, kot pantolonunun içindeki kabarıklığın, yirmi dakika öncesine göre biraz daha büyümüş olduğunu inkâr edemezdi.

Lucky daha sonra bira kutusunu attığı çöpü kapının önüne çıkardı ve garaja geri döndü. Akşama kadar komşusunun kalçalarını seyredebilirdi, ama çalışması gerekiyordu, çünkü yeniden kurmak zorunda olduğu bir işi vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yine de Lucky, uzaklaşırken iç geçirdi. bir parça uyarmıştı. ‘Verandamın manzarasını güzelleştirdiğin için teşekkür ederim, bebeğim,’ dedi içinden.

“Hava dalışı yapmayı düşünüyorum,” dediği sırada Tessa, Under the Covers’taki tezgâhın arkasında durmuş, Amy’nin pencere kenarına dizdiği çiçekleri suluyordu.

“Nesini düşünüyorsun?” dedi Amy. O da kitap kolilerini açıyordu.

“Yapmayı düşünüyorum. Ne dersin?” diye sordu Tessa.

Amy gözlerini kırıştırdı. “Şey, aklını kaçırmışsın, derim. Üst raflara ulaşmak için merdivene çıkmaktan bile hoşlanmazsın sen,” diye yanıt verdi.

Bu doğrudu. Kitapçada antik kütüphaneleri hatırlatan birkaç eski merdiven vardı, Tessa bu merdivenlerin estetiğine hayran olsa da, pek kullanmak istemezdi. Ama ansızın gelen kendini bir uçaktan atma isteği, Tessa’nın gerçekleştireceği bir şey değildi. “Sadece hayat geçip gidiyormuş gibi hissediyorum,” dedi.

“Evet, bu ani oldu,” dedi Amy ve düşüncelere daldı, çok şaşırdığı belliydi.

“Öyle oldu,” dedi Tessa. Bu, dün güneşlenirken Lucky Romo’nun onu seyretmesinin, kendisinin ve olasılıklarının farkına varmasını sağlamasıyla başlamıştı. Sonra dün akşam televizyonda hava dalışı yapanları izlemiş ve vay canına, birileri hayatı doya doya yaşıyor, demişti. “Ama

aslında öyle olmadı. Son birkaç yıldır çok şey kaçırdım. Ve çok şey kaybettim.” Tessa’nın, işini bırakıp memleketine dönmenin acısı hâlâ içindeydi. Ve bu acıyı her gün hissediyordu. Tessa bunu kabullenmiş olsa da unutamıyordu. “Ve sonra fark ettim ki, kendimi iyi hissettiğimde buraları bırakıp bir şeyler yapmam gerek,” dedi. Tessa, geçen yıl daha az öfke nöbeti geçirse de, önünü göremek gözünü korkutuyordu ve artık bu endişesinden kurtulmak istiyordu.

“Hava dalışı çok uçlarda bir şey,” dedi Amy. “Bir şeyler yapmak istiyorsan, Bronte’yi beslesene?”

Tessa, rafın köşesinden temkinli gözlerle etrafı gözetleyen siyah beyaz kediye baktı. Birinden daha yeni kurtulmuşlardı, Rachel ve Mike, Shakespeare’i yanlarına almış, ama bir yenisi peydahlanmıştı. Amy onu arka kapıda beslemeye başlamış, sonra kış gelmiş ve kedi kitapevine yerleşmişti. Amy onun, Jane Eyre kitaplarından birinin üstüne yattığını görünce ona, Bronte adını takmıştı. “Bu beklediğim kadar heyecanlı olmaz,” dedi Tessa, soğuk bir sesle.

Amy’nin tezgâhın arkasında tuttuğu küçük kâseye kedi maması koydu, içmekte olduğu sudan biraz ilave etti ve mamayı yumuşattı. Sonra da kâseyi yere koydu. “Gel, pisi pisi,” diyerek yere çömeldi, ama Bronte o kocaman, güvensiz, mavi bilyelere benzeyen gözleriyle ona baktı. Bronte incecikti ve çok oyuncuydu. Tessa, yavaşça ona yaklaşıncı Bronte, tedirgin olup geri gitti ama en azından

kaçmadı ki, bu da bir şeydi. “Yemek vakti,” diyerek kâse-yi salladı. “Mmm, çok lezzetli.”

Kedi olduğu yerde durmuş, saklanır gibi büzülmüştü. “Ne işler peşindeydin sen bakayım?” diye mırıldandı Tessa. Bronte başını iki yana salladı. “Neyse, herhalde bilmek istemeyeceğim bir şeydir.”

“Oraya bırak sen, kendi yer,” dedi Amy.

“Biliyorum. Sadece onu rahatlatmak istedim. Birine güvenilebileceğini göstermeyi istedim,” dedi.

Amy şaşkınlıkla ona baktı. “Ne zamandır kedilere karşı bu kadar hassas davranıyorsun?” Tessa kedileri sevmiyor değildi, ama aşırı bir düşkünlüğü de yoktu. Tessa, köpek seven bir ailede büyümüştü.

Tessa omuz silkti. “Hiçbir canlının gereksiz yere korku duymasını istemiyorum,” dedi.

Amy boş koliyi alıp ayağa kalktı, “Korku demişken, Lucky Romo’yu bir daha gördün mü?” diye sordu.

Tessa da ayağa kalkmıştı. Tüyeri diken diken oldu, ama normal davranmaya çalıştı. “Dün verandada gördüm,” diye yanıt verdi.

“Ne yapıyordu?” diye sordu Amy.

Tessa, *Güneşlenmemi seyrediyordu* diyemezdi tabii, bu yüzden sadece, “Hiçbir şey,” diyebilirdi. O sırada tezgâhın üstünde duran dolmakalemlerle oynamaya başladı.

“Seninle konuştu mu?” diye devam etti Amy sorularına.

“Şey, sayılır. Merhaba gibi bir şey dedi.” Sanırım yine benimle flört etti. Ama Amy onun söylemediği bu şeyleri

Toni Blake

bilmek zorunda değildi. Tessa, onun kendisiyle flört etmesinden hoşlandığını açıklayamaz ve bunu savunamazdı. Onun baktığını bile bile yarı çıplak bir halde şezlongda yatışını da açıklayamazdı. Bazen Tessa'nın kendine bile açıklayamadığı anlar oluyordu.

Ayrıca Tessa, ona ve geçmişine karşı gayet temkinli yaklaşıyordu. Asıl önemli olan, uzun yıllar sonra kendisini çekici ve capcanlı hissetmesini sağlamıştı. Bir Johnny Depp, ya da Collin Farrel olsa daha kolay olabilirdi, ama değildi işte ve Tessa, kendisine dağıtılan kâğıtlarla oynamak zorundaydı, değil mi?

Tessa'nın, Lucky Romo ile oynamak gibi bir düşüncesi yoktu. Ona şu ana kadar olduğundan daha yakın olması da, yüreğini ağzına getiriyordu. Ne yapacağı kestirilmeyen bir adamdı o ve Tessa, onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Sadece Lucky'nin belalı biri olduğuna emindi. Lucky, uzaktan uzağa, hayranlıkla bakmayı istemişse eğer, bu, sadece Tessa'nın iyi hissetmesine ve içinin ısınmasına neden olurdu.

Tam bu sırada kapının çanı çaldı ve Tessa'nın annesi, içeri girdi. Üstünde döpiyesi vardı, beyazlamış saçlarını modaya uygun bir biçimde kestirmişti. Annesi herhalde öğle yemeğine çıkmıştı. Tessa'nın annesi Destiny Belediyesi'nde yarı zamanlı olarak, idari kadroda görev yapıyordu. İş yeri, kasaba meydanının hemen karşısında, karakolun arkasındaydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>
"Merhaba anne," dedi Tessa, gülümseyerek.

Annesinin ağzı kulaklarına varıyordu. “Keyfin yerinde bakıyorum?” dedi.

Tessa gözlerini kırıştırdı. “Öyle mi? Yani, aslında evet, ama...”

“Ne zamandır seni böyle heyecanlı ve canlı görmemiştim,” dedi annesi. Kızına hayran hayran bakıyordu.

Demek heyecanlıydı? Ve de canlıydı? Anlaşılan Tessa’nın yeni komşusunun, sandığından daha büyük marifetleri vardı. “Sen beni hiç heyecanlı gördün mü, anne?” diye sordu.

Annesi hafifçe güldü. “Yüzüne renk gelmiş, demek istedim. Sağlıklı görünüyorsun,” diye yanıt verdi.

Tessa dudağını ısırdı. Lucky Romo, onu bakışlarıyla süzerek ve onunla flört ederek sağlığını düzeltmiş olabilir miydi? Saçma geliyordu, ama yine de beğensin ya da beğenmesin, insanı hapseden gözleriyle, iri yarı motorcu komşusu, doktor tavsiyesi olabilirdi.

O gün akşama doğru işten çıktıktan sonra eve gelen Tessa, radyoyu açtı, üstünü değiştirip kotunu ve kolsuz tişörtünü giydi, bu kez sutyen takmayı unutmadı. Ve verandaya çıktı. Güneş hızla batıyordu, şu anda muhteşem olan hava birazdan buz kesecekti. Tessa hava soğumadan, toprak saksılara biraz tohum ekmeye karar verdi.

Tessa’nın son zamana kadar bahçe işlerine aşinalığı yoktu, ama hayatındaki büyük değişikliklerin yavaş yavaş azalmaya başladığını zannediyordu. Belki doğayla iletişim kurmayı, ya da belki huzursuzluk veren şeylerden kaçmayı istiyordu.

Tessa'nın aklına ağabeyi geldi. Bugün annesinin dükâna gelmesini istememişti, ama kadıncağız çok meraklanıyordu. "Jeremy'den haber var mı?" diye sordu. Tessa'nın metanetli ağabeyi, altı haftalık izninden sonra Afganistan'a geri dönmüştü. Gittiğinden beri de e-mail mesajlarını özellikle çok kısa yazıp geçiştirmişti. Hayatının tehlikede olduğundan ve Jeremy'nin onlara, bir şey belli etmemeye çalıştığından şüpheleniyorlardı.

Tessa, "Önemli bir şey yok," deyince, annesinin yüzünde son yıllarda sıkça gördüğü yine o ifade belirdi: Çocuğu için endişelenmesine rağmen etkilenmemiş gibi davranmaya çalıştı. Tessa'nın memleketine dönmesinin nedenlerinden biri de buydu. Jeremy uzaktaydı, Tessa da hastalanınca, annesiyle babasının ona yakın olmayı ve ona bakmayı isteyeceklerini biliyordu.

"Mutlaka çok meşguldür," diye yalan söyledi Tessa. Jeremy söz konusu olunca hiçbir şeyden emin olamıyordu. Tessa güçlü ve sakin yaradılışlı idi. Yine de Tessa, Jeremy için endişeleniyordu. Tessa bazen aşırı güçlü ve aşırı sakin oluyordu.

Ama Tessa endişelerini aklından çıkardı, çünkü kendisiyle ilgili yeterince derdi vardı ve bu tür kaygıları Bölümlere ayırmayı öğrenmişti. Bu yüzden, bütün dikkatini bodur zenya çiçeği tohumlarını ekmeye verdi. Tessa parmaklarını toprağa daldırdıkça dünyaya, daha çok bağlanır gibi hissediyordu. Seradan fide alıp da dikebilirdi, ama kendisi yetiştirebilir mi diye görmek istemişti.

Tessa, daha sonra da aslanagzı dikebilirdi ve bir başka

gün, çiçeklerin toprağa alışmasını umut ederek, posta kutusunun durduğu yerden ormana kadar olan alana boydan boya papatya tohumları ekebilirdi. Tessa bütün çiçekleri sevse de papatya, en sevdiği çiçektir. Sade ve samimi bir etki yaratan bu çiçeklere her bakışında içi, mutlulukla dolardı. Bu yüzden evinin etrafını papatyalarla donatmaya karar verdi. Ayrıca çok sevmese de, olgunlaştıklarında çok parlak ve güçlü göründüklerinden dolayı, domates de ekecekti.

Tessa çalışırken bir yandan da Amy ile hava dalışı hakkındaki konuşmalarını düşünüyordu. Tamam, evet, bu fikir sakın, mantıklı, kurallara uygun ve bir ağaç evde yaşayan, çiçeklerle uğraşan Tessa'ya göre değildi. Tek beklentisi, Destiny'ye döndüğünden beri hayatındaki mutluluk kaynağı olan arkadaşlarıyla zaman geçirmektir. Ama Tessa son birkaç gündür, içinde hiç ummadığı şeylerin yeşerdiğini hissediyordu. Alışılmışın dışına çıkma isteği, daha cesur, daha maceraperest olma hevesi oluşmaya başlamıştı. Bir hastalığı olsa da, son günlerde kendini daha iyi hissettiği için, bununla mücadele etme iradesi güçlenmişti, hastalığının hayatını yönlendirmesine izin vermeyecekti.

Tessa, tohumlarını ekmeyi bitirince, o akşam ne yapacağını düşünmeye başladı. Annesinin yaptığı tavuk çorbasını ısıtacak, biraz televizyon izleyecekti. Belki gündüzden kaydettiği Ellen DeGeneres şovu izleyebilirdi. Tessa, Ellen DeGeneres şovu ilk hastalandığında keşfetmişti.

Durumu çok ağır da olsa, Ellen'm neşeli tavırları ve kar-

Toni Blake

şısındakine de bulaşan kişiliği Tessa'yı hep gülümsetmişti. Bu şov sayesinde, sabahdan akşama kadar yatağa çakılı kalacağı yerde, yataktan bile çıktığı zamanlar olmuştu.

Yine de, akşam için yaptığı planları düşününce iç geçirdi. Çok maceraperest olduğunu ve doya doya yaşadığını alaylı bir şekilde kendine belirtti.

Tessa gözlerini devirdi ve içi paramparça oldu. Gerçek şu ki, cesur davranmayı ve hayatın ona sunduğu her şeyi almayı istiyordu, ama bunu nasıl yapacağını bile bilmiyordu. Cincinnati'de yaşarken ve lüks bir iç dekorasyon firmasında çalışırken bile, kimse onu cesur biri olarak tanımlamazdı. Belki bağımsız ya da becerikli denilebilirdi. Lucky Romo'nun önünde güneşlenmek onu ne kadar heyecanlandırmış olsa da, ne yazık ki yıllardır yaptığı en cesurca şey bu olmuştu.

Belki de sen çorba içip papatya yetiştirmek için doğdun diye düşündü kendi kendine.

Öyle olsa bile, bu o kadar korkunç muydu? Tessa çorbayı ve papatyaları çok seviyordu.

Ama şu anda bunlar Tessa'ya çok kötü geliyordu. Sanki artık bunlar yeterli değildi.

Tessa'nın annesi kitapevinden ayrıldıktan sonra Amy, "Bir şeyler yapmayı madem bu kadar çok istiyorsun, eskiden yaptığın bir şeyi yapsana? Mesela seyahat etmek gibi," demişti.

Bir zamanlar Tessa ile Amy her yıl Chicago'ya giderdi. O dönemlerde Rachel Chicago'da yaşıyordu. Tessa, Cincinnati'den Üçerideşin Döneri'ne bir kase kızıl baskı almaya

birkaç yere daha gitmişti. “Çünkü şu anda hiç param yok. Her ne yaparsam, burada yapmak zorundayım,” diye cevap vermişti Tessa.

“Evet, Destiny’de hava dalışı yapamazsın.” Amy bilmiş bilmiş kafasını salladı. Bu işi en başından engellemeye kararlıydı.

“Ama civarda yapabileceğim yerler var,” dedi Tessa. İnternette hava dalışının nerelerde yapıldığına dair araştırma yapmıştı. “Durup dururken ayaklandığının farkındayım, ama sadece denemek istiyorum. Ne olursa olsun, hatıralarımda bir iki heyecanlı şey olmasını istiyorum.”

Yine de aptalca bir fikir olabilirdi bu. Belki Tessa, o uçaktan atlayacak cesareti asla gösteremeyecekti ve sırf yapmış olmak için bir şey yapmaya kalkışmak çok anlamsızdı. Belki de bir adamın önünde güneşlenmekten duyduğu heyecan, duyup duyabileceği en büyük heyecandı.

Tam bu sırada, gençlik yıllarından hatırladığı bir şarkı, açık pencereden süzüldü ve dışarıya kadar geldi. Destiny’de çeken tek radyo istasyonunda, “Pour Some Sugar On Me,” çalıyordu. Bu şarkıyı ilk kez, ortaokuldayken dinlemişti. Rachel’ı hatırladı. Rachel, o zamanlar kimse-nin bilmediği şeyleri bilirdi ve Tessa’ya, bu şarkının, seksi anlattığını söylemişti.

Tessa hortumu çekip ektiği tohumlara can suyu verirken, şarkının ritmiyle hareket ettiğini fark etti. Mırıl mırıl şarkıya eşlik ediyor, kalçasını sağa sola sallıyordu. Güneş, rüzgârla salınan ağaçların ardından batarken Tessa, kayıtsız, esrarlı bir ruh haline büründü. Def Leppard,
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranfey.org>

koroyla birlikte şarkıyı söylerken Tessa şarkıya, daha yüksek sesle eşlik etmeye, daha bir neşeyle dans etmeye başladı. Tessa bu şarkıyı seviyordu. Yeni komşusu onu gözlüyor olabilirdi, ama verandanın bu tarafında Tessa'yı görebilmesi imkânsızdı. Ağaç dalları bu tarafta sıklaşıyordu, yeni çıkan yapraklar da tomurcuklanmıştı. Tessa onun verandasını göremiyorsa, o da Tessa'yı göremezdi.

Tessa korkuluğun üstünden ters yöne, papatyaları ektiği, havalandırılmış toprağa baktı. Hazır hortumu çıkarmışken papatyaları biraz daha sulamanın bir zararı olmazdı, kalçasını sallaya sallaya, su, durduğu yerden papatyaları ektiği yere kadar ulaşsın diye, hortum fiskiyesini sonuna kadar açtı, etrafı ıslatmamaya çalışarak hem dans edip hem sulamaya devam etti.

Tessa ateşli, yapışkan ve tatlı olduğunu düşündüğü şarkının sözlerini bağıra çağıra söylerken sıcak bir el omzuna dokundu.

Tessa çığlık atarak yerinden sıçradı ve hızla döndü. Elindeki hortumla Lucky Romo'yu da ıslatmıştı.

Tessa hortumun fiskiyesini hemen kapattı, ama çok geç kalmıştı, adam sırisıklam olmuştu. Lucky'nin kot pantolonundan sular damlıyordu. Tessa ona bakarken beyni zonklamaya başladı. Adrenalin yüzünden son derece gerilmişti.

“Merhaba, dedim, ama duymadın,” dedi Lucky. Biraz önce hortumla sulanmış, sırisıklam olmuştu, ama yine de o kadar şaşırmış görünmüyordu.

Bu durum inanacak gibi değildi. Lucky, dövmeleri ve

Ücretsiz PDF Kütüphane <https://www.pdfdrive.org>

kaslarıyla, ıslanmış olarak Tessa'nın, tam karşısındaydı. Tessa soğukkanlı olmaya çalışsa da bunu başardığı pek söylenemezdi. Lucky'nin üstünü başını silkelemekte olduğunu fark etti. "Arkamdan sessizce yaklaşıp ödümü koparman iyi bir fikir mi sence?" diye sordu Tessa.

"Ödünü koparmak niyetinde değildim," diye yanıt verdi Lucky.

Tessa dudaklarını büzdü, her şeye çok sinirlenmişti. "Bak ne oldu işte, yaptığını beğendin mi?" diye devam etti.

"Beğendim sayılmaz." Lucky üstüne başına baktı. "Hey, seksi şey, sen de hemen üste çıkıyorsun."

Tessa başını eğdi, adamın, vücudunun diğer yerleri gibi kaslı olan karnına yapışmış siyah tişörtüne baktı. Kot pantolonu da ıslanmıştı. "Özür dilerim. Oluverdi işte." 'Sadece ödümü koparmakla kalmadın, beni şarkı söylerken ve dans ederken korkuttun,' dedi içinden Tessa.

Şarkı söylerken!

Ve dans ederken!

Of. Daha kötüsü olabilir miydi? Bu kez sutyen de takmış da olsa *Yer yarılsa da içine girsem* diye düşünmekten kendini alamadı.

Tessa, bunları düşünürken bir yandan da adamın kaslarına bakıyordu. Daha önce gördüğü alev dövmesinin yukarı doğru çıktığını, bir de elinde tırpanıyla Azrail dövmesi olduğunu fark etti. Ne hoş. Demek ki Tessa'nın onun yanında tedirgin olmasının geçerli bir sebebi vardı. Lucky'nin diğer kolunda da dövmeler vardı, ama Tessa'nın

bunları seçebilmesi için dikkatlice bakması gerekliydi ve o anda Tessa, buna pek cesaret edemedi.

“Ben Lucky Romo, bu arada,” dedi adam.

Olamaz. Tessa neden bu kadar şaşırmıştı ki? Belki de onun Lucky olduğundan emin olmakla, bunu onun ağzından duymak farklı şeylerdi. Tessa okuldan tanıdığı Lucky’nin böyle seksi bir motorcuya dönüştüğüne hâlâ inanamıyordu.

“Anlamıştım,” dedi Tessa. Kararsızlıkla dudağını ısırırdı.

Lucky gözlerini kıstı, Tessa nedense güneşin batmaması olmasını diledi. Aniden hava kararmıştı ve Lucky çok yakınındaydı. “Benim kim olduğumu biliyor musun?” diye sordu Lucky.

Tessa başını salladı. “Geçen gün tişörtünden okumuştum. Arkanda adın yazıyordu. Romolar’a benziyorsun. Özellikle de ağabeyine benziyorsun,” dedi Tessa. “Mike yakın bir arkadaşım ile nişanlandı,” diye devam etti.

O sırada Lucky gözlerini ondan kaçırdı, Mike’a benzetilmekten rahatsız olmuş gibiydi.

“Aynı okula gidiyorduk, ben senden bir sınıf gerideydim,” dedi Tessa. Eninde sonunda tanışacakları belliydi zaten. En başta kendini tanıtmaması aptallıktı bir kere.

Ama Tessa, o anda çok hazırlıksız yakalanmıştı. Şimdi de sakın ve tutarlı olduğu söylenemezdi, ama Lucky’e az da olsa alışmıştı. Yine de bunun gerçek olduğuna hâlâ inanamıyordu. “Ben...”

“Tessa Sheridan’ın Dikkat Anı” sözünü tamamladı

Lucky. Hafifçe başını salladı. “Evet, hatırlıyorum.” Tessa buna çok şaşırdı. Genç Lucky’nin ortalığı birbirine katmak ve belaya bulaşmaktan fırsat bulup kendisini fark edemediğini sanıyordu. Onunla bir kez bile konuşmamıştı. O zamanlar Lucky, o kadar asık suratlı, öyle asabiydi ki, insan yanına yaklaşmaya bile cesaret edemezdi. Olgun halinin de hoşsohbet birine dönüştüğü söylenemezdi.

“E, kedini falan mı kaybettin?” Tessa rahatça davranabileceğini düşündüğü bir anda onun, neden verandasına kadar geldiğini merak ediyordu.

Bu soru Lucky’nin hafifçe gülümsemesine sebep oldu. Tessa şaşkın şaşkın bakıyordu.

Tessa bu gülümsemeyi yakıcı ve iç gıcıklayıcı bir şekilde kütlotunun içine kadar hissetmişti.

“Kaybedecek bir kedim yok,” dedi Lucky. Bu sürpriz olmamıştı. Lucky Romo hayvan besleyecek olsa, herhalde bir rottweiler seçerdi. “Ama...”

“Evet?” Tessa ona çok yakın durmasına rağmen biraz daha eğildi. Onun misk tadında, erkeksi kokusunu aldı.

“Sana bir teklifim var,” diye devam etti Lucky.

Lucky bunu söylediğinde Tessa, *Bütün sinirlerim gevşeyiverdi. Bir an kendime hâkim olamadım. Bu ne anlama geliyordu? Onu gördüğümde böyle titrememem gerekirdi* diye düşünmeye başladı.

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 3

Tessa Sheridan'ın güzel gözleri faltaşı gibi kocaman oldu, ufacık ağzı bir karış açık kaldı. “Ha, ne teklifi?”

Lucky şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. Onu tedirgin etmek niyetinde değildi, ama Tessa'nın, verandada çılgınlar gibi sevişmeyi teklif edeceğinden korkarmış gibi göründüğünü fark etti. “Sakin ol, yasa dışı bir şey değil,” diye onu rahatlatmak istedi. “Tabelanı gördüm de, iç dekorasyon yapıyormuşsun. Sana iş teklif edecektim.”

Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırma sırası Tessa'ya gelmişti. “Ha.” Lucky teklifinin bu olduğunu açıklığa kavuşturunca sakinleşeceğini sanmıştı, ama o tümünden hayrete düşmüştü. Hay aksi, birazdan Tessa onu tedirgin etmeye başlayacaktı.

“Şey, neden o kadar korktun?” diye sordu Lucky.

Tessa temkinli bir şekilde bakışlarını kaldırdı. Lucky'nin gölgede bile parıldayan, altın rengi hareleri olan, ela gözlerini göstermek ister gibiydi. “Çünkü ilk müşterim sen olacaksın,” dedi.

Vay canına. Lucky bunu hiç beklemiyordu. “İşinde çok mu kötüsün?” diye sordu.

Tessa arsızca başını yana eğdi. Lucky onu teşvik etmeye çalışıyordu, ama bunu Tessa gerginken yapmak daha çok hoşuna gidiyordu. “Hayır, çok iyiyimdir. Bu işi devam ettirebilmek için kıcımdan ter aktı, ilanlar verdim, kasabanın her yanına broşürler dağıttım, aklıma gelen her şeyi denedim, ama Destiny’de kimsenin iç mimara ihtiyacı yok sanırım,” dedi.

Lucky ne diyeceğini bilemedi, başını eğerek onun gözlerine baktı ve beklenen o soruyu sordu. “O zaman Destiny gibi bir yerde ne işin var?”

Tessa cevap olarak başını eğdi, umutsuzluğa düşmüş gibiydi. Lucky ise onun ne kadar gür ve uzun kirpikleri olduğunu düşünüyordu. Tessa yumuşak bir sesle, “Uzun hikâye,” dedi.

Sadece bir an, Lucky’nin yüreği burkuldu. Çünkü uzun hikâyelerin ve umutsuzluğa kapılmanın ne demek olduğunu iyi biliyordu. Aynaya baktığında kendi gözlerinde gördüğü acının aynısını, bu kızın gözlerinde de görmeyi hiç beklemiyordu. Tessa anlatmak isterse dinleyebileceğini söylemek üzereydi ki, vazgeçti. Çünkü Lucky, onun hikâyesini öğrenirse kendininkini de anlatmak zorunda kalacaktı. Lucky geçmişini anlatmayı hiç istemiyordu. Geçmişini sadece o ve arkadaşı Duke biliyordu ve bu böyle kalacaktı. Kaliforniya’da Şeytanın Tetikçileri çetesinin elemanları olarak geçirdikleri günlerden bile konuşmamışlardı. Bu yüzden, Tessa’yı buraya getiren sebeple-

ri merak etmesine rağmen, konuşmaya devam etti. “Eh, Destiny sana ihtiyaç duymayabilir, ama ben duyuyorum. Ne diyorsun?”

Başlangıçta, Tessa ne diyeceğini bilemiyormuş gibi tedirgin davranınca Lucky, şaşırdı. Ama sonra bunun sebebini hatırladı ve anlayışla karşıladı. Lucky onu getiriyordu ve ona hiç benzemiyordu. Herhalde Lucky onu çok korkutmuştu. Daha da kötüsü, Tessa korkmakta haklı olabilirdi.

Tessa, “Peki,” dediğinde ise Lucky daha çok şaşırdı.

“Tamam mı?” diye sordu Lucky şaşkınlıkla.

“Yarın sabah bir işim var, ama öğleden sonra yere bakmaya gelirim. Ne yapılmasını istediğini anlatırsın, ben de eskizler yapar ve bütçe çıkarırım,” dedi Tessa.

Lucky hafifçe başını salladı. “Tamam. Ben gidip kurulanayım.”

Tessa onun ıslak gövdesine bakarken yine huzursuzlandı. “Kusura bakma, seni de ıslattım,” dedi.

Lucky omuz silkti. “Daha beterini gördüm.” Hem de çok daha beterini görmüştü. Lucky evine gitmek üzere arkasına döndü.

Lucky verandanın merdivenlerinden inerken, Tessa’nın o seksi şarkı sözlerini söylediğini hatırladı, bu da içinde arzu kıvılcımlarının tutuşmasına sebep oldu. Tessa kesinlikle çok seksiydi, hatta şarkıdaki gibi yapışkan bir tatlı kıvamındaydı.

Lucky’nin onunla bir şeyler yaşaması söz konusu ola-

mazdı elbette. Tessa gibi iyi kızlar, onun gibi erkeklerle görüşmezdi.

Belki de ikisinin de iyiliği için böylesi daha iyiydi.

Kim olduğunu ona neden söylediğine gelince, eğer burada bir hayat kuracaksa, saklanmaya devam edemezdi. Lucky, içine yerleşen bu saklanma alışkanlığından vazgeçmeliydi. Herkes onun kim olduğunu er ya da geç öğrenecekti. Ayrıca, kim olduğunu söylemeden Tessa'ya iş teklif etmesi de mümkün değildi. Hayatı boyunca hiç iç mimarla çalışmamış biri olarak, fikir daha bu sabah aklına gelmişti. Böylece omzundan epeyce bir iş yükü kalkmış olacak ve her şeyin düzgün yapıldığından emin olacaktı.

“Senin için uygun bir saat söyler misin?” dedi Tessa, onun arkasından.

Lucky omzunun üstünden baktı, eskimiş kot pantolonun içindeki ufak tefek bedeni süzdü. “Ne zaman istersen. Garajda çalışıyor olurum,” dedi.

Lucky merdivenlerden indi, tepeyi tırmanırken Tessa'nın, Def Leppard şarkısıyla dans edişini, o küçük muhteşem kalçasını kıvrışını hatırladı, hiç düşünmeden ve arkasına bakmadan, “Bu arada, seksi şey,” dedi. “Güzel dans ediyorsun.”

Mike Romo yataktan kalktı. Gece yarısına kadar Destiny Polis Karakolu'nda nöbet tutmuştu. Alarmin çaldığını hayal meyal hatırlıyordu, herhalde alarmı Rachel kapatmıştı. Mike sporcu şortunu giyip mutfığa indi, nişanlısı bir

Toni Blake

elinde çörek, diğer eliyle de şişko kedi Shakespeare'in kafasını kaşıyordu.

“Rachel, o pis kediye mutfak tezgâhına koymanı istemiyorum, demiştin,” diye seslendi.

Rachel masum masum ona baktı, “Haklısın, özür dilerim,” dedi ve kediye yavaşça yere bıraktı.

Mike onun bu uysallığına şaşırılmıştı. Onu tanıyamıyordu. Başka zaman olsa o buyurgan ses tonunu takınır, kedinin bir şey yapmasına izin vermediğini, ayrıca hayvanın her hareketinden sorumlu olmadığını ve Mike'ın ona alışması gerektiğini söylerdi. Kedi hayatlarına girdiğinden beri, altı aydır Rachel'la bu konuyu ne zaman tartışsa hep buna benzer şeyler söylemişti.

“Neyin var?” diye sordu Mike, gözlerini kısıp elini saçında gezdirerek. “Neden beni uyandırmadın?” Rachel düş almış, giyinmiş, bütün güzelliğiyle, anneannesinin meyve bahçesine gitmeye hazırlanmıştı.

“Dinlenmek istersin diye düşündüm,” diye yanıt verdi Rachel. Hâlâ tuhaf bir şekilde Mike'a iyi davranıyordu. Rachel'in daha önce de böyle iyi davrandığı olmuş olsa da Mike, şu anda bir tuhafılık hissediyordu. “Kahvaltıda ne istersin Yumurta yapayım mı?” diye sorduğunda Mike, kulaklarına inanamadı.

Şaşkın şaşkın ona baktı, ama Rachel bu bakışı fark etmedi. “Mısır gevreği yerim, o yeter,” dedi. Pek kahvaltı etmezlerdi, ama her Pazar gözleme yapma alışkanlıkları vardı.

Rachel onu ikiletmeden dolaptan mısır gevreği kutusu-

nu çıkardı, kâseye boşaltıp masaya koydu, sütü ve kaşığı getirdi. “Kızarmış ekmek ister misin? İstersen kızartabilirim,” dedi Rachel.

Evet, işler çığrından çıkmaya başlamıştı. Tuhaf bir şeyler olduğu kesindi. “Hayır, neler olduğunu anlatmanı istiyorum. Konuş bakalım, kadın,” dedi Mike ve mısır gevreği yumuşayınca çok kötü olduğu için, hemen oturup yemeye başladı. Bir yandan da Rachel’e dik dik bakıyordu. Rachel bir sandalye çekip oturdu. “Anlat,” dedi Mike. “Dinliyorum.”

Rachel iç geçirdi. Tedirgindi. Her zamankinden daha sakın konuşuyordu. “Pekâlâ Mike. Sana bir şey söyleyeceğim,” diye konuşmaya başladı.

Mike yemeyi bıraktı ve kaşığını masaya koydu. Durum sandığından daha ciddi gibi duruyordu. Mike’ın aklından saçma düşünceler geçiyordu: Beni terk edecek. Hamile. Ama hamile olduğuna ihtimal vermiyordu. Bu yüzden Rachel’a bakıp beklemeye başladı.

“Whisper Falls Yolunda, Tessa’nın evinin üst tarafındaki evi biliyor musun?” diye sordu Rachel.

Mike başını salladı.

“İşte orayı biri satın almış ve taşınmış.”

“Tamam,” dedi Mike, yavaşça. Devam etmesini istedi.

Rachel derin bir nefes aldı. “Taşınan kişi... Lucky.” dedi.

Mike’ın bir anda kanı çekildi. Rachel’m söylediği şeyin, gerçek olmasına imkân yoktu. “Kim dedin?” Onu duymuştu elbette, ama hiç anlayamıyordu.

“Lucky. Kardeşin,” dedi Rachel tekrardan.

Mike bunu sindirmeye çalıştı, düşündü. Yanlış duymamıştı. Ama... Lucky on beş yıldan fazla zamandır kayıptı. Bu hayatlarının neredeyse yarısı kadar bir süreydi. Mike iç geçirdi, kulaklarının uğuldadığını, göğsünün sıkıştığını hissetti. “Emin misin?” diye sordu.

Rachel başını salladı. “Tessa dün akşam onunla konuştuktan sonra emin olduğunu söylemek için beni aradı. Sen nöbetteydin,” dedi.

Kahretsin. Mike ne düşüneceğini bilemiyordu. Çatışan duygu seliyle mücadele etmesi neredeyse imkânsızdı. İç geçirdi, kahvaltıyı falan unutmuştu, iki elini saçlarında gezdirdi. Mike otuz altı yaşındaydı, ama o an, çok daha yaşlı ve yorgun görünüyordu. Ailesinin başına gelenler yüzünden yorgundu. Olaysız, sakın zamanlarda bile çözülmemiş sorunlar, gündemde kalmıştı hep ve şu anda Mike, ruhunu bir şeylerin çektiğini, suyun altına çektiğini, nefesinin kesildiğini hissediyordu.

“İyi misin?” Rachel uzanıp onun dizine dokundu. Mike onun neden bu kadar yumuşak davrandığını şimdi anlıyordu. Rachel bunun ne kadar büyük bir mesele olduğunun farkındaydı. Neyse ki Rachel yanındaydı, bu şoku atlatmasına yardım ediyordu, ama yine de Mike duyduklarını hâlâ idrak edemiyordu.

Mike derin bir iç geçirdi, toparlanmaya, duygularını ifade etmeye çalıştı. “Ben... Hayatta olduğuna sevindim,” diyebildi. Mike işin bu kısmını yeni yeni kavırıyordu. Uzun zamandır Lucky için endişeleniyordu ve bu

haberi alınca gözleri dolmuştu. Yanında bir başkası olsa gözyaşlarını saklamaya çalışırdı, ama Rachel'in yanında hiçbir şeyi saklamak zorunda değildi, gözlerinden süzülen yaşları sildi. "Aslında çoktan ölmüş olabilirdi," dedi.

Sonra Mike ansızın, büyük bir öfkeye kapıldı ve dişlerini sıktı. "Hayattaymış demek... Onu kendi ellerimle öldüreceğim." Rachel'a baktı. "Tanrım, yıllarca ona ne olduğunu öğrenemedik! Şimdi de Destiny'ye geri mi dönmüş?" Başını iki yana salladı, şaşkına dönmüştü, sakinleşmeye çalıştı. "Tessa başka ne dedi? Nasılmış? Sağlığı yerinde miymiş?" Mike, Lucky'nin içki ve uyuşturucu bağımlısı olmasından endişe ediyordu. Bunun cevabını tedirginlikle bekliyordu.

"Tessa, onun iri yarı, güçlü kuvvetli olduğunu söyledi. Yani evet, sağlığı yerindeymiş," dedi Tessa.

Güzel, uyuşturucu bağımlısı değil, demek ki. En azından böyle bir belirti yok.

"Bir sürü dövmele ve gürültülü motosikletleriyle gelen arkadaşları varmış," diye devam etti Rachel.

Mike yine iç geçirdi. Buna hiç şaşırmamıştı. Lucky evden ayrıldıktan kısa bir süre sonra, Kaliforniya'ya tayin olan polis kuzeninden, Lucky'nin orada bir motorcu çetesine katıldığı haberini almıştı. Mike, kardeşinin hâlâ bu insanlarla birlikte olduğunu duyunca, çok üzüldü. Mike polis akademisindeyken, bir insanın, suç çetesine karıştığı zaman, oradan kurtulmasının çok zor olduğunu, bunun kolayca bırakılacak bir hayat tarzı olmadığını öğrenmişti.

Sonra daha önemli bir şeyi anladı: Destiny polisi, kar-

deşinin buraya getirdiği bir motorcu çetesinin kasabada olması yüzünden alarma geçmeli miydi? Crestview’de küçük bir motorcu grubu vardı, ama Mike bu civarda suç işlendiği haberi almamıştı.

Lucky bu kasabaya beraberinde her ne getirmiş olursa olsun, bu, sonra düşünülecek bir işti. Mike’ın her şeyi, bir anda sindirmesi mümkün değildi.

“Ne işi varmış burada?” dedi. “Evine dönüp barışmak için bir adım atmadı, hiç haber göndermedi.”

Rachel başını iki yana salladı. Sakin bir sesle, “Bilmiyorum. Ama belki... Tessa öğrenebilir,” dedi.

Öfkesi ve polislik içgüdüleriyle, Mike dişlerini sıktı. “Hayır. Tessa’ya ondan uzak durmasını söyle. O tehlikeli biri. Onunla konuşmasın. Anladın mı?”

Rachel başını salladı. “Tessa için ben de endişeleniyordum. Ormanın ortasında, onun yanı başında yaşıyor,” dedi.

Mike sessizleşti ve düşünmeye başladı. Hâlâ durumu idrak etmeye çalışıyordu. Lucky eve dönmüştü. On sekiz yaşından beri görmediği asi, burnunun dikine giden kardeşi, gerçekten de geri dönmüştü. Mike hiç bu kadar çelişkili duygular hissetmemişti. Sevinçten ağlamayı, bir yandan da o bencil, düşüncesiz herifi bir güzel pataklamayı istiyordu. Şu anda kapıyı yumruklamak geçiyordu içinden, ama Rachel yüzünden, kendini zorlayarak sakinleşmeye çalıştı, nefes aldı ve toparlandı.

“Ne yapacaksın?” dedi Rachel. “Onunla görüşecek misin?”

Mike yine iç geçirdi. “Henüz bilmiyorum. Şu anda onunla karşılaşırsam, mutlaka duvara yapıştırırım.”

Rachel kaşlarını çatı. Mike onun aklından geçenleri biliyordu. Lucky, Mike’ın korktuğu kadar tehlikeli biriyse, onu duvara yapıştırmak pek de akıllıca bir hareket olmayacaktı.

“Bekleyeceğim,” dedi Mike. “Bekleyip ona yaklaşmanın en uygun yolunu bulacağım. Bu işi çözmek için etrafı düşünmem gerek.”

Bir zamanlar onu çok sevdiğimi hatırlamaya çalışacağım.

Başımıza açtığı işler yüzünden ondan nefret etmemeye çalışacağım.

Tessa, Lee Ann Turner’a parasının üstünü verdi ve ona teşekkür etti. Lee Ann giderken kitapevinin kapısındaki çan şingirdadı. O gidince Tessa, kapının yanında oturmakta olan Rachel ve Amy’ye katıldı.

Rachel büyük sarı kahve kupasını iki eliyle kavramış, etrafını süzüyordu. “Bahsedip durduğunuz şu kedi nerede? Uydurduğunuzu düşünmeye başlayacağım,” dedi.

“Çok utangaçtır,” dedi Amy. “Benden ve Tessa’dan başka biri varsa hemen saklanır.”

“Gel, pisi pisi,” dedi Tessa. Omzunun üstünden raflara doğru baktı. Ama Bronte’yi hiçbir yerde göremedi. “Belki alçak sesle konuşursak ortaya çıkmaya karar verir.”

“Evet...” dedi Rachel. “Bu sabah Mike’a, Lucky’yi söyledim.”

Tessa endişeyle içini çekti. Lucky’nin gidişinin, ailesini ne kadar üzdüğünü biliyordu. O gittiğinde aile zaten büyük bir trajedi yaşamaktaydı. Mike ve Lucky’nin kız kardeşi bir kamp gezisinde kaybolmuş, ondan bir daha da haber alınamamıştı. Üstüne bir de Lucky haber vermeden evi terk edince acıları, ikiye katlanmıştı. “Ne tepki verdi?” diye sordu Tessa.

“Sert,” dedi Rachel, üzüntüyle. “Bir yandan rahatladı, bir yandan onun yüzünden yine endişe etmeye başladı. Lucky’nin onlarla hiç iletişim kurmadan yıllarca uzaklarda yaşadığını hatırladı.”

Amy iç geçirdi. “Annesiyle babasını aradı mı? Florida’dan gelecekler mi? Yani, sonuçta bu çok büyük bir haber,” dedi.

“Şu anda Yunan adalarına giden bir gemideler ve bir ay yoklar,” dedi Rachel. “Pazar günü, biz onları ziyaretten döndüğümüz gün yola çıktılar. Mike onlara ulaşabileceğinden emin değil, hem ulaşsa bile, dönüşlerini beklemek zorunda.”

Tessa ve Amy anlayışla başlarını salladı. Anna, yirmi yıl önce ortadan kaybolunca, bütün kasaba çok etkilenmiş, Mike ve Lucky’nin ailesi temelinden sarsılmıştı. Ve muhtemelen, Lucky’nin geri dönüşünün anlamı çok büyüktü.

Rachel zoraki gülümseyerek Mike’ın acısından başka

bir şeye odaklanmaya çalıştı. Tessa'ya baktı. "Lee Ann geldiğinde bize bir şey anlatmak üzereydin," dedi.

Ha, evet, doğru. "Evet, size iyi bir haberim var," dedi. Bunun iyi bir şey olduğunu düşünüyordu. Artık şoku atlatmış sayılırdı. "Bir müşterim olacak gibi. Posh'tan ayrıldığımdan beri bu ilk dekorasyon işim olacak." Posh Designs, onun, Cincinnati'de çalıştığı firmanın adıydı.

Rachel'in gözleri mutlulukla parladı. Destiny'nin neşe timsali olan Amy ise heyecanla el çırpı. "Ah, Tessa, bu harika bir haber!"

"Artık buralarda yeteneklerinin kıymetinin bilinmesi gerekiyordu," dedi Rachel. "Kimmiş bu şanslı Destiny sakini?"

"Şeyyy... Lucky Romo."

Arkadaşları dehşet içinde donakaldılar. İğne düşse duyulacak kadar ağır bir sessizlik çöktü. Bu fikri pek beğenmemişlerdi galiba, ama o da Lucky'nin adını biraz korkulu ses tonunda söylemişti. Yine de... Başka yönlerden düşününce Lucky, pek de korkutucu biri değildi. Kaybolan kediyi bulmasına yardım etmişti mesela.

"Sen delirdin mi?" dedi Amy.

"Mike ondan uzak durmanı istedi," dedi Rachel. "Onun tehlikeli biri olduğuna inanıyor."

Tessa oturduğu yerde omuzlarını dikleştirdi, kendini savunmaya hazırlandı. "Bir dakika. Mike artık onu hiç tanımıyor. Mike sadece onun tehlikeli olduğunu sanıyor. Ve..." Bir an sustu, aniden konu dışı bir şey geldi aklına. "Ne oldu da ona artık Mike demeye başladın sen?" Hani

Romo diyordun? Romeo gibi?” Rachel, Mike’a ilk adıyla değil de, soyadıyla hitap ederdi hep. Bir de eşlerin birbirlerine taktığı tuhaf lakapları kullanırdı.

Rachel iç geçirdi. “Mike çok sinirleniyordu.”

Amy suratını ekşitti. “Başımdan beri hep sinirleniyordun, ama sen hiç vazgeçmiyordun,” dedi.

“Evet, ama artık onunla evleniyorum,” dedi Rachel ve başını yana eğip, omzunu silkti. “Önümüzdeki elli yılı onunla geçireceksem, daha nazik olmaya başlamam gerek.” Sonra gözlerini kısarak Tessa’ya döndü. “Konuyu değiştirme. Lucky ile iş yapacağını söylüyordun. Ciddiyim, aklından neler geçiyor senin, neden bunu yapıyorsun?” diye sordu sinirle.

Tessa bunun aşikâr olduğunu düşünüyordu. “Şey, paraya ihtiyacım var da ondan. Ve buraya döndüğümünden beri uzman olduğum bir alanda bana iş teklifi getiren ilk kişi o olduğu için,” diye yanıt verdi arkadaşına.

“Kaçırdığım bir şey mi var?” dedi Rachel. “Daha birkaç gün önce ondan çekinecek kadar aklın başındaydı. Neden artık korkmuyorsun?”

Tessa iç geçirdi ve dürüstçe cevap verdi. “Bak, biraz tedirgin olabilirim, evet, ama bu işi kurmak için çok uğraştım ben ve şimdi biri bana iş veriyor. Nasıl geri çevirebilirim?” dedi. Tessa’nın söylemediği şey ise şuydu: *Bana hissettirdikleri hoşuma gidiyor. Bana bakışı. Ufak tefek çapkın laflar ediş. Korkutucu olsun, ya da olmasın. tuhaf bir şekilde onu çekici buluyorum.*

“Hiç hoşuma gitmedi,” dedi Rachel, ısrarla.

Tessa ise kollarını kavuşturup ona keskin bir bakış attı. “Mike’ın kadın versiyonuna dönüşüyorsun.” Rachel dehşetle içini çekerek mavi gözlerini kıstı. Tessa devam ediyordu. “Ve eminim bu iş yolunda gidecek. Belki bu sayede onun hakkında daha çok bilgi edinirim. Mike için,” dedi. Aslında kendisi de çok merak ediyordu. “Laf açılmışken... Mike onunla görüşecek mi?”

“Emin değil,” dedi Rachel, sıkıntılı bir sesle. “Kız kardeşi kaybolduktan sonra, Lucky de gidince Mike, yıkılmış bir ailenin tek çocuğu olarak kaldı. Onu affedecek gibi değil.”

Tessa sadece başını salladı. Çünkü bu, karmaşık bir durumdu.

“Lucky’nin burada ne işi olduğunu da merak ediyor,” diye devam etti Rachel. “Memleketine dönüp ailesiyle yeniden birleşmek için gelmediği belli. Ve...” Birden düşüncelere daldı, sessizleşti, kahve kupasının ardından, gözerini kısarak Tessa’ya baktı. “Dur bakalım. Lucky Romo iç mimar mı arıyormuş dedin?”

Tessa, omzunu silkerek, ellerini havaya kaldırdı, “Evet, böyle diyeceğini biliyordum,” dedi.

Ama Mike, Lucky hakkında ne derse desin, Tessa fikrini değiştirmeyecekti. Çünkü dün de Amy’ye söylediği gibi, Tessa’nın bir şeyler yapmaya ihtiyacı vardı. Lucky Romo’nun hayatını gözlemek çoğu kişiye ilginç gelmeyebilirdi, ama şu anda Tessa için bu, oldkça ilginçti. Hem kim bilir? Lucky’dan duyduğu bu hafif korku, sevimli bile sayılabilirdi. Aslında hiçbir zaman, kötü çocukların

peşinden giden bir kız olmamıştı. Zaten mesele de bu değildi. Asıl mesele, Tessa'nın, hastalığı yüzünden çok zaman kaybetmiş olması ve artık başka bir şeyler hissetmek isteyeşiydi. Tehlikeyse, tehlikeyi hissetmek istiyordu.

Tessa elinde eskiz bloknotu ve kalemiyle kulübenin arka kapısından çıktı ve Lucky'nin evine baktı. Sade, beyaz yalı baskı duvarlar, siyah kepenkler, ön tarafta yeşil çalılıklar vardı ama hiç çiçek yoktu. Ev, net ve sade hatlara sahipti. Temiz ve düzgündü olmasına rağmen, bu detaylar ev hissi vermiyordu. Tessa derin bir nefes alıp tepeyi tırmanmaya başladı.

İlk bakışta, burada iri yarı, kötü kalpli bir motorcunun yaşadığını kimse anlayamazdı. Dün hava karardıktan sonra korkunç bir gürültüyle tepeyi tırmanan motosikleti duymuş olsalardı, abii ki anlarlardı. Ama Tessa, Lucky'nin kimlerle görüştüğünü, onun nasıl biri olabileceğini düşünmemeye çalıştı. Rachel'm söyledikleri kulaklarında cınladı. *Mike onun tehlikeli biri olduğunu düşünüyor.*

Belki Tessa'nın buraya gelmesi, Lucky'ye olduğundan farklı biriymiş gibi davranması, onu müşterisi olarak kabul etmesi ve onun evinde çalışarak zaman geçirmesi tamamen aptallıktı. Kitapevinden çıktıktan sonra üstünü değiştirmemiş olması daha da büyük bir aptallıktı. Tessa kendine şöyle bir baktı. O çok sevdiği uzun, rengârenk, bohem tarzı eteğini giymiş, üstüne uyumlu renklerde iki tane kolsuz atlet geçirmiş, belinin hemen altına bir kemer takmıştı. Giyinişinde bir tuhafılık yoktu, ama üstünü değiştirmemesinin sebebinin, ona güzel görünmek oldu-

ğunu fark etmişti. Ama belki de sutyensiz giydiği “Seksi Şey” yazılı tişört onun tarzına daha uygundu.

İğrenç. Bu ne anlama geliyordu şimdi? Tessa, aralarında bir şeyler olmasını mı umut ediyordu? Onun seksi, küçük çapkınlıklarından daha ileri gitmesini mi istiyordu?

Onun bu evde bir kadınla yaşadığı şüpheliydi, aksi halde Lucky şimdiye kadar bundan mutlaka bahsederdi. Bir kadınla yaşıyor olsaydı, herhalde onu bikinisiyle güneşlenirken açık açık gözetleyemez ve ona “seksi şey” diye hitap etmezdi. Lucky bir kadınla yaşıyor olsun, ya da olmasın, Tessa, Lucky Romo ile oynaşmayı ciddi ciddi umut ediyordu muydu?

Bu soru Tessa’yı baştan aşağıya ürpertirken iç geçirdi. Tanrım, istediği gerçekten bu muydu? Hiç tanımadığı iri yarı, korkutucu bir adamla seks yapmak mı?

Tessa dudağını ısırdı. İstedığinin bu olduğunu anladı.

Kes artık şunu. İleri gidiyorsun. Buraya onun dekorasyon ihtiyaçlarını değerlendirmeye geldin, onunla oynamaya değil. İşini yap. Ve elinden geldiği kadar normal davran. Son zamanlarda Lucky’nin yanındayken, Tessa’nın, normal davranması pek mümkün olmuyordu. Ama bu kez Tessa kendini telafi edebilirdi.

Tessa tam kapısını çalacaktı ki, evin yan tarafındaki garajdan, hafif bir müzik sesi geldiğini duydu. Yaklaştıkça ses de yükseldi. Güneye has rock şarkıları çalıyordu.

Tessa, kapısı açık olan garajdan içeri bakınca Lucky’nin, motosikleti püskürtme boyayla boyamakta olduğunu gördü. Daha yakından bakınca elindekinin bir hava-

lı tabanca olduğunu anladı. Lucky karmaşık bir desen boyuyordu. Tessa, ilk tanıştıkları gün Lucky'nin tişörtünün arkasında yazan motosiklet boyama işinin bu olduğunu anladı. Lucky bu işi daha önce her nerede yapıyorsa, anlaşılan artık buraya taşımıştı.

Lucky elindeki boya tabancasını sağa sola eğiyor, diğer elinde tuttuğu kalıpları farklı açılarda yerleştirip kavisler ve keskin açılar yapıyor, içlerini boyuyordu. O kadar hızlı ve akıcı çalışıyordu ki, Tessa, Lucky'nin ellerinin, dans eder gibi işlediğini düşünmeden edemedi. Lucky Romo'nun bir dansçıya benzetilmekten hoşlanacağını sanmıyordu, ama bir anda onu seyre dalmış ve büyüüne kapılmıştı. Tessa onun alevler çizdiğini anladı. Lucky, koyu kırmızı bir zemine, sarı ve turuncu alevler çiziyordu. Anlaşılan alev deseni motorcular arasında çok popülerdi.

Lucky çalışırken kol kasları esniyordu. Pazısını saran zincir dövmesi bir gerilip bir gevşiyor, sonra yine geriliyordu. Geçen günkü gibi Lucky'nin başında, siyah bandanası vardı ve işine iyice dalmıştı. Tessa onun tişörtünün arkasında “özel sipariş motor boyama” yazısını okuduğunda bunun nasıl bir şey olduğunu hayal edememişti, yaptığı şeyin ne olduğunu bile hatırlamıyordu. Ama Lucky'nin yaptığıının gerçek anlamda bir sanat olabileceği aklına hiç gelmemişti.

Garajda altı motor daha vardı, her biri boyama aşamasının bir başka safhasındaydı. Kimi demonte edilmiş, bazı parçaları zımparalanmış, boyanmayı bekliyordu. Kimileri

de düz renk boyanmıştı. Birinin parçaları toplanmış, neredeyse bitmek üzereydi, bir diğerinde ise bir çift zar ve Yılan Gözler yazısı vardı.

Tessa işte o zaman bu motorların neden buraya gelip durduğunu, anladı. Gelenler Lucky'nin arkadaşları değildi de müşterileriydi.

Tessa, bunları düşünürken Lucky'nin, kolunu kaldırdığını gördü. Lucky'nin dövmelelerinden birini daha fark etmişti. Zincir dövmesinin altında, pokerde “ölü adamın eli” diye tabir edilen –iki as, iki sekiz- iskambil kartları vardı.

Bunları görünce nedense Tessa'nın içi ürperdi. Bunlar sadece oyun kartları olsa da Lucky'nin öbür kolundaki Azrail dövmesiyle birlikte düşününce, onun ölüm takıntılı olabileceği aklına geldi. Yoksa Lucky ölüm tehlikesi mi atlatmıştı? Ya da bu dövmeleleri yıllar önce kız kardeşini kaybettiği için mi yaptırmıştı?

Tessa aklından karanlık düşünceler geçerken yutkundu ve bir kez daha Lucky'nin gizemli ve muhtemelen korkutucu bir geçmişi olduğuna kanaat getirdi. Tessa'nın dürüst olması gerekirse, burada oluşu da gizemli ve korkutucuydu, öyle değil mi?

Onu saygın biri gibi gösteren gözlüklerini takmış olan ve motosikletlerin üstünde sanat çalışmaları yapan Lucky'yi seyretmesi, Tessa'ya her şeyi bir anda unutturmuştu. Birkaç kez onunla flört etmeye tenezzül etti ve Bay Knightley'i bulmasına yardımcı oldu diye Tessa, Lucky'i yanlış anlamış olabilirdi. Aslında, Tessa, Lucky hakkın-

Toni Blake

da Mike'dan daha fazla bilgi sahibi değildi, yani her şey onun için kocaman bir soru işaretiydi.

Belki de Mike'ın hakkı vardı ve Tessa'nın ondan uzak durması gerekirdi.

Mike, onun, gençken nelere bulaştığını biliyor, büyüdüğünde neler yapabileceğini tahmin ediyordu. Tessa aniden, inkâr edilmez bir biçimde üzüldüğünü hissetti. Tessa güvende olmakla risk almak arasında kalmıştı. Lucky'nin iyi biri olduğuna ve düzeldiğine inanmış olsa da, Mike'm, kardeşini, Tessa'dan daha iyi tanıdığı gerçeğini kabullenmesi gerektiğini anlamıştı.

“N’aber, seksi şey?”

Lucky'nin selam vermesiyle Tessa, daldığı düşüncelerden sıyrıldı. *Harikayım*. Onu her gördüğünde delirmiş gibi davranıyordu, bu yüzden bu sefer akli başında ve rahat davranmak için çok çaba harcadı. Ama Lucky'nin davetkâr bakışlarını görünce bunun, çok zor olacağını anladı. “Randevumuz vardı, onun için geldim,” dedi.

“Ben de boya yaparken beni seyretmeye geldin sandım,” dedi Lucky.

Aman ne güzel! Başından beri burada olduğumun farkındaymış demek. “Bu sefer seni korkutmak, şaşırtmak istemedim,” dedi Tessa.

Lucky eğilmiş, yaptığı boyamayı inceliyordu. Tessa'ya bakma zahmetine bile girmeden, devam etti. “Güzel bir kızın beni şaşırtmasını tercih ederim, bebek.”

Tanrım. Demek güzeldi. Ve ona bebek demişti. Tessa'nın tanımadığı bir erkekten bu tür laflar duyduğu çok

olmuştu, ama Lucky'nin bunları söylemesi, onun belli bazı yerlerinde tatlı ürpertilere sebep olmuştu.

Tessa ona yaklaştı, hâlâ tedirgindi, ama cesur davranmaya çalışıyordu. Ya da en azından normal davranmaya çalışıyordu. "Seni çalışırken izlemek hoşuma gitti," dedi. "Motosiklet boyamanın bu kadar ince bir iş olduğunu bilmezdim."

Lucky gülümsemedi, ama başını kaldırıp ona baktı. Tessa'nın iltifatı onu memnun etmişti. "Teşekkür ederim," dedi.

Her zamanki gibi, onun gözlerine uzun süre bakmaya cesaret edemeyen Tessa, bakışlarını kaçırdı ve onun dövmelelerinden birine baktı. Tessa'nın baktığı dövme, zincir dövmesinin üstündeydi, bir tür ambleme benziyordu. Amblemin içinde "Motor için yaşarım, Yaşamak için motor binerim" yazıyordu. Tessa dudağını ısırды, bu dövmenin ölümle ilgili olmamasına sevindi. "Motor bu kadar güzel, demek?" dedi Tessa, Lucky'nin omzundaki dövmesini göstererek.

Lucky ayağa kalktı, Tessa onun ne kadar uzun boylu olduğunu bir kez daha fark etti. "Evet."

"Neden?" Tessa merak ediyordu.

"Motora binince rüzgârdan, manzaradan ve altındaki makineden başka hiçbir şeyin önemi kalmaz. Özgürlüğün, gücün ve hızın mükemmel birleşimi. Ve..." Bir an sustu, gözlerini kısarak düşündü. "Ve biraz da tehlikenin. Kendini hayatta hissettirecek bir tehlike. Anladın mı?"

Onun motora binmekle ilgili anlattıkları Tessa'nın ne-

Toni Blake

fesini kesmişti. Bunun sebebi sadece onun güzel anlatımı ve ard arda sıraladığı sözcükler değildi. Tessa onun anlattığı şeyleri ve kendini hayatta hissettirecek kadar tehlikeye atılmayı, hiç yaşamamıştı. Ama Tessa, Lucky’i tanıdığından beri sanki bunu yaşıyordu.

Belki de o yüzden onu bu kadar çekici buluyordu. Onun yanındayken tehlikede olduğunu hissediyor, kanı damarlarında daha hızlı akıyor, kasları geriliyordu. “Evet,” dedi Tessa. “Evet, artık anlıyorum.”

Lucky başını merakla yana eğdi. “Sen hiç motora bindin mi, seksi şey?” diye sordu.

Tessa utanarak başını iki yana salladı. “Hayır. Sadece, bir başka açıdan, ne demek istediğini anladığımı söylemek istemiştım,” diye yanıt verdi.

Neyse ki Lucky hangi açıdan olduğunu sormadı. Ama Tessa’ya, “Seni motorla gezdirmemi ister misin, bebek?” diye sorunca, Tessa’nın kalbi neredeyse duracaktı.

Beni rüzgârın önünde koşturan vahşi bir zevkti bu.

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Sister's Planet

Bölüm 4

Tessa'nın kalbi küt küt atmaya ve içi kavrulmaya başladı. Hayatının başka bir döneminde olsa, onun bu teklifini reddederdi. Tessa'nın motora binmek gibi bir merakı yoktu ve sorulacak olsaydı, bunun, tehlikeli bir şey olduğunu söylerdi.

Ama şu anda, Tessa sadece tedirginlikle yutkundu.

“Şey, tabii,” dedi.

Rachel ve Amy mutlaka onun delirdiğini düşünürdü. Belki Tessa gerçekten de delirmişti. Ama bu sadece bir motor gezisiydi ve Lucky'nin onu kaçıracağı da yoktu. Bu adam hakkındaki her şey gibi, onunla motor binecek olması da Tessa'yı gereğinden fazla heyecanlandırmıştı.

Lucky onu baştan aşağı süzdü, yine onun ürpermesine sebep oldu. “O eteği çıkarman gerekecek,” dedi.

Tessa şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı ve kıpkırmızı oldu. “Ne?”

Lucky hafifçe güldü. “Üstünü değiştirmen gerek, seksi şey. Kot giy. Bir de varsa uzun çizme,” dedi.

“Ha,” diye başını salladı Tessa. Sakin görünmeye çalıştı.

şıyordu. Neden onun yanında aptal gibi davranıyordu ki? “Tamam, değiştiririm,” dedi.

Tessa gitmeden önce eskiz defterini ve kalemini masaya bıraktı. Sonra dönüp ona baktı. “Önce sormak istiyorum, evde kız arkadaşın falan yok, değil mi? Ya da Bayan Romo?”

Başını eğişinden, Lucky’nin bu soruyu komik bulduğu anlaşılıyordu. “Bayan Romo mu? Hayır, bebek. Olacak şey değil,” diye yanıt verdi.

“Kimseden dayak yemek istemem de,” diye devam etti Tessa.

Lucky tek kaşını kaldırdı. “Benimle birlikte olan bir kadının seni döveceğini mi düşünüyorsun?” diye sordu.

Tessa’nın söylediklerine pişman olması, ya da utanması gerekirdi, ama sadece omzunu silkti. “Sana bakınca... Sen...”

“Ben, ne?”

Tehlikelisin. Seksisin. Ve biraz korkutucusun. “Sert birisin. Ve ben...”

“Sen, ne?”

Senin gibi değilim. İstedimden daha hassasım. “Ben ufak tefeğim,” diyebildi.

“Endişelenecek bir şey yok, seksi şey,” diye göz kırptı Lucky. Tessa, Lucky’nin bu hareketi karşısında, parmak uçlarına kadar ürperdi.

Tessa, onun söylediklerinin doğru olmasını ümit etti. En azından evde, Tessa’nın gözlerini oyacak bir motorcu

sevgili yoktu. Bu da Tessa'nın, Lucky Romo ile ilgili endişelerinden birinin yok olduğunu gösteriyordu.

Tessa on dakika sonra kotunu, siyah topuklu çizmelerinin içine sokmuş olarak, tepeden aşağı indi. Tessa korsanlara benzediğini düşünse de özgüvenli görünmeye çalıştı.

“Hazır mısın?” diye sordu Lucky.

Tessa onun kapıya çıkardığı motora baktı. “Sanırım,” dedi. Tessa motosiklet uzmanı değildi, ama karşısında duran pırıl pırıl, simsiyah, kırmızı alevlerle süslü, krom dekorlu, iki uzun ve kıvrımlı borusu olan bu motor, çok hoşuna gitmişti.

Lucky ona döndü, başına bir kask geçirdi, çenesinin altından bağladı. Tessa kaskı takınca kafası birden ağırlaştı ve kendini uzaylı bir korsana benzetti. Lucky daha canlı kırmızı ve turuncu alevlerle süslü olan kaskını taktı ve motoruna binip çalıştırdı. Tessa'nın aşına olduğu o motor sesi duyuldu ve motorun boruları titreşmeye başladı. Lucky bu gürültüyü bastırarak, “Hadi bin,” diye seslendi.

Tessa bacağını kaldırıp motorun arkasına oturduğunda kendini, çok tuhaf hissetti. Oturak öne doğru meyilli olduğundan gövdelerini birbirine yapıştırmıştı. Tessa'nın bedeni onun, geniş sırtına değiyordu. Bu temas onu şaşırttı, geriye gitmek istese de yapamadı. Tessa, Lucky Romo'ya tutkalla yapıştırılmış gibiydi.

“Şey, nereye tutunacağım?” diye sordu.

Lucky başını çevirdi, kaskın ardından ona baktı. “Bana.” Başını çevirirken, “Kollarını belime dolayacaksın,” dedi.

Bu düşünceyle Tessa'nın nefesi kesildi. Ayrıca Tessa, kokusunu alacak kadar da ona yakındı. Lucky'nin insanı cezbeden temiz, erkeksi bir kokusu vardı. Ellerini hafifçe onun beline koydu, göğüslerini sırtına değdirmemeye çalışıyordu. İçindeki her şey deli gibi titreşirken, Tessa bunun, bacaklarının arasındaki makine yüzünden mi, yoksa sırtına yapıştığı bu iri yarı, seksi adam yüzünden mi olduğunu anlayamadı.

Lucky, rahat bir tavırla ellerini motorun iki yanına indirdi, iri elleriyle Tessa'nın, bileklerini kavradı ve motorun pedallarına koydu. "Ayaklarını indirme," dedi. "Hazır mısın?"

"Hazırım," dedi Tessa. Artık bacakları da, vücudunun diğer yerleri gibi karıncalanıyordu.

Motor yavaşça hareket etti ve Whisper Falls yoluna çıktı. Anayola çıkar çıkmaz hızla, virajlı yolda da döne döne gitmeye başladılar. Tessa bu yolun bu kadar virajlı olduğunu daha önce fark etmemişti. Tessa içgüdüsel olarak Lucky'ye sımsıkı tutundu, o sırada sırtına değen göğüs kafesinden kap atışları hissediyor mu diye de merak etti. Birden, Foo Fighters'ın doğan güneş ve gökyüzünü anlatan bir şarkısı çalmaya başladı. Bu sayede Tessa motosikletin müzik sistemi olduğunu fark etti. Foo Fighters'ın şarkısı Tessa'yı da Lucky'i de sarıp sarmalamıştı. Rüzgâr yanlarından hızla geçip gidiyordu.

Lucky hızlandıkça, Tessa, motorun gücünü anladı. Sanki uçuyorlardı ve rüzgârı yüzünde hissetmesi, tenine vuran bahar havası Tessa'nın çok hoşuna gitmişti. Motor

bir anda gölgelerin arasına girdi. Ağaç dalları uzadıkça yola doğru sarkmış ve gün ışığını kesmişti. Bu motor gezisi ona hem korkutucu, hem de çok keyifli gelmişti. Motorun titreşimini hissediyor, bu da Tessa'yı hem uyarıyor, hem de telaşlandırıyordu. Virajları alırken eğildikçe, Lucky'nin omzunun üstünden ileriye, yola doğru bakıyordu.

Tessa ona böyle tutunurken, onun koruması altında olduğunu hissediyordu. Aslında Tessa kimsenin koruması altında olmayı isteyecek biri değildi, ama bu hissettiği çok farklıydı. Lucky'ye bu şekilde sarılmak, tehlikenin içinde güvenliği bulmak gibiydi. Bir anlamda, Foo Fighters'ın şarkısında söylediği şeyi yapıyordu. Yani Tessa yeniden yaşamayı öğreniyordu.

Lucky motoru garaja, çalışma alanından uzak, ağırlık idmanı yaptığı yere çekti ve kaskını çıkardı. Lucky bunları yaparken bütün dikkatini motoruna vermişti. Aslında bu kadar dikkatle yapılması gereken işler değildi, ama Tessa'nın, bütün kıvrımlarını ortaya çıkaran seksi kotundan başka bir şeylere odaklanma ihtiyacı hissetmişti.

Başka ne yapabilirdi ki? Onu motorla gezdirerek ne elde edeceğini sanıyordu? Tessa motorun arkasına atıp etkileyebileceği kızlardan değildi, burası Milwaukee de değildi. Artık memleketindeydi ve her şey farklıydı.

Mesele sadece Lucky de değildi. Kaliforniya'daki yaşadıkları on yıl öncesinde ve iki bin mil uzaklıkta kalmıştı. Ama bazen, Lucky, hâlâ başında olan bazı tehditleri hatırlamak zorunda kalıyordu. Milwaukee'de bir kızı arkasına atıp gezdirmesi ve geceyi onunla geçirmesi, kız

Toni Blake

hoşuna giderse birkaç hafta daha onunla olmasıyla, narin, kırılgan, terbiyeli komşusuyla flört etmesi, aynı şey değildi. Ailesine yakın olmanın en güvenli şey olduğunu anlaması için yeterince uzun zaman geçirmişti, ama bir kadına bağlanmaya henüz hazır değildi. Hatta bağlı olduğu imajını yaratmaya bile hazır değildi.

“Gezi için teşekkür ederim,” dedi Tessa. Lucky dönüp ona bakınca yanaklarının kızardığını, gözlerinin parladığını gördü. Artık Lucky’ye karşı daha rahat davranıyordu. Kahretsin. Yine gözü onun kalçasına takılmıştı, ister istemez.

“İyi vakit geçirdin, ha?”

Tessa başını salladı. “Biraz korkutucuydu, ama güzeldi de,” dedi.

Yine kahretsin. Bu cevabı ondan hoşlanmasına sebep olmuştu. Tessa, Harley motora binmenin ne demek olduğunu anlamıştı. Ve korkularıyla yüzleşmekten çekinmiyordu. “Şey, içeri gelip düzenlemek istediğim yerlere bakacak mısın?” Herhalde buradan ilerlemek en iyisi olacaktı.

Lucky onu eve alıp koridordan geçirirken, üstündeki kotun kasık bölgesinden gittikçe daraldığını hissediyordu. Kahretsin. Tahrik olduğunu görmezden gelmeye çalışıyor, özellikle de Tessa artık beline sarılmadığı için, birazdan geçeceğini umuyordu. Ama hayır, Lucky’nin sertliği bir türlü geçmiyordu. Tessa’nın bedenini ve dik göğüslerini sırtında hissetmişti. Tessa’nın incecik kolları beline dolanmıştı.

Kahretsin. Tessa çok güzel, çok seksi bir kadındı, ama Lucky böyle olacağını ve bu kadar kolay tahrik olacağını tahmin etmemişti. Bunun olacağını tahmin etseydi eğer, ona motor gezisini teklif etmezdi. İkisi de salona geçerken bu düşüncelerden kurtulup işe odaklanmaya çalıştı. “Burayı ve mutfağı yeniden düzenlemek istiyorum,” dedi. Küçük güzel komşusuyla yaptığı motor gezisinden tahrik olmak yerine, yapması gereken çok daha önemli şeyleri vardı. Lucky buradaki geleceğini ve onun için neyin önemli olduğunu düşünmek zorundaydı.

Tessa onun yanında durmuş, mekânı inceliyordu. İki alan, bir bar tezgâhıyla birleşmişti. Tessa mekânı incelerken başını salladı. Lucky onun, mekânı farklı bir gözle, bir iç mimar gözüyle değerlendirdiğini anlamıştı. Tessa işine odaklanmış, her bir eşyayı, duvarları tek tek analiz ediyordu. “Nasıl bir tarz düşünüyorsun?” diye sordu.

Hay aksi. Ne cevap verse şimdi? “Şey... Normal bir şey,” dedi.

Tessa bir köşede duran el işçiliği dolaba baktı, sonra ona döndü. “Normal mi?”

Lucky hafifçe gözlerini kıstı. “Yani... Normal insanların yaşadığı bir yer gibi. Motorcu evi gibi değil,” dedi.

Tessa gözlerini kırptırdı. “Neden?” diye sordu.

Of, kahretsin. Lucky bu soruyu beklemiyordu. Aslında Tessa’nın işini kolaylaştırabileceğini, akışına bırakabileceğini fark etmişti.

“Çünkü sen bir motorcusun,” dedi Tessa. “Evin de kişisel zevkini yansıtmalı.”

Toni Blake

Lucky başka zaman olsa onun sözlerine katılabilirdi, ama şu an için katılmıyordu. “Herkesin rahat edebileceği bir yer olsun istiyorum. Yuvaya benzesin,” dedi. Lucky bu yuva lafını nereden bulduğunu bilemedi, kullandığı söz değildi çünkü.

“Yuva gibi,” diye tekrarladı Tessa.

Lucky dudaklarını sıkıp başını salladı, onun gözlerine bakamadı. Tessa bunun sebebini yakında çözecekti mutlaka, ama şu anda Lucky ona özel şeylerini anlatacak gibi hissetmiyordu.

“Tarzları karıştırabiliriz aslında. Burayı herkesin rahat edebileceği ve aynı zamanda senin tarzını yansıtan bir yer haline getirebilirim,” dedi Tessa.

Lucky bundan emin değildi. “Nasıl olacak o?” diye sordu.

“Sen bana bırak,” dedi Tessa ve deri kaplı defterini açıp, Lucky’ye baktı. “Hangi renkleri kullanmak istersin?”

“Şey... Siyah olur mu?” diye sordu tedirginlikle.

Tessa başını salladı, şaşırmadığı belliydi. Bir şeyler yazmaya başladı. “Başka?”

Hmmm. Renkleri seven, özel siparişle motor boyayan biri de olsa, ev dekorasyonunda hangi renklerden hoşlandığını düşünecek bir adam değildi. “Şey... Kırmızı olabilir, sanırım.”

Tessa yine başını salladı. “Başka?”

“Gri de iyidir,” dedi.

Tessa hafifçe dudaklarını büzdü, bir şeyler daha yazdı. “Bunlarla çalışabilirim,” dedi.

“Ve normal mi göstereceksin?” diye sordu Lucky şaşkınlıkla.

Tessa güldü. Lucky ona baktı, “Ne?” dedi.

Tessa başını yana eğdi, “Normal olmayı isteyecek biri gibi durmuyorsun. Daha çok kendi bildiğini yapan, kendi yolunda giden birine benziyorsun. Neden normal olmaya çalışıyorsun?” diye sordu.

Kahretsin. İlle de öğrenecekti, değil mi? Lucky mümkün olduğunca basitleştirmeye çalışarak, “Sadece öyle olsun istiyorum,” dedi. Fazla sert davranmadığını umuyordu.

Ardından mutfağa geçtiler, benzer konuşmaları burada da yaptılar. Bütün proje için ne kadarlık bir bütçesi olduğunu da soran Tessa, ellerindeki eşyaların bazılarını kullanarak bütçeyi düşürebileceklerini söyledi.

Not almayı bitirdikten sonra, “Başka bir şey var mı?” dedi. “Değiştirmek istediğin başka bir yer?”

Lucky bunu pek düşünmemişti. Bugünlerde aklında bir sürü şey vardı. “Yatak odası da olabilir. Şimdi değil belki daha sonra.”

“Bakabilir miyim?” dedi Tessa. Gayet profesyonel, sıradan bir soruydu bu, ama Lucky onun hafifçe kızardığını fark etti. Ve kahretsin, yine sertleşmeye başlamıştı. Oysaki işten bahsetmeye başladıklarında sertliği geçmişti. Ama işte bir anda yeniden geri gelmişti.

Koridorda yürürlerken banyonun ve çamaşır odasının

önünden geçtiler. Tessa oralara da bir göz attı ve sonra yatak odasına girdi. Bu durum, hiçbir şeyden rahatsız olmayan Lucky'e bile tuhaf gelmişti. Çünkü Tessa yine kızarmış ve Lucky'nin fermuarı da gerilmeye başlamıştı. İkisinin de gözlerini alamadıkları ve Tessa'nın kızarmasına sebep olan şu yatağa onu yatırıp vermek o kadar kolaydı ki. Ama Lucky hafifçe öksürerek toparlandı, "İşte burası," dedi.

"Peki... Şey..." Tanrım, nefes nefese konuşuyordu, çok seksiydi. "Burada neler yapmak istersin?"

Lucky elinde olmaksızın pis pis sırttı. Çünkü burada onunla yapmayı istediği çok şey vardı.

Tessa daha çok kızardı, hayat dolu görünüyordu. Hatta biraz da terlemişti. "Yani, nasıl bir tarz düşünüyorsun?"

Yeniden işe odaklanan Romo, "Şey, normal," dedi. O pis sırtışı yüzünden silmeye çalıştı. "Daha normal."

Göz göze geldiklerinde ve Tessa dudağını ısırduğunda, Lucky onun da dikkatini toplamakta zorlandığını anladı. Bunu fark edince vücudu gerildi, erkekliği daha da sertleşti.

"Şey, önce diğer odaları halledelim, burası için de sana çizimler yaparım," dedi Tessa. Sesi yumuşacıktı. Lucky onun yumuşak ve tıpkı kendisi gibi hazır olduğunu düşündü.

Ama Tessa dönüp odadan çıktı, Lucky de buna memnun oldu. Daha yirmi dakika önce, kendisini ne kadar güzel ve seksi olursa olsun bu kızla, bir şey yaşayamayacağına ikna etmeye çalışmıştı.

“Bu kapı nereye açılıyor?” diye soran Tessa, kapının koluna uzanıp açacakken, Lucky hemen onun bileğine yapıştı.

“Oraya giremezsin.” Birden, ona karşı çok sert davrandığını düşündü. Lucky bunu boğazında ve Tessa’nın gözlerinde görmüştü.

Tessa kapıdan ve Lucky’dan uzaklaştı. “Neden?” diye sordu.

Lucky’nin verecek iyi bir cevabı yoktu. Tessa’nın salon ve mutfaktan başka bir yere girmeyeceğini, evindeki bütün kapıları açmayacağını sanmıştı, ama yatak odasına bile girmişti. Lucky bu kadarını beklemiyordu. Bunları daha önceden düşünmüş olması gerekirdi.

“Orası sadece depo. Koliler var. Kapıdan bile geçemezsin,” diye yalan söyledi. Saçma bir bahaneydi, ama başka bir şey bulamamıştı.

Tessa başını salladı. Yine o temkinli tavrını takınmıştı. İşte yine başa dönmüşlerdi.

Lucky’nin hoşuna gitmese de, belki ikisi için de, en iyisi bu olacaktı.

Tessa tepeden aşağıya indi. Baharla uyanan yumuşak toprakta yüksek topuklu çizmelerle yürümek kolay değildi. Arkasına bakmadı, ama Lucky’nin ona bakıp bakmadığını da merak ediyordu. Birden içinden koşmak geldi, ondan ve evinden bir an önce uzaklaşmak istiyordu. Böylece yaşadıklarını kendi mahremiyeti içinde düşünebilirdi. Çeki-

ci bulduğu erkeklerin yakınında olmaya alışkın olmadığı için bu durum, onu, korkutmuştu. Tessa çok gergindi, yalnız kalmayı ve deli kızardığını bilmesine rağmen nasıl davrandığı hakkındaki endişelerden kurtulmayı istiyordu.

Tessa arka kapıdan girip kapısını kapattıktan sonra, sırtını yaslayıp derin bir nefes aldı. Küçük sığınağına kavuştuğu için rahatlamıştı. Vay canına. Tessa bugünden sonra onun hakkında ne düşüneceğini bilemiyordu.

Lucky'nin girmesine izin vermediği o odada ne vardı? Lucky, o ana kadar Tessa'nın yanında inkâr edilemez biçimde tahrik olmasına rağmen, gayet rahattı. Ama kolunu tutuşu, sesindeki sertlik, onu ne kadar az tanıdığını, onun hakkında cevaplanmamış ne kadar çok soru olduğunu hatırlatmıştı. Bu sorulara bir yenisi daha eklenmişti. Lucky'nin o kapının ardında ne sakladığını Tessa, merak etmeye başlamıştı.

Tessa defterini göğsüne yapıştırdı ve dudağını ısırdı. *Motorcular hangi suçlara bulaşırlardı? Uyuşturucu? Silah? Tanrım. İkisi de iğrençti!* Tessa, bu olasılıkları düşününce midesi bulandı.

Tüm bunların yanında Tessa'nın başka soruları da vardı. Neden herkesin rahat edebileceği yuva gibi bir yer olsun istiyordu? Romo'ları davet etmek gibi bir düşüncesi mi vardı? Öyle bile olsa, insan misafirleri rahat etsin diye evini yeniden dekore eder miydi? Hayır, elbette. O halde Lucky Romo'nun sırrı neydi? Ya da sırları? Çünkü Tessa onun birden fazla sırrı olduğuna inanıyordu.

Tessa eskiz defterini kapının yanındaki masaya bırak-

tı ve pencereye gidip perdenin ardından, tepeye doğru baktı. Lucky'nin evinde bir tuhafılık yoktu. Ama şu anda Tessa o eve baktığında bile içinde bir şeyler kıpırdanmıştı. Bu ev onu hem cezbediyor, hem de korkutuyordu. Bu yüzden Tessa hafifçe dişlerini sıktı. Bu pek de hayırlı bir birleşime benzemiyordu.

Lucky'nin bütün o sırları yüzünden ondan ve bu işten uzaklaşması gerekirken, Tessa, daha da çok ilgilenmeye başlamıştı.

Belki de motorla giderken ona yaslanması çok hoşuna gittiği için Tessa'nın ilgisi artmıştı. Güneş onu uyarıyor, ya da Lucky'nin bakışları seksi hissetmesine sebep oluyorsa, o motor gezisi bittiğinde hissettikleri, hiçbir şeyle kıyaslanamazdı.

Acı gerçek şu ki, Tessa, onun kıyafetlerini yırtıp çıkarmak istemişti. Tabii Tessa böyle bir şeyi asla yapmazdı, ama arzuladığı ve içinde esen şiddetli bir fırtına, buydu. Bu çok uzun zamandır seks yapmamanın verdiği bir hasardı. İnsan yaklaşmaması gereken erkeklerin üstüne atlamak istiyordu.

Hey, sakın ol, kızım. Sadece bir motor gezisiydi. Adamın yatak odasından laf açıldığında bile sersemliyorsun. Eğer o evde çalışacaksan, bunları bastırman gerek.

Tessa'nın niyeti de buydu, ama Lucky'nin açmasına izin vermediği o kapıyı hatırlayınca yine endişelendi. Çünkü Tessa'nın paraya ihtiyacı vardı. Bu iş onun için bir başlangıç olacaktı ve böylece başka işlerin gelme şansı da artacaktı. Aslında Tessa, sade tarzı olan o salona gi-

rer girmez aklından bir sürü olasılık geçmişti ve yeniden yaşadığını hissetmişti. Yaratıcılığın canlandırıcı dalgaları içini kaplamıştı.

Aslında Tessa, bu projenin eğlenceli bir sınav olacağını düşünüyordu. Eski işindeyken, malikânelerde oturan varlıklı insanlarla çalışırdı ve genellikle yüksek bütçeli lobi ya da ofis düzenlemeleri yapardı. Tessa daha önce basit, tek katlı bir evin düzenlemesini yapmamıştı.

Lucky'nin evi gayet işlevseldi. Tessa siyah deri kanepeyi ve koltukları kullanabilirdi. Orta sehpa ile yan sehpa biraz eskiydi, ama çok ucuza yenilenebilirdi. Evin “yuva gibi” ve aynı zamanda motorcu tarzım yansıtır şekilde düzenlenmesi gibi zorlu bir görev Tessa'nın hoşuna gitmiş olsa da, şu “yuva gibi” meselesini hâlâ tuhaf buluyordu. Bu proje ona göreymi ve birçok yönden Tessa'yı canlandıracaktı.

Tessa yanılmıyorsa eğer, Lucky Romo da ondan hoşlanıyordu. *Bu kısmını düşünme.*

Ve Lucky'nin o kapının ardında sakladığı bir şey vardı, bu herhangi bir şey olabilirdi. Aklına başka bir şey geldi: Cesetler. Of!

Ama hayır, kapının ardında ceset olamazdı, çünkü koku gelmiyordu. Yani o odada ceset falan yoktu.

Pekâlâ, silah ya da uyuşturucu olabilirdi, ama ne bu konuda, ne de oraya girmeye kalktığı için Lucky'nin sert davranmasını düşünmeyecekti.

Tessa bu işi, mesleki açıdan tatmin olması, para kazan-

ması, finansal güvenliğini sağlamak için ilk adımı atması için bu kadar çok istiyordu.

Ya da belki... Lucky Romo onu bu kadar çok tahrik ettiği için mi?

Tessa iç geçirerek kanepeye oturdu.

O gün öğleden sonra Tessa, anneannesinin ördüğü battaniyeyi alıp kanepeye kuruldu. Güzel bahar havası birden kapanmış ve soğumuştı. Dışarıda hafiften yağmur çiseliyordu. Bütün gün kendini kötü hissetmişti, battaniyenin pastel renkleri ve top top dokusu ona huzur veriyordu. Cincinnati'de kariyer edinirken tamamen unuttuğu, memleketine dönünce tekrar hatırladığı bir huzurdu bu. Bazen basit şeyler insana güç veriyordu.

Tessa, Ellen'ı seyrederek daha da huzur buldu. Onun şakalarına güldü, programa kendini iyice kaptırdı, dertlerini unuttu. Ellen, Finding Nemo filminde seslendirdiği karakter olan Dory'den bahsedince Tessa, sehpa da duran günlüğüne uzandı. Bu günlüğü ona, Amy vermişti. Tessa duyduğu ilham verici sözleri bu deftere yazıyordu. Ellen'in bir sözü de ona iham vermişti.

Yüzmeye devam et.

Finding Nemo filmindeki Dory.

Bu gayet güzel, basit bir tavsiye idi. Bazı günler insan bundan fazlasını yapamazdı. Ve o günlerde, sadece yüzmeye devam etmek yeterliydi.

Telefon çalınca Tessa, cevap vermeyi istemedi. Canı

konuşmak istemese de televizyon kumandasının pause tuşuna basıp telefonu açtı. Arayan annesiydi. Başkası olsa kandırabilirdi, ama annesi onun kötü olduğunu sesinden hemen anlamıştı ve Tessa buna itiraz edemedi.

“Gelmemi ister misin?” diye sordu annesi.

“Hayır, iyiyim,” diye yanıtladı Tessa.

“İyi değilim dedin ama?” diye devam etti annesi.

Tessa derin bir nefes aldı. Annesinin bu kadar üstüne düşmesini takdir ediyordu, özellikle ilk taşındığında annesinin yardımına çok ihtiyacı olmuştu. Hastalığı onu ele geçirmiş gibi hissediyor ve bunun olmasını istemiyordu. İşin aslı, annesi de dâhil, kimsenin onu hastayken görmesinden, hastalıktan bahsetmelerinden hoşlanmıyordu. “Seni seviyorum, anne,” dedi. “Ama üstüme gelme.” Bu konuyu daha önce de konuşmuşlardı, Tessa onun bu kadar titizlenmesini istemiyordu. Tessa bu hastalıkla kendi başına baş etmeye kararlıydı.

Tessa annesiyle konuşup televizyondaki programı seyrettikten sonra uzanıp, biraz kestirmek istedi. Bu böyle bir günde yapılacak en iyi şeydi.

Sonra Tessa’nın gözü, sehpa da duran eskiz defterine takıldı. Kendisini biraz hevesli, biraz da huzursuz hissetti. Defteri, ona, kalemi eline alıp yazmaya başlamasını, Lucky’nin evi için çizimler yapmasını söylüyordu. Evi gördüğünden beri hissettiği bu istek, onu, canlandırdı ve ona enerji verdi. Tessa daha sonra da kestirebilirdi. şimdi çalışmayı, bir şeyler yaratmayı istiyordu.

Tessa üç saat sonra kalemi bıraktığında, kendini çok

mutlu ve çok başarılı hissetti. Bu hisler Tessa'yı şaşırtmıştı. Tessa masaya ve kanepeye saçılmış kâğıtlara bakınca, ona bir süreliğine her şeyi unutturan tasarım sürecine girmiş olduğunu gördü. Midesinin bulandığını ve kusacak gibi olduğunu bile fark etmemişti.

Daha toparlanacak çok iş olsa da parçalar, yerine oturmuştu. Tessa ne zamandır bu kadar dolu ve bu kadar doyurucu bir gün geçirmemişti. Ve kendini yıllardır bu kadar yetenekli hissetmemişti. Hepsi de, Lucky Romo'nun, kendisinden, salonunu ve mutfakını yeniden düzenlemesini istemesi sayesinde olmuştu.

Tessa o anda, her şeye rağmen, onunla ilgili soruları kafasından attı ve komşusu olduğu için memnuniyet duydu. Çünkü Lucky olmasa böyle hissedemeyecekti ve böyle hissetmesi paha biçilmez bir şeydi.

İki gün sonra Tessa, derin bir nefes alıp Lucky'nin evine çıkan tepeyi tırmanmaya başladı. Onu yeniden göreceği için gergindi. Belki de Tessa'nın gerginliği, Lucky'nin o odada sakladığı şey yüzündendi. Yine de, Tessa çizdiği planları göstereceği için heyecanlıydı. Duyduğu coşkuya odaklanmaya, para kazanacağı gerçek bir işi olduğunu unutmamaya çalışmıştı. Bu düşünce onu hem yaratıcılık, hem uygulama bakımından çok heyecanlandırıyordu. Lucky onun fikirlerini beğenmeyebilir ve onunla çalışmaktan vazgeçebilirdi, ama bundan korkmuyordu, çünkü ne-

Toni Blake

dense ona göstereceği her şeyi beğeneceğine dair bir his vardı içinde.

Bugün garajdan müzik sesi gelmiyordu, o tarafa doğru bakınca kapının kapalı olduğunu gördü. Tessa da ön kapıyı çaldı ve kotuyla fermuarlı eşofman üstünü giymiş olmasına rağmen, güzel görünüyor olduğunu umut etti. Neyse ki Tessa kendini dünden daha iyi hissediyordu.

Kapı açıldı, komşusu karşısında belirdi: Uzun siyah saçları yüzüne düşmüş, rengi solmuş bir kot ve siyah bir tişört giymişti. Bu tişörtün üstünde AC/DC müzik grubunun logosu vardı. Onu ilk gördüğünde fark etmiş olduğu sıcak, kahverengi gözlerinin, kendisini baştan aşağı çabucak süzdüğünü gördü. Başka zaman olsa Tessa, böyle iri yarı bir motorcunun gözlerini süzerek bakmasından hiç hoşlanmazdı, ama Lucky yapınca, karnında kelebekler uçuşmaya başlamıştı.

“Selam, seksi şey,” dedi, bakışları yumuşadı.

Tessa bu lakabı duyunca mahcup bir tavırla gülümsedi. “Selam,” dedi. Dudağını ısırды, o tuhaf, engelleyemediği arzu içine dolmuştu yine. Sonra buraya iş için geldiğini hatırlayıp kendini topladı. “Sana birkaç tasarım yaptım. Zamanın var mı?”

“İçeri gel.” Lucky yana çekilip onu buyur etti.

Lucky’nin açmasına izin vermediği o gizemli kapı yüzünden hakkında düşündüğü her şey uçup gidivermişti. Tessa içeride ne olduğunu hâlâ merak ediyordu elbette, ama bunu düşünmemeye ve dikkatini önündeki işe vermeye çalıştı. Lucky ona bir iş vermişti ve teknik olarak,

o kapının ardında ne olduğu Tessa'yı ilgilendirmezdi. En azından Tessa kendini buna ikna etmeye çalışıyordu.

Birlikte kanepeye oturdular, Tessa ona tasarımlarını gösterdi. Salonda onun istediği bütün renkler vardı ve duvarlar onun boyadığı motorların çerçevelenmiş fotoğraflarıyla süslüydü. Aslında gerçek renkler biraz daha cırtlaktı, ama Tessa bu renkleri yumuşatmış, kordonlu yastıklar ilave etmişti. Yere bir halı ve mekânı daha rahat, yuva gibi hissettirmesi için kumaş kaplı aksesuarlar koymuştu. Bunları ona anlatırken, bir gün önce Crestview'deki dükânlardan topladığı renk ve kumaş numunelerini çıkardı, fikirlerini belirtti, ona fikrini sordu.

Mutfığa geçtiklerinde Tessa, mekâna ışık versin diye beyaz kullandığını söyledi. "Duvarları griye boyayacağız. Mutfak dolapları, masa ve sandalyeler siyah olacak. Beyaz mutfak tezgahı ve mutfak cihazları kontrast yaratacak ve kırmızıyı sadece havlu, tuzluk, biberlik gibi aksesuarlarda kullanacağız. Ha, bu arada parlak değil daha sıcak bir kırmızı olacak. Ve ışığı bol kullanacağız. Özellikle sık kullanılan mekânlarda koyu, cesur renklerle ışığın doğru kullanımı çok önemlidir."

Tessa bundan sonra yatak odası için düşündüğü genel fikirlerden bahsetmeye başladı. Neyse ki bu sefer çocuk gibi kızarmamayı başarabilmişti. "Renklerle başlayacağım. Yatakta sade, erkeksi, koyu bir lacivert ve perdelerde sıcak bir kahve tonu kullanacağım." Sonrasında yastıklar için kumaş örnekleri gösterdi, seçtiği kumaşlara göre açıklamalar yaptı, duvar rengi için başka bir ton seçebi-

leceğini söyledi. “Belki uçuk çağla yeşili olabilir,” dedi. “Ya da şöyle bir kum rengi olabilir.”

Tessa, açıklamalarını bitirdiğinde, durmaksızın konuşmuş olduğunu fark etti. İşinden ayrıldıktan yıllar sonra bile yaptığı tasarımları tam netlik içinde anlatıyor olmasına şaşırdı. Her şeyi müşterinin önüne serip ona genel görünüşü sunmayı ve sonra sorularını cevaplamayı, Posh Design’da çalışırken öğrenmişti.

Ama yanında oturmakta olan Lucky hayretler içindeydi. Tessa birden, fazla ileri gittiğini anladı. Belki de o, bu kadar çok şey istemiyordu. Daha basit bir şeyler düşünmüş olabilirdi. Belki de sadece yeni perdeler ona yetecekti. Huzursuzca yutkundu, “Neden öyle garip bakıyorsun?” dedi.

Lucky gözlerini kırptırdı, başını eğdi. “Garip mi görünüyorum?” diye sordu.

Hayır, ağzıma layık görünüyorsun. “Yani... Ne düşündüğünü anlayamadım. Şimdi ben de tedirgin oldum.” *Her zamanki gibi yine.* Tessa iç geçirdi.

Ama Lucky başını yana eğip onun gözlerine baktı. Tuhaf biçimde mahzun görünüyordu. “Tedirgin olma,” dedi. “Seni tedirgin etmekten nefret ediyorum.”

Kahretsin. Onu tedirgin ettiğinin farkındaydı demek.

Tessa bir an gözlerini kapattı, toparlanmaya çalıştı. Bağımsız, kontrollü biri olmak konusunda çok kararlıydı, bu durumu da kontrol edebilirdi. “Yanında tedirgin olmamın sebebi; sen benden çok farklısın ve... Hiç aynaya

bakıyor musun? Korkutucu bir adamsın. Kolların ölüm saçan, alevli dövmelele dolu," dedi.

Tessa bu kadar açık konuştuğu için kendine kızılıyordu, ama Lucky sırtarak, “Kusura bakma, seksi şey, dövmele-
rimle seni korkutmak istememiştim,” dedi.

“Korktuğumu söylemedim, ben...”

“Ve az önce garip göründüysem, sebebi hayrete düştüğün içindir.”

“Neden?”

“Çünkü tasarımların kusursuz. Bu işte çok yetenekli olduğun belli.”

Tessa geri çekildi. “Gerçekten kötü olduğumu düşünüyordun, değil mi?”

Lucky onun gözlerine baktı. “Böyle bir iş yerine ihtiyaç olmayan bu kasabada neden iş kurmak istediğini hiç anlatmadın. Demek ki, kötü olduğun için değilmiş. Bu kadarını beklemiyordum.”

Tessa hafifçe başını kaldırdı, gururu okşanmıştı. “Gerçekten beklemiyor muydun?” Lucky iç mimari konusunda uzman olmayabilirdi, ama yine de onu etkilediğine sevinmişti.

“Evet,” dedi. “Özellikle de motosiklet fotoğraflarını.” Tessa da en çok bunu sevmiştir. Her mekânın o mekânda yaşayan kişilerden küçük ya da büyük, bir şeyi yansıtmaması gerektiğine inanırdı.

Ama hiç beklemediği bir anda Lucky konuyu değiş-tirdi, başını yana eğip ona biraz daha yaklaştı, “Neden Destiny’ye taşındın, bebek?” dedi.

“Ben de sana aynı şeyi soracaktım.” Gayet normal soruydu bu aslında, ama aralarına bir sessizlik çökmüştü.

Lucky gülümsemiyordu ve yüzünden bir şey anlaşılmıyordu. Sonra rahat bir tavırla, “Şu anda senden bahsediyoruz.” dedi. “Anlat bakalım hikâyeni. Zamanım var.”

Tessa yutkundu. Aslında anlatmayı hiç istemiyordu. Bu en çok nefret ettiği konuydu. Belki kurnazlık edip konunun çevresinden dolanabilirdi. “Yanında çalıştığım birinin iş vaadiyle buraya geldim. Crestview’de küçük bir dekorasyon ofisi açacaktı, bölge hızla büyüdüğü için, perakende işine de girecekti, maalesef ben geldiğimde iş çoktan yatmıştı. Para kaynağını kaybedince istediği işi kuramadı.” Bunlar doğrudu, ama konunun özünü usturuplu biçimde atlamıştı.

“Nereden geldin?” dedi Lucky.

“Cincinnati’den. UC’de okudum ve orada işe başladım,” dedi Tessa.

“Cincinnati’deki işini sevmiyor muydun?”

“Hayır, çok seviyordum.” Hay aksi. Lucky ne zamandan beri bu kadar çok konuşur, bu kadar çok soru sorar olmuştu?

“E, o zaman?”

Tessa iç geçirdi. Sinirlenmişti. Aslında bütün olarak hayata sinirlenmişti. Ekmek parasını elinden alan ve bir çocuk gibi memleketine kaçmasına sebep olan zor koşullardan bahsetmeyi istemiyordu. İnsanlar, onu, “hasta kız” olarak görmeye başlıyor, diğer niteliklerini ikinci plana itiyorlardı. Ama artık anlatmaktan başka bir şansı yoktu.

Kasabadaki herkes biliyordu zaten, Lucky de bilse ne çıkardı? “Şey,” diye başladı. Bütün keyfi kaçmıştı. “Bende Crohn’s hastalığı var.”

Lucky birden telaşlandı, endişelendi. “Nedir o?”

“Bir sindirim hastalığı. Kronik bağırsak enfeksiyonu. Yani, ben sürekli diyet yaparak yaşıyorum ve bazen kötüleşiyorum,” dedi.

“Ama sen... Yani...” Lucky’nin sesi yumuşadı. “Ölmeyeceksin, değil mi?”

Tessa başını iki yana salladı, ama Lucky rahatlamamıştı.

“Kahretsin, seksi şey. Hayatın böyle mi geçecek?” diye sordu.

“Evet, tedavisi yok,” dedi Tessa, alçak sesle. “Aslında belirtileri yıllar önce çıkmıştı, testler yapılana kadar durumu anlayamadık, teşhis konduktan sonra ilaçları kullanmaya başladım.”

“İlaçlar iyi geliyor mu?” dedi Lucky.

Tessa başını salladı. Ama sonra mecburen devam etti. “Daha önceleri hastalık aniden şiddetleniyordu, artık eskisi gibi sürekli olmuyor.”

“Sevdiğin bir işten ayrılmana sebep olacak kadar kötüydü demek?”

Sevdiğim bir hayatı bırakacak kadar. Ama Tessa sadece başını salladı. Bu konuda konuşmaktan nefret ediyordu. Hastalığının, Lucky’nin ona bakışını değiştirmesinden, ona duyduğu ilginin yok olmasından nefret ediyordu. Tessa’nın midesi bulandı. Hastalık yüzünden değildi

bulantısı, hastalığın hayatını, kontrol edemediği şekilde aşağı çekmesindendi.

Lucky başını eğdi, sonra onun gözlerine baktı, “Senin hasta olduğunu düşünmek hoşuma gitmiyor,” dedi.

Ah. Vay canına. Bu basit duyarlılık, gözlerindeki o bakışla birleşince, Tessa’nın içine işlemiştir. Lucky Romo’nun bu kadar kibar ve sevimli olabileceği kimin aklına gelirdi? Özellikle de birbirlerini bu kadar az tanıırken ve bu kadar içten davranırken. Tessa ne cevap vereceğini bilemedi. Arzu ve korkuyla göğsü sıkıştı, ama bu kez Lucky’nin ona acımasından korkuyordu. Bu yüzden işin olumlu tarafını tekrar etti. “Dediğim gibi, eskisinden çok daha iyiyim.”

Lucky’nin gözlerinde sınımsız bir ifade belirdi ve Tessa, onun, diğer yanlarını merak etmeye başladı. Lucky, kolunda ölüm dövmeleri, evinde sırlar olan tehlikeli bir motorcuydu; dik başlı, uzun zamandır kayıp olan bir oğul ve bir erkek kardeştir; özgüvenli bir şekilde flört eden, onu gözleriyle soyan seksi, kibirli bir erkekti. Şu anda yanında oturmuş ona bakmakta olan adam ise son derece şefkatliydi. “Bir şeye ihtiyacın olursa, ben buradayım. Ne zaman istersen arayabilirsin,” dedi Lucky.

Onun bu teklifiyle Tessa yelkenleri suya indirdi. Bu sadece büyük bir adım değildi, aynı zamanda ondan hiç beklemediği bir şeydi. Lucky Romo daha gizemli bir hal alamaya başlamıştı. “Teşekkür ederim. Çok nazıksın.” İyi de ne ara böyle üzücü bir konudan konuşmaya başlamışlardı? Tessa konuyu değiştirmek istedi. “Tasarımlara

gelince. Beğendiğine göre, anlaştık mı? Beni tutuyor musun?” diye sordu.

Konu birden değişince Lucky afalladı, ama hemen sonra başını salladı. “Ha, evet.”

Tessa gülümsedi, çünkü bu gerçektir, gerçek bir işi vardı artık. “Harika, ben sözleşmeyi hazırladım, malzemelerle birlikte toplam ücreti de belirledim. Ödemenin yarısını peşin, kalanını iş bitince alırım.” Tessa deri kaplı defterinin arasından basılı bir sözleşme çıkardı.

Lucky sözleşmeyi inceledi, “İyi görünüyor,” dedi.

“Yatak odasını da dâhil etmeyi istersen haber veririm,” dedi Tessa.

“Harika.” Tessa’nın uzattığı kalemi aldı.

“Hemen başlayabilirim. Ha, bir de, evine girip çıkabilmem gerek,” diye devam etti.

“Ben genellikle buralardayım. Sorun olmaz,” dedi Lucky.

“Başka yerlerin de düzenlenmesini istersen, mesela banyo gibi, ya da depoyu daha kullanışlı bir alana çevirmek istersen, bunları da ekleyebilirim,” dedi Tessa.

İşte o zaman Lucky’nin yüz ifadesi bir anda sertleşti. “Gerek yok. Depo kalsın.” Birden o sert tavırları geri gelmişti ve sesinin tonu Tessa’yı ürpertmişti.

“Peki,” dedi Tessa sakince ve kalemi geri aldı. Ağzından bir şeyler alabilmek için çok uğraşmıştı. Ama Lucky bu konuda ketumdu, bu yüzden de Tessa depoyu bir türlü kafasından atamıyordu.

“O oda için söylediklerimi hatırlıyorsun, değil mi?”

Toni Blake

Tessa'nın gözlerine baktı. Bu kez yüzünde yumuşak bir ifade yoktu. "Oraya girilmeyecek."

Tessa başını salladı, soğukkanlı kalmayı başardı. "Evet, hatırlıyorum," dedi.

"Bu konuda bir sorun yok, değil mi?"

"Elbette yok. Neden olsun ki?" *Sadece yine tedirgin olmaya başladım.* Tessa haififçe iç geçirdi. Lucky orada ne saklıyor olabilirdi?

Tessa'nın, o çikolata rengi gözlere dalıp giderken, ya da önünde utanç içinde kalırken, orada korkunç ya da yasa dışı bir şeyler saklayabileceğini unutması kolaydı. Ama artık iş resmiyete dökülmüştü. Tessa artık, Lucky Romo'nun sırlarını sakladığı evinde çalışıyordu.

Burası sinirlerin gerildiği ve çözüldüğü yer

Burası ateşin sönüp tutuştuğu yer...

Charlotte Bronte, Jane Eyre.

Bölüm 5

Tessa arkasına dönmüş, büyük alışveriş torbasından çıkardıklarını kanepeye saçarken Lucky, bir köşede sessizce onu seyrediyordu. Tessa kot pantolondan bozma bir şort ve kolsuz bir atlet giymiş, saçını dağınık topuz yapmıştı. Eğilip halı örneğini incelerken kalçası son derece kışkırtıcı görünüyordu.

Lucky onu çok güzel buluyordu. Sürekli bunu düşünüyor, akından çıkaramıyordu. Bu konu sorun haline gelmeye başlamıştı.

Lucky kendi kendine sürekli uzak durmasını, kızı rahat bırakmasını söylüyordu. Ne zaman kapılmıştı ona? Her şey zararsızca flört ettiği an başlamıştı. Ondan sonra bildiği tek şey, dekorasyon işi için onu tuttuğuydu. Sanki bu yetmezmiş gibi Lucky, geçen gün özel hayatını didiklemiş, hatta ona yardım teklif etmişti.

Kahretsin. Lucky söylediklerinde samimiydi. Tessa'nın hasta olmasını istemiyordu. Tessa ona bu konudan bahsedince çok şaşırılmıştı, çünkü bu dünyada iyi olan her şeye ters düşüyordu. Tessa çok güzel, hayat dolu, çalış-

kandı. Lucky, onun hasta olmasının haksızlık olduğunu düşünüyordu.

Belki de Lucky gereğinden fazla etkilenmişti. Tessa'nın hastalığı neden ona, Anna'nın kayboluşunu hatırlatmıştı? Bu iki şeyin ortak hiçbir yanı yoktu. Üstelik bu olaylardan biri yirmi beş yıl önce olmuştu.

Lucky, parmaklarını hassasiyetle, hatta kör biri gibi kumaş numuneleri üstünde gezdiren Tessa'ya bakınca, neden bu iki olayı birbirine bağladığını anladı. Belki hayatı boyunca yaşadığı kötü olaylar yüzündendi. Geriye doğru düşününce, başına gelen korkunç olayların kaçabileceği, değiştirebileceği, yeterince çaba göstermiş olsaydı atlatabileceği şeyler olduğunu biliyordu. Ama arada sırada insanın kontrolü dışında, kimsenin suçu olmayan, nereden bakılırsa bakılsın adil görünmeyen şeyler oluyordu. İşte o şeyler insanı gafil avlıyor ve hayat bütün anlamını yitiriyordu.

Kız kardeşi, Bear Gölü'ne gittiği bir gezide kaybolduğunda Lucky, daha on yaşındaydı ve hayatının bütün anlamını kaybetmişti. İnsan çocukken böyle bir şeyi nasıl tahmin edebilirdi? Hiç beklenmedik bir anda hayatın sillesini indirivereceğini Lucky, ilk kez o zaman görmüştü.

Hayat böyleydi işte. Mesela Tessa. Onu iyi tanı mıyordu, ama hayatını değiştirmesini gerektirecek bir hastalığa yakalanmayı hak etmediğine de emindi. Çünkü bu ona göre haksızlıktı.

Lucky, onu, numuneleri incelerken izlemeye devam etti. Tessa'nın ince, uzun parmakları yumuşak yüzeylerde

hayranlıkla dolaşıyor, dokuların üstünde durup inceliyor ve desenleri takip ediyordu. Lucky o kadar uzun süredir onu izliyordu ki, kendini röntgenci gibi hissetmeye başladı, ama izlemekten de bir türlü kendini alamıyordu. Orada olduğunu Tessa'ya belli de edemiyordu. İşin aslı Lucky, onun numunelere dokunuşundan tahrik oluyordu ve o parmakların kendi üzerinde gezinmesinin nasıl bir his olacağını hayal ediyordu.

Lucky, onun da kendisinden bir parça hoşlandığının farkındaydı, ama o, Tessa Sheridan'a uygun biri olmaktan çok uzaktı. Bazen her şeyin farklı olmasını dilediği anlar olmuştu, erkeğin tenini, şu anda elinde tuttuğu fırçanın tüylerini okşayışı gibi okşayıp okşamadığını merak etmiş, ama yine de farklı dünyalardan geldikleri gerçeğini değiştirememişti. Ve tabii, yardımına ihtiyacı olursa eğer, Lucky ona yardım edecekti. Ama yardım etmek ve bu dekorasyon işi, Lucky'nin ona verebileceği tek şeydi. Tessa iki gündür burada çalışıyordu ve depodan hiç bahsetmemişti. Lucky o odanın yasak olduğunu tekrarlarken pek de nazik olmadığı kesindi, ama aslında o kadar sert konuşmayı istememişti. Bazı alışkanlıkları bırakması zor oluyordu, ayrıca Tessa'nın kendisini ciddiye almasını istemişti. O oda, şimdilik mahremdi. Tessa içeriye gürse, Lucky'nin neden Destiny'ye geri döndüğünü anlar ve herkese anlatırdı. Lucky, ondan anlatmamasını isteyemezdi ve Tessa'nın ona sadık kalması için hiçbir sebep yoktu. Ayrıca, ağabeyinin nişanlısıyla arkadaş olduklarını da söylememiş miydi?

Kahretsin, Mike evleniyordu. Lucky, bir yandan, mükemmel, ahlaklı bir adam olan ağabeyinin evlenmek için bu kadar beklemesine, bir yandan da böyle uzun vadede bir ilişkiye girmesine şaşırmıştı, çünkü Mike'ı en son gördüğünde kızlar peşini bırakmıyordu. Lucky, Tessa'ya Mike'ı ve ailesini sormayı istiyordu, ama bunu şimdilik bir kenara bıraktı. Lucky'nin dönüşünün sebebi bu değildi. Lucky bunları düşünmek yerine Tessa'yı, seyredip kışkırtıcı her anın keyfini çıkardı.

Tessa'nın gazeteyi yere serdiği bile seksiydi. Boya kutusunun önünde diz çöküşü, kutunun kapağını açışı... Tessa koyu kırmızı boyayı boya tepsisine dökerken bile, Lucky kasıklarında bir karıncalanma hissetmişti. Boya ıslak çamura, ellerine alıp sıkabileceği bir şeye benziyordu.

Hooo! Yavaş gel oğlum. Fermuarına doğru baktı, başını iki yana salladı. Bu durum zıvanadan çıkıyordu artık. Ama Tessa daha önce birlikte olduğu kadınlardan çok farklıydı. Hayatı boyunca ufak tefek, güzel kadınları tercih etmemişti. Hele o elleri... Lucky'nin birlikte olduğu kadınlar alırken de, verirken de sertlikten hoşlanırlardı. Tessa'nın ise ona yavaş yavaş, sindire sindire dokunacağım tahmin ediyor, bu düşünceyle kasıkları sıkışıyordu.

Of, kahretsin. Tessa şimdi de o küçük eliyle boya fırçasının kalın sapını kavramış, resmen okşuyordu. Lucky aynı şekilde sertleşmiş erkekliğini okşadığını düşündü. Lucky artık tamamiyle sertleşmişti ve acı çekiyordu. Duvar boyamak üzere hazırlık yapan birinin porno izliyor-muş hissi verebileceği hiç aklına gelmezdi.

O, sakinleşmeye çalışırken Tessa, boya tepsisini alıp dikkatle merdivene tırmandı, kenarları bantlama ihtiyacı bile duymadan, kusursuz bir çizgi halinde, tuğla rengi boyayı beyaz kapı kasasına sürmeye başladı. Lucky, Tessa'nın bu hareketlerine gülümsedi. Tessa, onu, boya yaparken izlemekten hoşlanmıştı, şimdi de Lucky onu izlemekten keyif alıyordu.

Uzaklaş, Romo. Evet, bu iyi bir fikirdi. Tessa dalıp gitmiş, gereğinden uzun süre orada kalakalmıştı. *İşine bak. Onun parasını ödeyebilmen için çalışman gerek.* Ama Tessa bir an durup fırçayı tepsiye bırakarak merdivene bir adım daha tırmanırken, son bir kez onun kalçasına bakmak istedi.

Tam bu sırada Tessa basamağı kaçırdı, ayağı boşa düştü, dengesini kaybetti. Lucky içgüdüyle ona doğru koşup, onu tutmayı istedi. Boya tepsisini devirmemişti, ama Tessa geriye kaydı, doğruca onun kucağına düştü, Lucky tökezledi, ama toparlandı, bir eliyle Tessa'yı göğsünün altından kavradı, bir eliyle de kalçasından tuttu.

İkisi de öylece donup kaldı. Kısmen dengelerini sağlamak için, kısmen de... Ah, tanrım, kollarındaki kadın ona kendini harika hissettiriyordu. Sıcak, yumuşak, şekerli çörek gibi... Lezzetli ve tatlıydı. Kahvaltıda tatlı bir şeyler yemişti mutlaka.

Lucky hâlâ sertliğini koruyordu elbette. Ve sertliği doğruca Tessa'nın kalçasına değiyordu.

"İyi misin?" dedi Lucky.

"Evet," dedi Tessa, nefes nefese.

Lucky onun nefesiyle daha da sertleşti. Bunun iyi mi kötü mü olduğu nasıl bakıldığına bağlıydı.

Ama o anda bu durum kötüydü. Çünkü dengelerini bulmuş olmalarına rağmen Lucky, onu bırakmıyordu. Sanki Lucky, garip bir şekilde donup kalmıştı. Lucky, onu bırakmaya hazır değildi. Vücudunun her hücresiyle, Tessa'yı kendine döndürüp sırtını, naylon örtüyle kaplı kanepeye yapıştırmayı istiyordu. Belki yere de yatırabilirdi. Evet, yere yatırmak daha iyiydi. Lucky, hafifçe Tessa'nın kalçasını sıkıldığını fark etti.

Lucky hemen durdu. Çünkü ne yazık ki, durmak zorundaydı.

Lucky, onu bırakıp uzaklaştı ve farkında olmadan tutmakta olduğu nefesini bıraktı.

Tessa dönüp ona bakınca gözgöze geldiler. İkisi de konuşmadı. Ve Lucky kesinlikle Tessa'nın da aynı şeyleri hissettiğine emin oldu. Sadece Lucky'yle birlikte olmanın neden kötü bir fikir olduğunu, kendisinden neden uzaklaştığını anlamıyordu.

Tessa dudağını ısırды, ağır havayı dağıtmak için bir şeyler geveledi. "İyi ki buradaydın."

Lucky ancak kafasını sallayabildi. "Evet. Zamanlama iyiydi. Ben nasıl gidiyor diye bakmaya gelmiştim," dedi. Ona gerçeği, onu seyrettiğini, onu çok istediğini söylemeyi istedi. Ama Lucky bunu yapamazdı. Bu yalan ikisini de koruyacaktı.

"İyi gidiyor," dedi Tessa. "Merdivende durabilsem, daha iyi olacak, tabii."

Lucky yine başını salladı. Şu anda erkekliği fermuarını patlatıp dışarı çıkacak halde olduğu için, tek yapabildiği buydu. “Peki, tamam. Ben işime döneyim.” Omzunun üstünden baktı, “Bana ihtiyacın olursa haber ver,” dedi.

Ve uzaklaştı. Tessa’nın onu geri çağırıp son derece edepsizce bir laf etmesi için dua ediyordu. Mesela ona bacaklarının arasında ihtiyacı olduğu gibi laflar söylemesini istiyordu.

Böyle bir şey olmayınca, Lucky, bir kere daha en iyisinin bu olduğunu hatırlattı kendine. *Bunu o kalın kafana sok.*

Tanrım, olamaz. Lucky sertleşmişti ve Tessa bunu görmüştü.

Tessa’nın ise aradan yarım saat geçmesine rağmen tek düşünebildiği buydu. Duvar kenarlarını bırakıp ortaları boyamaya başlamıştı, çünkü düz çizgi çekmek istediğinde elleri, titriyordu. Evet, olanlar durumu iyice pekiştirmişti. Kollarına düşünce Lucky’nin sertliğini hissetmiş, aruzlarının tek taraflı olmadığını anlamıştı. Lucky ondan hoşlanıyordu. Sağlık durumuyla ilgili anlattıkları bunu değiştirmemişti! Ondand hoşlanması kadar, bu da oldukça şaşırtıcıydı.

O bitmek bilmeyen, tuhaf anda, onun kollarında olmanın ne kadar güzel bir his olduğunu hatırlayarak içini çekti. Vücudunun her zerresi atıyordu. Ve yine kokusunu almıştı, erkeksi kokusu onu kendinden geçirmişti. Tessa o birkaç saniyede, yıllardır duymadığı heyecanı yaşatmıştı.

Tessa’nın kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. Duvarı

berbat etme korkusuyla boyayı bıraktı çünkü onu istiyordu. Hatta onu çok istiyordu.

Ve bu istek uzakta, sadece kendine saklamayı düşündüğü, asla gerçekleşmeyecek gizli bir özlem değildi. Bu yüzden kalbi çarpıyordu. Artık her şey değişmişti. Onunla gerçekten bir şeyler yapmayı istiyordu. Onunla seks yapmayı istiyordu. Tessa vücutlarının birleşmesini istiyordu. Onu içinde istiyordu.

Tessa şu ana kadar böyle bir şeyi gerçekten isteyebileceğine inanmamıştı, çünkü o korku veren bir motorcuydu. Ama artık Tessa, onu, biraz da olsa tanımıştı, değil mi? Rachel ve Amy'nin varlığına asla inanmayacakları, daha yumuşak taraflarını görmüştü. Belki de hiç korku veren biri değildi. Belki sadece, o dövmeleeri yüzünden seksiydi.

Lucky onu tutarken, Tessa, onu saran koluna bakmış, alevli dövmesini görmüş ve daha da heyecanlanmıştı. Herkes dövme yaptırabilirdi, ama alev dövmesi onun ne kadar sert, ne kadar güçlü olduğunu hatırlatıyordu. Tessa bu dövmeleerin ne anlama geldiğini öğrenmeyi istiyordu.

Tessa önündeki yarısı boyanmış duvara bakarken merak etti. Lucky'nin başka yerlerinde de dövmeleeri var mıydı?

Tessa, Lucky'nin başka yerlerinde dövme olup olmadığını öğrenmeye karar verdi.

Tessa, Lucky'nin kendisine asılmasını istiyordu.

Lucky bugün harekete geçmiş olsaydı Tessa, ona hayır demeyecekti.

Evet, Tessa, sonunda kendine itiraf etmişti. Çünkü bu, bir şeylere hazır olduğunu gösteriyordu. Tessa böylece sadece hayal ederek arzulamaktan, dilemekten ve azap çekmekten kurtulacaktı. Kendisini açmaya ve hayatın ona sunduklarını çekip almaya hazırdı. Bu kararla Tessa'nın, neredeyse nefesi kesildi, duyguları, sanki bir uçaktan atlamış da, paraşütün açılmasını beklerken havada süzülüyormuş gibi canlandı.

Tessa için tek bir sorun kalmıştı o da Lucky'nin sırlarındı.

Tessa derin bir nefes aldı ve kalbinin daha yavaş atmasını diledi. Biraz sersemlemiş de olsa, bu konuyu enine boyuna düşünmesi gerekiyordu.

Belki de Lucky'nin bütün sırlarını bilmesi şart değildi. Sonuçta Tessa onunla evlenmeyi düşünmüyordu, sadece cinsel arzularını dindirecek bir seks ilişkisi yaşamayı istiyordu. Sonrasında komşusu olarak kalacağı gerçeğiyle yüzleşmek zorundaydı, ama Tessa artık büyümüştü ve bununla baş edebilirdi. Asıl mesele, Tessa'nın yasa dışı işler yapması muhtemel biriyle birlikte olmak isteyip istemediğiydi. Ve acaba Lucky, yasa dışı işlere bulaşmış mıydı?

Tessa, o "gizemli odaya" giden koridora baktı. Lucky'nin sırlarından birini bulursa, belki sorularının cevabına da ulaşacaktı. Lucky'yle şansını denemeye karar vermesi için yeterli olacaktı. Tessa, onun garajda çalışmakta olduğunu biliyordu, belki koridora çıkıp odaya gizlice girebilir ve büyük gizemi açığa çıkarabilirdi. Kapı

kilitli değildi muhtemelen, çünkü Lucky oraya girmemesi için onu kesin bir dille uyarmıştı.

Kesinlikle girmemesini söylediği halde, yine de onun özel hayatını burnunu sokacak mıydı? Bulacağı şey ona Lucky'nin iyi ya da kötü biri olduğunu kanıtlayacak mıydı? Tessa özel hayatına karışılmasını istemezdi. Ormanda yaşamasının bir sebebi de buydu. Bu yüzden iç geçirdi ve işinin başına döndü.

Tessa o gün öğleden sonra, nihayet duvar kenarlarını boyayacak kadar sakinleşmişti. Posh Design'da çalışırken el işçiliklerini taşeronlar hallederdi, ama Tessa bu konularda becerikli olduğundan kendisi yaparak bütçeyi azaltırdı.

Tessa boya işini koridora kadar ilerletmiş, gizemli kapıya kadar gelmişti. O odadaki şey Lucky hakkındaki sırları açığa çıkaracak da olsa, kapıyı açmayacaktı. Kafasının rahat etmesi için bunu yapmak istese de yapamazdı.

Bazen iyi bir insan olmak çok kötü bir şeydi.

Saat beşi geçerken, Tessa, salonun birinci kat boyasını tamamlamıştı. O günkü mesaisini bitirmeye karar verdi. Lucky salonu kullanabilsin diye ortalığı toparladı, ayakkabılarını giydi, gizemli kapının önünden geçip garaja bir göz attı, çalan müziği bastırmak için yüksek sesle, "İyi akşamlar," diye seslendi.

Her zamanki seksi tavırlarıyla, Lucky dönüp ona bakınca, Tessa, bugün yaşadıkları çarpışmayı hatırladı. Onun da hatırladığından ve aynı şeyleri yeniden hissettiğinden emindi. "Sana da, seksi şey," dedi Lucky.

Tessa oradan ayrılırken yine kalp atışları hızlanmıştı.

Ertesi gün Tessa, Lucky'nin ondan uzak durduğunu fark etti. Bu belki de iyi bir şeydi. *O odada ne olduğunu hâlâ bilmiyorsun. Odada korkunç bir şey olabilir.*

Yine de Tessa'nın bedeni onun özlemiyle sızlıyordu. Boya yaparken bir yandan da tavanı gofre plaka ile kaplıyordu. Bu Tessa için oldukça yorucu bir işti. O kadar yorucuydu ki, Tessa o günü, erken bitirmeye karar verdi. Saat dörtte paydos etti, eşyalarını bir köşeye istifledi, Lucky'yle yine utana sıkıla, ateşler basmış bir halde vedalaştı.

Tessa eve geldikten bir saat kadar sonra eskiz defterini bulamayınca, Lucky'nin evinde unutmuş olabileceğini düşündü. Yarınki işleri planlamak için defterine ihtiyacı vardı.

Tepeyi tırmandı, Lucky'nin kapısını çaldı. Kapıyı açan olmadı. Garaja gitti, kapısı açıktı. ama içeride sökülmiş motorlar ve boya aletlerinden başka bir şey yoktu. Ama evin içinde bir yerlerden müzik sesi geliyordu.

Tessa garajdan eve açılan kapıyı araladı, "Lucky, ben geldim, Tessa!" diye seslendi. Tam bu sırada büyük bir gürültü koptu, bir şeyler devrildi, bir ses acıyla haykırdı, art arda küfürler savruldu. Tanrım, ne olmuştu acaba?

Tessa sese doğru ilerledi, içgüdüsel olarak, hiç düşünmeden gizemli kapıya doğru gitti. Birden, Lucky'nin ona girmeyi yasak ettiği odanın önünde olduğunu fark ettiğinde artık çok geçti.

Tessa o anda her şeyi anladı. Lucky yerde, dün Tes-

sa'nın düştüğü merdivenin dibinde yatıyordu. Duvar kâğıtları üstüne saçılmıştı. Ve gizemli kapının ardı, bir depo değildi. Bir kenarda düzgünce yapılmış tek kişilik bir yatak vardı. Küçük bir masa, birkaç oyuncak arabanın durduğu raflar gözüne çarptı. Duvarın kenarında bir oyuncak sandığı ve bir ilan panosu vardı. Sonra şok edici bir şey fark etti. Bu odadaki her şey NASCAR temasıyla döşenmişti. NASCAR nevesim ve çarşafı ve gece lambası vardı. Duvar kâğıdının bordürü bile yarış arabası desenliydi. Tessa tüm bunların ne demek olduğunu anlamaya çalıştı.

Tessa aklından bu soruyu geçirirken, cevabını da bulmuştu. Burası bir erkek çocuk odasıydı. Ve bu oda hazırlık aşamasındaydı. Ne gördüğünü biliyor, ama neden böyle bir şeyle karşılaştığını, bu odanın Lucky'nin evinde neden olduğunu anlayamıyordu. Bu, Tessa'nın beklediği en son şeydi. Tessa'nın beklediği gibi orada, silah ya da uyuşturucu yoktu.

İşte tam bu anda Lucky gözlerinden alevler saçarak ona baktı.

Tessa hemen CD çaların fişini çekip müziği susturdu, "İyi misin?" diye sordu.

Lucky üstüne düşen duvar kâğıtlarını savurarak hiddetle ayağa kalktı, kükrete başladı. "Ne işin var burada?"

Tessa onun patlayan sesiyle irkildi. Lucky ayağa kalkarken yumruklarını sıkıyordu, son derece kızgın görünüyordu. "Sana buraya girmemeni söyledim, anlamadın mı? Yeterince açık anlatamadım mı?"

Tessa'nın karşısındaki en başta korktuğu Lucky'ydi.

“Boynunu mu kırdın diye bakmaya gelmiştim, manka-fa,” dedi. O da sinirlenmişti. “Bilgin olsun diye söylüyorum, kapıyı çaldım, sana seslendim, sonra gürültüyü duyunca öldün mü, kaldın mı diye bakayım dedim.” Sertçe başını sallayarak sözlerini pekiştirdi.

Hâlâ iğrenç görünmesine rağmen, Lucky, biraz olsun gevşemiş, yumruklarını açmıştı. Derin bir iç geçirdi. Ama Tessa’ya doğru hâlâ şüpheyile bakıyordu. Sanki Tessa bir şeyler çeviriyormuş gibi bakıyordu.

“Öyle bakıp durma,” dedi Tessa. “Tamamen masumum.” Sonra duvardan sarkan duvar kâğıdı bordürüne gözü takıldı. “Bu arada, bu amatör işi değil, düşmene hiç şaşmamalı.”

Lucky sinir bozucu bir şekilde ona dik dik bakmaya devam etti. “E, sormayacak mısın?” dedi sonunda.

Tessa düşündü. Şu anda bir şey sormak zorunda olmadığına karar verdi. “Hayır. Yani, belli ki bir çocuğun var. Ama bir sebepten, bu konuda konuşmak istemiyorsun. Bu yüzden, bana hiçbir şey anlatmak zorunda değilsin.” Dışarıdan gayet sakın ve saygılı görünse de, içinden bambaşka şeyler düşünüyordu. *Vay canına. Lucky Romo, babaymış, ha? Mucizelerin sonu hiç gelmez mi?*

Ayrıca şunu da düşünüyordu: *Silah ve uyuşturucu yokmuş. Çok şükür!*

Peki, tüm bunlar ne demek oluyor? Neden çocuğunu saklıyorsun?

Bu sırada Lucky’nin omuzları birden çöktü. Yenilgiye uğramış gibiydi. Hâlâ çok seksi, ama yenilmiş gibiydi. Tessa ona acımaya başladı.

“Benim suçum değildi, ama yine de özür dilerim. Şu

bordüre yardım edecek misin?” Tessa onun yanından geçip bordürün ucunu buldu, Lucky’nin cevap vermesine fırsat bırakmadan merdivene tırmandı. “Ben yapıştırdıkça sen ruloyu uzat. Ama yapışkan tarafına dokunma, tamam mı?” Sonra işe koyuldu.

“İyi misin? Bir yerine bir şey oldu mu?” Tessa bordürü yapıştırdığı köşeye odaklanmıştı.

Lucky hafifçe başını sallayarak homurdandı. “İyiyim.” Sonra iç geçirdi, bordür rulosunu Tessa’ya uzattı. Aslında Lucky’nin sırtı çok ağrıyordu ve sabaha kalçasında koca bir morlukla uyanacaktı. Ama şu anda onun, bunlardan daha büyük endişeleri vardı.

Lucky öfkeden deliye dönmüştü. Ama öfkesi Tessa’ya değildi. Tessa haklıydı ve hiçbir suçu yoktu. Lucky evin kapısını kilitlememiş, odanın kapısını ise ardına kadar açık bırakmıştı. Lucky aslında kendine kızmalıydı.

Bu odanın böyle döşenmiş olmasının sebebi, Lucky’nin kimseyle paylaşmaya hazır olmadığı bir sırdı, ama artık her şey açığa çıkmıştı. Tessa’ya her şeyi anlatmaktan başka çaresi yoktu. Tek umudu, Tessa’nın öğrendiklerini bütün kasabaya anlatmamasıydı.

“Son on yıldır Wisconsin’de yaşıyordum,” diye, gönülsüzce anlatmaya başladı Lucky. “Buraya dönmemin sebebi, bir oğlum olduğunu öğrenmem. Crestview’de anesiyle yaşıyor.”

Tessa işine ara verdi, ona baktı, bir an ne diyeceğini bilemedi, sonra, “Sana söyledim, Lucky,” dedi. “İstemiyorsan bir şey anlatmak zorunda değilsin.”

“Belki istiyordum,” diye terslendi Lucky.

“Dün istemiyordun. Uluslararası bir sır saklıyormuşsun gibi davranıyordun,” dedi.

Lucky başını yana eğdi. “Evet, artık biliyorsun madem, her şeyi öğrenmen daha iyi.” *Özellikle de koşa koşa kardeşimin nişanlısına yetiştireceksen.*

Lucky’nin merdivenin tepesindeki küçük seksi komşusu sadece omuz silkti. “Peki. Nasıl istersen.” Sonra bordürü yapıştırmaya devam etti ve parmaklarıyla düzeltti.

Ne yazık ki bunu kendisi başlatmıştı, ama lafa nasıl gireceğini bilmiyordu. Her şeyi anlattıktan sonra, kimseye bahsetmemesini isteyebilirdi. “Oğlum dokuz yaşında,” dedi. “Milwaukee’ye yerleşmeden önce kısa bir süreliğine bu taraflara uğramıştım. Ama fazla kalmadım. Bu yüzden bugüne kadar ondan haberim olmadı.”

“Nasıl öğrendin?” dedi Tessa, gözlerini bordürden ayırmadan.

“Crestview’deki bir arkadaşımдан. Orada bir barı var, adı Gravediggers,” dedi.

Tessa başını salladı, motorcu barlarını bilmezdi.

“Son geldiğimde görüştüğüm bu kadın, Sharon, bir gece bara gelmiş. Arkadaşım Duke, onun arkadaşlarına benden bahsettiğini duymuş. Meseleyi sorunca, benim çocuğunun babası olduğumu, ama yıllardır bana ulaşmadığını söylemiş,” diye devam etti Lucky.

“Bu kadar basit, öyle mi?” diye sordu Tessa.

“Duke çocuğun fotoğrafını görmüş, bana çok benziyormuş. Zamanı da uyuyordu, bu kadarı benim için yeter-

li oldu. Ama Duke daha temkinliydi, DNA testi yapılmasında ısrar etti. Milwaukee’de numune verdim, Sharon bu tarafta işi halletti. Test sonucu pozitif çıktı. İşte bu yüzden Destiny’ye döndüm,” dedi.

Tessa sonunda onun yüzüne baktı. Ela gözleri parlıyor, tatlı tatlı gözlerini kırıştırıyordu. “O halde, şey, bu kadınla yeniden görüşmeye mi başladın?” dedi.

Tessa umursamaz davranmak için o kadar çabaladı ki, Lucky gülümsedi. Tessa Sheridan’ı kıskandırmış mıydı? Bu kadar kolay mı? Lucky bir an konuyu uzatmayı, ona acı çekirtmeyi istedi, ama sonra dürüst davranmaya karar verdi, çünkü bu konuda konuşmaktan zaten yeterince huzursuz oluyordu. “Hayır. Bir erkek arkadaşı varmış. O zamanlar görüştüğümüzü söylerken de... Sadece bir gece beraber olduğumuzu ima etmek istemiştin.”

“Anladım.” Lucky onun tedirginliğini fark etmişti. Bu defa Tessa’yı biraz tedirgin etmekten rahatsız olmadı. Onu kıskandırmaktan neden keyif aldığını bilmiyor değildi, ama aralarında bir şey olamayacağı da bir gerçektir.

“Yani... Seni çocuğunun hayatına sokmak istiyor mu?” dedi Tessa. Onun cevap vermesine fırsat bırakmadan devam etti. “Yanlış anlama, ama bekâr anneler çocuklarına karşı aşırı korumacı davranırlar ve bu kadar yıldan sonra hayatlarına bir baba sokarak işleri karıştırmak istemezler.”

Lucky omuz silkti. “Ben de şaşırdım. Ama babasının altı ay kadar önce öldüğünü öğrendim. Babası ona çok yardımcı olmuş, para vermiş, çocuğa bakıcılık yapmış. O

gece de adım bu yüzden geçmiş, buralarda olup üstüme düşeni yapmamı istiyormuş. Onu arayıp buraya taşınacağımı söylediğimde çok sevindi, ama oğlumla tanışmadan önce yerime yerleşmemi istedi. Sanırım buradan ayrılmayacağımdan ve düzgün bir adam olacağımdan emin olmak istedi. İşte seni de bu yüzden tuttum. Yerleşmeme yardım etmen için. Ben yerleşirken senin de evi adam etmen için,” dedi ve başıyla salonu işaret etti.

“Aslında onu, buradan ayrılmadan önce, liseden tanıyordum,” diye devam etti. “Duke’a şey demiş...” O anda sesi çatallaştı, çünkü bunu dile getirmesi ve hatta düşünmesi bile tuhaftı. “Demiş ki, dışarıya gösterdiğimden çok daha iyi kalpli biriymişim.” Lucky başını iki yana salladı. “Ya da belki sadece çocuk nafakası istiyordu ki, seve seve öderim.”

Tessa o güzel başını yana eğip uzun uzun ona baktı. “Haklı,” dedi. “Dışarıya gösterdiğinden daha iyi birisin. Babası olduğundan haberin bile olmadığını bir çocuk için pılını pırtını toplayıp, bütün hayatını değiştirip buraya taşıyorsun.”

Lucky sadece omuz silkti.

Tessa ise ona inanamayan gözlerle bakıyordu. O bir şey söylemeyince, konuyu Tessa devam ettirdi. “Yanlış anlama, ama kafam basmıyor. Buraya taşınmadan da çocuk nafakası ödeyebilirdin. Bir çocuğa babalık etmek için yanıp tutuşan birine de pek benzemiyorsun.”

“Doğru,” dedi Lucky. “Ve ne yaptığımı hakkında en ufak bir fikrim bile yok.”

Tessa başını iki yana salladı. Kafası karışmıştı. “O halde neden bunları yapıyorsun? Neden bütün varlığını kökünden söküyorsun?”

Lucky iç geçirdi, içine bir yumruk oturmuştu. Bir yanı bunları konuşmayı hiç istemiyordu, çünkü özel konularda konuşmaya pek alışkın değildi, ama bir yanı da ona her şeyi anlatmayı istiyordu. Büyüme çağındayken neden pis herifin tekine dönüştüğünü Destiny’de hiç kimsenin anlamadığından emindi, belki artık kendini birine anlatmak istiyordu.

Alçak sesle devam etti. “Ben çocukken olanları hatırlar mısın, bilmem.”

“Kız kardeşini mi?” diye sordu Tessa.

Lucky başını salladı.

“Evet,” dedi Tessa. “Tabii ki hatırlıyorum.”

Lucky derin bir nefes aldı. İçini dökmeyi istiyordu, ama bu pek de kolay değildi. “Anna kaybolduktan sonra... Ailemde her şey değişti. Annemle babam, Anna’ya üzülmeyi bırakıp Mike’ın üstüne titremeye başladılar. Olay olduğunda Anna’ya, Mike bakıyordu, bu yüzden hep kendini suçladı.”

Tessa bunları biliyormuş gibi başını salladı. Aslında biliyor da olabilirdi, çünkü Mike’ın nişanlısı Tessa’nın arkadaşıydı.

Ama Tessa’nın bilmediği şeyler de vardı. “O andan sonra kendimi görünmez hissetmeye başladım. Unutulmuştum sanki. Bu yüzden hiçbir çocuğumun onu umur-

samadığımı, yanında olmayacağımı düşünmesini istemiyorum. Hepsi bu.”

Tessa bir an duraksadı, sonra, “Bu takdire şayan bir şey, Lucky,” dedi.

Ama Lucky başını iki yana salladı. “Takdir toplamak istediğim falan yok. Bir çocuğun daha, benim gibi acı çekmesini istemiyorum. Aynı şey değil belki, ama yine de, büyümenin normal şartlarda bile zor bir şey olduğunu biliyorum. Hele ki anormal şartlarda büyümek, çok daha zor.”

“Oğlunun adı ne?” diye sordu Tessa.

“Benim adımlı koymuş. Johnny,” dedi.

Tessa kaşını kaldırdı. “Asıl adın Johnny mi?”

“Jonathan. Dedem Giovanni’nin adı. John’un İtalyanca versiyonu,” dedi.

Tessa gülümsedi. “Jonathan’dan Lucky’ye nasıl geçtin peki?”

Lucky ona bordürü uzatırken, geçmişe daldı. “Küçükken, annemler masa oyunlarını çok sık oynarlardı, bense acayip derecede çok şanslıydım. Ne oynarsak oynayalım, hep ben kazanırdım.” Hafifçe güldü. Kızma Birader, Monopoly, Amiral Battı gibi oyunlarda Mike’ı hep yenerdim, o da hışım ile odayı terk ederdi. Sonra bana “Lucky” demeye başladı. İyi anlamda değil, küfreder gibi söylüyordu. Sonra annemler, Mike’ı kızdırmak için bana “Lucky” diye hitap etmeye başladılar. Anna konuşmaya başladığında bana “Lucky” diyordu. Böylece bu lakap hayli ironik olsa da üstüme yapıştı.”

“Nasıl yani?” dedi Tessa.

Lucky yere baktı, başını iki yana salladı. “Şey, pek çok yönden hiç şanslı değilimdir, seksi şey. İnan bana.” Sonra yeniden konuya döndü. “Ve nasıl baba olunur, bilmiyorum. Tüm bunlarla nasıl başa çıkacağımı da bilmiyorum.” Odayı gösterdi. “Sharon’un yerleşmemden kast ettiği buydu işte. Ona bu odayı hazırladığımı söyleyince çok sevindi. Johnny haftada birkaç gün buraya gelirse, kalabileceği güzel bir odası olsun istedim. Tabii o noktaya gelebilirsek. Onun için her şeyin en güzelini istiyorum. Onu korkutmayı da istemiyorum.”

Tessa şaşırmış gibi bakınca, Lucky soğuk bir ifadeyle, “Lütfen ama,” dedi. “Beni ilk gördüğünde korkudan ödümlü patlamıştı.”

Tessa cesaretle ona baktı, merdivende omuzlarını dikleştirdi. “Ödüm falan patlamadı, ama evet, biraz ürkütüyorsun insanı,” dedi.

“İşte bu yüzden o geldiğinde normal bir evle ve normal bir odayla karşılaşırsa ikimiz de rahat ederiz diye düşündüm. Sharon onun NASCAR’a bayıldığını söyledi.”

Tessa sırtıttı. “Anlamıştım.” Başını yana eğdi, “Peki neden sır gibi sakladın? Neden buraya girmeme izin vermedin?” dedi.

Lucky iç geçirdi. “Kimsenin bilmesine hazır değilim. Bu fikre daha kendim bile alışamadım, doğrusu, çok tuhaf geliyor. İnkâr edecek kadar tuhaf değil, ama yine de her şeyi mahvetmemek için alışmaya çalışıyorum.”

“Başaracaksın,” dedi Tessa. Ona güveniyordu. Sanki onu tanıyormuş ve ona inanıyormuş gibiydi.

“Neden bu kadar eminsin?” diye sordu Lucky.

Tessa gülümsedi. “Bu kadar zahmete giren ve konuyu bu kadar dert eden biri, mükemmel bir baba olacak demektir,” dedi.

Lucky’nin suratı alev alev yanmaya başladı, başını eğdi ve gözlerini çizmelerine dikti. Olamaz. Yoksa Lucky utanmış mıydı? Kabadayı, sert Lucky Romo’nun yüzü kızardıysa, dünya başımıza yıkılacaktı. Sırf biri ona inandı diye.

“Artık bu odayı öğrendiğime göre, yardım et de işleri bitirelim,” dedi Tessa.

Lucky omuz silkti. “Bitirelim bari.”

Tessa gülümsedi. “Bak ne diyeceğim. Bu odada yapacaklarım bedava olacak. Ama bir şartla.”

Lucky çekingen bir tavırla gülümsedi. “Neymiş şartın, seksi şey?”

Yatağın önündeki duvarı gösterdi Tessa. “Bu duvarı sen boyayacaksın. Bir duvar resmi yapacaksın. Motorları boyadığın gibi, ama NASCAR temalı bir şey olacak,” dedi.

Lucky duvara baktı. Bunu hiç düşünememişti. Ama kolayca boyayabilirdi. Ve bu güzel bir fıkirdi. Tessa’nın onun yeteneğini takdir etmesi de hoşuna gitmişti. “Tamamdır, bebek. Anlaştık.” Lucky ona döndü. “Yalnız, bir şey var.”

“Nedir?” diye sordu Tessa.

İşin önemli kısmı buydu. Aslında Lucky bunları açıklamayı istememişti, ama anlatmıştı bir kere. “Bana bir iyilik yapar mısın? Çocuğum olduğunu kardeşimin nişanlısına söylemezsen sevinirim.” İç geçirdi. “Yani, eninde sonunda ailemle görüşeceğim ve onlara Johnny’den bahsedeceğim, ama bunu kendim yapmak istiyorum.”

Tessa başını salladı. “Elbette.”

Tamam. Çok güzel. Lucky konuşkan biri olmasa da içini dökmesi ona iyi gelmişti. Bir yandan da Tessa’ya sataşmadan duramıyordu. “Bir de, bu odaya girmeme konusundaki başarısızlığını başka konularda göstermemeni rica edeceğim,” dedi.

“Dedim sana, benim suçum değildi. Düştüğünü duydum ve seni kurtarmaya geldim,” diye yanıt verdi Tessa.

Lucky bir an ona baktı, sonra ufak tefek Tessa’nın, onun gibi iri yarı bir adamı kurtarmaya çalışması, gözünün önünde canlanınca bir kahkaha attı.

Bir yandan, Lucky, ona az önce söylediği lafa inanamıyordu, bir yandan da onunla birlikte gülüyordu. Lucky uzun zamandır bu kadar içten gülmemişti. Belki de bir bakıma Tessa onu kurtarmıştı. Belki de arada bir içini dökmenin bir zararı olmadığını ona hatırlatmıştı.

Ertesi gün Tessa öğleye kadar kitapevinde çalıştı. Sabah sakın geçiyordu böylece Lucky hakkında düşünecek zaman kalıyordu. Tessa, dün onunla ilgili keşfettiği şeye hâlâ hayret ediyordu. Lucky’nin evde değişiklik yapmasının sebebi bir çocuğu olmasıydı. Sırf o çocuk uğruna buraya geri dönmüştü. Oğluyla tanışacağı için gergindi,

ama Tessa bunu bile çok hoş buluyordu. Lucky'nin büyük sırrının bile sevimli olacağını tahmin edemezdi.

Ama bir yandan da Tessa'nın morali bozuluyordu. Bu güne kadar sırf seks için kimseyle yatmışlığı yoktu, hep duyguları ön planda olmuş, değer verdiği bir erkekle seks yapmayı tercih etmişti. Tessa artık bunun değişmesi gerektiğini düşünüyordu. Çünkü dört yıldır kimseyle yatmamıştı. Ve hayatı doya doya yaşama ihtiyacıyla dolup taştığı, çılgınca, pervasızca atlamaya hazır olduğu bir anda, birlikte olmayı istediği adam ona karşı bir adım atmıyordu. Tessa'ya kendi yöntemiyle yaklaşmayı düşünseydi eğer, o gün düşerken tuttuğunda bunu yapardı.

Belli ki onu tutan bir şeyler vardı. Lucky istediğini almaktan çekinecek birine benzemiyordu. Tessa'yı gerçekten isteseydi, bunu ona belli etmez miydi? Tessa kendine, onu istediğini itiraf ettiğinde çok heyecanlanmış, sersemlemişti, ama şimdi anlıyordu ki, istemekle sahip olmak farklı şeylerdi. Belki de Lucky karşılaştığı bütün kadınlarla flört ediyordu. Baştan çıkarmaya gelince, belki sadece motorcu kızlarla ilgileniyordu, belki Tessa ona göre fazla sakindi. Ya da belki Tessa'nın sağlığıyla ilgili gerçeği öğrenince, ondan uzaklaşmıştı.

Tessa cevabı bilmiyordu, ama onun, görüldüğünden daha karmaşık biri olduğunu düşünmeye başladığında, cevabı bulmak için pek de heveslenmedi. Ayrıca, erkeklerin neyi neden yaptıklarını kim bilebilirdi ki? Tek bildiği, Lucky'yle çılgınca sevişme umutları daha yeşerir yeşermez solmuştu.

Sonuç olarak, gitgide bir boşluğa düşüyordu ve hâlâ ona hayatta olduğunu hissettirecek bir şeyler yapmayı istiyordu. Yine hava dalışı ve seks meselesine döndü. Ve tuhaftır ki, Lucky'nin dövmelerini de düşündü. Tessa o dövmelere artık alışmıştı, onu tanımlayan bir emare olarak, dövmelerini seviyordu. Sanki kalbini kolunda taşıy gibiydi. Tessa'yı tanımlayan şey neydi?

Amy öğle vakti gelince Tessa çıktı, arabasına binip Farris Meyve Bahçesi'ne giden eski taş köprüye doğru gitti. Caroline Meek'in evine kâğıt oynamaya davetliydi, giderken annesinin tarifi olan elmalı kekten götürmeyi düşünüyordu.

Tessa arabayı, Rachel'm anneannesinin evinin önüne park etti. Bu ev aynı zamanda meyve bahçesinin ofisi olarak da kullanılıyordu. Rachel dışarı çıkıp onu karşıladı ve birlikte her sonbahar elmaları toplayıp depoladıkları ana kilere doğru yürümeye başladılar. "Kâğıt oynamaya geliyor musun?" dedi Tessa.

Rachel hafifçe dudak büktü. "Mike gitmemi istiyor. Sanırım gideceğim." Chicago'dan geleli altı ay olmuştu, ama Rachel hâlâ kasabalı kadınların eğlencelerini yavan buluyordu. O anda Tessa da kâğıt oynamayı seks ya da hava dalışıyla karşılaştıramadı, ama en azından arkadaşlarıyla zaman geçirecekti.

"Ama Edna'nın elmalı tartlarından getirme," diye onu uyardı Tessa. "Elmalı kek yapacağım."

"Peki." Rachel elindeki sepeti elmalarla doldurup ona uzattı. "Ben de kurabiye getiririm," dedi, Tessa'ya dikkat-

le baktı. “E, yeni komşunun işi nasıl gidiyor?” Hâlâ şüpheleri vardı, ama bu çok normaldi.

Beklenmeyen şey ise, Lucky’den bahsedilince Tessa’nın, heyecandan titremesiydi. “İyi gidiyor. Lucky tasarımlarımı beğendi, iş gerçekten çok doyurucu.”

“Güzel,” dedi Rachel. “İşini özlediğini biliyorum.”

Biraz sonra taş basamakları tırmandılar. Bahar havası bir anda dönmüş, elma çiçekleri rüzgârda kelebek gibi çırpınmaya başlamıştı. Eve doğru giderlerken, “Mike ne durumda?” dedi Tessa. “Lucky konusunda, yani. Değişiklik var mı?”

Rachel başını iki yana salladı. “Bir daha ondan bahsetmedi. Ama son günlerde çok iğneleyici konuşmaya başladı. Aklından çıkaramadığını biliyorum.” Evin arkasındaki kırmızıya boyalı ağılın önünde durdular, Rachel elmaları tartıp torbaya doldurdu. “Lucky ile ilgili yeni şeyler öğrendin mi? Nasıl biri? Konuşkan mı? Hâlâ kötü biri olmadığını mı düşünüyorsun? Çünkü açıkçası, onunla komşuluk etmen hoşuma gitmiyor,” diye devam etti Rachel.

Rachel sanki bir şey biliyormuş gibi konuşuyordu. Tessa ona içini dökmeye karar verdi. Lucky’nin anlatmasını istemediği şeyleri anlatmayacaktı, ama diğer şeylerden bahsedecekti. Ağılın önündeki piknik masasına oturdular. “Aslında konuşkan. Kötü biri olmadığına inanıyorum,” dedi.

Rachel hâlâ şüpheliydi. Belki de, Tessa, Lucky’yle zaman geçirdiği için onun aklını çelmek istiyordu.

“Dahası var,” dedi Tessa. Bir yandan, bunu paylaşma-

sı aptallıktı, ama biriyle de konuşmak istiyordu. Endişe kumkuması Amy yerine, şüpheli Rachel'ı tercih etmişti.

“Dahası ne?” diye sordu Rachel.

“Lucky hakkında,” dedi Tessa.

Onun yanında oturan Rachel gözerini kırıştırdı. Çok endişelenmişti. “Konu nedir Tessa?”

Tessa onun bu telaşlı hali karşısında yutkundtu ve itiraf etti. “Ondan hoşlanıyorum ve onunla yatmak istiyorum,” dedi.

“Aman tanrım.” Rachel'ın ağzı bir karış açık kalmıştı. “Ciddi olamazsın. Ciddi olmadığını söyle.”

Tessa arkadaşına baktı. “Bak, ne kadar uzun zaman olduğunu biliyorsun. O dövmeleeri saymazsak, adam çok yakışıklı. Ve onu tanıdıkça tam bana göre biri olduğunu anlıyorum. Sadece eğlence için,” dedi.

“Sen ne zamandan beri eğlence olsun diye seks yapıyorsun? O benim uzmanlığım. Yani Mike'a kadar öyleydi,” dedi Rachel sinirlenerek.

“Evet, o zaman öyleydi, şimdi böyle. Bazen çaresiz zamanlarda her şeyi göze alırsın. Tek istediğim şey seks yapmak, Rach, bunu biliyorsun.” Tessa bu konuda Rachel'la daha önce de konuşmuştu.

“Lucky Romo'yla, öyle mi? Dünyada başka erkek mi kalmadı?” diye sordu Rachel.

“Kalmadı. Lucky Romo elimdeki tek seçenek. Tüm dünya elimin altında değil.” Tessa bu dediklerinden pişman oldu, ama o anda başka birinden hoşlanabilme ihtimalini bile düşünemiyordu.

İşte o zaman Rachel birden değişti, gözleri parladı. “Logan’a ne dersin? Ya da Adam Becker?”

Tessa gözlerini devirdi. Herkes ona Mike’ın yakışıklı arkadaşlarını ayarlamaya çalışıyordu yıllardır, ama o hiçbiriyle ilgilenmiyordu. “Bu yollardan geçtik. Hepsi de harika insanlar, ama bana göre değil,” dedi.

“Lucky Romo sana göre, öyle mi?” diye sordu Rachel.

Tessa başını salladı. Lucky Romo tam ona göreymi. “Ama sakın Mike’a bunları anlatma,” dedi.

Rachel dişlerini sıktı. “Onunla evleniyorum, Tessa. Birbirimize dürüst olmaya karar verdik.”

“Ama bu konu benimle ilgili. Seninle ya da Mike’la ilgili değil.” Tessa başını arkaya atıp iç geçirdi. “Ayrıca, aramızda bir şeyler geçeceğinden de şüpheliyim. Bir şeyler olacağını sandığım bir an yaşadık, ama o adım atmadı. Sadece sana içimi dökmek istedim, o kadar,” dedi.

“Onu istediğinden bu kadar eminsen, neden ilk adımı sen atmıyorsun?” Rachel ona verdiği tavsiyeye inanamıyordu.

“Çünkü karşılık vermez,” dedi Tessa. “ Bu reddedilmek gibi bir şey. Geri çevirmeden uzaklaştırmak gibi ve utanç verici.”

Tessa, elma bahçesinden sonra, Tessa Crestview’e gitti. Boya ve araç gereç almak için Home Depot mağazasında durdu, sonra bir büfede öğle yemeği niyetine bir şeyler atıştırdı ve elmalı kek yapmak üzere eve yollandı.

Tessa büfeden ayrılırken otobana doğru bakınca, Lucky'nin sözünü ettiği motorcu barı olan Grvadiggers'ı gördü. Daha önce de gözüne çarpmıştı burası, ama yakından bakmamıştı. Bu bölgede gitgide çoğalan alışveriş merkezlerinden ayrı bir yerde, tek başına kalmış gibiydi. Briketten yapılmış binanın duvarları siyaha boyanmıştı, camlarda neon ışıklı birer logoları vardı, ama gündüz olduğu için yakmamışlardı. Büyükçe bir tabelası kapının üstüne asılmış, barın adının sonuna bir kürek resmi yapılmıştı. Demek Lucky burada takılıyordu. Onu tanımaya ve takdir etmeye başlasa da, çok farklı yapıları olduğunu bir kez daha anlamıştı.

Sonra Tessa'nın gözü barın yanındaki küçük binaya takıldı. Gündüz olmasına rağmen bu binanın neon ışıkları yanıyordu. Dövmeci Anne adlı dövme dükkânı açıktı.

Tessa arabasını binanın karşısına park etmişti. Arabada oturmuş sandviçini yerken orta yaşlı bir kadının dışarı çıkıp kapının önünü süpürmeye başladığını gördü. Ter tipliymi ve iyi bir kadına benziyordu. O sırada Tessa, yine Lucky'nin dövmelerini düşündü.

Tessa sandviçini bitirince arabayı çalıştırdı, aslında Destiny'ye geri dönecekti, ama kendini dövme dükkânının önüne park ederken buldu. Nedenini bilmiyordu, bunu herhalde meraktan dolayı yapmıştı. Arabadan çıktı, vitrine baktı, sergilenen sayısız desenleri inceledi. Bazıları çok zevksizdi: Ejderhalar, kılıçlar, çizgi film karakterleri gibi çizimler vardı. Ama tam kızlara göre olanlar da vardı: Kelebekler, kalpler, palmiye ağaçları. Tessa, papat-

yaları düşündü. Evet, dövme yaptıracak olsa bir papatya yaptırabilirdi. Hatta birden fazla papatya yaptırabilirdi.

Tessa'nın dövme yaptıracığı falan yoktu. Motorcu bir kız olmadığı gibi, dövmeli bir kız da değildi.

Tessa sonra Lucky'yle motora binmekten ne kadar hoşlandığını, ne kadar heyecanlı, ne kadar keyifli olduğunu hatırladı. Tam bu sırada kapı açıldı ve kadın dışarı çıktı. Bu kez elinde bir ampul vardı. Kadın, Tessa'ya selam verdi ve patlayan ampulü yenisiyle değiştirmeye girişti. İçeri girerken Tessa'ya gülümsedi, "Yardımcı olabilir miyim? Soracağın bir şey var mı?" dedi.

"Yok, hayır," dedi Tessa, ama sonra, "Bileğime papatyaadan bir zincir yaptırmak istesem, olur mu?" diye sordu.

"Tabii," dedi kadın. "İçeri gel, sana çizimleri göstereyim."

"Peki." Tessa heyecanlanmıştı. Kadının peşinden içeri girerken, kendi kendine soruyordu: "Tanrım, ne halt ediyorum ben?"

Kendi sorusunu kendisi cevapladı. *Yaşıyorsun. Pervasızca yaşıyorsun. Dövme yaptırıyorsun!*

... yine de, hassasiyetimi sana gösteremem.

Charlotte Bronte, Jane Eyre.

Bölüm 6

Tessa şok içinde eve dönüyordu. Artık bileğinde bir papatya zinciri vardı. Ve dövmesi şu anda biraz şiş durumdaydı. Dövme yaptırmak, tenine cam kırıklarının batmasına benziyordu, ama Tessa dişlerini sıkıp dayanmış ve hiç ağlamamıştı.

Böyle bir şey daha önce hiç aklına gelmemişti, Tessa buna aniden karar vermişti. Ve şimdi dövmesini pantolonunun ve uzun eteğinin altında bir süre saklamak niyetindeydi, çünkü ailesi ve arkadaşlarına bunu nasıl açıklayacağını düşünmesi gerekiyordu. Herhalde annesi ve Amy, dövmesini görünce kalp krizi geçirecekti.

Tessa arabasını evin önüne park ederken, Lucky'nin evine doğru baktı, ama bir hareket göremedi. Sonra suratını ekşitti. Çünkü tüm olanların suçlusu Lucky'di.

Tessa arabadan çıkıp bagajı açtı, eteğini toplayıp bileğine baktı. Beş adet beyaz yapraklı, sarı göbekli papatya, yeşil dal ve yapraklarla birbirine bağlanmıştı. Gülümsedi. Dövme yaptırmak gibi bir düşüncesi yoktu, istediğinden

bile emin değildi, ama hoşuna gitmişti. Özlemine duyduğu şeyi hissettirmişti bu ona: Canlılık, doluluk ve cesaret.

Tessa birden, başka bir şeyin daha farkına vardı.

Dövmesini beğenmiş, yaptırdığına sevinmiş olabilirdi, ama biliyordu ki, bu yeterli değildi. Tessa daha fazlasını istiyordu. Belki da bu pervasız tavırları onu Lucky'den hoşlanmaya kadar götürmüştü.

Tessa eteğini bıraktı, iç geçirdi.

Mike salonda oturmuş, eski fotoğraf albümüne bakıyordu. Ailesi Florida'ya taşınırken albümlerin çoğunu götürmüştü. Mike ise elindekini kitaplıkta bulmuş, ailesine gönderme zahmetine bile girmemişti. Belki de Mike onu kasten göndermemişti. Aslında Mike, albüme sık sık değil de ara sıra bakıyordu.

Albüm Mike ile Lucky'nin fotoğraflarıyla doluydu. Birkaçında Anna, annesi ve babası da vardı. Ama fotoğrafların çoğu ona ve küçük kardeşine aitti. Mike on on bir yaşlarındaydı, Lucky de sekiz dokuz yaşlarında olmalıydı. İzci üniformaları giymişlerdi, mayolarını geçirip bahçede hortumla birbirlerini kovalıyorlardı. Bisiklete binerken, basketbol oynarken, babaannelerinin evindeyken çekilmiş fotoğrafları vardı. Her şey ne kadar da eskide kalmıştı. Sanki bir ömür kadar eskiydi. Çok güzel günlerdi, ama o zaman bunun farkında değillerdi. Mike, o günleri hiçbir şeye değişmezdi.

Lucky'nin kararı ve yaptığı hatalar yüzünden Mike, kendini hiç sorumlu hissetmemişti. Evet, Anna'nın kaybolmasından kendini sorumlu tutuyordu. Ama Lucky'nin

durumu, onun suçu değildi. Ama şimdi, fotoğraflarda küçük kardeşinin yüzüne bakarken, o zamanlar kendisine ne kadar hayran olduğunu hatırladı. Çocukken her şeyi beraber yaparlardı, Mike kardeşinden uzak kalmak istese bile kurtulamazdı, çünkü Lucky her yere onun peşinden giderdi.

Mike okulda Lucky'den daha başarılıydı, ama Lucky tökezlediğinde ona yardım etmiş, matematik ve heceleme çalıştırmıştı. Yedinci ya da sekizinci sınıfta ise Lucky çabalamayı bırakmıştı, ama bu albümü dolduran fotoğrafların çekildiği yıllar boyunca Lucky, her konuda çok çaba göstermişti. Mike o günleri düşünürken, mutfak masasında oturmuş problem çözmeye çalışan kardeşinin gözlerindeki hüsrana görür gibi oldu. Lucky zeki, ama sabırsızdı, hemen su koyveriyordu.

Ve belki o zamanlar Mike, Lucky'ye pek de iyi davranmamıştı. Onun kendisine hayran olduğunu, Mike gibi olmak istediğini bildiği halde, kardeşinin işini hiç kolaylaştırmamıştı. Ona matematikte yardım etmiş, ama asla sorunun cevabını söylememişti. Beyzbol oynarken Lucky topa vurmakta zorlandığında, Mike ona asla kolay toplar atmamıştı. Mike doğuştan rekabetçiydi, bunu ona Rachel söylemişti. O hep en hızlı, en zeki, en iyi olmak istemişti. Lucky onu herhangi bir şeyde yendiği zaman, mesela şu masa oyunlarında yenilip ona lakap takması gibi, Mike çok sinirlenir, hışımla uzaklaşırdı.

Ve şimdi, Mike hayatında ilk kez kendine sordu: Be-

nim hatam da var mıydı? Kardeşimin bugün bu durumda olmasında benim de payım var mı?

Derin bir nefes aldı. Bir yanı, kasabanın diğer ucunda yaşayan ve hâlâ görmeye gitmediği Lucky'nin haklı olduğunu biliyordu, ama bir yanı da, onun evden kaçtığına ve zaten onca üzüntüleri varken bir yenisini eklediğine inanamıyordu. Mike bunu unutamazdı ve Lucky'nin bundan kurtulmasına izin veremezdi.

Ön kapı açıldı ve Rachel geldi. Her zamanki gibi, meyve bahçesinde çalışmış olmasına rağmen ve özellikle de seksi seksi güldüğü zaman nefis görünüyordu. "Memur bey, hâlâ üniformanızı çıkarmamışsınız," diye seslendi Rachel.

Mike kendine baktı. Hay aksi. Ne kadar zamandır burada böyle oturuyordu? Mike, polis olmayı sevmesine rağmen, üniforma giymek hoşuna gitmiyordu, bu yüzden eve gelir gelmez hemen üstünü değiştirirdi ki, gelesi bir saat oluyordu. Mike bir saattir burada oturmuş Lucky'yi mi düşünüyordu?

Rachel onun aklından geçenleri anlamış, üniformasını seksi oyunlar oynamak için çıkarmamış olmadığını fark etmişti. Yanına giderken Mike'ın, gözlerine baktı. Kanepeye oturdu, albüme bir göz attı. "Kardeşini görmeye gitmen gerek, Mike," dedi.

Mike kararlı bir sesle, "Belki de kardeşim beni görmeye gelmeli," dedi.

Rachel iç geçirdi, Mike onun neden daha önce konuşmak istemediğini anladı. "Çocukluk ediyorsun. İnatçı biri

olduğunu biliyorum, Memur Romo, ama bu sefer büyüklük sende kalsa, ilk adımı sen atsan?” dedi.

Mike cevap vermedi, gerildiğini hissediyordu. Belki de Lucky'nin Destiny'e döndüğünü öğrendiğinden beri böyleydi. Gözlerinin arkasına bir ağrı çörekledi. “Belki atmam gerekir. Ama bu atabileceğim anlamına gelmez,” dedi.

Lucky, Gravediggers'ta oturmuş birasını içiyordu. Cumartesi gecesi idi ve içerisi hınca hınç doluydu, ama onun aklı başka yerdeydi.

Birkaç gün önce sırrım keşfettiği zaman Tessa'ya nasıl o kadar açık olabildiğine hâlâ inanamıyordu. Kimseye içini dökmek gibi bir alışkanlığı yoktu, ansızın bir çocuk sahibi olması ile ilgili konuşmaya hazır olmadığını sanıyordu, ama dünden hazır olduğunu görmüştü.

Lucky'nin bu haberi, Duke'ten başka biriyle paylaşması ona iyi gelmişti. Belki de güzel olan hayatına Duke'ten başka birinin daha girmiş olmasıydı. Çok büyük sıkıntılar çekmişti, Duke Dawson'la pek çok badire atlattmışlardı, bu adam onun kardeşi gibiydi. Lucky, Kaliforniya'dan kaçışlarından sonra yeniden eski arkadaşına yakın olduğu için memnundu, ama belki de artık başka şeylere ihtiyaç duyuyordu. Belki de yalnız kurdu oynamanın tadı kaçmaya başlamıştı.

“Bira bozuk mu çıktı yoksa dostum?” dedi Duke, barın ardından.

Lucky irkilerek düşüncelerinden sıyrıldı, arkadaşına baktı. Hafifçe başını iki yana salladı, zoraki gülümsemeye çalıştı, ama olmadı. “Biranın bir şeyi yok. Canım istemiyor,” dedi.

“O zaman seni dışarı atayım ben.” Şaka yapmasına rağmen, Duke de gülmüyordu. Bu onun tarzıydı, Lucky hep onun, gülümsemelerini özel durumlar için sakladığını düşünürdü.

Bara şöyle bir göz atan Lucky, içerisinin kot pantolon ve siyah deri ceketlerle dolu olduğunu gördü. Çoğu iri yarı ve sakallı olan adamlar, yarı çıplak denecek kadar açık giyinmiş kadınlar vardı. Bangır bangır Metallica çalıyor, köşede duran bilardo masalarından gelen top şıkırtıları bu sesle yarışıyordu. “Benimle uğraşmaktan sıkılmadın mı?” diye sordu arkadaşına.

Duke ellerini tezgâha koydu, gri gözlerini kısarak Lucky’ya baktı. Kahverengi keçi sakalı, kirli sakalıyla gölgelenmişti. “Derdin ne kardeşim? Çocuk mu, kadın mı?” diye sordu.

Duke onun, baba olmaktan ne kadar huzursuz olduğunu biliyordu. Tessa’dan da haberi vardı, ama detayları bilmiyordu. Sadece güzel bir kadın olduğunu ve Lucky’nin elinden gelse ona asılacağını biliyordu. Bir de onu evi dekore etmesi için tuttuğunu biliyordu. Duke’un bilmediği bir şey vardı: “Ondan çok hoşlanıyorum,” dedi aniden Lucky.

“Kahretsin,” dedi Duke. “Sorunun çocuk olduğuna dair iddiaya girseydim keşke.”

Lucky omuz silkti, hayatındaki bu büyük değişikliklerden fazla etkilenmemiş gibi görünmeye çalışıyordu. “O konuda da endişelerim var. Ama Tessa hiç aklımdan çıkmıyor. Johnny’yi de biliyor,” dedi.

Duke şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Kahretsin. Ruhunu açmak zorunda olan o hassas tiplere mi dönüşüyorsun sen?” diye sordu.

Lucky ona “Lafına dikkat et,” der gibi baktı. “Oğlanın odasını gördü. Belki de böylesi daha iyi oldu. Böylece artık benden eskisi kadar korkmuyor.”

Duke hafifçe kaşlarını çattı. Birlikte yaşadıkları, birbirleri hakkında bildikleri her şey akıllarından geçti. “Senden korkması gerektiğini söyledin mi?” diye sordu.

Belki de Tessa’ya anlattıklarından daha fazlasını anlatması gerekirdi. Mesela aralarında neden bir şeyler yaşamayacağını anlamasını sağlayacak şeyleri anlatmalıydı. Bu gece Duke’ü görünce; cehennemi yaşadığı, ona soğuk, acımasız gerçekleri hatırlatan arkadaşıyla yüz yüze gelince Lucky’nin düşünceleri netleşmişti. Araya zaman ve mesafe girince unutuluyordu, ama insanın kaçamayacağı şeyler vardı. Olan olmuştu, Lucky bunun sonuçlarını, ya da hayatına her kadının arkasını kollaması gerektiğinden korktuğu gerçeğini değiştiremezdi. Whisper Falls yolundaki o evde tek başınayken bu gerçeği unutmuş olabilirdi, normal hayat ve bu hayatın getirdiği her şey mümkün görünüyordu. Ama Duke açık ve net bir şekilde ifade etti: Mümkün değildi. Lucky için normal bir hayat imkânsızdı.

Lucky derin bir nefes aldı, Tessa kollarına düştüğünde açıkça hissettiği arzuyu hatırladı ve bundan kurtulmaya çalıştı. Sanki bu arzu onu felç etmişti. Sadece basit bir arzu olsaydı, bu kadar büyük bir mesele olmazdı. Bu gece Gravediggers'ı dolduran, birkaç saat sonra yatay pozisyona geçmeyi bekleyen kadınlar gibi olsaydı, önemli değildi. Gerçek şu ki, Lucky, onun için arzudan daha çok şey hissediyordu ve bu da sorun demekti.

Lucky konunun özüne inerek açıkça cevap verdi. "Onu düşününce bile sertleşiyorum."

"Seviş o zaman. İçinden at onu. Bekâret yemini etmedin ya?" Duke gülmeye başladı.

Lucky başını iki yana salladı. Arkadaşı durumunu anlamıyordu. "Sorun şu ki, olay öyle değil. Onunla yatmayı ve hevesimi almayı istemiyorum. Ona böyle davranmamam," dedi.

Duke başını eğdi, şaşırmıştı. İkisi de kadınları seks için kullanan erkekler değillerdi, ama karşılarına çıkan kadınların çoğu, seksten başka bir şey aramıyordu. Daha fazlasını bekleyen biriyle karşılaştığında ise Lucky, ona bu işleri hızlı ve kolayca halletmeyi sevdiğini, daha fazlasını beklememesi gerektiğini açıkça söylerdi. "Bu kadın seni baya etkilemiş," dedi Duke.

"O çok farklı. Birlikte olduğum kadınlara hiç benzemiyor," dedi Lucky.

Duke bu meseleye soğukkanlılıkla yaklaşıyordu. "O zaman sen de farklı olmayan kadınlara geri dön." Lucky'nin dikkatini çeken bir kızı süzdü. Pek dikkat çekme-

yen bir tipti. Kısacık mor bir elbise, aynı renk çizmeler giymişti, aslan yelesi gibi saçları kalçasına kadar iniyordu. “İşte. Şu kız bütün gece benimle flört etti. Bence iyi vakit geçirmeye çoktan hazır,” dedi.

Lucky tek kaşını kaldırdı. “O halde neden onunla iyi vakit geçirmiyorsun?” diye sordu arkadaşına.

Duke omuz silkti. “Sonraya saklıyordum, kapanış saatine. Ama güzel komşunu unutturacaksa, senindir,” dedi.

Kadınlar konusunda böyleydiler işte. Değiş tokuş yapabiliyorlardı. Lucky, bardaki o kızın aklını başından alacağını biliyordu, ama başını iki yana salladı. “Olmaz, dostum. İşe yaramaz,” dedi.

“Neden?” diye sordu Duke.

“Sonra yine Tessa’yı düşünmeye başlayacağım,” diye yanıt verdi Lucky.

Lucky arkadaşının onu azarlamasını dinledi, Duke bardaki kızla yatması için onu ikna etmeye çalıştı, ama başaramadı. Lucky başını kaldırıp Duke’a baktı, onun şaşkınlık içinde yanından geçip kapıya doğru gittiğini gördü. “Vay canına,” diye fısıldadı Duke.

Dönüp bakınca, Lucky de alçak sesle bir küfür etti. On yıl sonra bile Red Thornton’u tanımak kolaydı. Biraz yaşlanmıştı, herhalde kırklarındaydı, saçları seyrelemişti, ama kesinlikle oydu. Eskisinden daha asabi görünüyordu, sanki son görüşmelerinden beri hayat ona pek tatlı sürprizler yapmamıştı. O iğrenç kızıl saçları da açılmıştı. Sakalları ağarmıştı, Lucky onun uzun sakallarını kesemeyecek kadar miskin olduğunu düşünürdü. Görünüşünde onu rahat-

latan tek şey, eskisi gibi deli deli bakmayan gözleriydi. Yine de, Lucky'nin bütün sınırları ayağa kalkmıştı.

"Bu nasıl mümkün olabilir?" diye söylendi Duke, gözleri karardı.

Lucky bu tükenmiş motorcuya bakarken göğsü sıkıştı. Bilardo masasının yanında biriyle sohbet ediyordu, belki de oyuna girmeye çalışıyordu. Lucky arkadaşına döndü. "Yeterince ileri gittiğimizi sanıyordum. Ama gitmemişsiz," dedi.

İki arkadaş birbirlerine baktılar. "Hemen bir sonuca varmamalıyız," dedi Duke.

Doğruydı. Lucky ve Duke geçen yıl Şeytanın Tetikçileri çetesindeyken, Red çömezlikten üye adaylığına gelmişti, ama onlar çeteden ayrılırlarken bile, henüz tam üye olamamıştı. Lucky düşününce, Red'in kulüpte üst kademelere yükselebildiğine pek ihtimal vermiyordu. Çetenin o zamanki belalı lideri Çılgın Bill Murphy'ye tapardı, ama o Red'e köpek muamelesi yapardı. "Red bir yerlere ait olmaya çalışan biriydi," dedi Lucky.

"Bizim gibi mi?" diye sordu.

Lucky arkadaşına baktı, açık yüreklilikle cevap verdi. "Belki, ama hatalarımıza rağmen, ikimiz de ondan zekiydik ve onun kadar muhtaç değildik. O adam Çılgın Bill'in paçasından ayrılmayan bir yavru köpek gibiydi."

Duka başını salladı. "Çenesi hiç kapanmazdı. Bill'i de-lirtirdi," dedi.

"Peki, Ohio'da ne işi var bunun?" diye sordu Lucky.

"Öğreneceğiz bakalım," dedi Duke, kendi kendine.

Red Thornton bara doğru gelip Lucky'nin yanına otururken, Lucky hemen gözlerini kaçırdı.

Red, Duke'a bakarken, Lucky de onu gözlüyordu. Duke isteyince insanın içini bile görebilirdi, Lucky onun bakışlarının görünmez ağma takılan pek çok kişi görmüştü. Başlangıçta Red savunmaya geçti, endişelenir gibi oldu, sonra bakışları değişti, gözlerini açarak, "Duke Dawson? Sen misin?" dedi.

Duke her zamanki gibi gülmüyordu. Sabit bakışlarıyla Red'i olduğu yere mıhlamıştı. "Benim çöplüğümde ne işin var, Red?" diye sordu.

Duke'ün tehditkâr ses tonu, Red'in geri çekilmesine sebep oldu. "Burası senin mi? Hey, arkadaşım, sadece geçiyordum. Eski bir arkadaşımı göreceğim aklıma gelmezdi. Şeytanın..."

"O lafı bu barda telaffuz etme, Red, yoksa dilini keserim," dedi Duke sertçe.

Bu uyarıyla Red buz gibi oldu. Bir an donakaldı, sonra toparlandı. "Kusura bakma, Duke. Kötü bir niyetim yoktu," dedi.

Duke sadece Lucky'nin anlayabileceği kadar biraz gevşemişti. "O günler geride kaldı. Geçmişin hatırlatılmasını istemiyorum. Anladın mı?" dedi.

Red gayretle başını salladı. "Özür dilerim, Duke. Dinle, dostum..." Başını iki yana salladı. "Artık o taraklarda bezim yok. Hem de yıllardır. O işler bana göre değilmiş," dedi.

"Öyle mi?" Duke kollarını kavuşturdu. Böylece ondan

daha uzun görünüyordu. Omuzları da daha geniş duruyordu. Bunu Lucky de fark etti.

Red yine başını salladı. Alçak sesle, sır verir gibi, “O Çılgın Bill var ya, psikopatın tekiydi,” dedi.

Duke soğuk bir sesle karşılık verdi. “Evet, daha o gün anlamıştım.” Sonra bir an Lucky’ye baktı. Red de ona dönmüştü.

Lucky adamın gözlerine baktı. Neyse ki artık normal bakıyordu gözleri.

“Vay canına. Lucky, sen misin?” diye sordu Red.

Lucky hafifçe başını salladı, Red bir kahkaha attı. “Şu işe bakın. Yaşlılar haftasını kutluyoruz sanki,” dedi.

Lucky boş boş ona baktı. Herhalde “Şeytanın Tetikçileri Motorcu Çetesinin” eski üyelerinin bir araya gelişini böyle tanımlayan kimse olmamıştı. Red gülümsüyordu, istenmediğinin farkında bile değildi. Lucky onun, Çılgın Bill’in onu hiç sevmediğini de anlamamış olduğunu düşündü. Red’in çömezlikten aday üyeliğe yükselmesinin tek sebebi, Çılgın Bill’in istediği her şeyi yapmaya ikna edilecek kadar saf olmasıydı. Çetede böyle elemanların olması iyiydi. Çünkü böyleleri ya korkusuz, ya da aptaldı.

“Sizi gördüğüme çok sevindim,” dedi Red. Bar taburesine yerleşti. “Bu kadar uzakta eski dostlarla karşılaşmayı beklemiyordum. Şey... Şeyden ayrıldıktan sonra neler yaptınız bakalım?” İkisi de ona uyarın gözlerle baktılar. “Kaliforniya’dan ayrıldıktan sonra yani.”

“Önce sen anlat, Red,” dedi Lucky. Duke gibi o da sert çocuğu oynuyordu. Red ise sinir bozucu bir şekilde ma-

sum ayaklarına yatıyordu, ama Lucky de, Duke de ona inanmamıştı.

Red birden mahzunlaştı, dişe dokunur bir şey yapamamış gibiydi. Sürpriz olmamıştı bu. “Buraya beş yıl önce geldim.” Başını iki yana salladı, kötü kötü baktı. “Tanrım, o heriflerden nefret ediyorum. Kötü adamlar,” dedi.

“O zamandan beri neler yapıyorsun?” dedi Duke. Lucky gibi o da “Şeytanın Tetikçileri Çetesinden” bahsetmeyi sevmiyordu. Hiçbir şey, bu konu kadar keyfini kaçırılmazdı.

Red bir an kalakaldı. Duke’un onu tedirgin ettiği belliydi, ama toparlanmaya çalışıyordu. “Oradan oraya sürükleniyorum işte. İş buldukça çalışıyorum.” Sonra neşesi yerine geldi, “Chillicothe’e gidiyorum,” dedi. “Kız kardeşim orada herifin biriyle yaşıyormuş, ona bakacağım. Şu işe bakın. Ta Teksas’tan buraya.”

Belki de kardeşini biraz para almak için arıyordur diye düşündü Lucky.

“Yerin çok güzelmiş Duke,” dedi Red, gülümseyerek. “İşlerin yolunda anlaşılan.”

“İdare ediyorum,” dedi Duke.

“Yardıma ihtiyacın var mı? Paspas çekerim, bulaşık yıkarım, ne lazımsa yaparım,” dedi Red.

Lucky ona acımaya başladı. Lucky ile Duke, batıda başlarını belaya soktuklarında henüz gençti. Paçalarını kurtarmışlar ve daha verimli şeyler yapmaya başlamışlardı. Oysa Red rüzgârın önüne kattığı bir yaprak gibi hayat-

ta amaçsızca sürükleniyordu. Şu anda ise kaybolmuş, aç bir köpek gibi görünüyordu.

“Elemana ihtiyacım yok, Red,” dedi Duke.

Red başını salladı. “Peki. Yine de sağol.”

“Chillicothe buradan bir saat uzaklıkta,” dedi Lucky.

Red bunu bilmiyormuş gibi yaparak şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Öyle mi? Eh, o zaman ben yola koyulayım,” dedi.

“Evet,” dedi Duke. Red’in konuşmasının da durulmuş olduğunu görerek daha da rahatladı. Uzun uzun ona baktı. “En iyisi yola çık sen.”

Red ayağa kalktı. “Sizi gördüğüme sevindim, çocuklar,” dedi.

“Kendine dikkat et, Red,” dedi Lucky, fazla kibar davranmamaya çalışarak.

Red dışarı çıkarken, Duke kendi kendine söyleniyordu. “Kasabadan çıkarken başına bir iş gelmesin.”

Red gidince Lucky arkadaşına döndü. “Ne düşünüyorsun?”

Duke düşünceli bir tavır takındı. “Bence zararsız. Ama...” Başını yana eğerek Lucky’ye baktı. “Silahını geri ister misin?”

Kasabaya geldiğinde Lucky’nin bir silahı vardı. Lucky evden ayrıldıktan sonra hayatı boyunca yanında hep silah taşımıştı. Bu onun bir parçasıydı ve korunmak için taşıyordu. Bu evi almadan önce 19 mm. Glock tabancasını Duke’a emanet etmişti. “Hayatıma bir çocuk girecek. Evime. Silah taşıyamam,” demişti.

“Kasada duruyor,” dedi Duke. Başıyla arka ofisi gösterdi. “Ne zaman istersen alabilirsin. Kasanın şifresini biliyorsun. 90-60-90. Kusursuz kadın ölçüleri.”

Duke, onun savunmasız dolaşmasını istemiyordu, bu, çok eskilerden kalma bir alışkanlıktı. Şimdiye kadar o da böyle düşünüyordu, ama Destiny’ye gelme sebebini göz önüne alınca, düşünce biçimini değiştirmenin zamanı geldiğini ve silahsız da rahat edebilmesi gerektiğini kavramıştı. Red Thronton’un ansızın ortaya çıkmasına rağmen, az çok bunu başarmıştı.

Lucky hafifçe başını salladı, omzunun üstünden kapıya baktı. “Ortaya çıkması çok garip... Tam da kendimi güvende hissederken...” dedi.

“Bir kızla ilişkiye girmek için mi?” diye sordu Duke. Omuz silkti. “Boş versene, belki de her şey yolundadır. On yıl sonra karşısına bu salak çıkıyorsa eğer, geçmişte geçmişte kalmış demektir. Belki zamanı gelmiştir. Belki komşu kızla istediklerini yapabilirsin. Onunla gün batımına doğru basar gidersin.”

İşin aslı, Red ne kadar zavallı görünürse görünsün, Lucky’nin tüylerini ürpertmişti. Bu olay ona, şu kapıdan her an birilerinin girebileceğini hatırlatmıştı. Crestview, ya da Destiny’ye her an birileri gelebilirdi. Lucky, Çılgın Bill ve Şeytanın Tetikçileri çetesinin burnunun dibine kadar girdiğini hissetti. “Bilemiyorum, dostum,” dedi. Red’i gördüğünden beri birasından ilk yudumunu alıyordu. “Red bana, birileri bizi bulmak isterse kolayca bulabi-

leceğini hatırlattı. Vicki aklına geldikçe..." Lucky sustu, iç geçirdi, eski anıları aklından çıkarmaya çalıştı.

"Vicki'yi düşünme, kardeşim," dedi Duke.

İki arkadaş gözgöze gelince, Lucky ikisinin de onu düşünmekte olduğunu anladı. Onun başına gelenleri unutamamışlardı. Lucky yapması gerekeni biliyordu. Tessa'dan uzak duracaktı. Tıpkı en başında kendi kendine söylediği gibi: *Bakabilirsin, ama dokunmazsın.*

Tessa onun evindeki işleri bitirince işler daha da kolaylaşacaktı. Lucky onu bu kadar sık görmeyecekti. Hatta belki aklından bile çıkarabilirdi. Belki şu mor elbiseli hatunla takılmak eğlenceli olabilirdi. Başka zaman olsa Lucky, mor elbiseli hatunu hiç kaçırmazdı. Ama şimdi, kendini bekâret yemini etmiş gibi hissediyordu, yani Duke bu konuda çok yanılıyordu.

Tessa'ya bir şey borçlu olduğu yoktu. Onu dosdoğru tanımiyordu bile. Bu bardaki herhangi bir kadınla beraber olabilirdi ve yanlış bir şey yapmış olmazdı.

Ama ne yazık ki Lucky, ondan çok hoşlanıyordu.

Tessa ona karşı çok iyi davranıyordu. Kasabadan ayrıldığından beri herkesin hakkında ne düşündüğü göz önüne alınırsa, Tessa ona üstünkörü bir el sıkışmadan daha fazlasını vermişti. Lucky ondan hoşlanmakla kalmıyor, onu bir arkadaş olarak da görüyordu. Ve hayatında pek fazla arkadaşı yoktu.

Şu anda bir başkasıyla yatmak düşüncesi ise Lucky'i tedirgin ediyordu.

Üstelik Lucky'nin seks meselesinden önce dert etme-

si gereken daha önemli şeyler vardı. Oğlu için evi hazır etmek ve Sharon'a artık durulduğunu göstermek gibi. Ve iç mimar komşusuyla mercimeği fırına verme arzusundan vazgeçmek gibi. Ayrıca ailesiyle halletmesi gereken sorunlar da vardı.

Lucky tüm bunları hallettikten sonra, seks hayatını ele alabilirdi. Şimdilik bu işi kendi kendine halletmek zorundaydı, buna zaten alışkındı. Ne kadar çok şey değişirse, bir o kadarı da aynı kalıyordu.

Tessa kitapevinde oturmuş sohbet etmekte olan Amy ile Rachel'a katılırken, temkinli bir tavırla sordu. "E, hiç dövme yaptırmayı düşündünüz mü?"

Amy dehşetle içini çekti. "Neden?"

"Ben yirmili yaşlarımdayken düşünmüştüm, ama kullanışlı olmayacağına karar verdim. Tarzlar değişiyor, desenler eskiyor. Takı ya da kıyafet olsa, değiştirirsin, ama dövmeyi değiştiremezsin," dedi Rachel.

"Yetmişine geldiğinde de sarkar," dedi Amy, dövme uzmanı edasıyla.

"Gerçekçi olalım," dedi Rachel. "Ellisine geldiğinde sarkar. Hatta belki kırkına."

Peki, demek ki Tessa dövmesini henüz onlara göstermemeliydi. "Sayenizde hayat önümden akıyormuş gibi hissediyorum," dedi.

"Dövme yaptırınca hayat geçmeyecek mi?" Amy başını iki yana salladı. "Önce hava dalışı, şimdi de bu mu? Ne girdi senin içine?"

“Hava dalışı mı?” Rachel’in mavi gözleri faltaşı gibi açıldı. “Kim hava dalışı yapacak?”

“Tessa,” dedi Amy. “Eğer vazgeçirmezsek yapabilir.”

Tessa’nın arkadaşları durmaksızın konuşmaya devam ettiler, Tessa’nın lafa ne kadar az girdiğini ise fark etmediler. Tessa, Bronte’ye baktı, kucağına hafifçe vurarak onu yanına çağırdı. Kedi son günlerde daha az korkar olmuştu sanki ama içeride yabancı biri varken üçünün arasına girmesi çok büyük bir olaydı. Tessa yan gözle ona baktı. Bronte olduğu yere çakılıp kalmıştı, belanın geldiğini anladığı anda fırlayıp kaçmaya hazırdı. Tessa onu rahatlatmak istedi.

Tessa çabuk, ama nazik bir hareketle kediye tutup kucağına aldı. Bronte çırpınıyor, kaçamaya çalışıyordu, ama Tessa onu bir eliyle sıkıca tutup bir eliyle de başını, sırtını okşamaya başladı. “Bir şey yok. Sakin ol. Sen sadece otur böyle, ben seni seveceğim,” dedi.

“Nereden çıktı o?” dedi Amy.

“Artık bize güvenmeye başladı,” dedi Tessa. Hâlâ kediye zorla kucağında tutuyordu. “İstese de, istemese de ona yardım edeceğim.” Bronte’nin yumuşak tüylerini okşamaya, mırıl mırıl onunla konuşmaya devam etti. “Sakin ol, pisicik. Gevşe.” Biraz sonra kedi nihayet sakinleşti ve Tessa onun, minik ince bedeninin gevşediğini hissetti. “İşte böyle, aferin,” diye onu sevmeye devam etti. Biraz sonra Bronte guruldamaya başladı.

“Hmmm,” dedi Rachel. “Kedilere fısıldayan kadın.”

Kedi severlerin başı olan Amy, doğrusu biraz kıskanmıştı. “Nasıl yaptın onu?” diye sordu merakla.

Tessa omuz silkti. Rachel ona döndü, “Gelip Shakespeare’le de konuşsana,” dedi. “Ona mutfak tezgâhından inmesini, Mike yemek yaparken doğradıklarını yememesini söyle. Yoksa Mike onu öldürecek.”

Tessa bunun bir işe yaramayacağını biliyordu. Utangaç, gergin bir kedi olan Bronte’yle aralarında bir bağ vardı, Tessa kediye yardım etmeyi, onun daha keyifli bir hayat sürmesini sağlamak istiyordu.

Pazar günü Tessa, kitapevinde de, Lucky’nin evinde de çalışmayıp, tatil yaptı. Lucky’nin, kendisini boyaya devam etmesi ya da oğlunun odasına duvar kâğıdı seçmesi için, evde beklemekte olduğunu tahmin ediyordu. Ama Tessa araya biraz mesafe koymak istiyordu ve hafta sonu tatili de bunun için iyi bir fırsattı.

İşin aslı, Lucky’nin kendisine yaklaşmak için bir adım atmadığını, onu öpmeye falan çalışmadığını düşündükçe, canı daha fazla sıkılıyordu. Lucky ona ilgi duymasa, bunu anlayabilirdi, ama o zaman da, kucağına düştüğünde kotonun içindeki sertliği hissetmezdi. Ayrıca, insan biriyle arasında bir kimya oluştuğunu sezebilirdi. Bu, havadaki elektriklenme gibiydi. Bu insanın içine işliyor, aynı şeyin ona da olduğunu hissedebiliyordu. Tessa ortaya çıkan bu kıvılcımlardan bir ateş yakmak istiyordu. Lucky’nin,

onun sessiz davetini neden kabul edip etmediğini merak ediyordu.

Tessa sabahlığı ve gri eşofmanıya kanepede kıvrıldı, minderi kucakladı, kaydettiği Ellen şovların en sonuncusunu açtı. Bir dövmesi vardı ve göstermeye utanıyordu, hayat hâlâ yanından geçip gidiyormuş gibi hissediyordu ve cinsel yönden her zamankinden daha büyük bir hayal kırıklığı içindeydi. Ellen belki onu biraz keyiflendirebilirdi.

Tessa'nın keyfi yerine gelmişti. Ellen'in monologları onu gülümsetmiş, pozitif düşünce hakkında konuşurken, Tessa bunu yapması gerektiğini hatırlamıştı. *Pozitif düşün, olaylara iyi yanından bak*. Bu sayede kendini iyi hissetmiş, para kazanabileceği bir işi olmuştu. Son birkaç yılda öğrendiği bir şey varsa, hiçbir şeyi hafife almaması gerektiği idi.

Ve Ellen dans etmeye başladı. Şovunda hep dans ediyordu, bazen bunun sebebinden bahsediyor, iyi bir egzersiz olduğunu ve insana iyi geldiğini söylüyordu. Tessa biraz egzersiz yapmak istedi. Üniversitedeyken dans etmeyi çok severdi. Radyoda çalan Def Leppard şarkısıyla kıvırdığı o gün haricinde ne zamandır dans etmiyordu. O gün kendini, Lucky çıkıp gelene kadar, çok iyi hissetmişti.

Ellen Rick James'in "Give it to me, baby," şarkısıyla dans ediyor, seyircilerin arasında dolaşıyordu. Tessa ani bir karar verdi, minderi bir kenara atıp ayağa kalktı. Salonunda Ellen'la birlikte dans etmeye başladı.

Tessa, Lucky onu gözetlemesin diye pencereyi de

kontrol ediyordu. Ama ortalarda kimse yoktu. Doğrusu, tek başına dans etmek saçma de gelse, az bir zaman sonra morali yükselmeye ve sorunları halledilebilir gibi gelmeye başladı. Ayrıca sağlığı idare edilebilir gibi görünüyordu ve bir işi vardı. Lucky onu istemese de, günün birinde biri mutlaka isteyecekti ve belki Tessa bu ilgiye karşılık bile verecekti.

Tessa'nın düşündüklerinin bu son kısmına inanması biraz zor geldi, ama sonunda kendini inandırdı. Kafası tamamen boşalana kadar Ellen'la birlikte dans etmeye devam etti ve çok eğlendi. Tessa kendini hâlâ biraz tuhaf hissediyordu, ama dansın sonunda, başında olduğundan çok daha iyiydi.

Ellen şov bittiğinde, Tessa kendini enerjik, oturup surat asmak yerine gününü güzel geçirmeye hazır hissediyordu. Güneş iyice yükselmişti, güzel bahar havası onu dışarı çağırıyordu.

Tessa ayakkabılarını ve uzun yün ceketini giydi, verandaya çıkıp ektiği tohumları kontrol etti, saksılardaki topraktan baş veren minik yeşil yaprakları görünce çok heyecanlandı. Zenya çiçeği sürgünlerini hafifçe okşadı, saksının kenarından aşağı doğru bıraktı. Toprak saksı güneşte ısınmıştı.

Verandadan aşağıya inerken sümbüllerin kokusunu içine çekti, pembe lalelere hayran hayran baktı, sonra ormanın kenarına ektiği papatya tarlasına gitti. Saksılardaki gibi, kahverengi, verimli toprakta da minik yeşil yaprak-

lar baş vermeye başlamıştı. Burada yıllarca açacak olan papatyaları düşününce gülümsedi.

Ağaçların ardındaki şelalenin hafif şırıltısı onu kendine çekti. Bu ses onu sakinleştiriyordu. Yeni komşusuna olan zaafına rağmen, bu hafta sonu, en azından o evdeyken motorcu müşteri kabul etmediği için ona minnet duydu. Akan suyun sesi ona, buraya taşınırken bulmak istediği şey olan, huzur ve doğallığı veriyordu.

Tessa nereye gittiğini düşünmeksizin ormanda dolaştı ve Whisper Falls'a doğru yöneldi. Yüksek ağaçlar havayı daha da serinletiyordu, ceketine sarındı ve kuşağını bağladı. Tessa bu kulübeyi aldığından beri, defalarca şelalenin başında oturmaya gelmişti, ama sonbahardan beri ilk kez geliyordu. Yaklaştıkça su sesi şiddetlendi, sonunda en sevdiği yere ulaştı. Şelalenin dibindeki büyük bir kayaya oturdu. Bu kaya sanki buraya özellikle konmuş, tanrının oturağı gibiydi.

Ağaçların arasından süzülen gün ışığı, şelalenin sularında pırıl pırıl parlıyordu. Su yaklaşık on metreden dökülüyordu, ama suyun döküldüğü kayalıklar geniş bir alana yayılıyor, yaklaşık altı metrelik bir yeri kaplıyordu. Tessa bazen şelalenin yanındaki küçük tepeye tırmanır, buradan sakin, durgun suya bakardı, ama bugün canı, aşağıya dökülen şelaleyi seyretmek istiyordu. Her iki manzaranın da kendine göre huzur veren bir yanı vardı. Ama şelale daha çalkantılıydı, sanki sakin suların çılgın tarafıydı. Bu da onun ruh haline, hayata tutunma, ormanda tek başına, sabit bir şekilde oturup kalmama ihtiyacına çok uyuyordu.

“Selam.”

Tessa irkilerek sese doğru döndü, Lucky’nin birkaç adım arkasında durduğunu gördü. Şelalenin sesi onun ayak seslerini duymasına engel olmuştu. Her zamanki gibi, Lucky acımasız şekilde yakışıklıydı, esen rüzgâr saçlarını uçuşturuyordu. Ağaçların gölgesi altında bile, Tessa onu ilk gördüğünde fark ettiği bir şeyi yani muhteşem gözleri olduğunu hatırladı. Tessa’nın kalp atışları hızlandı. “Selam,” diye yanıt verdi.

“Korkuttuysam özür dilerim,” dedi Lucky.

Hay aksi. Yine mi tedirgin görünüyordu? “Korkutmadın. Yani... Sorun değil,” dedi Tessa.

Nedense, Tessa, pek çok yönden olmasa da Lucky’yi, sıradan bir şey yaparken, mesela çimleri biçerken düşününce onu daha güvenilir, daha bir kendisi gibi görüyordu. Whisper Şelalesini gösterip, “Burası en sevdiğim yerdir,” dedi.

Lucky başını salladı. “Çok güzel. Sığınak gibi,” dedi.

Tessa oturduğu kayanın üstünde yana kaydı, ona yer açtı. “Kendine özel bir oturağı bile var,” dedi.

Lütfen, lütfen yanıma otur. Tessa onu aklından çıkarmaya, onu arzulamamaya çalışıyordu, ama ona yakınlaşınca bu mümkün olmuyordu. Aralarındaki kıvılcım yine parladı ve Whisper Şelalesi, Tessa’nın gördüğü en kıskırtıcı yer haline geliverdi. Ansızın açılan yeşil yapraklar gür ve tutkuluydu, gölgeler derin, yoğun bir mahremiyet yaratıyordu, akan su mest edici bir şekilde üstüne dökülüyordu.

Lucky yanına oturdu, kaslı bedeni bütün kayayı kapladı, ama Tessa çekilmedi. Kolları ve bacakları birbirine değiyordu. Tessa onun, aralarında gelişen şeye karışan misk kokusunu duydu.

Bir süre sessizce oturdular. Lucky şelaleyi, Tessa da onun profilini seyretti. Lucky yırtık bir kot, üstüne kapüşonlu bir eşofman üstü, onun üstüne de elyaf dolgulu bir yelek giymişti. Lucky'nin her yanından bir sıcaklık yayılıyordu. Tessa dövmelelerini göremeyince şaşırdı, çünkü aklında yarattığı Lucky imajında dövmeleleri, çok önemli bir unsurdu. Tessa kendi kendine sessizce gülümsedi, Lucky bileğindeki papatya dövmesini sever mi acaba diye düşündü. Bu dövmeyi neden yaptırdığını anlayabilecek tek kişinin o olduğunu fark etti.

"Neden buraya Whisper Şelalesi diyorlar?" dedi Lucky.

Destiny'de herkes bunu bilirdi, ama belli ki çocukken Lucky'ye kimse anlatmamıştı. Tessa şelalenin en tepesini gösterdi. "Yukarıda, suyun bir yanında durup fısıldarsan, suyun sesine rağmen, öbür yanında duran kişi seni duyabilirmiş."

Lucky ona baktı, çok meraklanmıştı. "Hiç denedin mi?"

Tessa başını iki yana salladı. "Bu çok eski bir hikâye. Yıllar önce buraya daha sık gelinirmiş, o zamanlar bir köprü varmış." Tessa, ikisinin evlerine giden yokuşa gelmeden, dere boyunca uzayıp giden Whisper Falls yolunu gösterdi. Hafifçe güldü. "Annem gençken denemiş. İşe

Toni Blake

yaramıyormuş. Belki de iki kişinin doğru noktada durması gerekiyordu, belki rüzgâr söylenen çılgınca sözleri uçurup götürdü. Ya da belki birinin uydurduğu eski bir efsaneydi bu.”

Lucky omuz silkti. “Yine de güzel bir hikâye,” dedi.

Huzurlu bir sessizlik içinde bir süre oturdular. Tessa’nın avuçları terliyordu. Ansızın bedeninin her yanı hassaslaştı, onun dokunuşlarının özlemiyle yanmaya başladı. Onu öpmeyi çok istediğini fark etti, çünkü nefes alamıyordu. Tessa onun koluna, omzuna dokunmamak için kendini zor tutuyordu. İçindeki bu gerilimi hafifletmek için bir şeyler söyleme ihtiyacı duydu. “Yarın evdeysen, Johnny’nin odasına başlayacağım.”

Lucky başını salladı, yere baktı. “Buralardayım.” Her zamankinden daha alçak sesle konuşuyordu. Gözgöze geldiklerinde Tessa hislerinin karşılıklı olduğunu anladı. Karnında ve göğüslerinde karıncalar dolaşmaya başlamıştı. Belki de harekete geçmeli, onu öpmeliydi, ama Lucky’yi tutan o esrarengiz şey her ne ise, Tessa’ya da engel oluyordu. Tessa geri çevrilmekten korkuyordu.

Tessa dudağını ısırды, belindeki sızının geçmesini diledi. Artık konuşmaktan yorulmuştu. “Beni affettin mi?” dedi. “Odaya girip oğlun olduğunu öğrendiğim için?”

Lucky ona baktı, yüzleri birbirine çok yaklaşmıştı. Tessa ilk kez, onun gözlerinde kırılğan bir ifade gördü. Sesi daha da alçaldı, fısıldar gibi, “Evet, kimseye söylemediğin sürece...” dedi.

Tessa gözlerini ondan ayıramıyordu. Başını iki yana

salladı. “Söylemedim. Söylemem de.” İçi dalga dalga istekle doldu.

“Teşekkür ederim,” diye fısıldadı Lucky. Bakışları... Tessa’nın dudaklarına kaydı.

Tessa derin bir nefes aldı ve yavaş yavaş bıraktı. Başı dönüyordu. Bir erkeğin cazibesine hiç bu kadar kapılmamıştı, sanki bedeni aklına hükmetmeye başlamıştı.

Bu yüzden Tessa kendini, ona doğru eğilirken buldu. Lucky de ona doğru yaklaşmıştı. Tessa, o an bütün dünya durmuş ve tüm dünyada sadece ikisi kalmış gibi hissediyordu.

“Lucky,” diye mırıldandı. Onun sonunda kendisini öpeceğini biliyordu.

...damarlarımdan ateşler akıyor, kalbim öyle hızlı atıyor ki, hızına yetişemiyorum.

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 7

Nefesleri birbirine karıştı, Tessa'nın dudakları onun nefesiyle yanmaya başladı. Tessa gözlerini kapattı, sanki cennetteydi. İçindeki sızı ve ihtiyaç, umutsuzca ve açlıkla yükseliyordu ve tanrıya şükür, Lucky sonunda bu sızıyı hafifletecekti.

“Gitmem gerek,” dedi Lucky, ayağa kalkarken. Tessa ona doğru eğilmekte olduğundan, onun kalkmasıyla birlikte düşecek gibi oldu.

Tessa gözleri faltaşı gibi, ağzı bir karış açık kalmış bir halde onu bakıyordu. “Ne?”

“Benim bazı işlerim vardı.” Uzaklaşırken zorlansa da, Lucky'nin gözlerinde kararlı bir ifade vardı. Ama sonra durdu, onun gözlerine baktı. “Kusura bakma, seksi şey,” dedi. Lucky biraz utanmış gibiydi.

Lucky baharla yeşillenen ağaçların arasından ağır adımlarla evine doğru giderken, Tessa'yı çok daha büyük bir yalnızlık içinde bırakmıştı.

Az önce neler olmuştu öyle? Lucky az kalsın Tessa'yı öpecekti. Bunun o da farkındaydı ve böyle bir şeyi uydu-

ruyor olamazdı. Tessa, birkaç gün önce kalçasında hissettiği ereksiyonu da uydurmuyordu.

Lucky'nin ağaçların arasına dalıp kendisinden uzaklaşmasına neyin sebep olduğunu bilmiyordu. Tessa'nın tek bildiği, ne zamandır kendini sönmüş bir balon gibi hissetmediğiydi.

Salı günü Tessa, Johnny'nin odasının üç duvarını boyadı. NASCAR duvar bordüründen esinlendiği sıcak bir mavi tonunu kullanmıştı. Mavi yatıştırıcı bir etki yapıyordu, bu iyi bir şeydi, çünkü Pazar günü Lucky'nin şelaleden kaçışından sonra buna çok ihtiyacı vardı.

Tessa pazartesi günü de çalışmıştı, ama Lucky'den uzak durmaya, garaja girmemeye dikkat etmişti. Yine de, ne zaman aynı ortamda bulunsalar, Tessa aralarındaki o inkâr edilmez ateşi hissediyordu. *Neler oluyor, Lucky?*

Tessa çarşamba öğleden sonra, Lucky'nin salon mobilyalarının son katını atmak için onun evine gitti. Boya yapması ve duvar kâğıdı yapıştırması gibi, bu da. bütçeyi azaltıp kârını artıracaktı. Garajdan Güney tarzı rock şarkıları duyuluyor, Tessa'yı çağırıyordu. Lucky, daha önceki gibi, yine elindeki işe dalmıştı. Lucky bugün siyah bir motorun benzin deposuna, beyaz bir kurukafa yapıyordu. O mola verene kadar Tessa bir köşeye oturup beklemeye başladı.

“Selam,” dedi, ama gülümsemedi. Yapamadı. Tessa, onun yanında artık resmen tuhaf hissediyordu, her şey ne de çabuk değişmişti. Kısa zaman öncesine kadar ondan çekiniyor ve bu yüzden tedirgin oluyordu, şimdi ise du-

rum daha garipti, çünkü Tessa ondan bir adım atmasını bekliyor, ama Lucky o adımı atmıyordu.

Lucky hafifçe gülümsedi. Sanki zoraki bir gülüştü, yaşanan o tuhaf anı unutmak ister gibiydi. Ama yine de bu, Tessa'nın kalbi hızlanmasına bir engel değildi.

"Selam, seksi şey." Hiçbir şey olmamış gibi konuşuyordu. Sanki birkaç gün önce öpüşmek üzere olan onlar değildi.

Tessa yine gülümsemedi. "Geldiğimi haber vermek istedim. Sehpaları boyayacağım," dedi.

Lucky başını salladı, işe yaramadığını anlayarak yüzündeki gülüşü sildi. "Sağol." Tessa eve geçerken Lucky onun ardından, "Bana kızgın mısın?" diye sordu.

Tessa durdu ve ona doğru döndü. Lucky gözlerini benzin deposuna dikmişti, ona bakmıyordu. "Hayır. Sadece şaşkıyım." Tessa artık açık olmak gerektiğini düşünüyor-du.

Lucky yine ona bakmadı. Kurukafanın etrafını kırmızı ile boyamaya devam etti. "Şaşırttığım ilk kişi sen değilsin," dedi, sakın bir sesle.

Ne müthiş bir cevaptı. Hatta cevap bile değildi. Bu kadar mıydı yani? Başka bir şey söylemeyecek miydi? Tessa şu anda Romo ailesine acımaya başlıyordu. Lucky hep böyle bir yakın, bir uzak davranmışsa eğer, çok sorun yaşamış olmalıydılar. "Tahmin ederim," dedi Tessa, ama sesi istemeden fazla sert çıkmıştı.

Lucky cevap vermeyince garajın yan kapısından eve girdi, Lucky'nin ve oğlu için hazırlanan odanın yanından

geçti. Sonra birden durdu, geri döndü. Johnny'nin odasında bir şey gözüne çarpmıştı.

İçeri girince gördüğü şey karşısında hayretle içini çekti. Lucky duvarı boyamıştı. Söz verdiği o duvar resmini, hem de bir günde yapmıştı. Ve duvar muhteşem olmuştu!

Tessa şaşkınlık içinde yatağa oturdu, resmi incelemeye başladı. Lucky bu resmi yapmak için boya tabancasıyla çalışmıştı ve yarış arabasından görülen bir sahne çizmişti. Duvarda yarış arabasının ön camından görülen parlak renkler vardı. Asfalt yol kıvrılarak uzanıyor, bir yanda sınıra yaklaşıyor, diğer yanda ise seyirciler duruyordu. Damalı bayraklar ve pit alanı seçiliyordu. İlerideki arabalar ise nokta kadardı. NASCAR fanatiğinin bayılaceğı bir resimdi bu ve Johnny de, babasının onu mutlu etmeyi ne kadar önemseydiğini anlayacaktı.

Tessa onun bu resmi bir gecede bitirdiğine inanamıyordu. Lucky bundan hiç bahsetmemişti. Tessa'nın içinden garaja geri dönüp, resmi gördüğünü ve muhteşem olduğunu ona söylemek geçti.

Ama Tessa tam kapıyı açacakken, durdu.

Lucky'nin sandığından çok daha karmaşık biri olduğunu sezinliyordu. Bir an, Tessa'nın içini görmesine, bunu anlamasına izin verdiğini düşündü. Rachel ve Amy'nin endişelerini, Lucky'nin geçmişini, bir motorcu üyesi olabileceğini, kayıp olduğu o yılları ve muhtemel suçlarını hatırladı. Tüm bunları yeniden düşünmemek elde değildi ve arkadaşlarının uyarısını dikkate alıp almayacağını düşünmeye başladı.

Sonuçta ortada kırıcı olsa da bir gerçek vardı: Lucky Romo basit bir adam değildi. Ve Tessa'yı hayatına daha fazla sokmak istemiyordu.

Ona duvar resmini sormak birden kötü bir fikir gibi geldi. Yakın olduklarını, iş ilişkisinin ötesinde şeyler paylaştıklarını ima etmek gibi olacaktı. Lucky, onunla bir oğlu olduğunu söylemesinden başka hiçbir paylaşmamıştı.

Tessa belki de bunu kabullenip yoluna devam etmeliydi.

Lucky bütün dikkatini Spider Conway'in, Harley Fatboy motoruna yaptığı desene vermişti. Spider, Duke'un bir arkadaşıydı. Onun gönderdiği pek çok müşteriden biriydi. İri yarı, kel adam Lucky'den bir tarantula ve bir örümcek ağı yapmasını istemişti. Örümcek ağı amurluğa kadar uzansın istiyordu. Lucky tarantula çizimini, adamın kafasının arkasındaki dövmeden esinlenerek çıkarmıştı.

Lucky kavisli bir şablonla incecik beyaz ağları boyarken, kafasından başka düşünceler geçiyordu. Tessa konusunda fena şekilde uvalladığının farkındaydı.

Lucky, onu yatağına almak istemiş, ama alamamıştı. Arkadaş kalmak istedi, ama dikkatli olmazsa bunu da beceremeyecekti. Onunla nasıl bir ilişki kuracağının bilemiyordu. Ne kadar çok grşrse, onu o kadar çok istiyordu. şelalede onu öpmeye o kadar yaklaşmış olması,

tıpkı Red'in haftasonundaki ziyareti gibi, Lucky'yi korkutmuştu.

Red'i görünce kolayca gevşemiş olduğunu hatırladı. Belki de bu yüzden, Kaliforniya'dan ayrıldıktan sonra gevşeyemeyeceği büyük bir şehre gitmek istemişti. Orada iş yerine gelip giden, hayatına girip çıkan insanlar vardı. Kornalar, sirenler durmaksızın çalışıyor, dünyanın kötülüklerle dolu olduğunu ve herkesin bu kötülüklerden payına düşeni aldığını hatırlatıyordu.

Burada, Destiny'de, ormanın içinde her şey o kadar sakindi ki, neredeyse bambaşka bir diyarda ve Şeytanın Tetikçileri Çetesinin sadece hayalden ibaret olduğuna inanacaktı.

İşte bu yüzden Gravediggers barında Duke'le takılması iyi bir şeydi, çünkü o çetenin var olmadığına inanmayı ne kadar istese de, gerçek olduğunu daima hatırlayacaktı.

Lucky tam bu sırada Whisper Falls yolundan tepeye doğru tırmanan bir motor sesi duydu. Lucky için yeni bir iş daha geliyordu. Lucky alabileceği kadar iş almaya bakacaktı. İyi para kazanıyordu ve Sharon'a çocuk nafakası gönderebiliyordu. Lucky, Johnny'nin ihtiyacı olan her şeyi karşılayabileceğinden emin olmak istiyordu.

Motor evinin önüne kadar geldi, Lucky işini bırakıp dışarı çıktı. Gözlerine inanamıyordu çünkü yine Red gelmişti. Kendisi gibi eski püskü bir motor kullanıyordu. Red'in burada ne işi vardı?

Red motoru susturdu, elini kaldırıp selam verdi. "Selam, Lucky, n'aber?"

Lucky daha önceki gibi yine gülümsemedi. “İyidir. Seni tekrar görmeyi beklemiyordum,” dedi.

Red istifini bozmadan, “Bebeğimi boyatmak istiyorum,” dedi. “Bu işin ehli olduğunu ta Chillicothe’de duydum.”

Hmmm. Bir saat yol gittikten sonra motorunu boyatmak için ger döndün, demek? İşinin nam salması açısından bu iyi bir şeydi, ama Lucky’nin, çabucak gevşediği yönündeki, nükseden endişeleri onu huzursuz ediyordu. “Yanlış anlama da, Red, paran var mı?” diye sordu.

Red’in ağzı kulaklarına vardı. “Kız kardeşimi buldum. Durumu gayet iyiymiş. Doğum günü hediyesi olarak motorumu boyatmak istedi. Ben de sana geldim,” dedi.

“Peşin ödeme almamda sakınca var mı?” Lucky aslında peşin çalışmıyordu. Müşteri parasını vermezse, o da motoru teslim etmiyordu. Ama Red’i sırf ona kötü günlerini hatırlattığı için, Chillicothe’e geri göndermek umuyla ondan böyle bir şey istemişti.

“Yok.” Red arka cebine uzandı. Hiç alınmamıştı. “Para cüzdanımda zaten,” dedi.

Red ona nasıl bir desen istediğini anlattı, Lucky sonunda müşteri müşteridir diyerek kataloglarını çıkarıp ona göstermeye başladı.

Lucky onunla konuştukça, hiç hoşuna gitmiyordu, ama Gravediggers’taki gibi, ona acımaya başladı. Red yaşının olgunluğunu taşımıyordu, gidecek bir yönü yoktu ve kardeşinin hediyesi onu aşırı heyecanlandırmıştı. Konuşmaya devam ettikçe, Lucky onun çok kötü bir çocukluk

geçirdiğini, hiç arkadaşı olmadığını fark etti. Dayanacak kimsenin olmayışı nasıl bir histir, iyi biliyordu, bu yüzden Red'in kardeşinden aldığı hediyeye bu kadar çok sevinmesine şaşmamak gerekirdi.

Sonunda Red gayet sıradan, basit bir korsan deseni beğendi, Lucky onu vazgeçirmeye çalıştı, korsan bayrağı yerine adam gibi bir korsan olsun diye ikna etmeye çalıştı, ama edemedi. Lucky en nefret ettiği konuyu Red ile konuşmaya karar verdi. Onu Duke'un barında ilk gördüğünde belanın geldiğini sanmıştı, ama şimdi onunla eski motorcu çetesi hakkında konuşmak fena fikir olmayabilirdi. Çete ile ilgili faydalı olabilecek bilgilere başka nereden ulaşabilirdi? Belki de Red'i bir baş belası olarak değil bir araç olarak görmeliydi.

Red motorunun yanına gidip oturağa yaslanırken girizgâhı yapmıştı bile. "Onca zaman sonra karşılaştığımıza hâlâ inanamıyorum, Lucky." Başını iki yana salladı. "Tanrım, Kaliforniya artık bambaşka bir hayatmış gibi geliyor."

Lucky buradan devam edebilirdi. Red eski günlerden konuşmaya başlayınca o da temkinli bir tavırla söze girdi. "Bazen bütün o pisliklerin gelip beni tekrar bulacağından endişe ediyorum. Anlarsın ya?" Samimi olduğunu göstermek için Red'in gözlerine bakıyordu.

Red bezgin bir sesle cevap verdi. "Ya, evet, ben de."

Lucky merakla başını yana eğdi. "Sen neden endişe ediyorsun?"

Red etrafına bakındı, huzursuzlanmıştı, sonra kollarını

Toni Blake

kavuşturdu, omuzları çöktü. “Çılgın Bill’le kötü ayrıldık, diyelim,” dedi.

Hah. Lucky kendi ayrılışından daha kötü olduğunu düşünemiyordu.

Sonra Lucky başka bir şeyi yani Vicki’yi sormak istedi. Red ayrılırken o hâlâ Bill denen pislikle mi beraberdi? Ama Lucky sonra bunu sormaktan vazgeçti. Çılgın Bill’in sevgilisi güzel bir kadındı, o ve Lucky, maalesef birlikte olmuşlardı. Vicki kendine hiç dikkat etmiyor, akıllı ve iradeli davranamıyordu. Aralarında geçenler de bunun kanıtıydı. Lucky belki de bu yüzden bilmek istemiyordu. Olanları düşününce, Vicki’nin iyi olmasını umdu, ama yine de başka şeylerden bahsetmeyi tercih etti. “Biz gittikten sonra Bill arkamızdan atıp tuttu mu?”

“Pek hatırlamıyorum,” dedi Red. “Bill’in tek iyi yanı, zayıf hafızasıydı.”

Lucky gözlerini kısarak ona baktı. “Madem hafızası zayıf, neden başına bela olmasından korkuyorsun?” diye sordu.

Red başını yana eğdi, bir an düşündü. “Çılgın Bill söz konusuysa, korkmamak elde değil. Ama bir yandan, bu... nasıl derler, gerçek bir korku değil. Anladın mı? Zaman geçtikçe, uzaklaştıkça, seçenekleri düşünüyorum. Evet, korkuyorum ama, boş yere endişeleniyorum.” Red durduğu yerde kıpırdandı, Lucky’nin gözlerine baktı. “Ben ayrılalı beş yıl oluyor. Siz ne zaman ayrılmıştınız?”

“On yıldan fazla oluyor,” dedi Lucky.

Bu sefer konuyu Red değiştirdi, Lucky sesini çıkarmadı. “İki kafadar yolunuzu bulmuşsunuz.”

“Öyle,” dedi Lucky.

Red haklıysa eğer, yani Bill’in hafızası zayıfsa, Lucky kurtulmuş olabilir. Belki de Red, bu sayede pek çok şeyi aydınlatmıştı. Ve Lucky boş yere kendisine işkence ediyordu. Uzun zamandır muallakta kaldığı, inanmak istediği şeylerin bir başkası tarafından ifade edilmesi tuhaf biçimde rahatlatıcıydı. Özellikle de Duke, tam aksi yönde şeyler görmüşken bu, daha da rahatlatıcı oluyordu. Lucky’nin kendini engellemesinin bir sebebi de, Duke’un görüşleriydi. Oğlunun yaşadığı yere gelecek kadar cesur ve rahat davranmıştı, bunun güvenli olduğuna inandıysa eğer, ılgın Bill yıllar önce ne söylemiş olursa olsun, bir kadın söz konusu olduğunda durumun değişeceğinden endişe etmek aptallıktı.

Red motoruna bindi. “Görüşürüz, Lucky,” dedi.

“Arkadaşım,” dedi Lucky, soğuk bir sesle. “Motorunu boyatmak istiyorsan burada bırakacaksın. Bir hafta sürer.”

Red utanarak ona baktı. “Hay aksi, bunu düşünemedim.”

Lucky iç geçirdi. “Seni alacak kimse yok mu?”

“Yok.”

“Hiç bana bakma,” dedi Lucky. “ok işim var. En iyisi kardeşini ara.” Red’le bir saat daha geçireceği için hayıflanıyordu.

Ama geçmişin geçmişte kaldığı, şeytanın Tetikçileri

çetesiyle başlayan kâbusun sona erdiğini kabullenebileceği bilgilerini aldığı için değmişti.

Bu doğruysa eğer, çok şey değişecekti.

Cuma günü öğleden sonra Tessa, Lucky'nin evinde çalışmaya gitti. Tipik bir Nisan havası vardı. Esintili ve serindi. Tessa kotunu giymişti, bu yıl yazın erken gelmesini diliyordu.

Tessa kanepenin arkasındaki büyük pencerenin perdesini asarken, bunu, tek başına yapamayacağını fark etti. Lucky'ye karşı soğukkanlı davranmaya ve onunla pek iletişim kurmamaya çalışsa da, yardımını istemek zorunda kaldı.

“Ne yapılacak, seksi şey?” diye sordu Lucky.

Kanepenin üstüne çıkmış olan Tessa, dönüp ona baktı. Lucky pek neşeli görünüyordu. Bas bas bağırان Romo nereye gitmişti? *Gizemli ve düşünceli misin, ateşli ve çapkın mı?* “Ben perdeyi ölçerken sen de şunu pencerenin üstüne tutar mısın?” dedi Tessa.

“Elbette, bebek.” Elmasından son bir ısırık alıp çöpünü çöp kutusuna attı ve Tessa'nın yanına gitti. *Olamaz. Bana yine bebek, diyor. Ne zamandan beri elma yiyen erkekler beni tahrik eder oldu?* Tessa'nın ona duyduğu bu çekim artık acı vermeye başlamıştı.

Lucky ayakkabılarını çıkarıp kanepeye çıktı. Hafifçe zıpladılar. Lucky'nın ayağı onun ayağına değdi. Perdeyi

ölçmeye başladılar. “Söylemeye fırsat olmadı,” dedi Lucky. “Johnny’nin odası çok güzel olmuş”

Lucky’nin gülüşü Tessa’nın içini eritiyordu.

Tessa uyuşmuş, sersemlemiş bir halde kanepeden indi. *Tanrım, onun altında olmak istiyorum.* Tessa’nın bu isteği her geçen gün daha da artıyordu. İnişli çıkışlı duyguları onu yormuştu, ama onu nereye götüreceğini merak ettiği için, bu duyguları bir kenara da bırakamıyordu. “Ben de sana duvar resminin ne kadar güzel olduğunu söyleyecektim.” Tessa ona iltifat etmek niyetinde değildi, ama resme o kadar hayran kalmıştı ki, niyet falan dinlememişti.

Lucky kırılgan ve iri yarı, dövmeleli bir adama göre sevecen sayılacak bir ifadeyle ona baktı. “Sence beğenir mi?” dedi.

Tessa’nın içi büklüm büklüm oldu. Lucky bunun farkında değildi, ama çoktan harika bir baba olmuştu bile. Ve bu onu daha havalı, daha pervasız kılıyordu. “Elbette beğenir,” dedi Tessa. İçtenliğini saklayamamıştı. “Çok özel bir şey yaptın.”

“Sevindim.” Lucky hafifçe başını salladı. “Bu fikri verdiğin için teşekkür ederim.”

Tessa perdeyi ölçerken kornişi önce biraz kaldırmasını, sonra da biraz indirmesini istedi. Tam istediği yere getirince, “Oldu. Hiç kıyımdama,” dedi. Perdenin takılacak yerlerini işaretlemeye başladı. “Keyfin yerinde, bakıyorum.”

“Evet.”

“Son zamana göre daha iyisin.” Tessa gözünü duvardan ayırmıyordu.

“Olabilir.”

“Neden?” Bu sefer ona baktı. “Artık bırakabilirsin kornişini.”

“Pek bir nedeni yok.” Lucky kanepeden indi. “Belki eski yüklerimden kurtuluyorumdur,” dedi.

Hmmm. Tessa düşünmeye başladı. Lucky Romo hakkında bir şeyler öğrenmenin tek yolu buydu. “Kadın yükümü?”

Lucky sırtıttı. “Hayır, seksi şey, öyle bir şey değil.”

Tessa bunu duyunca çok rahatladığını hissetti. Hayatında bir kadın olmadığını daha önce söylemişti, ama yine de... “O halde... ailenle mi görüştün yoksa?”

Lucky azarlar gibi ona baktı. “Hayır. Fazla meraklı olma.” Bunu kışkırtıcı bir sesle, flört eder gibi söyleyince, Tessa’nın göğsünde, taptaze bir arzu çırpınmaya başladı.

“Kusura bakma,” dedi, laf olsun diye. “On beş yıl ortadan kaybolmuş bir adamı merak ediyor insan.”

“Evet, artık bugüne ve geleceğe odaklanıyorum. Sen de öyle yap,” dedi Lucky.

Tessa bunu zaten yapıyordu. Geçmişe üzülmeyi bırakmaya çalışıyordu. Tessa onun geçmişini için de endişelenmemeliydi. Sızılarını dindirirse eğer belki de hiç endişelenemeyecekti.

Bu düşünce Tessa’ya, son zamanlarda çok yaygınlaşan çok daha büyük bir sızıyı hatırlattı. Tessa bir sabah yaşlı, hasta ve yalnız biri olarak uyanmadan önce hayatı yaka-

lamayı istiyordu. “Hiç hava dalışı yaptın mı?” dedi, durup dururken.

Lucky neşeyle ona baktı, şaşkın şaşkın gülümsedi. “Hayır. Motorumla uçmak bana yeterince heyecan veriyor. Sen?” dedi.

Tessa dudağını ısırды, başını yana eğdi. “Aslında denemek istiyorum. Arkadaşlarım delilik olduğunu söylüyor. Ama sen böyle şeylerden korkacak birine benzemiyorsun,” dedi.

“Pek korkak değilimdir,” dedi Lucky.

“O halde bir ara beraber hava dalışı yapalım mı?” Tanrım, bir dakika! Ona çıkma mı teklif etmişti yoksa? Aman tanrım. Bu nasıl oldu?

Tessa konuyu dağıtmaya, dediği şeyi unutturmaya çalışacaktı ki, Lucky rahat bir tavırla, “Tabii, seksi şey, ne zaman istersen,” dedi.

Oh, neyse. Onu geri çevirmemiş, Tessa da kendini aptal ve reddedilmiş gibi hissetmemişti. Tessa’nın içi rahatladı. Belki de bu kadar rahatlamamalıydı, çünkü asıl istediği onun üstüne atlayıp kıyafetlerini parçalamaktı. “Harika,” dedi tiz bir sesle. “Bir ara yapalım bunu.”

Lucky hafifçe başını salladı. “Hafta sonu ne yapıyorsunuz?” diye sordu.

Bu basit soru Tessa’nın karnında kelebekler uçuşturdu. “Hiç. Sen?” dedi.

“Genellikle Crestview’e, Gravediggers’a giderim.”

“Mmmm,” dedi Tessa, doğal olmaya çalışarak. Motor-

cu barı sanki mahallenin tavernasıymış gibi davranmaya çalıştı.

“Hiç gittin mi?” dedi Lucky, şüpheli bir gülüşle.

Tessa ona baktı, mütevazı bir tavırla, “Hayır,” dedi.

“Bir ara gelsene,” dedi Lucky. Gülümsüyordu hâlâ. Ona takıldığı belliydi, Tessa’nın öyle bir yerden korkacağından emindi.

Ama Tessa meydan okudu. “Hiç beli olmaz, Romo, bakarsın gelirim,” dedi.

Lucky cevap vermedi, ama aralarındaki etkileşim daha da pekişmişti, çünkü hiçbir sebep yokken birbirlerine fazlasıyla yakın duruyorlardı. Tessa perde kancalarını almak için masaya gitmek istedi, ama Lucky yolundan çekilmedi. “Bir şey mi istedin, seksi şey?”

Tanrım. Bana işkence etme, Lucky Romo! Çünkü seksi vücuduna ihtiyacım olduğunu biliyorsun ve bana azap veriyorsun. “Hayır,” dedi kararlı bir sesle. Bakışlarını onun göğsüne indirdi. “Yardıma için teşekkür ederim. Artık çalışmam gerek.”

Tessa, yanından geçerken kolu onun koluna değdi, teninin kokusu ve sıcaklığıyla kendinden geçer gibi oldu. Ama neyse ki toparlandı, sırtı ona dönük olduğu için memnundu, böylece yüzüne yayılmış olan arzulu ifadeyi göremeyecekti.

“Ben garajda çalışacağım. Yardıma ihtiyacın olursa haber verirsin,” dedi.

Tessa onunla bir kez daha gözgöze gelmek istemiyor-

du, çünkü o zaman öleceğini düşünüyordu. “Tamamdır. Sana iyi boyamalar. Görüşürüz,” diye karşılık verdi.

O akşam Tessa, Rachel’i arayıp Dolly’s Cafe’de yemek yemeleri için ısrar etti. Çünkü Lucky onu çıldırtıyor ve biraz da çaresiz hissettiriyordu. Onun neden bir adım atmadığını sorgulamayı bırakmaya çalışarak kasabaya doğru yola koyuldu. Lucky’i düşünmeden edemiyordu. Ne kadar farklı olduklarını görünce fikrini değiştirmiş olabilir miydi? Ya da belki, Lucky onun gibi iyi bir kızın aşk olmadan seks yapamayacağını sanıyordu.

Eskiden bu doğru olabilirdi, ama artık Tessa için geçerli değildi. Onunlayken Tessa’nın aklında sadece seks vardı. Bununla gurur duymuyor, takdir edilecek bir şey olduğunu düşünmüyordu, ama en azından gittikçe artan ihtiyaçlarını anlıyor ve bunu kabulleniyordu. Tessa, Lucky’nin de bunu görmesini hatta takdir etmesini isterdi.

Restorana ilk varan o olmuştu. Bu serin cuma akşamında içerisinin sakin olmasına sevindi. Rachel gelip yanına oturduğunda ise son derece büyük bir hüsrana içindeydi.

Rachel gözlerini kısarak ona baktı. “Delirmiş gibisin. Ne oldu?” diye sordu.

“Lucky,” dedi.

Rachel bir anda öfkeye kapıldı, gözleri yuvalarından fırladı. “Ne yaptı sana? Geberteceğim onu,” diye bağır-maya başladı.

Tessa arkadaşının elini tutup onu sakinleştirdi. “Hayır, öyle bir şey değil, bana hiçbir şey yapmadı. Sorun da bu ya zaten,” diye yanıt verdi.

Rachel şaşırmişti. “Sadece aklından çıkarmak için onunla olmak istiyorsun sanıyordum. Gerçekten istediğin için değil,” dedi.

Tessa dudaklarını büzerek itiraf etti. “Aklımdan çıkarmak yetmiyor. Geçen hafta neredeyse beni öpüyordu, ama sonra durdu. Sonra dengemi kaybedip üstüne düşmüştüm, beni tutunca sertleşti. Bir bakıyorsun seksi ve nazik, bir bakıyorsun sessiz, çekingen. Bugün birlikte hava dalışı yapmayı teklif ettim, kabul etti, ama o kadar bekleyebileceğimi sanmıyorum,” dedi.

Rachel onu anlayamıyordu, Tessa da arkadaşının haklı olduğunu biliyordu. Çünkü Tessa resmen delirmişti. O anda Rachel’ın bileğine yapıştı. “Bak, bir kadın hayatının en güzel çağlarını seks yapmadan geçirirse böyle oluyor işte. Aklını kaybediyor,” dedi.

Rachel elini kaldırarak onu susturdu. “Bir dakika. Anlamaya çalışıyorum. Hava dalışının seksle ne ilgisi var?”

Tessa da anlamaya çalışıyordu. “E, ikisi de yaşamakla ve hayatı hissetmekle ilgili.”

“Hava dalışı yapmanın seksle aynı hisleri yaşatacağını mı düşünüyorsun?” Rachel şaşkındı. “Çünkü hiç hava dalışı yapmadım, ama...”

“Hayır,” dedi Tessa, bezmiş bir halde. “Hava dalışı sadece uç bir sembol. Seni buraya hava dalışı sohbeti yapmaya çağırmadım zaten. Lucky hakkında konuşmak istiyorum,” dedi.

Rachel başını salladı, konuların hızlı bir şekilde akışına yetişemiyordu. “Peki. Nedir mesele?” diye sordu.

Tessa aklındakileri ona anlatmaya çalıştı. Rachel’in, ya da kendi korkularının onu durdurmasına artık izin veremeyecekti. “Onu baştan çıkaracağım,” dedi.

Tam o sırada garson Mabel, menüleri getirdi. “İçecek ne vereyim, kızlar?”

“İki buzlu çay,” dedi Rachel, aceleyle. Mabel uzaklaşır uzaklaşmaz Tessa’ya döndü. “Nasıl baştan çıkaracaksınız?” Çok endişeliydi.

“Mike yarın akşam çalışıyor mu?” diye sordu Tessa.

“Hayır. Logan ve Adam’la buluşacak. Neden?” dedi Rachel merakı gittikçe artıyordu.

“Geç kalır mı?” diye sordu.

“Muhtemelen,” dedi Rachel.

Tessa çok heyecanlanmıştı. Çünkü bir ihtimal planını uygulama şansı vardı. “Güzel, o zaman benimle geleceksin. Çünkü sen olmadan yapamam,” dedi.

Rachel kaygılıydı. “Nereye?” diye sordu Rachel, artık iyice meraklanmıştı.

“Gravediggers’a. Crestview’de bir bar. Lucky oraya takılıyor,” dedi.

“Ne?” Rachel şaşkındı.

Tessa aceleyle, o reddetmeden, Rachel’ı ikna etmeye çalıştı. “Bir geceliğine motorcu kızlar olacağız! Eğlence, değil mi?” Kaşlarını kaldırarak gülümsedi.

Toni Blake

Rachel'in ağız bir karış açık kalmıştı. "Hayatta olmaz," dedi.

"Cadılar Bayramıymış gibi düşün," dedi Tessa, neşeyle. "Kılık değiştirmeyi çok severdin. Aynı şey işte. Tek farkı baharda olmamız."

"Delirdin mi sen?" dedi Rachel.

Tessa duygusuz bir sesle, "Çaresiz durumdayım," dedi.

"Farkındayım. Ama düşündüğün şey olacak iş değil. Çıkar kafandan," dedi.

Mabel buzlu çayları getirdi. "Ne yiyeceksiniz?" diye sordu.

İkisi de menüye bakmamışlardı, ama buraya sık sık geldiklerinden, ne yiyeceklerini biliyorlardı. Aceleyle siparişlerini verdiler ve hemen konuya döndüler. "Aklım gayet başımda, inan bana. Uzun zamandır seks yapmadığımı bir düşünsene. Lucky bütün kusurlarına rağmen, tam bana göre bir adam, Rach," dedi Tessa.

Rachel hâlâ kararsızdı. "Beni niye sürüklüyorsun peki?"

"O bara tek başıma mı gideyim?" Tessa masum ve kıvrılgan bir tavır takındı.

"Numara yapma," dedi Rachel.

"Amy'le gidecek halim yok ya?" dedi.

"Lafını eder etmez altına işer herhalde," diye yanıt verdi Rachel.

"Sen gün görmüşsün. Nasıl idare edeceğini bilirsin," dedi Tessa.

“Doğru,” dedi Rachel, kibirle. Tessa onu ikna etmeye başladığını hissetti.

“Hem böylece Lucky’yi de görmüş olursun,” diye devam etti.

“E, merak ediyorum elbette. Hem senin, hem de Mike’ın açısından.” Ama Tessa tam her şeyi hallettiğini düşünürken, Rachel gözlerini kıstı.

“Onca pislik yer varken, neden ille de Gravediggers’a gitmek zorundayız?” diye sordu Rachel.

Tessa dudaklarını büzdü. “Çünkü onun da benden hoşlandığını biliyorum. Ama adım atmasını engelleyen bir şey var. İlk adımı ben atar ve reddedilirse hassas egom buna dayanamaz. Bu yüzden planım şu: Dayanılmaz biri haline geleceğim ve ilk adımı atmasını sağlayacağım. Motorcuların kalbini fethetmek için motorcu olmak gerek. Ona ne kadar seksi, ne kadar cüretkâr olabileceğimi göstereceğim. Beni motorcu kız havalarında görünce sahip olmak isteyecek. Ne diyorsun? Sana güvenebilir miyim? Bu kadicık şeyi benim için yapar mısın? Yarın akşam Gravediggers’a gidiyor muyuz?” dedi.

Rachel çok huzursuzdu. “Mike beni gebertecek,” dedi.

“Asla bilmeyecek,” dedi Tessa.

“Ama birbirimize dürüst olacağımıza söz verdik, unuttun mu?” diye karşılık verdi Rachel.

“Önceki gibi, bu da benimle ilgili sizinle değil. Sana ihtiyacım var, Rachel. Bu işi becermek için yardımın gerek.

Toni Blake

Yapacak mısın? Hayatında birazcık tutkuya ihtiyacı olan bu sevgili eski arkadaşına yardım edecek misin?” dedi.

Rachel iç geçirdi. “Of, peki,” dedi, gözlerini devirerek, “Tamam. Geleceğim.”

Hayattan zevk almaya hakkım var

Ve alacağımda. Ne pahasına olursa olsun.

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 8

Tessa aynanın karşısına geçmiş bara gitmek için hazırlanırken içi alt üst oldu. Belki bu olmayacak bir işti, ama Tessa her şeye hazırdı, Lucky'yi yatağa atmak için ne gerekiyorsa yapacaktı. Cüretkâr olmak zor bir şeydi, ama son birkaç yıldır, yapamayacağını sandığı pek çok şey yapmıştı, kendine bunun da öyle bir şey hatta daha iyi bir şey olduğunu söyledi. Tessa bunun büyük, orgazmik bir ödülü olmasını umut ediyordu.

Tessa kendine bakınca, gayet güzel bir motorcu kız olduğunu düşündü. Dantelli beyaz bir kombinezon, içine kırmızı bir sütyen giymişti. Takım iç çamaşırı hiç kullanmazdı, ama bu kez cesaret etmişti. Altında, üniversitedeyken seksenler partisinde giymek için aldığı mini kot eteği ve motorla gezerken giydiği siyah çizmeleri vardı.

İsteddiği sonucu alamazsa kendini son derece aşağılanmış hissedecekti. Lucky konusunda büyük bir riske giriyordu. Bu akşam o bara girdiğinde, Lucky sebebini hemen anlayacaktı. Ve karşılık vermezse o zaman da mo-

torcu kız kılığına girmek istediğini söyler geçerdi. Bu onu öpmek ve geri çevrilmekten daha az riskiydi. Ayrıca, bu da bir tür hava dalışıydı. Tessa hayatı boynuzlarından ya kalamış gibi hissediyordu.

Tessa makyajını yaptı, gözlerine dumanlı, seksi bir hava verdi, tam bu sırada kapı çaldı. Rachel siyah kotunu, kırmızı kolsuz atletini ve atkılı pabuçlarını giymiş, kapıda duruyordu. Motorcu kıyafetiyle bile, uzun, ince ve sofistike görünüyordu ve dehşetle Tessa'ya bakıyordu.

“Ne?” dedi Tessa.

“Şey gibi olmuşsun...”

“Seksi motorcu kız gibi mi?” Tessa gözlerini kırıştırdı.

“Aslında... fahişeye benzemişsin,” dedi Rachel.

Tessa moralini bozmadı. “Hayır, bu motorcu kız kıyafeti.”

“Ama sutyenin belli oluyor.”

Tessa gözlerini devirdi. “Nerede yaşıyorsun Rachel? Artık herkes sutyenini gösteriyor.”

“Destiny’de göstermiyor,” dedi Rachel.

“O zaman iyi ki Cresview’e gidiyoruz,” diye karşılık verdi Tessa.

“Demek sahiden yapacağız, öyle mi? Çünkü istersen üstümüzü değiştirip sinemaya gidebiliriz,” dedi Rachel.

Tessa buz gibi gözlerle ona baktı. “Sinemaya gitmek seksle sonuçlanmayacak, o yüzden hayır.” Tessa bu saatten sonra geri dönemezdi. Sutyeni görünüyormuş, tanrı aşkına. Tessa geri dönemeyecek kadar ileri gitmişti.

Ama Rachel ona şüpheyle bakıyordu. “Mike’ın arkasından iş çevirdiğim için çok canım sıkılıyor.”

“O zaman ara, nereye gideceğini söyle. Suçu da bana atarsın. Hayır cevabını kabul etmediğimi söylersin. Çünkü etmeyeceğim,” dedi.

Rachel başını iki yana salladı. “Hayır, izin vermez. Ben de sinirlenir, onun inadına giderim. Hem onlar Dew Drop Inn’deler, bira içip bilardo oynuyorlar, Mike’ın telefonu orada pek çekmiyor.”

“O ne derse desin gideceğine göre sorun ne?” Tessa çantasını alıp ışıkların birkaçını söndürdü.

“Sorun şu ki, öğrenecek olursa nişanlı kalmayabiliriz. Ve ben Mike’la nişanlı kalmak istiyorum,” dedi.

“Çünkü düzenli seks yapmak istiyorsun,” dedi Tessa.

Rachel kollarını kavuşturdu. “Sebepler sadece o değil.”

“Ama bu sebeplerden biri. İnkâr etme. Bu, benim de hayatımda olmasını istediğim bir sebep,” dedi Tessa.

“Çok alıştım. Ona dürüst olmaya da alışkınım, yanlış bir şey yapmasam da, bu iş canımı sıkıyor,” dedi Rachel.

“Gördün mü, Mike Romo’nun kadın versiyonu olmuşsun sen. Daima dümdüz, daima ileri, daima kısıtlısın.” Tessa bu sözlerin Rachel’ı kışkırtacağını biliyordu.

Nitekim öyle de oldu.

“Böyle konuşma,” dedi.

“Sen de beni konuşturma,” dedi Tessa.

“Peki. Gidelim. Umarım kıymetimi anlarsın,” dedi Rachel.

Lucky bar taburesinde oturmuş, müşterilerle meşgul olmadığı zamanlarda Duke ile kadeh tokuşturuyordu. Cumartesi gece yarısına doğru çok kalabalık oluyordu, ama saat daha erken olduğu için, bar sakindi. Duke bu gece yalnız çalışmıyordu. Genç, her yeri dövmelerle kaplı, piercingli, Rocker adlı bir adam işin çoğunu idare ediyordu.

Lucky, Duke'e, Red'in geldiğinden bahsetti. "Ne diyorsun? Eski korkuları bir yana bırakmanın zamanı geldi mi acaba? Sence bu çılgınlık mı? Yoksa kendimi mi kandırıyorum?"

Duke barı siliyordu. Lucky arkadaşının bir şey düşündüğü zaman sürekli bunu yaptığını fark etmişti. Bu yüzden Lucky içkisini içip müzik dinleyerek sabırla beklemeye başladı. Sonunda Duke, "O gecenin öyle bitmesi benim suçumdu," dedi. Bu Lucky'nin duymayı beklediği en son şeydi. Duke çeteden kaçmalarıyla sonuçlanan olaylardan bahsetmeyi hiç istemezdi.

Lucky, neden bu konuyu açtığını anlayabilmiş değildi ve arkadaşı açık konuşmuyordu. "Ne anlatıyorsun sen?" diye sordu.

Duke gözlerini kıstı. "Daha çabuk bitirebilirdin. Etrafa göz kulak olur, başımıza gelecekleri önceden anlayabilirdim. Hazırlıklı olabilirdik. Yani ben sorumluluk hissediyorum. Ve belki de bu yüzden ikimizi de paranoyak hale getirdim," dedi.

Lucky duraksadı ve şaşkınlıkla geriledi. “Duke, yanlış anlıyorsun, hatayı yapan bendim.” Bunu nasıl göremiyordu? Duke onu hep korumuştı ve bu yüzden kendini suçlu hissediyordu. “Sebep olduğum belanın ceremesini senin çekmeni asla istemedim. Benim kadar sen de bedel ödedin.”

“Kimin ne yaptığının bir önemi yok, kardeşim. O boku birlikte yaşadık, hâlâ yaşıyoruz,” dedi ve yine barı silmeye başladı, oysa tezgâhta en ufak bir leke bile yoktu. “Ne olursa olsun, ben böyle düşünüyorum. Hâlâ arkamı kolluyorum, seni kolluyorum, belki de boşa zaman kaybediyorum. Bundan nasıl kurtulacağımı bilmiyorum. Belki de normal bir hayat sürmek en iyisidir.”

Lucky’nin kaşları çatıldı, geçenlerde aklına gelen bir şeyi anlattı. “Belki de ben normal yaşama alıştım. Buraya, ailemin olduğu yere geldim. Baba olmaya hazırlanıyorum. İçten içe güveni olduğunu bilmesem, şu anda Winconsin’de olurdum, değil mi?”

Duke omuz silkti. “Toplanıp memlekete döndüğünde ben de aynı şeyi düşündüm. Ama...” Duraksadı ve barı sildi. “Aile farklı, kadın meselesi farklı.”

“Evet.” Lucky buna katılmak zorundaydı. Vicki’yle aralarında geçenler ve daha sonrası yüzünden. Ama bunu düşünmemeye çalıştı. “Aradan on yıl geçti. On yıldır hiçbirini görmedik.”

Duke ona baktı. “Belki de bu sefer istediğini yapman gerekir, dostum. Belki de benim paranoyaklığımı takmayıp istediğinin peşinden gitmen gerekir.”

Lucky sırtıttı, eskiden çok tekrarladıkları bir lafı hatırladı. “Ne demişler, seni gerçekten ele geçirmeyen şey, paranoyadır.”

Tam bu sırada Duke kapıya doğru baktı, “Ne kadar enteresan,” diye mırıldandı.

“Kahretsin. Yine Red mi geldi yoksa?”

“Hayır. Alakasız yok. İki seksi hatun geldi, daha önce hiç görmedim. Nereden düştüler acaba? Ve hangisi bu gece benimle eve gidecek?”

Lucky dönüp baktı. Gözlerine inanamıyordu. Hayal gördüğünü düşünerek gözlerini kırıştırdı. Sonra Duke’e döndü, “Sarışını al. Çünkü öbürü Tessa,” dedi.

“Dalga geçiyorsun,” dedi Duke.

“Hayır.” İki kadın kalabalığı yararak ilerlerken, Lucky ve Duke onlara bakıyordu. Lucky’nin bu kadar seksi olabileceğini asla tahmin etmediği Tessa, sarışın kadının peşinden geliyor, dümdüz karşıya bakıyordu.

Sonunda gözgöze geldiklerinde, Lucky onu burada görmekten duyduğu şaşkınlığı saklama gereği görmeksizin ona gülümsedi. Bara ulaştıklarında, “N’aber seksi şey?” dedi.

Tessa her zamankinden daha mahcup bir tavırla gülümsedi. “Bir ara uğrarım demiştim.”

“Ciddiye almamıştım,” dedi Lucky.

“Belki almalıydın,” diye karşılık verdi Tessa.

“Belki almalıydım.” Lucky nereye bakacağını şaşırmıştı. Kısa bluzunun altından, kırmızı dantelin örttüğü iki güzel kıvrımlara mı, nefis mini eteğine mi, bu ışıpta daha

sıcak, daha koyu görünen gözlerine mi... Her şeyiyle çok güzeldi. Tessa o yumuşacık alt dudağını ısırırken gözü takıldı, kasıkları sızladı.

Lucky işte o zaman neden geldiğini ve neden buraya gelen kadınlar gibi giyindiğini anladı. Tessa onun ilgisini çekmeye, onu istediğini göstermeye çalışıyordu. Lucky bunu zaten çok iyi biliyordu, ama Tessa'nın bu hareketi durumu bir adım daha ilerletmişti.

Çünkü küçük seksi komşusu için bu gecenin sıradan bir bar gecesi olmadığını biliyordu. Buraya onun için gelmişti ve onun dünyasına uyum sağlamaya çalışıyordu. Lucky'nin hayatında bu kadar gururu okşanmamıştı, ondan zaten çok hoşlanıyordu, ama o anda Tessa'nın ne kadar dikkat çekici olduğunu ve ona karşı bencil davrandığını fark etmişti.

Lucky, Tessa'ya duyduğu ilgiyi yok sayarak onu korumaya çalışıyordu, ama Tessa'nın o şekilde bara gelişile, onun duygularını hiç düşünmemiş olduğunu anladı. Ona karşı direnmesinin Tessa için de çok zor olduğunu da anladı.

"Ne içersiniz, hanımlar?" dedi Duke. İkisinin de dikkatini çekmişti.

Bu biraz da iyi olmuştu, çünkü Lucky gözlerini Tessa'nın muhteşem vücudundan alamıyordu. Onun bilmediği yerlerini görmenin, hakkında yeni şeyler öğrenmenin bir zararı yoktu elbette. Mesela Tessa'nın, bu gece Lucky için giydiği seksi kırmızı bir sutyeni vardı. Lucky'nin göğsü sıkıştı, içinden o sutyeni çıkarıp atmak geldi.

“Burada şarap bulunur mu?” dedi Tessa, Duke’e.

Duke güldü. “Maalesef. Sadece bira ve set içkiler var,” dedi.

Tessa başardığına inanamıyordu. Lucky’yi hiç böyle mutlu görmemişti, Rachel ile içeri girdiklerinde herkesin gözü onlara çevrilmişti. Lucky’nin onun sahibi olduğunu hissettiğini fark etti. Bu iyi bir şeydi. “O zaman bir Cape Cod alayım,” dedi.

Duke anlamamıştı. “Maalesef sana yardımcı olamam.”

Ona yardım eden barmen hemen geldi, “Vişne suyu ve votka, değil mi?” dedi.

Tessa gülümsedi. “Evet.”

“Hemen geliyor,” dedi barmen.

Duke, Rachel’a döndü. “Sen ne istersin, tatlım?” diye sordu.

“Ben Sex on the Beach alayım.” Tessa şaşkın bakışlarla ona baktı. Araba kullanacaktı ve buraya ona göz kulak olmak için gelmişti. Rachel omuz silkti. “Roma’dayken...”

Tessa’ya göre bu bara gelmesi heyecanlı ve korkutucuydu, ama Lucky’nin gözlerindeki bakış en heyecanlıydı. İçkilerini beklerlerken Tessa onu arkadaşıyla tanıştırdı. “Bu Rachel, bu da Lucky Romo.”

“Selam,” dedi Lucky. Onu tanıır gibiydi. “Okuldan mı tanışıyoruz?”

Rachel hafifçe başını salladı. Lucky’ye sıcak davranmıyordu, ama soğuk da değildi. “Evet. Ben ağabeyin Mike’in nişanlısıyım,” dedi.

Tessa bunu beklemiyordu. Lucky ise kafasına tuğla ye-

miş gibi olmuştu. “Vay canına,” dedi. “Benim döndüğümü bilmiyor sanıyordum, meğer biliyormuş.”

Rachel yine başını salladı. “Onu görmeye gitmeni bekliyor,” dedi. Tessa, Lucky ile Mike’ın arasında ne kadar büyük bir mesafe olduğunu fark etti. Kendi derdiyle uğraşırken, Lucky’nin aile meselelerini unutmuştu, neyse ki Rachel bu karşılaşmayı iyi anlamda kullanıyordu.

Lucky şaşırdı. “Öyle mi? Beni görmek istemediğini sanıyordum,” dedi.

Rachel başını eğdi. “Yanlış anlama ama bunca zamandır senden haber alamadığı için, çok kızgın. Ama yeniden görüşmek istediğini biliyorum,” dedi.

“Şey, nerede oturuyor?” diye sordu Lucky.

Vay canına, Lucky ağabeyi hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Elbette Tessa ona anlatabilirdi, ama aile işlerine karışmak istememişti. “Sizin büyüdüğünüz evde birlikte yaşıyoruz,” dedi Rachel.

“Annemle babam nerede peki?” diye sordu Lucky.

“Florida’ya yerleştiler,” diye yanıt verdi Rachel.

Lucky, Tessa’ya döndü. “Bana bunlardan hiç bahsetmedin,” dedi.

“Sormadın ki. Konuşmak istemediğini sandım,” diye yanıt verdi Tessa.

“Haklısın. Sanırım ben öğrenmek istemedim. Böylece daha kolay başa çıkarım diye düşündüm.” Sonra Rachel’a döndü. “Mike nasıl?”

“İnatçı, dediğim dedik, her şeyi ben bilirim havalarında bir polis memuru. Ama içten içe çocukluğundaki

ailesini çok özlüyor.” Tessa, Rachel’ın böyle açık konuşmasından, Lucky hakkında olumlu bir yargıya vardığını düşündü. Rachel devam etti. “Onun dışında gayet iyi ve harika bir nişanlısı var.”

“Çok sevindim. Nişanlısına gelince, ağabeyim seni bulmakla çok iyi etmiş,” dedi Lucky.

Rachel bu iltifattan memnun olmuştu. Tessa ona, “Gördün mü, fane biri değilmiş,” der gibi baktı.

“Yanlış hatırlamıyorsam,” diye devam etti Lucky. “Bizimkiler seninkileri pek sevmezdi galiba.”

Rachel ve Tessa gülmeye başladılar. “Benimkiler de sizinkileri. Başlarda Mike’la ben de pek anlaşılamıyorduk. Ama zamanla değişti,” dedi.

İkisi iyi anlaşmış da olsalar, Tessa biraz suçluluk duyuyordu. Lucky’ye yaklaştı, “Kusura bakma, Rachel’ın sana yükleneceğini düşünemedim,” dedi.

Lucky rahat bir tavırla kolunu ona doladı, elini onun beline koydu. “Hiç önemi yok. Hatta iyi de oldu. Sadece hazırlıksız yakalandım,” dedi.

Tessa onun temasıyla iç bacaklarını sıktı, ona biraz daha yaklaştı. “Tahmin etmem gerekirdi, ama o benim...”

“Ne?” dedi Lucky.

“Buraya gelmeyi ikna edebileceğim tek arkadaşım,” dedi.

Gülmeye başladılar. “Merak etme, bebek. Sorun yok. Haydi, neye kadeh kaldırıyoruz?”

Tessa bir an düşündü, ikisi için de geçerli olan bir şey buldu. “Yeni başlangıçlara,” dedi.

Lucky ile kadeh tokuşturdular.

Rachel ve Tessa bara geldikten yarım saat sonra, Lucky, Rachel'in, Mike'la birlikte olabilmek için Chicago'dan geldiğini, burada elma bahçesiyle ilgilendiğini öğrendi. Mike'm polis olmasına da şaşırmamıştı. Lucky'nin geçmişini düşünülürse, ağabeyinin başka bir meslek seçmesi olası bile değildi.

Lucky, Rachel'a özel sipariş motor boyama işi yaptığını anlattı. Tessa büyük bir hevesle, "Yaptığı işleri görsen, hayret edersin," deyince Lucky biraz daha sertleşti. Hem de ufacık bir iltifattan yüzünden.

Lucky'nin ailesinden bahsetmesi hem acı veriyor, hem de içini sızlıyordu. Lucky onlar hakkında haber alınca, bu kadar etkileneceğini düşünmemişti. Bu arada Tessa bar taburesine oturmuştu, dizleri birbirine değiyordu. Lucky özellikle ona dokunmak için çaba göstermiyor, eli ona denk gelince doğallıkla orada bırakıyordu. Tabii ikisinin de de içkinin verdiği rahatlık da vardı. Onun kokusunu duyuyor, üzerinden akan kadınsı seksiliği hissediyordu.

Duke, Rachel'a dönüp, "Bu bardan içeri giren en muhteşem şeysin," deyince Lucky araya girdi, Rachel'm ağabeyinin nişanlısı olduğunu söyledi.

Tessa onların bakışlarıyla anlaştıklarını farkedince sormadan edemedi. "Birbirinizi nasıl bu kadar iyi tanıyabiliyorsunuz? Lucky, Destiny'den ayrılmadan önce de arkadaş mıydınız?"

İki arkadaş birbirlerine baktılar. "Hayır, Kaliforniya'da

tanıştık. Kardeşim gibidir,” dedi Lucky. Sonra Rachel’a döndü, “Mike’ı hariç tutuyorum,” dedi.

Rachel, Duke’e döndü, “Sen nasıl düştün buralara?” diye sordu.

Lucky araya girdi. “Birikte seyahat ediyorduk, yolumuz buraya düştü.” Lucky’nin Sharon’la takıldığı dönemlerdi. “Duke burayı çok sevdi.”

“Ailem İndiana’da,” dedi Duke. “Onlardan biraz uzak olmak istedim.”

“Bilmez miyim,” dedi Rachel. Lucky o zaman, pek çok insanın ailevi sorunları olduğunu fark etti. Ama herhalde pek azının onunkisi kadar büyük sorunları vardı.

“Kaliforniya’dan sonra sakın bir yerde yaşamak istedim,” diye devam etti Duke.

Lucky sözü ondan aldı. “O buraya geldi, ben hazır hissetmediğim için Milwaukee’ye gittim. Büyük şehir, insanı meşgul ediyor. Üstelik Harley’in merkezi de orada ve motorcu camiası çok geniş. Ve böylece kendi işimi kurmaya karar verdim.”

“Peki, neden buraya döndün?” dedi Rachel.

Bu sorunun cevabını sadece Duke ve Tessa biliyordu. “Değişiklik zamanı gelmişti,” dedi Lucky. Rachel’ı sevmiştii, ama bir çocuğu olduğunu o anda, öyle bir ortamda açıklamak istemedi.

“Gizemli bir cevap verdin,” dedi Rachel.

Lucky gülümsemeye çalışarak, “Gizemli bir adamım, diyelim,” dedi.

Tam bu sırada Spider Conway, Rachel’ın yanında biti-

verdi. “Selam, seksi şey. Bu gece seninle ilgilenecek birini arıyorsan, tam karşında,” dedi. Lucky onun içkiyi fazla kaçırdığını anladı.

Duke başını iki yana sallayarak, “Rachel, bu Spider,” dedi.

Lucky onun korkuyla sinmesini beklerken, Rachel cesaretle cevap verdi. “Teklifin için teşekkür ederim, Spider. Ama bu gece benimle ilgilenecek biri var.”

Ama Spider ikna olmamıştı. “Onda böyle bir şey var mı?” dedi. Lucky telaşlandı. Kim bilir kıza ne gösterecekti. Spider arkasını dönüp kel kafasındaki örümcek dövmesini gösterdi.

“Hayır, yok,” dedi Rachel. Tessa’ya dönüp, tanrıya şükür, diye fısıldadı.

“Nesi var peki bu adamın? Bende olmayan ne var onda?” Spider ısrarlıydı. “Bütün gece sana çok iyi bakarım, bebeğim.”

Lucky kalkıp Spider’ı uzaklaştırmak üzereydi ki, Rachel cevap verdi. “O bir polis. Hem de üstüme titreyen bir polis.” Spider anında geri çekildi. “Hey, sana bulaşmadım ben, başıma iş açma şimdi.”

“Spider, bak Gypsy yalnızmış, onunla ilgilensene,” dedi Duke.

Spider uzaklaşınca, Duke, Rachel’a döndü, “Zararsızdır,” dedi. Onun içkisini bitirdiğini görünce, “Bir tane daha?” diye sordu.

Rachel önce içecek gibi oldu, sonra vazgeçti. “Araba kullanacağım. Bir tane yeter.”

“Hemen gidiyor musun?” dedi Duke.

Rachel’ın Tessa’ya baktığını fark eden Lucky hemen atladı. “Sen çıkacaksan, ben Tessa’yı eve bırakırım.”

Rachel bilmiş bilmiş sırıttı. “Sorun değil, biraz daha kalabilirim.” Lucky, Rachel’m Tessa’ya karşı çok korumacı davrandığını fark etti.

Aslında bu iyi bir şeydi, Lucky, Tessa’ya göz kulak olan birilerinin olmasına memnun olmuştu.

Ama Lucky onunla yalnız kalmak için de can atıyordu. Rachel’m buna izin vermeyeceğini anlayınca, belki de fazla zorlamaması gerektiğini düşündü. Lucky planına bağlı kalmalıydı: Zarar verebileceğin bir kadına bulaşma. Lucky ne yapmak istediğini biliyordu. Belki viskiden, belki de Duke’le yaptığı konuşma yüzünden, geçmiş i unutup Bayan Seksi Şeye istediğini vermek niyetindeydi ama bunu yapabileceğine de emin değildi.

Lucky ona daha fazla karşı koyabileceğinden de emin değildi. Bluzunun altından görünen kırmızı dantel içini gıcıkılıyor, oraya baktıkça daha da sertleşiyordu. Lucky seksi komşusundan uzak durmaya çalışmış tı, ama sonuçta o da bir insandı.

Ansızın Duke, “Bela geliyorum demez,” diye mırıldandı.

“Ne var?” dedi Lucky.

“Red geldi.”

“Kahretsin.” Duke’le birbirlerine baktılar. Red yanlarına gelirse Tessa ve Rachel’la sohbete girecek, onlara Kaliforniya’dan bahsedecekti.

“Red kim?” dedi Tessa ona doğru yaslanarak. Böyle yapması Lucky’nin çok hoşuna gidiyordu.

“Hiç kimse,” dedi Duke.

Lucky açıklama gereği duydu. “Eskiden tanıdığımız biri. Hepsi o.”

Duke’un gözü Red’deydi. “Belki onu dışarı atmam gerek. Geçen gelişinde bir daha uğramamasını söylemiştim. Belli ki anlamamış.”

Kolunu Tessa’ya dolamış olan Lucky, “Adamın motorunu boyuyorum,” dedi. “Onunla işim var.” Duruma el koymak için istemeden de olsa Tessa’dan uzaklaştı ve ayağa kalktı. Tessa’nın sımsıcak kıvrımları aklından çıkmıyordu. “Tuvalete gidiyorum. Hemen dönerim.”

Doğruca Red’in yanına gitti ve dostça bir tavırla, “Baksana Red, senden bir ricam olacak,” dedi. “Bara geleylim deme.”

“Nedenmiş o?” diye sordu Red.

“Açıkçası, Duke seni pek sevmiyor. En iyisi ondan uzak durman. Çünkü Duke kızdırmaya gelmez,” dedi Lucky.

Beklediği gibi, Red kızmaktan çok alınmıştı. “Yok yahu, ne yapmışım ben ona? Tamam, peki. Onu kızdırmayız biz de,” dedi.

“Kişisel bir şey değil, sadece sevmediği birini hatırlatıyorsun,” dedi Lucky.

Red’i biraz tanıyorsa eğer, Lucky’nin sözünü dinleyip barın yanma bile yaklaşmazdı. Çünkü Red gibi adamlarla açık açık konuşmak gerekiyordu.

Lucky'nin artık Red yüzünden endişelenmesi gerekmediğine göre, daha keyifli şeylere dikkatini verebilirdi. Ama aklında hâlâ aynı soru vardı: Damarlarında alev alev yanan bu tutkuya boyun eğmeli mi, yoksa direnmeli miydi?

Bu arada Tessa, Rachel'ın Lucky hakkında ne düşündüğünü merak ediyordu. "Evet?" diye sordu.

"Evet, tamam. Lucky çok seksi, iri yarı ve korkutucu bir motorcu tarzında," dedi Rachel.

"Ve?" diye üsteledi Tessa.

"Ve fena birine benzemiyor," dedi.

"Hah işte itiraf ettin," dedi Tessa.

"Yine de seni onunla yalnız bırakmayacağım," dedi Rachel.

Tessa gözlerini devirdi. "Ben idare ederim. Gergin de değilim artık. Lucky bana göz kulak olur."

"Ona güvenmediğimden değil. Burada ipsiz sapsız bir sürü adam var," dedi.

"Kötü bir şey olursa beni sen mi koruyacaksın yani?" diye sordu Tessa.

"Birlikten güç doğar, kardeşim," dedi Rachel.

Lucky'nin ona daha farklı davranması yüzünden sersemlemiş olan Tessa, müşterilere bira vermekte olan Duke'e baktı. "Mike'la birlikte olmasaydın, Duke ile olur muydun?" diye sordu.

Rachel adamı süzdükten sonra, "Seksi biri, ama hayır. Motorcu sevdasını sana bırakıyorum. Umarım sen de bir an önce hevesini alırsın," dedi.

Motorcu kız olmadığı ve buradaki insanların içinde olmanın rahatsızlık verdiği hatırlatılınca, Tessa başını salladı. “Alacağım. Yani, umarım alırım.” Gözlerini kırıştırdı. “Beni aceleye getirmesene. Daha işin iyi kısmına bile gelemedim.”

Rachel güldü. “Peki peki, eğlenmene bak, kurtlarını dök, Lucky’yle ne yaşayacaksan yaşa. Sonra da hayatına devam et,” dedi.

Tessa da bunu istiyordu ve artık isteğine ulaşabileceğini düşünüyordu. Lucky geri dönüp omzuna dokundu, “Benimle gelsene, seksi şey,” dedi. Yavaşça elini tutunca, Tessa bar taburesinde eriyip gitti.

Rachel arkasından dikkatli olmasını fısıldadı, ama o buraya dikkatli olmaya gelmemişti. Gülümseyerek Lucky’nin peşine düştü.

Lucky onu barın arka tarafına götürdü, ofislerden birine girmek istedi, ama kilitliydi. Bir başka kapıyı daha denedi, o da kilitli çıktı. İç geçirerek döndü, Tessa’yı duvara yasladı, ona iyice yaklaştı. “Seninle başbaşa konuşmak istedim, bebek,” dedi.

Tessa’nın nefesi kesilmişti. “Peki.”

“Geçen hafta şaleledeyken senden uzaklaştığımı için özür dilerim,” dedi ve bir elini onun başının üstüne, bir elini yüzünün yanına dayadı. Tessa hoş bir şekilde kapana kısılmış gibiydi. İri yarı, kaslı vücudunu hissetti ve nefesi yüzüne vuruyordu.

“Önemi yok,” dedi Tessa.

“Hayır, önemi var.” Lucky derinden ve seksi bir tonda konuşuyordu. “Senden uzaklaşmak istememiştim.”

Aralarında sürekli var olan o tuhaf bağlantıyla, Tessa’nın bütün bedeni atmaya başlamıştı. “Ne istemiştin?”

“Bunu.” Lucky onun yüzünü avucunun içine aldı, dudaklarını yaklaştırdı.

Bu öpücük Tessa’nın bedenine ağır, sıcak, her şeyi içine çeken bir fırtına gibi işledi. Bu dört yıldır hissettiği en güzel şeydi.

Lucky’nin dili dudaklarının arasına girdi, Tessa ona karşılık verdi ve o sırada bacaklarının arası yanmaya başladı. Dilinde hissettiği viskinin keskin tadı onu ayartıyordu. Elini onun göğsüne koydu, kalp atışlarını, bedeninin sıcaklığını hissetti, öpüşmenin etkisiyle elini onun tişörtünden içeri soktu.

Öpüşmeleri bitince Tessa, gözlerini açtı. Lucky ona bakıyordu. Kendisi gibi o da son derece tahrik olmuştu. Nefes nefeseydiler. Gövdesini onunkine yapıştıran Lucky’nin göğsü hızla inip kalkıyordu. Dudakları Tessa’nın dudaklarının dibindeydi. “Çok tatlısın,” dedi. “Çilek gibisin.”

“Sen de çok tatlısın.” Tessa bu öpücüğü, böyle seksi bir adamın onu öpmesini çok uzun zamandır bekliyordu.

Birbirlerine bakarlarken, AC/DC çalmaya başladı, “Touch Too Much” şarkısının seksi sözleri Tessa’yı ona doğru çekti. Lucky gözleriyle onu hapsedmiş gibiydi.

Lucky onun sutyenini belli belirsiz okşayınca, Tes-

sa'nın bütün vücudu gerildi. Bu his doğruca bacaklarının arasına doğru indi. "Sana bir sır vereyim mi, seksi şey?"

"Hı, hı," diye geveledi Tessa.

Lucky onun göğüslerine baktı. "Gözüme ilişen bu dantel, içeri girdiğinden beri beni deli ediyor," dedi.

Tessa sesinin titrememesine çalışarak, "Kırmızıyı sevdiğini unutmadım," dedi.

Lucky hafifçe sırttı. "Severim. Ama beni deli eden o değil."

"Ne peki?"

"O kırmızının altındaki şey."

Lucky yine onu öpmeye başlayınca Tessa kolunu, onun boynuna doladı, buna mecburdu, yoksa bu tutku ya dayanamayıp bayılacaktı. Uzun ve derin öpücüklerle Tessa nerede olduğunu, kim olduğunu unutuvermişti. Bir erkekle öpüşürken hiç bu kadar kendinden geçmemişti.

Lucky'nin öpücükleri onu mest ediyor, içine işliyor, onu hem tüketiyor, hem de canlılık veriyordu. Güçlü kollarının arasında güvende ve korunaklı hissediyordu. Onun kollarından başka bir yerde olmak istemiyordu.

Birden, sağ taraftan gelen gürültüyle durdular, yaşlıca, şişman ve körkütük sarhoş bir motorcunun geldiğini gördüler. "Ben de biraz alabilir miyim," dedi adam.

"Geri bas," diye gürledi Lucky. Aceleyle Tessa'yı koridora sürükledi, çıkış tabelasının yandığı çelik kapıdan dışarı çıkardı. Barın arka tarafındaydılar. Buz gibi hava Tessa'nın içine işliyordu. Barda çalan müzik dışarı süzülüyordu.

Lucky birden ona sarılıp yeniden öpmeye başladı. “Üşüyor musun, bebek?”

“Hayır. İyiyim.”

Çok soğuktu, ama tipi de yağsa onlar birbirinden uzaklaşamazdı.

Lucky onu uzun uzun öptü, Tessa bir yandan üşüyor, bir yandan yanıyordu. Lucky elini onun kalçasına götürüp kendine çekti, sertliği Tessa’nın karnına gömüldü. Birlikte hareket etmeye, birbirlerini öpüp okşamaya başladılar. Yaşadıkları şey çok doğaldı, Tessa hiç düşünmeden teslim oldu.

Lucky, onun boynunu öperken Tessa, onun geniş omuzlarına sarıldı. Lucky onu kucaklayıp eski bir arabanın kaportasına oturttu. Ölgün bir güvenlik ışığı onları aydınlatıyordu.

Gözüne geldiler, Lucky elini onun bacaklarına doğru indirdi, parmak uçları eteğinin kenarına değiyordu. Tessa içini çekti. Hiçbir şey hayal ettiği gibi değildi, ama hayatında hiç bu kadar güçlü, bu kadar doğru bir şey yaşamamıştı. O ana dair her şey son derece dürüst ve çok yoğundu. Nerede olduklarının bir önemi yoktu. Önemi olan tek şey Tessa’nın onu istemesiydi.

Lucky, onun aralanmış bacaklarının arasına yerleştiğinde, karşı koymayı aklından bile geçirmedi. Lucky onu kalçasından kavradı, arabanın kenarına doğru kaydırıp eteğini kaldırarak, külotunun üstünden ona, erkekliğiyle abandığında Tessa, hafifçe inledi.

“Harikasin,” diye mırıldandı Lucky. O nefis organını Tessa’nın en hassas yerlerine sürtmeye başladı.

“Sen de,” diye fısıldadı Tessa. Onun yanağını öptü, devam etmesini istiyordu.

“Benimle eve gelmeni istiyorum. Bütün geceyi seninle geçirmek istiyorum,” dedi Lucky.

Tessa evet der gibi içini çekti, Lucky onun bluzunu ve sütyenini indirirken tutkuyla dudağını ısırıldı.

Tam bu sırada barda bir gürültü koptu. Sesler o kadar yüksekti ki, kalın kapının ardından bile duyulmuştu. Bir şeyler devrildi. Birileri bağırdı. Dikkati dağılan Lucky’nin kasları gerilmişti.

İç geçirerek, “Umarım Spider bela çıkarmamıştır,” dedi.

Tessa bir anda telaşlandı. “Rachel,” dedi endişeyle. Rachel’ı içerde bıraktıklarını yeni fark ediyordu.

“Duke ona göz kulak olur,” dedi Lucky. Kolunu tekrar Tessa’ya doladı, ama tedirginlik içinde kapıya bakıyordu. Yine bağırışlar duyuldu. “Kahretsin. Neler olduğuna bak-sam iyi olacak.”

Tessa askılarını düzeltirken dudağını ısırarak başını salladı.

Lucky onun yanağını okşadı. “Kusura bakma, seksi şey,” dedi.

Tessa başını iki yana salladı. İçinde fırtınalar kopuyordu, ama Rachel’ın içerde olduğunu düşününce o da içeri girmek istedi ve Lucky’nin elini tuttu.

Lucky önde, Tessa arkada telaşla içeri daldılar. Tessa

bir an nerede olduklarını unutmuştu, ama motorcu barlarında her şeyin olabileceğini düşündü.

Koridordan geçip bar kısmına gediklerinde Tessa, gördüklerine bir anlam veremedi. Çok daha kötüsü de olabilirdi, ama yine de şok olmuştu. Bir bar sandalyesi devrilmiş, Rachel, Duke'le nişanlısının arasında duruyordu. Onları ayırmak için kollarını iki yana açmıştı.

Mike'ın burada ne işi vardı? Belki de Tessa yanıyordu, bundan daha kötüsü olamazdı, çünkü Mike öfkeden çıldırmış gibiydi ve her şey Tessa'nın suçuymuştu.

Bağırışmalara kulak verdi. Bangır bangır çalan müziğe rağmen, Mike ve Rachel'in aralarında tartıştıkları anlaşılıyordu. "Senin burada ne işin var?" diye bağırıyordu Rachel.

"Buradan geçiyorduk sadece, ama birden senin arabasını gördüm! Önce inanamadım, ama gerçekten de senmişsin!" diye karşılık verdi Mike.

"Sen istediğin gibi gezip tozacaksın, ama ben senden izin almadan bir yere gidemeyeceğim, öyle mi?" diye bağırırmaya devam ediyordu Rachel.

"Öyle! Böyle yerlere gidemezsin! Tanrı aşkına, delirdin mi sen?" dedi Mike.

Tessa, Duke'un olaya nasıl karıştığını anlayamamıştı. Belki de Rachel'ı, Mike'tan korumak istemiş, ya da Mike, onları sohbet ederken görünce yanlış anlamıştı. Ne olursa olsun, durum çok karışıktı ve Tessa müdahale etme gereği hissetti.

"Durun!" dedi. "Hepsi benim suçum." Mike'a döndü.

“Ona kızmana gerek yok. Benim zorumla geldi. Hiç istemiyordu, onu zorla getirdim.”

Mike, belki Tessa’nın kıyafeti yüzünden, belki de Rachel’ı buralara sürüklediği için afallamıştı. “Ne işiniz var burada?” dedi.

Tessa o anda Lucky’nin onları izlediğini, on sekiz yıldır görmediği ağabeyini ilk kez gördüğünü fark etti. Olması gereken aile buluşması bu değildi, ama Tessa sakın bir sesle, “Kardeşini görmeye geldim,” dedi.

O zaman Mike, Lucky’yi fark etti. İki kardeş birbirlerine baktılar. Sert polis ve uslanmaz motorcu sonunda yüz yüze gelmişlerdi.

“Lucky?” Mike’in sesinde şaşkınlık, öfke ve acı vardı.

“Mike,” dedi Lucky, sakince.

Daha iyi biri olmak isterdim

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Sister's Planet

Bölüm 9

Lucky olduğu yere çakılıp kalmıştı.

Elbette bu Lucky'nin kaçmasından iyiydi, çünkü hayatı boyunca yaptığı en iyi şey kaçmaktı. Ama sonunda, istese de, istemese de, Lucky, ağabeyiyle yüzleşiyordu.

Mike çok tedirgindi. Lucky ise ona bakıyor, nasıl değiştiğini, büyüüp yaşandığını seyrediyordu. Kardeşi gibi Mike da iri yarı, geniş omuzluydu. Güçlü ve sağlıklı görünüyordu. Göz kenarlarında hafif kırışıklıklar vardı ve şu anda ise çok yorgundu.

Mike da onu inceliyordu. Lucky'nin dövmelerine ve kaslarına bakıyordu. Lucky ağabeyinden daha uzun, daha yapılı olduğunu fark etti.

“Neler oluyor Lucky,” dedi Mike. “Bir telefon bile edemedin mi? Bir mektup yazamadın mı? Bir e-mail bile gönderemedin mi? Hayatta olduğunu bildirsen yeterdi.”

Lucky sinirlendi. Mike, annesi, babası, herkes ona çok kızıyordu, ama Mike bu kadar önemsiyorsa, bunu en başta gösterse olmaz mıydı? İşte tam da bu yüzden geri döndüğünü haber vermemişti. Yaşanacak olan tuhaf durumun

yanında, asıl korktuğu şey buydu: Özlendiğini hissetmeyecekti. İyi karşılanmayacaktı. Mike ona sadece ne kadar işe yaramaz biri olduğunu hatırlatıp duracaktı.

“Kimse umursamaz diye düşündüm,” dedi Lucky.

“Ne? Kendi ailen senin hayatta olup olmamanı umursamaz mı sandın?” Mike’ın ses tonu, Lucky’nin ne kadar geri zekâlı olduğunu ima ediyordu.

“Aynen öyle,” dedi Lucky.

Mike başını iki yana salladı. Onu anlayamıyordu. Gözlerini kısarak gürlledi. “Sana sarılısam mı, çenen mi dağıtsam bilmiyorum,” dedi.

“Sana kalmış, kardeşim.” Lucky ellerini havaya kaldırdı.

Lucky gözlerini Mike’dan ayırmadan ona yaklaştı, ağabeyinin ne tepki vereceğini bilmiyordu, yıllar sonra onunla kucaklaşmanın nasıl bir şey olacağını düşündü. Bu kadar insanın içinde ağabeyiyle kucaklaşmaktan çekinmeyeceğini düşünürken, Mike yumruğunu kaldırıp onun çenesine indirdi, bu yumruğun şiddetiyle Lucky iki adım geriledi.

Lucky’nin yumruğun şiddetinden değil de, yumruğun beklemediği anda gelişinden dolayı başı döndü. Rachel’in, Mike’ı sakinleştirmeye çalıştığını, Tessa’nın korkuyla elini ağzına götürdüğünü hayal meyal seçiyordu. Duke’un arkasında durduğunu hissetti. Gözlerini Mike’dan ayırmıyordu.

Ona karşılık verebilirdi, bu kasları boşuna geliştirme-

Toni Blake

mişti. hiçbir kavgadan yenik çıktığı olmamıştı ve istese Mike'ı şuracıkta devirebilirdi. Ama yapmadı.

İçten içe, bu yumruğu hak ettiğini biliyordu.

Çocukken yaşananların Mike'ın suçu olmadığını biliyordu ve şu anda gözlerinde, gidişinden duyduğu acıyı görüyordu.

Belki de Lucky artık ağabeyine vurmayı ve onun canını yakmayı istemiyordu.

“İstersen bir daha vurabilirsin. Sana iyi gelecekse pestilimi çıkarabilirsin,” dedi.

Mike affetmeyen gözlerle ona baktı.

Lucky daha da çok kırılmıştı. *Kahretsin. Artık kendimi bir pislik gibi hissetmem sanıyordum. Ailemin hakkımda düşündüklerini takmam sanıyordum.* Lucky belli ki yanılıyordu. Ama yine de kimseye bir şey belli etmemeye çalıştı.

“İyi gelmeyecek,” dedi Mike. Rachel'in elini tuttu. “Hadi yürü. Gidiyoruz.”

Lucky, Rachel'm itiraz etmeye niyetlenip sonra dilini tuttuğunu fark etti. Mike dönüp Tessa'ya seslendi. “Hadi, Tessa.”

Tessa ne yapacağını bilemiyordu. “Ne?”

“Bizimle geliyorsun. Seni burada bırakmayacağım,” dedi.

Lucky bir an itiraz etmek istedi, ama Tessa ve Rachel'in canı daha fazla sıkılmasın diye sesini çıkarmadı. “Git,” dedi alçak sesle. Rachel da yüz ifadesiyle, “Haydi gel,” diyordu. Rachel çantasını Tessa'ya uzattı.

Lucky ile Tessa gözgöze geldiler.

Dışarı çıktıklarında Mike, Rachel'in arabasını Tessa'nın kullanmasını istedi. Tessa'nın evine kadar arka arkaya gittiler.

Tessa yol boyunca çok gergindi. Neler olmuştu öyle? Mike'ı hiç bu kadar öfkeli, Lucky'yi ise hiç böyle kederli görmemişti. Gece nasıl da sona ermişti?

Herhalde Lucky artık hiç yanına yaklaşılmazdı. Tessa onu suçlayamazdı. Belli ki iki kardeş birbirlerini görmeye hazır değildi ve Tessa'nın yüzünden herkesin içinde karşılaşmak zorunda kalmışlardı.

Mike'ın, Lucky'e vurduğu an gözünün önüne geldikçe hem Mike'a, hem de kendine kızılıyordu. Mike'ı arkadaşıyla nişanlandı diye kabullenmişti, ama bu gece ondan hiç mi hiç hoşlanmamıştı. Öz kardeşine nasıl vurabilirdi?

Whisper Falls yoluna girerken, Tessa bu gece yaşadığı diğer şeyleri de düşünüyordu.

Lucky onu öpmüştü.

Tessa sayesinde, Rachel'in nişanlısıyla tartışmıştı.

Lucky göğsüne dokunmuştu.

Mike onun fahişe gibi giyindiğini görmüş, delirdiğini sanmıştı.

Lucky o güçlü elleriyle bacaklarını aralamış, içinde tutuşturduğu alevler özüne vurmuştu.

Rachel, Lucky'nin kötü biri olmadığını biliyordu.

Mike gelmemiş olsaydı, Tessa onunla, barın arkasında, o arabanın üstünde sevişeceğinden emindi.

Lucky onunla eve gitmek istediğini söylemişti. Demek

ki eski bir arabanın üstünde, üstünkörü bir şey yaşamayı istemiyordu. İşin aslı, Tessa o kadar hazır, o kadar istekliydi ki, nerede olduklarının bir önemi yoktu. Ama Lucky'nin onu yatağına almak istemesi hoşuna gitmişti.

Tessa evin önüne geldiğinde içi, yeni bir arzuyla doldu. Arabadan inip asıl konuyla, bencilliği ve sabırsızlığı yüzünden sebep olduğu sorunlarla yüzleşmeden önce bacaklarının arasındaki zonklamanın geçmesini bekledi.

Arabadan inerken Rachel da ona doğru geliyordu. Ona sarıldı, "Özür dilerim," dedi. "Bu kadar bencilik etmek istememiştim. Böyle olacağını bilemezdim."

Rachel sakın, anlayışlı bir ifadeyle ona baktı. "Önemi yok, Tessa," dedi.

"Mike'la aranızın bozulmasına sebep oldum. Oraya gelebileceğini hiç düşünemedim," diye devam etti Tessa.

"Biliyorum. Ama o benden çok Lucky'ye kızgın. Merak etme, her şey düzeler," dedi Rachel.

"Mike ve Lucky mi?" diye sordu.

"Mike'la kendimi kast etmiştim. Onların ne olacağını bilmiyorum. Sen ve Lucky ne âlemdesiniz?" dedi Rachel.

Tessa yaşadığı tutku dolu anı hatırladı. Daha önce kimseyle böyle yoğun, bu kadar güçlü bir şey yaşamamıştı. "Şey... Her şey harikaydı... Mike gelene kadar. Ama artık..." Tessa bir an duraksadı. "Herhalde benden nefret ediyordur. Ailesiyle görüşmemesinin bir sebebi vardı, bu olanlarsa hep benim yüzümden."

"Seni suçlamayacaktır," dedi Rachel.

"Ama bazen insan duygularına yenilir," dedi.

Lucky ise gecenin karanlığında motoruna binmiş son sürat gidiyordu. Aşırı hız yapıyor, dikkatini yola vererek bu gece olanları unutmaya çalışıyordu. Gecenin soğuk rüzgârıyla duygularının ve her şeyin uçup gitmesini istiyordu. Tessa'yı isteyişinin, Mike'la yüzleşmenin verdiği acının yok olmasını istiyordu. Oraya hiç geri dönmemiş olmayı diledi.

Ama Lucky'nin bir oğlu vardı. Sharon izin verdiğinde de onunla tanışacaktı. Bu yüzden dönmek zorunda kalmıştı.

Hayatında bir kez olsun ayakta kalacaksın, doğru bir şey yapacaksın.

Bu hayalet kasabaya geri dönmek seni öldürse bile.

Limp Bizkit'in "Behind Blue Eyes" şarkısı çalıyordu, Lucky dikkatini şarkıya verdi. Ama sözler içini baydı. Onun için berbat bir gece olmuştu. Oysa bir an için her şey ne kadar güzel gidiyordu.

Belki de her şeyin bir sebebi vardı. Tessa'yla birlikte olamasın diye ağabeyi onu yumruklamıştı. Lucky belki de geçmişe kafasına takmamakla hata ediyordu, bu olay da bunu hatırlaması için yaşanmıştı.

Birkaç ay önce hayat ne kadar da kolaydı. Hayır, hayat ne kolaydı ne de iyiydi, sadece normaldi. Kendine ait kuralları, bir rutini vardı, yıllarca her şey normal gitmişti. Lucky elbette ufak tefek olaylara karışmış, ama hiçbir şeyi kafasına takmamıştı. Destiny'ye dönünce ise, her şeyi kafasına takar olmuştu. Çocuğuyla tanışmanın mera-

Toni Blake

kını, ailesi için duyduğu endişesin, komşusuna duyduğu arzuyu daha güçlü hissediyordu.

Lucky şu anda, Tessa dâhil, her şeyi devre dışı bırakmak istiyordu. Bu gece küçük yerlerde her şeyin birbirine nasıl bağlı olduğunu, herkesin birbirinin hayatının bir parçası olduğunu, bir şeyler yapmanın imkânsızlığını en acı şekliyle anlamıştı. Şehir hayatını bu yüzden seviyordu. Çünkü kimse kimseye bulaşmıyordu.

Lucky, Milwaukee’de yaşarken ona Kaliforniya’yı hatırlatacak tek bir soru bir sorulmamıştı. Şehirde kimse kendini baskı altında hissetmiyordu. Ama burada, hoşlandığı kadınla bir gece dışarı çıkmak istemiş, ama hemen, ağır yükü altında ezildiği Kaliforniya günleri gündeme gelmişti. Tüm bunlar kendisine şunu sormasını zorunlu kılmıştı: Tessa gibi bir kız onu anlayabilir miydi? Onu olduğu gibi kabul edebilir miydi? Lucky’nin bu geceden çıkardığı tek sonuç, Tessa’yla aralarında ne kadar büyük fark olduğuydu.

Lucky eve gidip uyumayı istiyordu. Ertesi gün akşama kadar uyuyacaktı. Çünkü her şeyi unutmayı istiyordu. Burada olmamanın, kaçmaksızın kaçmanın tek yolu buydu.

Lucky evinin önüne gelince, Tessa’nın evine doğru baktı.

İyi geceler, seksi şey.

Elveda, seksi şey.

Tessa ise yatakta dönüp duruyor, bir türlü uyuyamıyordu. Eve geleli iki saat olmuştu ve hâlâ uyanık ve gergindi.

Ya da seksüel olarak yarım kalmıştı.

Tessa “Seksi Şey” yazılı pijamasını giymişti, ama bu, kırmızı sutyeni ve Lucky’nin asla göremeyeceği kırmızı külotuyla ne kadar seksi olduğunu hatırlamasına yetmemişti. Oysa gece, büyük planı çökene dek ne kadar güzel gidiyordu.

Lucky’yi orada o halde bıraktığı için, Mike’ın kendisine, iyi niyetle de olsa patronluk taslamasına izin verdiği için çok öfkeliydi. Tessa, hem sevmeye başlayıp sonunu getiremedikleri için, hem de bütün diğer şeyler yüzünden iri yarı, güçlü komşusunu aklından çıkaramadı.

Tessa bildiği ve bilmediği tüm sırları yüzünden de Lucky’i aklından çıkaramadı. Onu tanıdığından beri tam bir çelişkiler yumağıydı. Sırları olan tehlikeli bir motorcu muydu yoksa oğluna çok seveceği ikinci bir ev vermek isteyen bir baba mıydı?

Birini ikiye katlayacak kadar iri yarı, güçlü bir adam mıydı, yoksa ona şefkatle dokunan, ağabeyine el kaldırmayan adam mı?

Tessa bunu asla bilemeyecekti.

Lucky yine ondan uzaklaşacak, onunla iletişimi azaltacaktı. Onun evindeki işini bitirdiğinde yine iki komşu

Toni Blake

olarak devam edecekler, uzaktan selam vermekle yetineceklerdi.

Tessa tam bunları düşünürken, şiddetli bir tıktırıyla yerinden fırladı. Neydi o öyle?

Ses yine gelince, Tessa birinin kapıya vurduğunu anladı. Gecenin bir yarısında kim gelmiş olabilirdi ki?

Tessa yataktan kalkıp salona giderken, baltalı katilleri geçirdi aklından, ama herhalde katil kapıyı çalmazdı. Rachel ya da Amy gelmiş olabilirdi. Bir de ona yakın oturan tek bir kişi vardı, Lucky.

Tessa onu kapıda görünce ne yapacağını bilemedi.

“Uzak durmak istedim, eve gidip uyumaya çalıştım,” dedi Lucky.

Tessa sonunda anlamıştı. Lucky onu hâlâ istiyordu.

“Neden?” diye sordu. Bu gece yaşananlardan sonra Tessa’nın da onu istediğini anlamamış mıydı?

Lucky iç geçirdi. Kararsızdı. “Ben... Sana göre biri değilim,” dedi.

“Neden?” diye sordu Tessa.

“Karışık bir konu. Ama senden uzak kalamadım,” dedi.

Tessa dudağını ısırды, göğsüne bir sıcaklık yayıldı. “Çok şükür,” dedi. “Ben de uyuyamamıştım.”

Lucky hafifçe inleyerek yüzünü avuçlarının içine aldı, birkaç saat önce içini tutuşturan o tutkuyla Tessa’yı öpmeye başladı. Tessa’nın nefesi kesildi ve bayılacak gibi oldu.

Tessa onun göğsüne yığıldı, ellerini koydu. “İyi misin?” dedi Lucky.

“Sadece seni istiyorum,” dedi Tessa.

Lucky yine tutkuyla inledi, onu kalçasından kavrarak kucakladı, Tessa bacaklarını onun beline doladı, Lucky sertleşmiş erkekliğini tam da onun ihtiyaç duyduğu yere bastırdı. Birkaç adım attı, Tessa’yla birlikte kanepeye yığıldı, sımsıkı vücuduyla onu sıkıştırdı.

Tutkuyla gözgöze geldiler. Tessa onun nefesini dudaklarında hissediyordu. “Az sonra olacaklara hazır olduğuna emin misin, seksi şey?” dedi Lucky.

Bana gel, her şeyinle gel.

Charotte Bronte, Jane Eyre.

Bölüm 10

Tessa bir an bile düşünmeden, “Evet,” diye mırıldandı. Hayatında hiçbir şeye bu kadar hazır olmamıştı.

Tessa onun gözlerine baktı, uzamış sakallarını okşadı. Lucky’nin yüzünde öfke, kırgınlık, uzaklık, çekingenlik gibi pek çok ifade görmüştü. Onun kibirli, özgüvenli, şakacı, nazik hallerini de görmüştü. Ama şu anda gördüğü ifade hepsinden daha iyiydi. Lucky ona bir solukta tükecekmiş gibi bakıyordu.

Lucky, onu derin ve yoğun bir şekilde tekrar öpmeye başladı. Ne istediğini biliyordu ve istediği şeyi alacaktı. Dilini pervasızca onun ağzına soktu, Tessa onun tarafından ele geçirilmiş gibi hissetmişti ve bundan çok hoşlanmıştı.

Lucky’nin sertleşmiş erkekliği, Tessa’nın zevkle açtığı bacaklarının arasında, tam da istediği noktayı zorluyordu. Öpüşmeye devam ederlerken Tessa, onun geniş, güçlü omuzlarını okşadı, parmaklarını saçlarına geçirdi. Ay ışığı, yatak odasından sızan hafif ışıqla birleşerek Tessa’nın ona bakmasını, dokunuşlarını, bir eliyle yüzünü avucuna

alıp diğer elini ağır ağır sızlayan göğüslerine doğru kaydırmasını izlemesine imkân veriyordu.

Bir anda Lucky pis pis sırtmaya başladı. “En sevdiğim tişörtünü giymişsin,” dedi.

Tessa dudağını ısırdı, tutkulu bakışları birleşti. Tessa onunla ilgili hayaller kurarken, üstünde parlak kırmızı çamaşırları olduğunu düşünürdü hep, ama şimdi böyle olması hoşuna gitmişti. Çünkü Tessa’nın doğal hali yani asıl hali buydu. O seksi sutyenlerden çok “Seksi Şey” yazılı pijamasını giyen kızdı. Ve dantel yerine pamuklu külot giyyordu. Barda giydiklerinden çok hoşlanmış da olsa, Lucky onun bu gece yarısı imajından hiç de hayal kırıklığına uğramış gibi değildi. Birden Tessa hiç makyajı olmadığını hatırladı, ama sonra sakinleşti. Lucky böyle şeyleri önemsemiyordu.

Tessa bunları düşünerek onu tekrar öpmeye başladı. Teninde gezinen ellerin verdiği hissin tadını çıkarıyordu. Lucky elini onun tişörtünden içeri soktu, göğüs kafesinde gezinmeye başladı. Tessa daha yukarıya çıkmasını istiyordu.

“Yatak odasına geçelim mi?” dedi Lucky.

İçinden taştan arzuyla, Tessa cümle bile kuramadı. “Hı. Hı.”

Lucky eğilip onun boynunu öptü, “Kanepe çok küçük, aceleye getirmek istemiyorum,” diye fısıldadı.

Tanrım. Bu sözler çok büyük vaatler taşıyordu. “Tamam,” dedi Tessa, nefes nefese.

Lucky onun üstünden kalkmadı, “Bacaklarınla kolla-

Toni Blake

rını bana dola, bebek,” dedi. Zorlanmadan ayağa kalktı, “Koridora mı?” diye sordu.

“Hmmm, mmm.” Tessa konuşamayacak kadar heyecanlıydı ve ikisinden birinin mantıklı iletişim kurabiliyor olmasına memnundu.

Lucky yatak odasına girince onu yavaşça yatağa bıraktı. Loş ışığa rağmen onu şimdi daha iyi görebiliyordu. Lucky ayakkabılarını çıkarıp yanına uzandı. Tessa artık onun görünüşünden gözü korkmuyor, onun çok güzel olduğunu düşünüyordu. Yanık teni, kalemle çizilmiş kadar düzgün çenesi ve elmacık kemikleri, onu saran güçlü kasları çok güzeldi.

Tessa saldırır gibi ona uzanıp elini tişörtünün altına soktu, karın kaslarına dokundu. Tişörtü tutup yukarı çekti. “Çıkar şunu.”

Lucky heyecanla iç geçirdi, siyah tişörtünü bir çırpıda çıkarıp attı.

Tessa onun biçimli göğsü ve karnını görünce, heyecanla iç geçirdi. Tessa’nın etkilendiği başka şeyler de vardı. Mesela göğüs kafesinin kenarındaki yara izi. Böğrüne yakın bir yerde daha derin bir başka yara izi. Kalbinin üstünde bir dövme: Anna. Kardeşinin adını tenine yazdırmıştı.

Lucky onun tepkisini görünce şaşırdı. “Ne oldu?” Sonra Tessa’nın dövmesini gördüğünü fark etti. “Ha, evet.”

Tessa başını salladı.

“Böylece onu kalbime yakın tutuyorum,” dedi. Sonra Tessa’nın üstüne doğru eğilip onu öpmeye başladı.

Lucky haklıydı. Yatak daha iyiydi. Yatakta olmak, istedikleri kadar sevişebilecekleri anlamına geliyordu.

Tessa'nın dudaklarında, çenesinde, boynunda gezinen öpücükler, içindeki ateşi yeniden tutuşturmuştu. Tessa iç geçirerek başını eğdi. Lucky onun üstüne çıkmış, sımsıcak ellerini göğüslerinde, belinde gezdiriyordu. Tanrım oraya bir anlık dokunuşu bile sonsuz bir zevk veriyordu. Ve Tessa bunun devam etmesini istiyordu.

Lucky onun aklını okumuş gibi, boynunu öpmeye devam ederken, bir yandan da tişörtünü sıyrıyordu. Sonra öpüşleri hafıfledi, tekrar hızlandı, Tessa'nın hareketlerine ve bedenine odaklandı. Tessa onu izliyor, o uzun kirpiklerin ardındaki sırları düşünüyordu.

Ama o sırların şu anda bir önemi yoktu. Tessa bunu şu anda hiç umursamıyordu. Tek umursadığı onunla olmak ve bundan keyif almaktı.

Lucky onun tişörtünü tamamen sıyrınca gördüğü manzarayla hafıfçe inledi, "Çok güzelsin," dedi.

Eğilip dilini göğsünün ucunda gezdirmeye başladı. Tessa titriyordu, soluk soluğa kalmıştı. Lucky bir an onun gözlerine baktı, sonra göğsünü emmeye, diğer göğsünü de okşayıp sıkıştırmaya başladı. Tanrım, yıllardır kimse ona böyle dokunmamış, böyle öpmemişti. Tessa gözlerini kapattı ve bu harika duygulara kendini bıraktı.

Lucky onu öperek karnına kadar geldi, pijamasının belini dışlarıyla kavrayıp kasıklarına kadar indirdi.

Dizlerinin üstüne doğrulup, "Kalçanı kaldır," dedi. Lucky onun pijamasını ve baldırlarına kadar indirdi, ama

Toni Blake

k lotuna dokunmadı. Ayağını tutup havaya kaldırdı, pijamasını çıkardı.

Tessa'nın dövmesini ikisi de aynı anda fark ettiler. Bileği elinde, yüzüne yakındı. Tessa dövmeyi unutmuştu, ama Lucky, "Ah, bebek, ne bu?" deyince, yaptırdığına çok memnun oldu. Lucky dövmeyi yakından incelerdi, " ok güzel olmuş," dedi. Ellisine geldiğinde sarksa bile artık umurunda değildi. Tessa o anda Lucky'nin gözlerine bakınca, buna değdiğini düşündü.

"Beğendin mi?" dedi, utanarak. Beğendiğini anlamıştı, ama yine duymak istiyordu.

"Bayıldım." Lucky sırttı. "Ve çok şaşırdım."

Lucky onun bileğini ve dövmesini öpmeye başladı. Bu minik öpücükler Tessa'nın bacaklarının arasını tutuşturuyordu. Sonra Lucky, onun bileğinden dizlerinin arkasına doğru ilerledi.

Lucky  p c kleriyle ona, kadınlığına doğru gittikçe yaklaşırken Tessa ıslanıyor, onu daha büyük bir tutkuyla istiyordu. Bacaklarını Lucky'ye açmış olduğunu fark etti.

Lucky elini onun k lotundan içeri sokup klitorisini okşamaya başlayınca Tessa zevkle inledi. Bacaklarından yukarı kadar çıkan öpücükler gibi, Lucky onun kasığına bir öpücük kondurdu.

Lucky yine dizlerinin üstünde doğruldu ve Tessa'nın külotunu kavradı. "Bunu da çıkar," dedi.

Tessa kalçasını kaldırdı ve onun külotunu indirmesine izin verdi.

Bu andan sonra her şey bulanıklaşmaya ve Tessa, ken-

dinden geçmeye başladı. Lucky'nin dili bacaklarının arasındaydı, yalıyor, klitorisini uyarıyordu. Tessa dudağını ısırdı, derin derin inleyerek bir anda orgazma ulaştı.

Bu anı o kadar uzun zamandır bekliyordu ki, Lucky'nin yavaş, derin dokunuşları onu hemen orgazma ulaştırmıştı. Parmaklarını çarşafa geçirerek haykırdı, dilinin baskısını daha çok hissetmek için kalçasını havaya kaldırdı ve içi Whisper şelalesi gibi gürül gürül akan bir zevk dalgasıyla doldu.

Kasılmaları geçip soluklanınca gözlerini açtı. Lucky bacaklarının arasından ona bakıyordu. Tanrım, bakışlarındaki bu azgın ifade ya da dudaklarındaki o aç gülüş, kötü bir şey miydi?

Elbette değildi. İhtiyaçları vardı ve bu gece, bu adam o ihtiyaçları gideriyordu. "Seni istiyorum," dedi, nefes nefese.

Tessa bunları planlı olarak söylememişti, ama Lucky doğrulup pantolonunu çıkarmaya başlayınca, söylemiş olduğuna memnun oldu. Tessa doğrulup ona yardım etti, Lucky çırılçıplak kalınca, Tessa gördüğü manzara karşısında içini çekti. Bir erkeğin bu yanını görmek onu hep şaşırtıyordu. Lucky'nin erkekliği, her yeri gibi çok güzeldi. Tessa hiç düşünmeden onun pürüzsüz, dimdik olmuş erkekliğine dokundu.

Tessa ona baktı ve erkekliğin bu sanat eserini kapatmayı hiç istemese de, "Kondomun var mı?" diye sordu.

Lucky, Tessa'nın erkekliğini okşayışını izliyordu. ko-

Toni Blake

nuşacak halde değildi. “Şey, evet,” diyebilirdi. Kotunun arka cebinden prezervatifi çıkardı.

Lucky yatağın kenarına oturdu, paketi açtı, gergin bir sesle, “Takar mısın?” dedi. Tessa irkildi, prezervatifi aldı, erkekliğinin ucundan aşağıya doğru yuvarlayarak geçirdi. Elleri titriyordu, onunla bu şekilde yakınlaşmak tuhaf geliyordu, ama artık ondan utanmıyor, tedirgin olmuyordu. Sonra yine onun erkekliğini kavrayıp okşamaya, hafif hafif sıkmaya başladı. Lucky’nin nefesi sıklaşmıştı.

Tessa uzandı, artık hazırdı.

Ama Lucky bacaklarının arasına doğru gelirken kendini tutamadı, “Seni uyarmam gerek... Bunu yapmayalı çok uzun zaman geçti. Başlangıçta biraz zorlanabilirim,” dedi.

“Hiç sanmam,” dedi Lucky. “Sırılsıklamsın.” Kanıtlamak ister gibi, iki parmağını içine soktu, Tessa bunun verdiği hazla inledi. Bir erkeği içinde hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

“Ama sen çok...”

“Ne?” dedi Lucky.

“Çok büyük.” Öyleydi. Ama korkutucu değildi. Rachel’in da Mike hakkında aynı şeyi söylediğini hatırladı. Herhalde bu, genetik bir durumdu.

“Dikkatli olacağım, bebek,” dedi Lucky. Üstüne çıktı. “Söz veriyorum.” Onun yanağını okşadı. “Canını yakmak istemem.”

Lucky böyle dedikten sonra erkekliğini onun içine doğru itti. Tessa dişlerini sıkı, bir an nefesini tuttu.

Tessa'nın huzursuzluğu bir anda geçti, onu içine almanın hazzı yükselmeye başladı. Tessa onun gözlerine baktı. "Harikasin," dedi.

Lucky derin bir iç geçirdi, "Kahretsin. Sen de öylesin, bebek," diye cevap verdi. Gözlerini kapattı, "Sımsıcaksın, çok sıkısın," diye mırıldandı.

Bu sözler Tessa'nın nefesini kesmişti. Ve Lucky hareketlenmeye başladı. Önce yavaştı, Tessa ona tepki verdikçe hızlandı, daha derine girmeye başladı, temposunu artırdı. Her vuruşuyla onun derinlerinde bağ kuruyordu. Tessa orgazm olmak kadar, bu hissi de çok sevdiğini hatırladı. İlk hareketler, bir erkeğin içini doldurduğu hissi, seviyordu. Lucky'nin içini doldurmasını, tutku dolu gözlerini bir an bile gözlerinden ayırmayarak her saniyeyi daha da özel kılmasını çok sevmiştir.

Lucky ise şiddetli arzularını doyuruyordu. Ama bu sadece arzudan ibaret değildi. Tessa'nın tutkusu ve güzelliğine kapılmıştı. Bir an geri çekildi, içinde gidip gelmeye devam etti. Bedenleri ayrılmış, sadece kasıkları birbirine değiyordu. Lucky ona, yüzüne, göğüslerine baktı. Göğüslerini avuçladı, okşayıp sıkıştırdı, parmağıyla göğüs uçlarını uyardı. O da pek çok erkek gibi büyük göğüslere düşküncü, ama Tessa'nın küçük göğüsleri onu büyülemiş gibiydi. Onun vücudunun her yeri çok güzeldi. Zamanla Tessa'nın sağlam bir hatun olduğunu görmeye başlamış, ondaki bu tezat aklını tümünden başından almıştı.

Biraz sonra Lucky onu yan yatırdı, sımsıkı sıcaklığın-

Biraz sonra Tessa onun göğsüne yığıldı, Lucky ona sarılıp şakağından öptü. “İyi misin, bebek?”

“Hmmm,” diye mırıldandı Tessa.

Ve Lucky hareketlendi. Çünkü içinde daha fazla hareketli kalamazdı. Derin, sert vuruşlar yapmıyor, Tessa’nın orgazm sonrası rahatlığını bozmadan, yavaş yavaş girip çıkıyordu.

Tessa ona, “Senin de gelmeni istiyorum, Lucky,” diye fısıldadı ve o zaman her şey değişti. Tessa o tatlı ıslaklığına daha sert ve derin girmesine izin vermişti. Yoksa Lucky daha fazla dayanamayacaktı.

Lucky, “Ah, evet, evet, şimdi bebek,” diye, dişlerinin arasından söylendi ve onun içine boşalmanın zevkiyle kendinden geçti. Girip çıkmaya devam ederken orgazm Lucky’nin, tüm bedenine yayıldı. Tessa onun vuruşlarına inleyerek karşılık veriyordu, kollarını boynuna dolamıştı. Lucky’nin dudaklarını ve boynunu öptü.

Sakinleştiklerinde, sessizce uzandılar. Lucky gecenin sessizliğini dinliyordu. Tam bir sessizlik yoktu. Cırcır böceklerinin sesi duyuluyordu. Lucky şelalenin sesini bile duyar gibi oldu, ama hayal ettiğini biliyordu. Belki de duyduğu şey, sadece huzurdu. Belki dikkat etmediği için kaçırdığı şeyleri duyuyordu. Belki de uzun zamandır ilk kez bir şeyler hissetmeye başlamıştı.

Bu, saklanma gereği duymamanın, sırları olduğunu bilmesin diye biriyle uyum sağlamanın huzuru değildi. Sadece huzurdu. Bedenindeki bütün kaslar gevşemişti, dünya umurunda değildi. Ne Mike’ın onu aşagılaması, ne geçmi-

şı, ne Tessa'yla çok farklı oluşları, Johnny'ye iyi babalık edip edemeyeceğinden bile endişe duymuyordu. Tessa'nın yatağında, onun kollarında her şey uçup gitmişti.

Güneş doğana dek üç kez seviştiler. Yoksa dört müydü? Arada uykuya dalıyorlar, ama Lucky onu uyandırıyor. Bazen omzuna kondurduğu bir öpücükle, bazen bacaklarının arasına daldırdığı parmaklarıyla, bazen de dimdik olmuş erkekliğini kalçasının tam ortasına doğru zorlayarak. Onu uyandırdıktan sonra bacaklarının arasına yerleşiyor, kusursuzca içine giriyordu.

Tessa kendini tıka basa doymuş hissediyordu. Lucky sonunda kapısına gelmiş ve Tessa'nın yıllar süren seks yoksunluğu sona ermişti.

Uyumakta olan Lucky'yi seyretti. Yatak ona küçük gelmişti sanki ve varlığı, odanın yumuşak pastel renkleriyle tezat oluşturunuyordu.

Lucky aynı zamanda son derece dingindi. Çocukluğunu hatırladı. Anna kaybolmadan önce sıradan bir çocuktü. Annesi onun izci takımı yararına şeker sattığını görünce, "Romo'ların akıllı oğulları," demişti. Şu anda uyurken, o küçük, masum çocuğa benziyordu.

Lucky seyredildiğini anlamış gibi gözlerini açtı. "N'aber," dedi kısık, uykulu, çatlak bir sesle.

Masumiyetin yerini yine ihtiras almıştı. Tessa hafifçe gülümsedi. "Senden n'aber," dedi.

"İyi misin, seksi şey?"

"Çok iyiyim." Neşesini gizleme gereği duymadı.

"Ne çok orgazm oldun öyle," dedi Lucky, muzipçe sırıtarak.

Tessa hafif bir kahkaha attı, hakkı vardı, kaç kez geldiğini kendi de bilmiyordu. “Dedim sana, uzun zaman oldu.”

“Ben de benden etkilendin sanmıştım.”

“Etkilendim, elbette,” dedi Tessa. Bu yatak sohbeti çok hoş olsa da, ona söylemesi gereken şeyler vardı. “Dün gece için özür dilerim.”

“Neden özür diliyorsun?” dedi Lucky.

“Bara Rachel’la gelmeseydim, Mike da gelmeyecekti ve olanların hiçbiri yaşanamayacaktı,” dedi.

Lucky önce gerildi, sonra özgüveni yerine geldi. “Dün gece bara gelmeseydin, şu anda yatağında olmazdım. Çıplak vücudunun ne kadar muhteşem olduğunu öğrenemedim. İçinin sıcaklığını, sıkılığını hissedemezdim,” dedi.

Tessa kızardı. Heyecanlanmıştı, böyle seksi konuşmalara alışkın değildi.

“Bunun için çenemin dağılması gerekiyorsa, merak etme, bebek, her şeye değer,” diye devam etti.

Tessa dudağını ısırdı, bu sözler gururunu okşamıştı ama, “Yine de, sana çok sert davrandı. Hiç beklemediğin bir anda... Benim yüzümden,” dedi.

“Her an, her yerde olabilirdi, mutlaka yaşanacaktı.” diye yanıt verdi Lucky.

Tessa, Lucky’nin kendisini affettiğini düşündü. Lucky, Destiny’deki eğlence mekânlarını bilmezdi, her an her yerde olabilmesi pek mümkün değildi. Anlayışlı davrandığı için memnun oldu, ama dün gece şahit olduğu acıyı unutmuyacaktı.

“Neden motorcu kız olunca bana asılmaya başladın?” dedi.

Lucky yaramazlığından utanan bir çocuk gibi ona baktı. “Anlatması zor, ama sana göre olduğumu düşünmeme sebep oldun.”

“Ya şimdi?”

“Fazla düşünmemeye karar verdim,” dedi.

Tessa gülümsedi. “Kahvaltı?”

“Genellikle kahvaltı etmem, ama gece beni çok yordun. Ne yapacaksın?” diye sordu.

Tessa ona özel bir şeyler hazırlamak istedi. “Waffles sever misin?” dedi.

“Kim sevmez?”

“Tamam o halde.”

Kahvaltıdan sonra ayrıldılar. Ama bu ayrılık uzun sürmedi. Günlerden pazardı, Tessa bu hafta kitapevinde çok çalışacaktı, bu yüzden Lucky’nin mutfak işlerini biraz kolaylaştırmayı istedi. Tessa dar bir tişört, kot şort ve tenis ayakkabılarını giyip, ona gitti.

Lucky’nin pek fazla işi yoktu, garajda duran bir motoru zımparalıyordu. Onu görünce gülümsedi, parmağıyla ona yaklaşmasını işaret edip onu öptü.

Tessa yine heyecanlanmıştı. “Buna alışabilirim,” dedi, şaka yollu, ama sonra pişman oldu, Lucky onun uzun süreli bir ilişki beklediğini düşünebilirdi.

Ama o sırtarak, “Ben de alışabilirim,” dedi. Düşünmeyi bırakıp keyfini çıkarmaya karar vermişti.

Lucky ona yaptığı işi anlattı, daha önce boyadığı motorların fotoğraflarını gösterdi. Çerçeveletmek için birkaç fotoğraf seçtiler.

Tessa sonunda mutfak dolaplarını boyamaya başladı. Tessa, evin yola girdiğini gördükçe seviniyordu. Eskiden yaptığı o pahalı, lüks evlerle alakası yoktu bu evin, ama sevmiştii. Sıradan bir evde yaptığı makul değişiklikler hoşuna gitmişti.

Tessa dikkatini işine vererek çalışmaya devam etti. Ne kadar zaman geçtiğinin farkında değildi, birden Lucky'nin ellerinin bacaklarında gezindiğini hissetti. Boyayı sürerken durdu, hafifçe inledi, nefesini tuttu. Buzdolabına tutundu. "Dikkatli olmazsan her yer siyah boya olacak," dedi.

"Riske girerim," dedi Lucky, ellerini baldırlarına doğru kaydırđı, kalçasına bir öpücük kondurdu. Tessa onun nefesini şortunun kenarında hissediyordu.

Tessa zevkle inledi.

"Bileğindeki papatyalar beni çok tahrik ediyor, bebek, kendimi tutamıyorum," dedi.

"Neden tutamıyorsun?" diye sordu Tessa.

"Ellerimi üstünden çekemiyorum. Seninle sevişmek zorunda kalacağım, seksi şey," dedi.

"Öyle mi?" Tessa merdivenin tepesinde kalakalmıştı.

"Evet." Lucky onun kalçasını öpmeye devam ediyordu.

"O zaman şu fırçayı elimden alman gerek," dedi Tessa.

Lucky, fırçayı boya tepsisine koyarken, o da merdi-

venden inmeye niyetlendi, ama Lucky ellerini kalçasına koyup onu durdurdu. “O kadar kolay değil.”

“Öyle mi?” dedi.

“Öyle.” Lucky’nin sesi buyurgan çıkmaya başlamıştı.

Tessa’nın arkasından uzanıp şortunun fermuarını indirdi, külotuyla birlikte aşağı çekti. Tessa bu tür oyunlara alışkın değildi, ama hayatı yakalamaya kararlı olduğundan, neler olacağını beklemeye başladı.

Lucky hiç acele etmeden onun kalçasını okşadı, sıktı. Tessa içgüdüsel olarak yay gibi gerilmişti.

Hesapta olmayan bu seks oyunu onu daha da fazla uyarıyor, bacaklarının arası karıncalanıyordu. Lucky iki parmağını onun içine soktuğunda, daha çok girsin diye Tessa bacaklarını araladı, Lucky parmaklarını içine sokup çıkarmaya başladı.

Sonunda tutkulu bir sesle, “Bir basamak in, bebek,” dedi.

“Ne? Nasıl?” diye kekeledi Tessa.

“Merdivene tutun.” Tessa dediği gibi yaptı, şimdi onunla aynı boya gelmişti.

“Biraz eğil,” dedi Lucky. Tessa eğildi ve... ah! Erkekliği tam oradaydı, arkasında, derinlere kayıyordu. Tessa inlemeye başladı.

Lucky uzunca bir süre içinde gidip geldi, kulağına ne kadar ateşli, ne kadar seksi olduğunu fısıldadı. Tessa bunları duymaya ne kadar çok ihtiyacı olduğunu fark etti.

Sonra Lucky onu merdivenden indirip mutfak masasına yatırdı, bileklerine inmiş olan şortunu ve külotunu

tamamen çıkardı, bacaklarının arasına yerleştirdi. Saniyeler sonra yine içindeydi. Ateşli ve sert bir şekilde Tessa'nın içine giriyordu. Tessa masaya tutunmuştu. Lucky parmağıyla klitorisini ovmaya başlayınca Tessa, bir çığlık attı, orgazmın çok yakın olduğunu hissediyordu.

Tessa bilinçsizce söyleniyordu. "Evet... Tanrım... Evet... Evet..." Tıpkı öncekiler gibi, kasılmalar dalga dalga bedenine yayılmaya başladı. Lucky klitorisini ovmaya devam ediyor, Tessa'nın orgazmı bitmek bilmiyordu.

Tessa gözlerini kapattı, zevkten kendinden geçerken haykırmaya başladı. Lucky'nin sesi sanki bir sis bulutunun ardından geliyordu. "Ah, bebek. Kendimi durduramıyorum." Tessa'nın kalçalarını kavrayıp sertçe içine girip çıkmaya başladı ve o da büyük bir şiddetle patladı.

Sonunda başını Tessa'nın göğsüne koyup soluklandı. Tessa tavana bakıyordu. Sonunda bütün hayalleri gerçek olmuştu. Sadece seks ile ilgili olanlar değil, hepsi. Seks, aralarındaki gerginliği de almıştı. Artık onun yanında terdirgin olmuyordu.

"Eve tamire gelen tesisatçı ve elektrikçinin parasını böyle mi ödüyorsun?"

Lucky istifini bozmadan kaşını kaldırdı. "Sadece seksi dövmesi olanların, bebek."

...oğlanın, gözlerini kendisinden aldığını görebiliyordu.

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 11

Tessa ertesi gün kitapevine gittiğinde fiziksel olarak bitmiş bir haldeydi. Pazar gecesini Lucky'nin evinde geçirmiş, sabaha kadar sevişmişlerdi. Tessa yorgun, ama keyifliydi. Fırından üzümlü kek bile almıştı.

Kitapevinde Amy ve Rachel kahve içiyorlardı. Tessa onlara kek ikram etti. “Neyi kutluyoruz?” dedi Amy.

“Hiç, canım istedi,” dedi.

Rachel ise bir şeyler olduğunu hemen anlamıştı. “Lucky ile ne durumdasınız?” diye sordu.

Tessa koltuğa oturdu, kek kutusunu kucağına aldı. Amy olanları öğrenmişti. “Rachel geçen gece olanları anlattı. O bara gittiğinize inanamıyorum. Delirdin mi sen?” dedi.

“Hayır, delirmedim.” Sonra Rachel’a döndü. “Mike’la aranız düzeldi mi?”

“Evet, uzatmamaya karar verdik,” dedi.

“Çok sevindim. Her şeyin benim başımın atından çıktığını anlamıştır umarım. Bana çok kızıyor mu?” diye sordu Tessa.

“Hayır, düşüncelerini sorguluyor, ama...”

“Aslında ben de onunkileri sorguluyorum,” dedi Tessa.

“Biliyorum. Ona Lucky’nin fena biri olmadığını söyledim, ama ona kalırsa daha fazlası var. Mesela geçmişini unutmak meselesi ve buna pek niyeti yok gibi,” dedi.

Bir süre konuşmadılar, sonra Rachel, “Soruma cevap vermedin, Lucky’yle aranız nasıl?” dedi.

“Evinde çalışmaya devam ediyorum. İş iyi gidiyor, o da memnun, ben de,” diye yanıt verdi.

“Ben onu sormadım,” dedi Rachel.

“Peki.” Tessa daha fazla dayanamadı. “Evet, kekleri kutlama için aldım. Seks hayatım yeniden başladığı için kutlama yapıyorum.”

“Cumartesi gecesi mi?” dedi Rachel.

“Hem de sabaha kadar. Hatta ertesi güne de dün geceye de sarktı.” Tek gecelik bir ilişki beklerken olayların böyle gelişmesine şaşırılmıştı. “Cumartesiden beri yedi kere seviştik.”

“Vay canına.”

“Ben hâlâ kabullenemiyorum. Sen ve Lucky Romo,” dedi Amy. “Peki nasıldı?”

Rachel araya girdi. “Amy, kırk sekiz saatte yedi kere sevişmişler. Belli ki çok iyiydi.”

“Çok iyi demek yetmez,” dedi Tessa. “Aslında nutkum tutuldu.”

“Olamaz,” dedi Amy. “Bütün detayları anlatacaksın.”

Rachel omuz silkti. “Senin için seviniyorum. Bir eğlenceyi hak ediyorsun,” dedi.

“Bilmez miyim,” dedi Tessa.

“Ama yedi kere yapınca... Yoksa bu...” Başını yana eğdi. “Yoksa bu işin rengi değişiyor mu?”

“Rengi mi?”

“Yani, ilişkiye falan mı dönüyor?” diye sordu.

Tessa düşündü. “Bilmiyorum. Sadece yaşıyorum. Nerede biterse biter, fark etmez,” dedi.

Tessa, aslında biteceğini düşündükçe üzülüyordu, ama güzel anların keyfini çıkaracaktı. Kutudan bir kek daha aldı, bacak bacak üstüne atıp keyfini çıkarmaya başladı.

Amy bir anda dehşetle içini çekti. Sonra Rachel’ın ağzı bir karış açık kaldı. İkisi de ayaklarına bakıyordu.

“O ne öyle?” dedi Amy.

Tessa neden bu kadar heyecanlandıklarını sonunda anladı. “Ha, o mu, dövmem,” dedi.

“Kalıcı dövme mi o?” dedi Amy.

“Evet.” Tessa o kadar mutluydu ki, bileğindeki dövmeler hakkında ne düşündükleri umurunda değildi.

“İki gece geçirdiniz diye Lucky hemen dövmeler mi yaptırmaya başladı sana?” diye sordu.

“Ben önceden yaptırmıştım. Bir iki hafta oluyor. Ne tepki vereceğinizi bildiğim için size göstermedim. Ama ben seviyorum,” dedi, özgüvenli bir sesle.

Birkaç gün sonra, Tessa, Lucky’nin evindeki işleri bitirmiş, son rötuşları yapıyordu. Çıkardığı işi çok beğenmişti. Tessa, Lucky’yi garaja göndermiş, son hazırlıkları da

bitirmek üzereydi. Fotoğrafları astı, mutfak dekorlarını koydu, kanepenin minderlerini yerleştirdi.

Lucky'yi çağırıp kapının önünde durdurdu. "Evet," dedi "Artık gelebilirsin."

Lucky içeri girdi, etrafa bakındı, daha önce görmediği aksesuarları inceledi, mutfığa geçti, salona geri geldi, başını salladı. "Güzel olmuş, seksi şey," dedi. Motorcu bir adam ev dekorasyonunu ancak bu kadar sevebilirdi.

Tessa sonra ona sürprizini gösterdi. Tessa, Lucky'nin Deuce motorunun fotoğrafını çekmiş, çerçeveletmiş, şöminenin üstüne asmıştı. Lucky bunu görünce şaşırdı, sonra gülümsedi.

"Ne zaman yaptın bunu?" diye sordu.

"Pazar günü, sen marketteyken," dedi Tessa.

Lucky her yere motoruyla fakat markete arabayla giderdi.

"Çok güzel, bebek." Tessa'nın elini avucuna alıp dudaklarına götürdü. Tessa yine çok heyecanlandı.

"Beğendiğine sevindim," dedi.

Lucky başını yana eğip seksi seksi ona baktı. "Motorla gezmek ister misin, bebek?" dedi.

Tessa daha önce bir kez denediği için artık daha rahat-tı. "Tabii," dedi. Biraz sonra motor binmiş, Whisper Falls yolunda uçuyorlardı.

Tessa bu seferki geziyi ilkinden daha çok sevmişti. Geri geldiklerinde Tessa çok keyifliydi.

Motordan inip kasklarını çıkardıklarında Lucky onun kaskını alıp, "Bu sana hiç yakışmıyor," dedi. Siyah, düm-

düz bir erkek kaskı gibiydi, ama Tessa bunu önemsemedi. “Senin tarzına uygun bir şey bulmam gerekecek.” Lucky motora yaslandı, onu kendine çekti, öpmeye başladı.

Tessa ona iyice sokuldu. Arkadaşlarının dediğini unutamıyordu. Nereye gidiyordu bu ilişki? Tessa onunla yaşadığı heyecan, tutku ve keyfin tadını çıkarıyordu, ama nereye varacaklarını bilmiyordu.

Tessa bunu düşünmek istemedi. Buna bir macera gözüyle bakarsa sonunda üzülmeyecekti. Ama başka şeyler düşünürse, bu iş çok karmaşık bir hal alacaktı.

Tessa’nın, Lucky’nin hakkında bilmediği çok şey vardı. Çete üyesi miydi, neler yapmıştı? Tessa ürpererek bu düşünceleri kafasından attı, çünkü Lucky onu öpüyordu. Birbirlerinden hoşlandıkları ve nefis bir seks hayatları olduğu sürece hiçbir şeyin cevabını bulmak zorunda değildi. Ama ilişki ciddiye binerse Tessa ne olduğunu öğrenmek isteyecekti.

Biraz sonra motorun yanına bir araba park etti.

“Kahretsin,” dedi Lucky. “Kim o?” dedi Tessa.

“Hiç, müşteri.” Tessa bu adamı barda da görmüştü.

Adam arabadan indi, “Selam Lucky,” dedi. “Motorum hazır mı?”

“Garaja gel de göstereyim,” dedi.

Tessa bu adamdan hiç hoşlanmamıştı. Lucky’yi içerde beklemeye karar verdi. Tam kapıdan girerken Red’in, “Barda gördüğüm hatun değil mi bu? Sana neden Lucky dedikleri belli oldu, o nasıl bir gö...”

“Red,” diye lafını kesti Lucky. “Daha fazla ileri gitme, yoksa doğduğuna pişman ederim.”

Tessa gülümsedi. Lucky Romo onu koruyordu.

Tessa eve girince Johnny’nin odasına baktı ve buraya da ufak tefek dekorlar koyabileceğini düşündü. Nereye ne koyacağını düşünürken Lucky geldi.

“Güzel kalçalarım olduğunu düşünen adam gitti mi?” diye sordu.

Lucky mahcup mahcup sırıttı. “Özür dilerim, bebek. Motorunu da alıp gitti. Umarım bir daha karşılaşmayız,” dedi.

“Neden ondan bu kadar nefret ediyorsun?” diye sordu Tessa.

“Duke ve benim geçmişte bırakmayı tercih ettiğimiz biri,” diye yanıt verdi Lucky.

“Bana şu gizemli geçmişinden bahsedecek misin artık, Romo?” dedi.

Lucky bir an düşündü. “Artık bugünü yaşıyorum, seksi şey. Aslında...” Lucky yatağa oturup onu yanına çağırdı.

Tessa dizlerini göğsüne çekip oturdu, Lucky onun bacağına, bileğini okşadı. “Senden bir şey isteyeceğim, Tessa,” dedi.

Vay canına. Ona ilk kez adıyla hitap ediyordu. “Neymiş?”

“Şey diyecektim... Johnny’yle tanışmaya giderken sen de benimle gelir misin?”

Tessa kulaklarına inanamıyordu. Bu çok büyük bir iltifattı. Ve resmen uzun bir ilişkiye geçiş demekti. Lucky

hayatının en önemli anında onun yanında olmasını istemişti.

“Evin işi bittiği zaman Sharon’la konuştum. Gelişmeleri duyunca çok memnun oldu. Görüşmemize izin verdi. Bu Pazar görüşeceğiz.” Yani Paskalya günü. “Sabah Sharon’un ailesiyle olacaklar, akşam yemeğine de beni çağırdı. Bir arkadaşımın gelebileceğimi söyledim, çok sevindi.”

Tessa derin bir iç geçirdi. “Bundan emin misin? Çocuk zaten gergin olacak, bir de yanında yabancı birini sürüklemen doğru mu?” dedi.

“Biliyorum, ama...” Lucky dürüst bir ifadeyle ona baktı. “Bana bir baksana, seksi şey. O çocuğu ürkütebilirim. Ama seninle olursam sen normal görünüyorsun. Ve kibarsın. Güzelsin. Sıcaksın. Çocuklarla iyi anlaşacağından eminim. Yanlış anlama, benden farklısın diye seni götürmek istediğimden değil, seninle olmak beni daha az korkutucu gösterecek.” Onun elini sıktı. “Sana ihtiyacım var, bebek.”

Lucky onu istiyor, ona ihtiyaç duyuyordu. “Tabii, seninle gelirim.” dedi Tessa.

Tessa, pazar günü onunla buluşmaya evine gittiğinde çok gergin olduğunu gördü. O gün Paskalya idi, Tessa etekleri uçuşan sarı bir elbise giymişti. Gülümseyerek şekerle dolu mavi Paskalya sepetini kaldırdı. “Bir şeker ye de rahatla.”

Lucky onun bu duyarlılığından çok etkilenmişti. Ev-

den ayrıldığından beri Paskalya şekeri yemiyordu. “Çok tatlısın,” dedi.

Yarım saat sonra Sharon’un evine vardılar.

Sharon ve oğlu, Lucky’ninkine benzeyen bir evde yaşıyordu, ama onların evi biraz daha bakımsızdı. Lucky’nin verdiği nafaka ile Johnny daha iyi bir hayat yaşayabilecekti.

“İyi misin?” dedi Tessa.

“Tabii.”

“Elimi çık sıkıyorsun da.”

“Hay aksi.” Lucky elini gevşetti.

“Derin bir nefes al ve gülümse,” dedi.

Lucky daha da tuhaf görünmeye başlamıştı.

“Gülümse dedim, canın yanıyormuş gibi dişlerini sık demedim.”

Lucky bu sefer gerçekten güldü. “Gülmesem de olur. İyi görünüyor muyum?” dedi.

Tessa ona, dövmeleri görünmesin diye, siyah uzun kollu bir gömlek giydirmişti.

“Beşinci kez soruyorsun, evet,” diye yanıtladı Tessa.

Kapıya geldiklerinde Lucky derin bir nefes aldı ve kapıyı çaldı. “Her şeyi berbat edebilirim. Aman, ne olacaksa olsun artık,” dedi.

“Etmeyeceksin,” dedi Tessa.

Kapıyı en az kendi kadar uzun, bıyıklı bir adam açtı. İçtenlikle gülümsedi. “Hoş geldiniz. Ben Randy. Sharon’un erkek arkadaşıyım.”

İçeri girdiler. Evi yemek kokusu sarmıştı ve televizyon sesi geliyordu.

Biraz zaman sonra Sharon geldi. Son gördüğünden beri epey kilo almıştı. Uzun sarı saçları, üstüne çok dar gelen bir kotu vardı. Sıcak gülüşüyle, iyi bir anne imajı veriyordu. “Selam Lucky,” dedi.

“Selam.” Lucky, onu Tessa’yla tanıştırdı. Bu arada oğlanın nerede olduğunu düşünüyordu.

Tam bu sırada kapının kenarından siyah saçlı bir kafa belirdi, sonunda annesinin yanına geldi. Demek bu onun oğluydu. Gerçekten de ona çok benziyordu. Sharon onları tanıştırdı. “Johnny, bu senin baban.”

“Merhaba,” dedi Lucky. Elini uzattı.

Oğlan merakla ona bakıyordu. “Merhaba,” dedi.

Lucky hiç düşünmeden, “Yanında olamadığım için özür dilerim,” dedi.

“Önemli değil. Annem benden haberin olmadığını anlatmıştı zaten,” dedi çocuk.

“Ama artık buradayım. Umarım birbirimizi tanır, birlikte zaman geçirebiliriz. Tabii istersen,” dedi Lucky.

Johnny hafifçe başını salladı. Gergin görünüyordu. Görünüşüyle oğlanı korkutmuş olabileceğinden endişelendi. Eindeki tek kozu oyanamaya karar verdi. “NASCAR fanatigi olduğunu duydum,” dedi.

Oğlanın gözleri ışıldadı. “Evet, sen?”

“Ben motosiklet severim. Ama belki bana yarışları öğretebilirsin,” diye devam etti Lucky.

“Tabii, bir kitap var bende, sana gösteririm. İnternette de çok şey var,” dedi çocuk.

Johnny, bilgisayara gidecekti ki, annesi onu durdurdu. “Yemekten sonra bakarsınız.” Sonra Lucky ve Tessa’ya döndü. “Kızarmış tavuk seversiniz umarım,” dedi.

“Çok güzel kokuyor. Yıllardır yememiştım,” dedi Lucky.

Oğlu birden kaşlarını çatarak ona baktı. “Sana nasıl hitap etmem gerekir?” diye sordu.

“Lucky, ya da baba diyebilirsin, hangisini istersen,” dedi Lucky.

“Adın Johnny sanıyordum?” dedi çocuk.

“Evet, adım Jonathan. İtalyan olan dedemin adı yani senin büyük dedenin. Lucky ise lakabım.” dedi.

“Valla mı? Yani ben İtalyan mıyım?” diye sordu çocuk merakla.

Herkes güldü. “Hayır, deden İtalyan. Sende de İtalyan kanı var,” dedi Lucky.

“Vay canına. Harika. Demek bu yüzden pizzayı çok seviyormuşum,” dedi sevinçle.

Yine gülmeye başladılar. Lucky onun kökleriyle ilgilenmesine şaşırmıştı. “Ailemin fotoğrafları var, bir ara sana gösteririm,” dedi.

“Gerçekten mi?” diye sordu çocuk sevinçle.

Bu sırada Tessa ona döndü, “Fotoğraflar mı var?” dedi.

“Birkaç tane. Evden ayrılırken almıştım.” Sonra çocuğa baktılar. Onun çocuğuna. Lucky’nin gerginliği azalmıştı. “İstersen sana dedenin evini de gösteririm,” dedi.

Tessa araya girdi. "Büyük deden İtalya'dan buraya geldiğinde yapmış o evi."

Lucky onun meyve bahçesini kast ettiğini anladı. Burayı sonradan Farris ailesi satın almıştı, bu yüzden de iki ailenin arası açılmıştı.

Lucky oğluna döndü. "Mecbur değilsin, ama istersen benim evimde de kalabilirsin. Sana bir oda hazırladık. Ne zaman istersen gelebilirsin," dedi.

"Gerçekten mi? Evinde oda mı yaptın bana?" diye sorularına devam etti çocuk.

"Evet," dedi Lucky, gülerek.

"Çok seveceksin," dedi Tessa.

"Neden?"

Tessa ona büyük bir sır verir gibi eğilerek, "Baban odanı NASCAR temasıyla dekore etti," dedi.

"Olamaz!" diye bağırdı çocuk.

"Oldu bile."

Çocuk heyecanla annesine döndü. "N'olur anne, babamın evine gidebilir miyim?"

İşte o anda Lucky'nin boğazı düğümlendi. Oğlan ona "babam," demişti. Lucky'nin hayatına girmek istiyordu. Ondan korkmamıştı. "Tabii gidebilirsin," dedi Sharon. "Haydi, yemekte devam ederiz, tavuk yanacak."

Lucky mutfağın kalabalığında bu kadar rahat davranabilmesine şaşırdı. Kadınlar yemeği hazırlarken, o ve Randy de sofrayı kurdular. Bir ailenin parçası olmak tuhaf bir histi. Evden ayrıldığından beri böyle bir yemek yememişti.

Yemekten sonra eve dönerken, Tessa, oğlanla iyi anlaştıkları için mutluydu. Lucky'nin mutlu olduğunu görüyordu. Bu geceye onu da dâhil etmek istemesinin fazla üstüne durmak istemiyordu, ama bunu düşündükçe göğsü pır pır ediyordu.

Tessa'nın akşam yemeklerini çok hafif yemesi gerekiyordu. Mutfakta bir ara Sharon'a durumunu anlattı, tabii ki o da anlayışla karşıladı.

"Johnny hafta sonu geldiğinde planlı bir şeyler mi yapalım, yoksa kafamıza estiği gibi mi takılalım?" dedi Lucky.

"İkisi de olabilir. Ben bir şeyler ayarlarım. Belki de baba oğul birlikte zaman geçerseniz daha doğru olur. Ben aranıza girmeyeyim," dedi Tessa.

Lucky ona baktı. "İkisi de olur. Hem baba oğul takılırız, hem de seninle," dedi.

Lucky çalışmadığı zamanların çoğunu onunla geçirmeye başlamıştı, Tessa buna karşı çıkmadı.

"E, bende miyiz, sende mi?" dedi. Tabii artık seviştikten sonra birlikte uyumaya da başlamışlardı. Artık yatakları da sınırlı kalmıyorlar, salon, banyo. neresi denk gelirse keyfini çıkarıyorlardı.

"Bendeyiz. Ama önce sana bir şey göstereceğim." Lucky garajın kapısını açtı.

İçeride Lucky'nin müşterilerine ait motorlar vardı. Tessa o an, gelip giden motorların gürültüsünden eskisi kadar rahatsız olmadığını fark etti. Sanki artık onun hayatının bir parçası olmuştu.

Toni Blake

Lucky onun elini tuttu, "Sana teşekkür etmek istiyorum, seksi şey," dedi.

"Ne için?"

"Her şey için. Buraya dönüşümü beklediğimden daha iyi kıldığın için. Bu babalık meselesinde yardım ettiğin için. Benim için çok önemliydi," dedi.

Tessa bu sert motorcunun altında böyle bir yumuşaklığın yattığına inanamadı. "Rica ederim. Sen de bana çok yardım ettin," dedi.

"Sana bir şey vereceğim." Raftan bir kask aldı. Tessa bunu görünce nefesi kesildi. Bu pembe metalik boyayla boyanmış, iki yanında birer papatya olan, arkasında adı yazan bir kasktı.

"Harika." Tessa'nın bir motor kaskı vardı. Ve tam ona göre idi. Lucky'nin onu bu kadar iyi tanımasına, neyi sevdiğini tahmin edebilmesine hayret etti. "Çok beğendim," dedi.

"Güzel. Çünkü kız arkadaşımın o eski siyah kaskla doluşmasına dayanamazdım," dedi Lucky.

Kız arkadaşı.

Artık iş resmiyete döküldüğüne göre, Tessa da motorcu kız oluyordu. "Motorcu kız olduğuma göre, siyah deriler giymem de gerekiyor mu?" diye sordu.

Lucky muzipçe güldü. "İstediyini giyebilirsin, ama siyah deri giyersen de itirazım olmaz," diye yanıt verdi.

"Ama bana hatun demeyeceksin," dedi Tessa.

Lucky güldü. "O sadece motorcuların kullandığı bir lakaptır.

“Bana ne. Bana hatun denilmesini istemiyorum. Anladın mı, herif?”

“Anladım, seksi şey.”

Tessa yeni kaskını takıp aynada baktı. Daha bir hafta önce seks için ölüyordu. Şimdi ise onun kız arkadaşı olmuştu. Artık aralarındaki sadece fiziksel bağ değildi.

Tessa kaskın ardından kendine bakarken, yine onun geçmişini düşünmeye başladı. Onun yara izlerini hatırladı. Nasıl olmuştu? Ne sırlar saklıyordu? Ona anlatacak mıydı?

Sonra bu düşünceleri bir kenara bırakmaya karar verdi. Lucky’nin başa çıkması gereken başka sorunları vardı.

Kaskı çıkarırken ona seslendi. “Sırada ne var, biliyor-sun, değil mi?”

Lucky onun kaskı beğendiğine çok sevinmişti. Bu gecenin iyi geçtiğine de. “Beni yatağa atarak kask için teşekkür mü edeceksin?”

Tessa güldü. “Johnny hayatına girdiğine göre, sırada ne var, diyorum,” dedi.

Lucky iç geçirdi. “Ne demek istediğini biliyorum, ama...” Başını iki yana salladı. Bu durumla yüzleşmek istememesi berbat bir şeydi, ama kendini yine çocukluğundaki gibi hissediyordu. İstenmediğini hissediyordu.

“Annenle baban yarın dönüyormuş. Mike onlara döndüğünü söyleyecekmiş. Mike’a onları senin arayacağını söyleyebilirim,” dedi.

Lucky iç geçirdi. Bu güzel geceyi böyle bir konuyla berbat ettiği için Tessa’ya kızıyordu. Ailesini arayınca ne

Toni Blake

olacaktı? Mike'ın verdiği tepkiyi mi vereceklerdi? Ondan uzak kalmayı mı tercih edeceklerdi? Lucky cevap vermedi.

Tessa devam etti. "O senin annen, Lucky. Senden haber almayı, sesini duymayı ne kadar çok istediğini biliyorum."

Evet, Tessa haklıydı. Ne olursa olsun, bunu yapmak zorundaydı. Artık onun da bir oğlu vardı ve çok zor olsa da bir erkek gibi davranmalıydı.

Tessa'ya baktı ve onun ne kadar akıllı bir kadın olduğunu düşündü.

"Peki, ararım," dedi.

Tessa onu daha iyi bir adam haline getirmişti. O olmasaydı Lucky, bu kadar iyi olamazdı.

Kalbim sızlıyor. Dünyada başıboş dolaşıyorum, ama kendime ve güçlerime daha çok inanıyorum, baskıya başkaldırıyorum.

Cjarlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 12

Arada sırada Tessa'nın kendini iyi hissetmediği günler oluyordu. Ama bunu eskisi kadar sık yaşamıyordu. Tessa bundan etrafına bahsetmeyi bırakmıştı, çünkü bahsettiği zaman kendini daha kötü hissediyordu. Ellen pozitif düşünce hakkında konuşurken, onun kendisiyle gurur duyacağını düşündü ve sonra Ellen'la beraber dans etmeye başladı.

Tessa sonunda durumunu kabullenmiş, hayatın keyfini çıkarmaya başlamıştı.

Tessa şov bitince radyonun sesini iyice açıp verandaya çıktı. Müzik dinleyerek bitkilerine bakmak istiyordu. Çiçekleri susuz kalmıştı.

Çalan şarkıya, elinde hortumuyla dans ederek eşlik etmeye başladı.

Şarkı bitince alkış sesi duydu, irkildi. Dönüp bakınca Lucky'yi gördü.

“Daha önce de söyledim ya, güzel hareketler, bebek.” dedi.

Tessa artık ondan utanmıyordu, sadece gülümsedi. “Dans ederken mutlu oluyorum,” dedi.

“Seni dans ederken seyrederken de ben mutlu oluyorum.” Pantolonunun önündeki kabarıklığı görünce, mutluluktan kastının tahrik olmak olduğunu anladı.

“Bu sefer ıslatmadım, bak,” dedi Tessa.

“Ne olur ne olmaz diye, uzaktan bakıyordum,” dedi Lucky gülerek.

“Suyu kapattım, artık uzakta durmana gerek yok,” dedi.

Lucky kaşını kaldırdı. “Bana cilve mi yapıyorsun, seksi şey?”

O anda Tessa bir çılgınlık yapmak istedi. “Buna ne dersin?” dedi ve tişörtünü çıkarıverdi. “Ya da buna?” Açık pembe sutyeninin kopçasını açıp karşısında üstsüz kaldı.

Lucky’nin gözlerindeki ihtiras onun ıslanmasına sebep olmuştu. “Buna olsa olsa edepsizlik denir,” dedi Lucky ve verandaya geldi.

Dakikalar sonra Tessa çırılçıplak kalmış, Lucky pantolonun önünü açmış, içine girmişti. Tessa ona tutunarak korkuluğa yaslanmıştı. Verandayı çevreleyen ağaç dallarının altında birbirlerine baktılar. Tessa derin bir bağla bağlanmakta olduklarını biliyordu. Bu nasıl olmuştu? Tehlikeli Lucky Romo hayatına nasıl sızmıştı?

O içine girip çıkarken, Tessa onun boynuna sarıldı, temposuna ayak uydurdu. Zevk dalgaları yükseldi, her zamanki gibi çabucak orgazma ulaştı ve onun kollarında inlemeye başladı.

İşte tam bu anda Tessa donup kaldı. Her şey o kadar çabuk olup bitmişti ki, prezervatifi unutmuşlardı.

“Ne oldu bebek?” dedi Lucky.

“Korunmadık.” Tessa onun gözlerine baktı.

Lucky onun kadar endişeli değildi. “Merak etme, seksi şey. Eskiden de çok dikkatli değildim. Ama sonra hastalık kapmış biriyle tanıştım ve dikkat eder oldum. O zamandan beri ilk kez korunmuyorum.”

“Neden? Neden benimleyken korunmadın?” dedi Tessa telaşla.

“Sana daha yakın olmak istedim. İçini hissetmek istedim,” dedi.

Tessa hastalığı için doğum kontrol hapi kullandığını ona söylemişti. Anlaşılan haplar asıl işlevlerini şimdi yerine getirecekti. Lucky onun cinsel yönden sağlıklı olup olmadığını sorma gereği bile duymamıştı. Onun bu konuda risk almayacağını anlamış olmalıydı.

Lucky onun gözlerine bakarak içine girerken, belki de artık risk almaya başladığını düşündü.

“Ah, bebek,” diye inledi Lucky, vuruşları sertleştirdi ve hızlandı.

Tessa onun adını fısıldadı, onun kendisini ne kadar heyecanlandırıldığını, içine boşalmasını istediğini söyledi. Lucky hırsıyla gidip gelmeye başladı, sonunda ikisi birden verandaya yığıldı.

O akşam Tessa ile seviştikten sonra, Lucky’yi daha tatsız bir görev bekliyordu. Güneş batarken kanepede oturmuş, sehpa duran telefona bakıyordu.

Lucky evinin yeni halini sevmiştii. Johnny'nin de seveceğini umuyordu. Tessa onun hayatında ne kadar da çok değişiklik yapmıştı. Tessa onun evini yenilediğı gibi kalbini de yenilemişti.

Tessa onun daha önce hissetmediğı şeyler hissetmesini sağlıyordu. Onu başka bir şeye dönüştürmüyor, ama yıllardır üstünde biriken kabukları bir bir çıkarıyor, eski kişiliğini bulmasına yardım ediyordu.

Lucky bu kadına önem vermeye başlamıştı. Artık ona kız arkadaşı gözüyle bakıyordu. Bunun ne ara olduğunu bilmiyordu, ama hayatında ilk kez bir kız arkadaşı vardı. Lucky onunla birlikte olmaktan çok hoşlanıyordu.

Ama bunlar çok büyük değişikliklerdi. Bir kız arkadaş. Bir evlat. Hepsii aynı anda gelmişti. Ayrıca, uzun vadede Tessa'nın istediğı gibi olabilecek miydi?

Ama sonra Lucky her şeyi tek tek ele almaya karar verdi. Johnny'nin sorumluluğunu alması için kimse onu zorlamamıştı. Lucky çocuğı çok sevmişti. Onun ihtiyaçlarını karşılamak, hayatını garantiye almak istiyordu. Lucky'den daha iyi biri olmasını istiyordu.

Tessa konusunda da onu kimse zorlamamıştı. İlişkileri başladığından beri bu gece ilk kez ayrı uyuyacaklardı. Ertesi gün Tessa'nın erken kalkması gerekiyordu ve birlikte yattıklarında bir türlü rahat durmuyor, sabaha kadar uyumuyorlardı. Lucky onu şimdiden özlemişti.

Lucky'nin gözü tekrar telefona takıldı. Tessa haklıydı. Artık Lucky'nin harekete geçmesi gerekiyordu.

Lucky telefonu aldı, ailesinin Florida numarası yazan

not kâğıdına baktı ve numarayı tuşladı. Telefon çalmaya başlayınca Lucky kalbinin sıkıştığını hissetti.

“Alo?”

Tanrım, annesi açmıştı. Onun sesini duymayalı ne kadar olmuştu? Lucky bir an dondu kaldı, sonra toparlandı.

“Anne?”

Annesi şaşırmıştı. Sonunda kararsızlıkla, “Mike?” dedi.

Lucky nefesini tuttu, “Benim... Lucky, anne,” dedi.

Annesinin dehşetle içini çektiğini, ağlamaya başladı-ğını duydu. İçi parçalandı. “Lucky, sen misin? İyi misin?”

“İyiyim, anne, iyiyim.” Annesinin sesindeki katıksız sevgiyi hissetti. Bunu hiç beklemiyordu, beklemiş olsaydı yıllar önce onu arardı.

“Neredesin?”

“Ohio’da. Destiny’deyim. Eve döndüm.”

“Tanrım, inanamıyorum. Evde misin? Ne yapıyorsun orada? Mike’ı gördün mü, biliyor mu?” dedi annesi.

Lucky’nin boğazı düğümlendi. “Evet, döndüğümü biliyor. Ben... Whisper Fallls yolunda bir ev aldım. Ve bir oğlum var.”

Annesi hayretler içinde kalmıştı. “Ne?”

“Bu yüzden döndüm. Oğlumu Crestview’de buldum. Pazar günü karşılaştık. Dokuz yaşında,” diye devam etti Lucky.

“Tanrım, tanrım!” Sonra sesi alçaldı, “John, Lucky arıyor, Lucky telefonda,” dedi. “Lucky, benim, baban. İyi misin, oğlum?”

Lucky'nin gözleri yanmaya başladı. Keşke çocukken de bu kadar ilgi göstermiş olsalardı. "İyiyim, baba." Annesine anlattıklarını ona da anlattı. Sakin olmaya çalışıyordu, ama hiç alışık olmadığı bir duygusallık içindeydi.

"Lucky, yarın ilk uçakla geliyoruz," dedi babası.

"Hayır, gerek yok. Benim yüzümden sıkıntıya girmeyin. Yani daha fazla sıkıntı vermek istemem," dedi.

"Saçmalama. Elbette geleceğiz! Seni görmeye geleceğiz!" dedi babası.

"Hiçbir şey engel olamaz," dedi annesi.

Babası mutlulukla, "Tanrım, inanamıyorum," diyordu.

"Sizi çok özledim," dedi Lucky. Aslında pek de özlememişti. Lucky dışarıdaki dünyada karşılaştığı onca sıkıntıya rağmen, geride bıraktığı hayatı hiç aramamıştı. Ama şimdi ailesinin ona duyduğu sevgiyi hissediyordu ve onları görmeyi çok istiyordu.

Ertesi akşam Lucky on sekiz yıl önce evi terk ederken geçtiği Meadowview otobanında motorla gidiyordu. Eskiden yaşadığı, artık Mike'ın olan evin önüne gelince, hayatından, geçmişinden kopmuş olduğunu hissetti. Ev aynıydı, ama etrafı değişmişti. Evine döndüğünü hissetti, ama bir yandan da korkuyordu. Otuz dört yaşındaydı ve yaşlandığını hissediyordu.

Lucky motordan inip kaskını çıkardı, kapıya doğru yürüdü. Bu kez yanında ona destek olacak Tessa'sı yoktu. Gelmeyi teklif etmişti, ama o bunu yalnız yapması gerekiyordu.

Kapı açılınca annesi kollarını açtı. İyi görünüyordu, ama yaşlanmıştı. “Lucky,” dedi, ağlayarak.

“Merhaba anne.” Annesi onun boynuna sarıldı.

O da annesini kucakladı. Dövmelerini, uzun saçlarını saklamamıştı bu sefer. Ailesi onu olduğu gibi kabul etmeliydi.

Biraz sonra babası da geldi. Saçları ağarmış, yüzü kırışmıştı. Hiç konuşmadan karısıyla oğlunu kucakladı.

Lucky, onların kendisini bu kadar çabuk kabulleneceklerini beklemiyordu. Babası küçükken ona hiç sarılmazdı, ama bunca yıl sonra sevildiğini hissetmek iyi gelmişti.

Onu soru yağmuruna tutmaya başladılar. “Bunca zaman nerelerdeydi?” “Neler yapmıştı?” “Neden aramamıştı?” Lucky cevap vermeye çalıştı. “Ne kadar dövmen var!” “Motorcu mu oldun?” “Neden Azrail dövmesi yaptırdın?” “Oğlun varmış, anlat bakalım.” Babası gülerek, “O kasları nerden buldun evlat?” dedi.

Mike ise bir kenarda oturmuş sadece izliyordu. Sanki rolleri değişmişlerdi. Eskiden bütün ilgiyi Mike çekerd, Lucky’yi ise görmezden gelirlerdi. Çocukken Lucky biraz da olsa ilgi görmeyi çok isterdi, ama şimdi bu fazla ilgiden bunalmıştı.

Lucky sorulara cevap vermeye çalıştı, Azrail dövmesini es geçti, motorcu çetesi yıllarını atladi. özel sipariş motor boyama işi yaptığını anlattı.

“Resim yapmayı çok severdin.” dedi annesi. Lucky onun bunu hatırlamasına şaşır. Oysa o zamanlar annesi ne kadar da ilgisiz duruyordu.

Lucky kendinden bahsederken, işini kurduğunu, kendi ayakları üstünde durduğunu, başarılı olduğunu ve oğlunu anlatırken gururlanıyordu. “Çok zeki, eğlenceli bir çocuk. Utangaç da değil. NASCAR fanatığı. Bana da çok benziyor.” Lucky babasına ve Mike’a baktı. “Yani, bize.” Lucky artık ağaç kovuğundan çıkmış gibi hissetmiyordu, onun da geldiği bir yer olduğunu, bir ailesi olduğunu hissediyordu.

Annesi ve babası, babaanne ve dede olduklarını öğrenince havalara uçmuşlardı. “Mike nişanlanınca torun sahibi olacağız diye sevinmiştik, ama bak, olmuşuz bile!”

“Küçük beyle ne zaman tanışacağız?” dedi babası.

“Biraz zaman alabilir. Daha biz yeni tanıştık,” dedi Lucky.

Ve sonunda o kaçınılmaz soru gelip çatmıştı. “Seni çok merak ettik, Lucky. Nerede olduğunu neden haber vermedin?” dedi babası.

Lucky bunu geçiştirmek istemedi. “Merak edeceğinizi sanmıyordum,” dedi.

Annesiyle babası ona dehşetle baktılar. Böyle düşündüğünü yeni öğreniyorlardı. Mike ise her zamanki sinirli haliyle sandalyede oturuyordu.

Lucky devam etti. “Anna kaybolduktan sonra...” dedi, yutkunarak. “Görünmez olduğumu sandım. Hayatta olduğumun bile farkında değildiniz sanki.”

Annesi üzüntüyle ona bakıyordu. “Belki farkında değildiniz, belki bilerek yaptınız, ama...”

“Saçmalık bu,” dedi Mike.

Lucky ona döndü. “Ne?”

Mike yine o aynı öfkeyle ona yaklaştı. “Anna kaybolduktan sonra sen ve ben, aynı şeyleri yaşadık. Hepimiz çok üzüldük. Ama sen aptalca bir karar verdin ve şimdi annemle babamı suçluyorsun.”

Lucky kavga etmek istemiyordu, ama ağabeyinin suçlamaları karşısında o da ayağa kalkmıştı. “Bunun seninle bir ilgisi yok,” dedi sakın olmaya çalışarak. “Biz seninle aynı şeyleri yaşamadık. Sen suçluluk duyuyordun, annemle babamsa sadece bunu görüyordu. Şimdi anlıyorum. Ama o zamanlar anlayamamıştım.”

Lucky derin bir nefes aldı, sinirlendiği için özür diledi, yerine oturdu. “Siz Anna’ya üzülür ve Mike’ı teselli etmeye çalışırken, ben arada kaynadım. Yalnız hissediyordum, Anna ve Mike benden çok daha önemliydi,” dedi.

“Ve haylazlığa başladın,” dedi annesi. Onun bu gerçeği anlayıp kabullenmesine şaşırılmıştı. “Dikkatimizi çekmeye çalışıyordun, ama biz anlayamadık.”

“İçimde bir şey, belalı bir çocuğa dönüşmüştü,” dedi Lucky.

Mike sinirli sinirli bakıp duruyordu, ama Lucky umursamadı. Bu konu Mike’ı hiç ilgilendirmiyordu.

Lucky annesiyle babasına o zamanlar neler hissettiğini uzun uzun anlattı. Lucky sanki kabuğunu kırıyordu. O konuştukça ailesi onu daha iyi anladı. Mike gibi onunla

tartışmadılar, onu suçlamadılar. Lucky üstünden büyük bir yük kalkmış gibi hissediyordu.

“Wisconsin’de ne kadar kaldın?” dedi babası.

“On yıl kadar,” dedi Lucky.

Lucky keşke yalan söyleseydi. Çünkü evden ayrılışı ile dönüşü arasında beş yıllık bir boşluk kalmıştı. “Ondan önce nereye gittin?” dedi annesi.

“Oradan oraya dolaştım, sonra arabayı satıp bir motor aldım. Sonra California’ya gittim. Orada motor boyama işine başladım,” dedi.

Lucky’nin annesiyle babası daha fazla üstelemediler. Annesi ona anneannesinin haberini duyunca ne kadar sevindiğini anlattı. Annesi bütün arabalara haber salmıştı.

Lucky onlarla konuşurken, yan gözle Mike’a bakıyordu. Ağabeyi polis içgüdüleriyle, gözlerini kısmış, şüpheli bakışlarını onun üstünden bir an bile çekmemişti.

Mike onun her şeyi anlatmadığını biliyordu.

Lucky biraz zaman geçtikten sonra, anne ve babasıyla kucaklaşıp vedalaştı, Mike’la yine barışmamışlardı. Ailesiyle yeniden kavuştuğuna sevinse de, bu tuhaf durum Mike’ın ısrarlı şüpheleriyle birleşince Lucky’nin içinden, motoruna atlayıp Destiny’de kaçmak geldi.

Bu akşam onun için bir dönüm noktası olmuştu. Lucky hayatındaki büyük değişikliklerle başa çıkabilmişti. Ama şimdi bunalmış hissediyordu. Çünkü birdenbire, bir sürü insanın sorumluluğunu taşır olmuştu. Sadece kendinden sorumlu olmak daha kolaydı.

Lucky motoruna atlamış, hızla gidiyordu. Destiny'den yirmi mil kadar uzaklaşmış, özgürlüğün tadını çıkarıyordu. Ama artık büyüdüğünden midir, nedir, bu özgürlük hissi, oğlu ve kadını kadar önemli gelmemeye başladı.

Lucky eve döndü ve motorunu garajın önüne bırakıp doğruca Tessa'ya gitti. Tam kapıyı çalacakken, onun verandada olduğunu görüp, yanına gitti.

“Ne yapıyorsun?” dedi.

“Gecenin tadını çıkarıyorum,” dedi Tessa.

Lucky bir sandalye çekip yanına oturdu. Bir süre hiç konuşmadılar. Sonra Tessa, “Anlatacak mısın?” dedi.

“Beynim patlayacak gibi,” dedi Lucky.

“İyi gitmedi mi? diye sordu Tessa.

“Hayır, çok iyi gitti. Konuştuk. Beni anladılar. Tuhaftı ama, iyiydi. Haaytımın yarısını onlardan uzakta geçirdim. Ve onlar bana kucak açtılar, beni sevdiklerini söylediler. İyiydi, ama... her şey değişiyor, Tessa, ayak uyduramayacağım kadar hızlı değişiyor,” dedi.

“Ya Mike?” dedi Tessa.

“O pisliğin teki,” dedi sertçe.

“Ailen gelince yumuşar sanmıştım,” dedi Tessa.

“Hiç öyle olmadı,” dedi Lucky.

“Kafanı kaldır. Yukarı bak,” dedi.

Gökyüzü bu gece açıktı. Milyonlarca yıldız parlıyordu. Lucky bunu, motorla giderken fark etmemişti.

“Böye gecelerde için huzurla dolar,” dedi Tessa.

Toni Blake

Lucky uzun uzun göğre baktı, o da aynı şeyi hissetmeye başladı. Sonra uzanıp onun elini tuttu.

Tessa kitapevinde, günlüğüne bir özlü sözü yazıyordu.

Çevrendeki güzellikleri düşün. O zaman mutlu olursun.

Anne Frank

Anne Frank bile bütün o yaşadıklarının arasında böyle hissedebiliyorsa, Tessa hayli hayli hissedebilirdi.

“Lucky sonunda ailesiyle buluşmuş, öyle mi?” dedi Amy. “Çok sevindim.”

“Evet, ama Mike başka bir mesele,” dedi.

Bu sırada Bronte, Tessa’nın bacaklarına sürtünmeye başladı. Tessa şaşırılmıştı. “Arkadaş canlısı olmaya mı karar verdin?” dedi.

“Miyav,” diye cevap verdi kedi.

Amy onların ne kadar iyi geçindiklerini görünce, “Evi-
ne alsana onu,” dedi.

“Ne?”

“Ne var bunda? Kediye seviyorsun işte, o da seni se-
viyor, sana yaptıklarını bana yapmıyor. Hem, evde kedi
olması güzel bir şey,” dedi Amy.

Tessa hayvanları seviyordu, ama evde hayvan besle-
meyi hiç düşünmemişti. Onun yalnızlık çekmek gibi bir
sıkıntısı yoktu.

Hem, hayvan beslemek büyük sorumluluktur.

“Ya hastalığım azarsa? Hastayken ona bakamam, bakamadığım için de üzülürüm,” dedi.

“Kedilerin bakımı kolaydır. Sen Bay Knightley’e bakma, o biraz şımarıktır,” dedi Amy.

Biraz mı?

Tessa kucağındaki kediye baktı. “Bu da kolay değil. Şimdi böyle uslu, ama bir hafta ne olacağı belli mi olur?”

Lucky ailesine kavuştuktan bir hafta sonra kendini duygusal bir hız treninde bulmuştu.

Ailesi kasabada kalmış, iki kez yemeğe çıkmışlardı. Mike da gelmişti, ama o şüpheli bakışlarını üstünden hiç ayırmamıştı. İkincisinde Tessa ve Rachel da onlara katılmış, Lucky bu beklenmedik aile hissinden memnun olmuş, ama Mike ısrarla ona gizlediği sırları, bakışlarıyla hatırlatmaya devam etmişti. Mike’m bu sırları bulmaya kararlı olduğu belliydi. Ama Lucky anlatmadığı sürece, bulmasına imkân yoktu. Ve Lucky’nin anlatması gibi bir olasılık da yoktu.

Sözleştikleri gibi Johnny evine ziyarete gelmiş, bilgisayarda araba yarışı oynamışlar, sonra Tessa’yı da alıp pizza yemeye gitmişlerdi. Johnny ayrılırken, “Bir dahaki gelişimde odamda kalırım belki, baba,” demişti. Lucky normal davranmaya çalışsa da, içi parçalanmıştı.

Lucky ertesi akşam, annesiyle beraber anneannesine yemeğe gitmişti. Anneanesi ona lazanya yapmış ve onu tıkabasa doyurmuş, durup durup yanaklarından öpmüştü.

Toni Blake

“Jonathan’ın dönmesine çok sevindim,” demişti. Biraz fazla üstüne gelip dövmeleri yüzünden başının etini yese de, Lucky onu gördüğüne çok memnun olmuştu. Anna kaybolduktan sonra Lucky’yle biraz olsun ilgilenen tek kişi, o, olmuştu.

Sonunda bu aile görüşmeleri bittikten ve annesiyle babası Florida’ya döndükten sonra, Lucky durup her şeyin ne kadar da çabuk değiştiğini, düşündü.

Lucky kontrolü kaçırmış gibi hissediyordu ve bu yüzden biraz yalnız kalmak istiyordu. Birdenbire kurulan bu ilişkilerde dengeyi sağlamanın tek yolu buydu. Lucky, evde kalıp çalıştı, bara gitmedi ve Tessa’yla fazla görüşmedi.

Neyse ki zamanlaması çok iyiydi. Tessa’nın kitapevinde çok işi vardı, ayrıca yeni bir dekorasyon işi almak üzereydi. Duke evine gelip Tessa’nın yaptıklarını görünce, ondan barda da bazı düzenlemeler yapmasını istemişti.

Lucky yalnız kalınca, tüm bu olanları düşünme fırsatı buldu.

Lucky’nin şu anda sahip olduğu şeyler, çocukken sahip olmayı hayal ettikleriydi: Ailesinin sevgisi, güzel bir çocuk, sevdiği bir meslek ve onu mutlu eden bir kadın. Ama tüm bunlar bir yandan da onu yoruyordu. Ne kendinden başka kimsenin sorumluluğunu almaya, ne de insanların bu kadar çok sevmeye alışmıştı.

Lucky hâlâ arada bir kaçma isteğiyle doluyordu. O zaman gözlerini kapatıp bu histen kurtulmaya çalışıyordu.

Lucky neden hayatına giren güzellikleri kabul edemiyordu ki?

      aslında Lucky, onların, her şeyi    renmesinden ve ondan nefret etmesinden korkuyordu. Onları tehlikeye atmaktan da korkuyordu.

Lucky'nin hayatına insanlar girdikçe, eski hayatını hatırlaması daha zor oluyordu. Ama tuhaf, ıssız, gerçeküstü anlarda o hayatı unutmak imk nsızla ıyordu.

Sonunda Lucky'nin gerginliği azaldı. hiç istemediği, ama aklından hiç  ıkaramadı ı bir şey yaptı.

Telefonu kaldırıp Red'i aradı. "Dinle, Red, sana bir şey soracağım." Lucky bunu    renmezse  atlayacaktı. "Vicki'yi merak ediyorum. Sen oradan ayrılırken ne durumdaydı?"

İyi olduğunu söyle. Belki de Bill'i terk etmişti. İçini rahatlatacak bir şey duymak istiyordu. Ama Red tereddüt edince her şeyi anladı. "Ah, Lucky... Vicki  ld ."

Lucky sağlam durmaya çalışarak, "Nasıl?" diye sordu.

Red sıkıntılı bir sesle, "Aşırı dozdan gitti," dedi. "Onu bir çıkmaz sokakta buldular. Feci dayak yemi ti."

"Yani onu Bill  ld rd ." Lucky nefes bile alamıyordu. "  d resiye dövdü, sonra da damarına uyuşturucu verdi."

"Bill polislere kızın uyuşturucu tacirleriyle g r   t  n , bunun onların içi olduğunu söyledi. Polis Bill'den   pheleniyordu, ama kanıtlayamadılar," dedi.

Lucky'nin midesi bulanmaya başladı. Vicki'nin bu acılı ölümü içindeki endişe kalıntılarına bir yenisini ekledi.

Red, havadan sudan sohbet etmeye başlayınca Lucky, işi olduğunu söyleyip telefonu kapattı.

Bu durum onu etkilememişti, ama korkularını artırmıştı. Onu, kimsenin bulamayacağı kadar uzağa kaçmak istiyordu.

Günlerden perşembeydi ve Lucky birkaç gündür Tessa'y-la konuşmamıştı. Belki böylesi ikisi için de daha iyiydi. Lucky boya tabancasını bırakıp yürüyüşe çıktı. Hava sıcaktı, tomurcuklanan çiçekler ormanı mora boyamıştı. Tessa'yı merak etti. Ama onu görmeye gitmedi.

Lucky hâlâ çok bunalmış durumdaydı. Vicki'nin ölümü, korkularını nüksettirmişti. Vicki ile Tessa'nın birbiriyle ilgisi olmadığını bildiği halde, aralarında bağlantı kurmaktan kendini alamıyordu.

Belki de en iyisi biraz geri çekilmek ve yavaşlamaktı.

Lucky buraya gelmenin, hayatına başka insanları sokmanın güvenli olduğunu sanmıştı, ama ya geçmişinden bir şey karşısına çıkar ve onlara zarar verirse diye düşünmeden duramıyordu. Herkesi koruyamazdı ve bu yüzden Tessa'dan biraz uzak kalmalıydı.

Lucky'nin ailesiyle ve çocuğuyla kan bağı vardı. Ama Tessa ile aralarında böyle bir bağ yoktu. Lucky ondan uzaklaşarak kendini de koruyacaktı.

Lucky, akşam olup da Tessa'nın evine bakınca, onu özlediğini fark etti. Onun bu düşündüklerinden hiç haberi

yoktu. Bu yüzden de Lucky kendini oldukça kötü hissediyordu.

Tessa'nın arabasını evinin önünde görünce, gidip bir merhaba demek istedi. Lucky ona bağlanmayacağını sanıyordu, ama bal gibi de bağlanmıştı ve bunu inkâr da edemiyordu.

Lucky eve yaklaşırken bir tuhafılık hissetti. Onun verandada çiçekleri suladığını, içeriden gelen müziği duymaya çok alışmıştı. Ama bugün her şey çok sessizdi.

Lucky bu sefer arka kapıyı çalmak yerine, ön kapıya gitti ve kapıyı çalıp bekledi. Ama açan olmadı.

Lucky neler oluyordüğünü merak etmeye başladı. Kapıyı bir daha çaldı, sonunda ayak sesleri duydu.

Tessa "Seksi Şey" tişörtünü ve şortunu giymişti, ama saçları darmadağındı, rengi solmuştu ve yorgun görünüyordu. "Ne oldu?" diye sordu Lucky.

"Hiç," dedi Tessa.

"Bir şey olmuş," diye ısrar etti Lucky.

"Pek iyi değilim," dedi.

"Hastalığın mı azdı?" Lucky onun yediklerine dikkat ettiğini biliyordu, ama durumunu tamamen unutmuştu.

"Evet, ama önemli bir şey değil. İyileşince seni arayım." Tessa neredeyse kapıyı yüzüne kapatacaktı.

"Benden o kadar kolay kurtulamazsın, seksi şey," dedi.

Tessa şaşırdı. "Neden?"

"İçeri geliyorum," dedi.

Toni Blake

Tessa sertçe cevap verdi. “Hayır.”

“Neden?”

“Çünkü seni istemiyorum,” dedi.

*Kalbimde vakur bir tutku var, sana meylediyor, seni
içime ve baharın kaynağına çağırıyor.*

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 13

Tessa kabalık etmek istememişti, ama Lucky'yi hiç beklemiyordu. Hastalığı azdığında yalnız kalmayı tercih ediyordu.

“Ne demek şimdi bu?” dedi Lucky.

Tessa açıklamaya çalıştı. “Beni böyle görmeni istemiyorum.”

“Nasıl görüldüğün umurumda değil, bebek,” dedi.

Ama bu kadarla kalmıyordu, bu yüzden Tessa ona anlatmaya çalıştı. “Şu anda yalnız kalmam daha iyi. İnsanların beni bu şekilde görmeleri hoşuma gitmiyor. Bu hastalığın bir parçam olması, insanların bunun benim için büyük bir şey olduğunu düşünmesi...”

“Bu konuda epey düşünmüşsün,” diye sözünü kesti Lucky.

Mide bulantısını bastırmaya çalışan Tessa başını iki yana salladı. “Başlarda daha kötüydü. Çok zayıflamıştım ve bu hastalık bir süre benim alameti farikam oldu.” dedi.

“Çok üzüldüm, bebek, ama bu hastalığın senin bir par-

çan olduğunu düşündüğüme inanıyorsan, delirmiş olmalısın.” dedi.

Tessa şaşırdı. Cincinnati’deyken hastalığı ortaya çıkınca herkes ona acımişti. Yaptığı bütün işler, zeki, komik, nazik biri olduğu unutulmuş, sadece hastalığı ile hatırlanır olmuştu. “Öyle mi dersin?”

“Elbette. Şu anda iyi değilsin ve içeri gelip sana bakacağım,” dedi.

Tessa’nın içi ısındı. Yine de eski alışkanlıklar kolay yıkılmıyordu. “Teşekkür ederim, ama bu haldeyken yanımda birinin olmasına alışkın değilim. Sana arkadaşlık edemem,” dedi.

“Etmeni isteyen yok, çünkü hastasın, aptal şey,” diye yanıt verdi Lucky.

“Yine de...” Tessa midesi çok şiddetli bulanınca, kapıya tutunmak zorunda kaldı.

“Yine de falan yok.” Lucky onu kucakladığı gibi kanepeye götürdü.

“Of... İyi ki kedi almamışım eve,” dedi.

“Ne kedisi?” diye sordu Lucky.

Tessa gözlerini kapattı, sonra açtı. Lucky’nin güzel yüzünü gördü. Kanepenin yanına diz çökmüştü.

“Kitapevindeki kedi. Çok tatlı, ama biraz asabi. Eve almayı düşündüm, ama vazgeçtim. İyi de vazgeçmişim. Bu halde ona bakamazdım,” diye açıkladı.

“Kedileri sevdiğini bilmiyordum,” dedi Lucky.

“Hasta olmam seni etkilemedi de, kedileri sevince mi bırakacaksın beni?” diye sordu Tessa.

“Kedilerin nesini seviyorsun bu kadar?” dedi Lucky.

“Özel bir yanı yok, sadece kucaklayıp tüylerini sevebileceğin hayvanlar,” diye yanıt verdi.

“Kucaklamak için bir hayvan istiyorsan, ben varım, bebek,” dedi Tessa.

Tessa sırtıttı. “Bronte çok sevecendir. Onu çok seviyorum.”

“Bana kalırsa kediler sinsidir. Mike’ın evindeki o kedi bana bakıp duruyor. Hoşlanmıyorum,” dedi.

“Oooo! Koca Lucky Romo kedilerden korkuyor.”

“Çok komik. Devam et böyle.”

“Edemem. Hastayım.”

“Saçmalamayı bırak da sana bakayım o zaman.”

“Ya hayır dersem?”

“Yine de gitmem.”

“Ben de öyle düşünmüştüm.”

Lucky onun resim olduğunu düşünerek, “Evet, söyle bakalım, nasıl yardım edebilirim?” dedi.

Tessa televizyona baktı. “Bana kumandayı ver, yanıma otur. Ellen’ı seyredeceğiz.”

Küçük bir kasabada polis olmak ona bazı şeyleri düşünmesi için çok zaman tanıyordu. Mike bunun hem iyi, hem kötü olduğunu biliyordu. Çoğu zaman, devriye gezerken, zamanı bol olduğu için sevinirdi. Çünkü o sırada sürekli Rachel’ı düşünürdü.

Son zamanlarda ise Mike, Lucky hakkında düşün-

yordu. Çocukluk günlerini ve yaşadıkları şu son günleri, anımsayıp duruyordu. Lucky'nin döndüğünü gördüğü gün bayram edeceğini sanmıştı. Kardeşi hayatta olduğu için memnundu, ama Lucky'nin hayatlarına yeniden gireceğini ve onun böyle bir şeyi istemeyeceğini hiç tahmin etmezdi.

Mike şu anda devriye gezerken bile, Lucky'yi düşündüğü için yüreği sıkışıyordu.

Kardeşi herkese karşı iyi davranmıştı. Bir de oğlu vardı, yani Mike amca olmuştu. Annesini yıllardır bu kadar mutlu görmemişti. Sadece Mike, onun dönüşüne şaşır-mıştı.

Ama Mike'ın unutamayacağı çok şey vardı.

Mesela Lucky'nin gidişiyle yalnız kalması, bunlardan biriydi. Lucky, bir gece mezuniyet balosundan sonra eve dönmemişti. Her yerde onu aramışlardı. Sonradan içip içip bir yerlerde sızdığı anlaşılmıştı. Lucky'nin kıyafetleri, iç çamaşırları, ayakkabıları, hepsi çalınmıştı. Mike o anda, Anna kaybolduğunda hissettiği acıyı, hissetmişti.

Lucky'nin kaybolduğu gün, polis memuru Tolliver, onun, arabasıyla kasaba dışına çıktığını görmüştü. Sonrası ise, acı veren bir gizemden ibaretti.

Lucky'nin hikâyesinde büyük boşluklar vardı ve Mike, Kaliforniya'daki motorcu çetesi söylentilerinde gerçeklik payı olabileceğine inanıyordu. Geceleri uyuyamıyor, Lucky'nin ne tür belalara bulaştığını merak ediyordu. Yasa dışı çetelerde iki tür insan olurdu, değerlerini kaybetmiş olanlar ve birinin peşinden sürüklenenler. Lucky de bi-

rinin peşinden sürüklenmiş olabilirdi. O zamanlar genç ve asi ruhluydu, sert oynamayı ve güçlü olmayı sevmiş olabilirdi.

Bir de Lucky bu hale gelmesinden ailesini sorumlu tutmuştu. Hareketlerinin sonucuna katlanması gerekirdi. Mike, Lucky'nin zaten yeterince acı çekmiş olan ailesini suçlayabildiğine inanamıyordu. Onlar da hemen onu affetmişlerdi, ama Mike geçmişçi çok farklı hatırlıyordu. Annesiyle babası, kayıp çocuklarının dönmesine çok sevinmişti. Azrail dövmesi falan umurlarında bile değildi.

Mike kimseye itiraf etmese de, çocuğu uğruna geri dönmesinden, kendi işini kurmasından etkilenmişti.

Annesiyle babası onun evini de görmüşlerdi, ama Mike çalıştığı için onlarla gidememişti. Doğrusu nasıl bir yerde yaşadığını merak ediyordu. Ama ne kadar uğraşsa da, Lucky ile arasına ördüğü duvarı yıkamıyordu.

"Mike, kardeşinin nasıl bir sanatçı olduğunu görmelisin," demişti annesi.

Sonra babası onu bir kenara çekmiş, Lucky'yle barışmasını istemişti.

Evet, mantıklı olan da buydu ve Mike bunun için çaba göstereceğini söylemiş olsa da göstermemişti.

Mike, geçen on beş yıl boyunca bir kardeşi olsaydı, ne kadar güzel olacağını düşünüp duruyordu. Mike yaşadığı kayıplar yüzünden sert biri olup çıkmıştı. Rachel onu biraz olsun yumuşatmayı başarmıştı, ama hâlâ inatçılığını koruyordu. Mike, Lucky'yi nasıl affedeceğini bilmiyordu.

Tam bu sırada telefonu çaldı. Ekranda Rachel'ın adı göründü. "Selam, bebeğim," dedi.

"Ah, iyi ki çekim alanındasın." Rachel onun telefonunu kast ediyordu. "Nöbetten sonra yemeğe çıkalım mı?"

Mike bir ara vermenin, farklı bir şeye odaklanmanın iyi olacağını düşündü. "Olur. Yarım saat sonra, tamam mı?"

"Görüşürüz, Memur Romo."

Mike kasabanın meydanına doğru gitti, ortalık sakindi. Amy kitapevini kapatıyordu. Ona el salladı.

Stone School yoluna saptı, artık kullanılmayan eski ilkokulun yanından geçti. İki kardeş bu okula gitmişlerdi. Mike eski anıları hatırladı.

Aralarında iki yaş fark olmasına rağmen, o zamanlar birbirine çok yakınlardı. İkisi de izci kulübüne üyeydi. Arka bahçede futbol oynarlardı. Bir keresinde Lucky çok kötü düşmüş, dizini parçalamıştı, Mike hemen koşup ona yardım etmiş ve onu revire taşımıştı. Lucky o sırada ağlamamak için kendini zor tutmuştu.

Lucky'nin, masum bir çocuk olduğu günleri hatırlayınca Mike'ın, boğazı düğümlendi. Anıları canlandı. Lucky o zamanlar resim öğretmeni Miss Bailey'e âşıkı. Kardeşi bir şey söylememişti, ama Mike anlamış, acımasızca onunla alay etmişti. Ama bu sırrı başka kimseyle paylaşmamıştı.

Sonra Lucky on bir yaşındayken hava atmak için okul otobüsünün tepesine tırmanmıştı. Sonra, evdeki tabloda bakarak yaptığı resmi çok beğenen Miss Bailey ona A+ vermiş, bir teşekkür notu yazınca havalara uçmuştu. Bu,

Anna'nın kaybolmasından beri herkesin yüzünü güldüren tek olaydı.

Lucky kapıdan içeri coşkuyla dalmış, "Anne! Baba! Miss Bailey yetenekli olduğumu söyledi!" demişti.

Annesinin yüzünden, bunun iyi bir zamanlama olmadığı anlaşılıyordu, ama Lucky farkında değildi, çantasından aile portresini çıkarıp göstermiş, annesi ağlaya ağlaya dışarı kaçmıştı.

Benzer bir acıyı şimdi Mike yaşıyordu. Annesinin ağlaması hiç hoşuna gitmemişti. Onu ağlattı diye Lucky'ye çok kızmıştı.

Mike, o günü özellikle düşünüyordu. Annesi ya da babasının, Lucky'ye hiç övgü dolu bir söz söyleyip söylemediğini hatırlamaya çalıştı.

Lucky, resim yarışmasında birincilik ödülü alınca Mike, onunla gururlanmış, resmini görünce hayret etmişti. Kazandığı mavi kurdeleyi ve ödül plaketini hatırlıyordu, ama evde bu başarıdan hiç söz edilmemişti. Kimse bunu umursamamıştı.

Kahretsin. Lucky haklı mıydı? Onu bu kadar mı görmezden gelmişlerdi?

Oysa Mike iyi bir şey yaptığında onu takdir ederlerdi. Sekizinci sınıfta takım kaptanı olduğunda kutlamak için pasta yapmışlardı. Anaokulundan liseye kadar, Mike'ın oynadığı her maçta anne ve babası en ön sırada yerini alırdı. Notlarını C2'den A'ya yükselttiğinde yemeğe çıkarak kutlama yapmışlardı. Mike'ın bütün başarıları evde mutlaka kutlanmıştı. Lucky'ninkiler ise görmezden ge-

linmişti. Mike onun başarılı bir çocuk olmadığını düşün-
dü, ama hayır, onun da başarıları olmuştu, ama sonradan
çaba göstermekten vazgeçmişti.

Anna konusunda duyduğu suçluluk yüzünden Mike`ın
üstüne titriyorlardı, çünkü annesi ve babası da suçluluk
duyuyordu. Ama Lucky`nin suçluluk duyacak bir sebebi
yoktu. Belki de bu yüzden dışlanmıştı.

Ve Mike şu anda çok büyük bir suçluluk duyuyordu.

Mike restoranın önüne park ederken, bu duygusu daha
da güçlendi. Anna kaybolduktan sonra, onca zaman Lu-
cky`nin geri planda kaldığını hiç fark etmemişti, çünkü
daha çocuktü. Ama Lucky gerçekten de geri planda kal-
mıştı ve o yüzden ergenlik çağına geldiğinde çok kötü bir
çocuk olmuştu.

Mike, içeri girdiğinde Rachel, onun bir şeye sıkıldığını
hemen anladı. "Ne oldu?"

"Lucky`yi düşünüyordum. Kabul edeceğimi hiç san-
mazdım, ama sanırım hata ettim," dedi.

"Onca yıl ne hatlar yediği konusunda hâlâ şüphelerim
var, ona hâlâ güvenmiyorum, ama çocukluğumuzla ilgili
söyledikleri doğru olabilir. Bunun farkına varmamıştım,"
diye devam etti.

"Farklı bir gözle bakmaya başlamana sevindim." Rachel
onun elini tuttu. "Ama bence bunu, onunla konuşmalısın."

Cumartesi gecesi Tessa hâlâ çok hastaydı. Lucky`nin bu
duruma içi parçalanıyordu. Ve üstelik Lucky cuma günü

çalışmak zorunda kalmıştı. Onu yalnız bırakmak hiç hoşuna gitmemişti çünkü Tessa, onun çocukluğundaki gibi çok çaresizdi.

Lucky çaresiz olduğunda hemen kaçırdı. Destiny'den kaçmış ve motorcu çetesinden kaçmıştı.

Lucky, Tessa'yla geçirdiği son birkaç günde ise, bu kaçma dürtüsünün aslında bir alışkanlıktan ibaret olduğunu fark etti. Belki de boş yere korkuyordu. Tessa'nın beklentileri belki de korkmaya değmeyecekti. Hasta olduğunda onu yalnız bırakamamıştı. Tessa ona gitmesini söylemişti, yani kalmak istemeseydi, bir kaçış noktası vardı, ama Lucky kalmıştı. Tessa'nın hasta olduğunu görünce, ilişkilerine mesafe koymak, ağırdan almak gibi düşünceleri bir anda yok olmuştu.

Şu anda ise Tessa'mn yatağında yan yana uzanmış. Tessa'nın kolunu ve saçlarını okşuyordu.

“Böyle hastalanınca ne hissediyorsun?” dedi.

“Bendeki etkisi mide bulantısı oluyor. Bazen karnıma kramplar giriyor.” diye yanıtladı Tessa.

“Keşke seni tedavi edebilsem,” dedi Lucky.

“Çok tatlısın,” dedi Tessa.

Lucky onun çok yorgun olduğunu gördü. “Ne kadar sürüyor?”

“Değişiyor. Ama genellikle en fazla bir hafta.” diye yanıtladı Tessa.

Lucky başını salladı. Tessa devam etti. “Aslında bir süredir iyi değildi. Artık alıştım.”

Lucky şaşırdı. Birlikte oldukları sürede kötü olduğuna dair bir belirti görmemişti. “Bilmiyordum,” dedi.

“Konuşmaya gerek yok. Başkalarının da canını sıkmak istemiyorum,” dedi Tessa.

“Tessa, benimle ilgili endişen olmasın. Kötüleştiğinde bana söyleyebilirsin. Kendine saklaman iyi bir şey değil. Çocukken ben her şeyi içime attım. Sonu hiç de iyi olmadı,” dedi.

“Bu konuda konuşarak kimseye duygu sömürsü yapmak istemem. Başlarda yapıyordum, ama işe yaramadı,” dedi Tessa.

“En azından neler olduğunu anlatır mısın? Başlangıçta. Buraya nasıl döndüğünden detaylı olarak bahsetmedin,” dedi.

Tessa hasta olduğu bir anda yanında olmak için ısrar etmesine kızsada, onun çok tatlı olduğunu düşünüyordu. İki gün önce onu bu halde görmesini dehşetle karşılarken, şimdi umursamıyordu. Lucky hâlâ ondan hoşlanıyordu ve bu konuda hiçbir şey değişmemişti. Hatta belki Tessa ona daha da yakınlaşmıştı.

“Birdenbire hastalandım. Yediklerimi sindiremiyordum. Çok zayıf düştüm, aylarca işe gidemedim. O kadar test yapıldı, doktorlar bir şey bulamadı,” dedi.

“Cincinnati’de miydin?”

“Evet. Annem yanıma geldi, bir ay kaldı. Kendime bakamıyordum. Zayıflıyordum ve artık net düşünememeye başlamıştım. O kadar yiyor ve içiyordum ki, vücudum su-

suz kalmıştı. Sonradan öğrendim ki, bir noktadan sonra vücut sıvı alımını durduruyormuş.”

Tessa bir an duraksadı. Devam etmekte kararsızdı. Dramatik, çarpıcı şeyler anlatmak istemiyordu, ama olanlar belliydi. “Ve susuzluktan bayıldım. Tansiyonum altıya düşmüş.”

Lucky irkildi. “Tanrım, mümkün mü bu?”

“Evet. Ve sonra bidon bidon ilaçlı su içmeye başladım. Kaybettiğim suyu yerine koymak altı hafta sürdü. Ondan sonra da az beslendiğim için çok zayıfladım. Onlarca test yapıldı, bir şey çıkmadı. Bir keresinde kendimi zorlayıp işe gittim, ama toplantıdan çıkmak zorunda kaldım, çünkü bayılmak üzereydim. İş yerinde herkes bana farklı gözle bakmaya başladı.”

“Nasıl yani?”

“Beni önemsediklerini biliyordum, ama onlara yük oluyordum. Beni kovmak istiyorlardı, ama sırf nezaketleri yüzünden kovmuyorlardı. Bunun üzerine ben de istifa ettim.”

“Yaşadıklarına çok üzıldüm, bebek,” dedi Lucky.

“Sonra bir iç mimar tanıdığım, Crestview’de ofis açacağı söyledi. Durumu biliyordu, esnek çalışma saatleri olduğu için işi bana teklif etti. Hemen kabul ettim. Bu kulübeyi aldım. Memlekete dönmek çok zor geldi, başarısız olmuşum gibi hissettim, ama en mantıklısı buydu. Annemle babam yakma gelmeme sevindiler. Ağabeyim şu anda Afganistan’da. İki çocuklarının da uzakta olmasına çok üzülüyorlardı,” diye devam etti Tessa.

Toni Blake

“Ağabeyinin yurt dışında olduğunu bilmiyordum,” dedi.

“Korkuyoruz. Bize e-mail gönderiyor, ama çok ketumdur, ne durumda olduğunu bilmiyoruz,” dedi Tessa.

Lucky kaşlarını çatarak başını salladı. “Demek bu evi aldın, taşındın ve iyi hissettin?”

“Elbette bu, biraz zaman aldı. Hayatımın en karanlık günleriydi. Düzenli olarak muayeneye gidiyordum, aylarca evden dışarı çıkmadım. Sonunda çıkabilecek kadar iyileştiğimde, her şey yenilenmiş gibiydi.”

“Nasıl yani?” diye sordu Lucky.

“Yani, çimenler daha yeşil, gökyüzü daha mavi, çiçeklerin kokusu daha yoğun. Dışardan geri gelemiyordum. Şimdi, geceleri bile dışarda olabileyim diye bahçeyle uğraşıyorum.”

“O yıldızlı gece gibi,” dedi Lucky.

“Evet. Eskiden doğayla bu kadar ilgili değildim. Ama yaşadıklarım beni değiştirdi. Artık hiçbir şeyi hafife almıyorum. Küçük şeylerden mutlu olabiliyorum,” dedi Tessa.

“Kötü bir şey yaşadın ve hayata bakışın değişti, değil mi?”

“Evet.” Tessa onun bunu nasıl tahmin ettiğini sorabilirdi, ama sormadı. Şu anda önemli olan tek şey onun burada olması, iyi hissetmesini sağlamış olmasıydı. “Teşekkür ederim,” dedi.

“Ne için?”

“Yanımda olduğun için. Faydası olmaz sanmıştım, ama oldu,” dedi.

Tessa daha yirmi dört saat önce tek başına yatarken, şimdi Lucky onunla ilgileniyor, ona bakmaya çalışıyordu. O günü uyuyarak geçirdi, önceki günden daha kötüydü. Lucky ise endişeli görünüyordu.

“Bir şeyler yemek ister misin?” diye sordu.

“Nedir o?”

“Tavuk çorbası. Annen getirdi. Bir de peynirli kraker. Bunları çok severmişsin,” dedi.

Tessa şaşırmişti. “Annem mi geldi?”

“Evet, az önce uğradı.”

“Tanrım.”

“Evet, sanırım kapıyı ben açınca korkudan ödü patladı.”

Annesi o sabah aramış, Tessa durumunu hafif göstermeye çalışmıştı. Lucky’nin yanında olduğunu, merak etmemesini söylemişti.

“Lucky orada mı?” demişti annesi. Tessa ona Lucky’den bahsetmişti. Onu duruma alıştırmaya çalışıyordu.

Hastayken yalnız kalmak istediğini bilen annesi bunun çok büyük bir olay olduğunu anlamıştı. “Ciddi misiniz?” diye sormuştu.

Artık seksten öteye geçmişlerdi. Lucky onu kız arkadaşı olarak sahiplenmiş, hastalığında yanında olmuştu. Ama yine de bu ilişkiye bir ad koyamıyordu. “Bilmiyorum,” demişti.

Tessa, annesine, Lucky’nin uzun saçlı, dövme bir

motorcu olduğundan bahsetmemiştir. “Seni görünce ne yaptı?” diye sordu Lucky’ye.

“Hiç. Uyuduğunu söyledim. Çorbayı verdi. Biraz ko-
nuştuktan sonra o kadar korkulacak biri olmadığımı anla-
dı,” dedi.

Güzel. Demek ki annesi onun görünüşünün altındaki
adamı görebilmiştir.

Tessa, yemeğini yerken Lucky, onun yanına uzandı ve
birlikte televizyon seyrettiler. Tessa çorbasını bitirince
Lucky ona, “Nasılsın?” diye sordu.

“Biraz midem bulanıyor.” Tessa kendini yastığa bırak-
tı.

Lucky tepsiyi bir kenara itti, ona doğru eğildi, kollarını
onun altına kaydırды. “Boynuma sarıl,” dedi.

“Ne yapıyorsun?”

“Hep yeni deneyimlerden bahsediyordun ya, nedeni-
ni artık anlıyorum. Bu gece hayatı doya doya yaşamadan
böyle yatıp kalmayacaksın,” dedi.

“Lucky, iyi değilim,” diyecek oldu Tessa, ama Lucky
onu kucaklamış, dışarı çıkarıyordu.

“Hiçbir şey yapmana gerek yok, seksi şey. Bana gü-
ven.” Onu dışarı çıkardı, Nissan arabasının yolcu koltuğu-
na oturttu. “Hemen döneceğim.” Lucky, Tessa’nın araba-
sının anahtarları, İpod’u ve anneannesinin battaniyesiyle
geri döndü.

Battaniyeyle İpod’u arkaya attı, direksiyona geçti ve
yola çıktılar.

“Nereye gidiyoruz?” diye sordu Tessa.

“Göreceksin,” dedi Lucky.

On beş dakika sonra Creekside Parkı’na gelmişlerdi. Tessa hâlâ bir şey anlamamıştı. “Parkı hava kararınca kapatıyorlar,” dedi Lucky ve ona tabelayı gösterdi.

Lucky ona, tehlikeli bir motorcu olduğunu hatırlatır gibi baktı. Basit bir tabela mı parka girmesini engelleyecekti?

Lucky arabanın motorunu kapatıp kapısını açtı, Tessa da inmeye niyetlendi, ama Lucky, “Hayır, sen çıkma,” dedi. “Gelip seni alacağım,” dedi.

Lucky arkadan battaniyeyle iPod’u aldı, biraz sonra onu kucağında, karanlık parka doğru götürüyordu. Tessa’nın gözleri karanlığa alışınca beyaz çardağı fark etti. Sugar Creek nehrinin üst tarafında çocuk parkı vardı ve uzun ağaçlar nehir boyunca uzanıyordu.

Lucky onu yere indirdi. “İşte, buraya uzan,” dedi.

Tessa o anda ne kadar sıcak bir gece olduğunu fark etti. Battaniyenin üstüne uzandı, sıcak havayı içine çekti, cırcır böceklerini dinledi. Lucky yanına uzanırken, “Yukarı bak,” dedi.

Tessa, tıpkı geçen geceki gibi, kadife gibi gökyüzünde parlayan yıldızları gördü. Ama bu gece hepsi çok daha güzeldi. Çünkü bu gece bunları görmeye daha çok ihtiyacı vardı. Belki de Lucky bunu anlamıştı. “Vay canına,” diye mırıldandı.

“Evde tavana bakıp durmaktan daha iyi değil mi?” dedi Lucky.

Tessa ona gülümsedi. "Çok daha iyi." İşin aslı, hastalığını bile unutturacak kadar iyiydi.

Lucky birden ayağa fırlayınca Tessa, "Nereye?" dedi.

"Hemen dönerim." Lucky karanlıkta kayboldu.

Tessa neler olduğunu merak ediyordu. Lucky neden onu burada bırakıp gitmişti? Sonra birden geri geldiğini gördü.

Lucky nehir kenarından papatya toplamıştı. Tessa gülümsedi. "Parkta çiçek koparmak yasaktır," dedi.

"Ağabeyim bu gece işlediğim suçlar yüzünden beni hapse tıkacak o halde," dedi ve papatyalardan birini ona uzattı.

Bu basit hareket Tessa'yı çok etkiledi. "Teşekkür ederim," dedi. Sonra onunla şakalaşarak, "Gerisini kendine mi sakladın?" diye sordu.

Lucky güldü. "Sen devam et, seksi şey, böyle gidersen hediyeni alamayacaksın," dedi.

"Hediyemi mi?"

"Kapat gözlerini."

Lucky neyin peşindeydi? Heyecanla gözlerini yumdu. Birkaç dakika geçmesine rağmen bir şey olmayınca sabırsızlanmaya başladı. "Açayım mı artık?"

"Bir dakika." Lucky bir şeyler yapıyordu. Sonunda ona, "Açabilirsin," dedi.

Gözlerini açtığında Tessa iri yarı, kaslı Lucky Romo'nun elinde papatyalardan bir taç gördü. Tessa'nın nefesi kesilmişti. Gecenin karanlığında oturmuş, Tessa için papatyalardan taç yapmıştı.

“Doğrul da başına takayım,” dedi.

Tessa gülümseyerek doğruldu, Lucky ona tacını taktı. “Teşekkür ederim, Lucky,” dedi.

“Papatyaları görünce aklıma geldi, seversin diye düşündüm,” dedi Lucky, mahcup bir tavırla.

“Bayıldım,” dedi Tessa.

Lucky onun yanına uzandı, iPod’un kulaklığının birini kendine, birini Tessa’ya taktı. Jack Johnson’un Constellations şarkısı çalmaya başladı. Tessa ona baktı. Lucky bu şarkıyı çok sevdiğini nereden biliyordu? Tessa hayatının en muhteşem anlarından birini yaşıyordu.

“Bana bakma, seksi şey, gökyüzüne bak.” Tessa başını göğşe çevirdi, kendini şarkıya verdi. Gökte milyonlarca yıldız parlıyor, yumuşacık battaniyenin üstünde yatıyordu. Yanındaki adam şefkatle onun elini tutuyordu. Tessa o anda bir şeyin farkına vardı. Çok emin olduğu, inkâr edilmez bu gerçek iliklerine, kemiklerine kadar işledi.

Şarkı bitince Tessa gözünü yıldızlardan ayırmadan, başını Lucky’nin omzuna koyup fısıldadı: “Beni seviyorsun.”

Lucky hiç kımıldamadı, yumuşacık bir sesle, “Evet,” dedi.

Lucky bunu söylerken hiç de şaşırmış değildi.

Tessa’nın içi sımsıcak oldu, tüyleri ürperdi. Kendisine âşık olan adama döndü. Lucky bunu sözlerle ifade etmemişti, ama gerek de yoktu, çünkü zaten bunu ona pek çok hoş hareketle anlatmıştı.

Gözgöze geldiklerinde Tessa kulaklıkları çıkardı. Bir

dakika önce şarkıyı dinlerken çok iyi hissediyordu, hastalığını unutmuştu. Ama şimdi sessizlik daha iyi gelmişti. Şu anda sadece Lucky'ye odaklanmak istiyordu.

Tessa ona bakınca içinin kıpırdadığını, göğüslerinden bacaklarının arasına kadar gerildiğini hissetti. Eğilip hafifçe onu öptü. Alnını onun alnına koydu, nefesini dudaklarında hissetti, kurdukları bu duygusal bağın farkına vardı.

Ona tekrar baktığında, hissettiği sadece duygusal bir bağ değildi. Fiziksel bir bağın da ötesinde bir şeydi. Bu ikisi birleşip çok daha büyük bir şey haline gelmiş, tutku, güzellik ve seks olarak Tessa'nın içine akmıştı. Lucky'yi uzun uzun öptü, içinde kıvılcımlar parlamaya başladı. "Tanrım," dedi, nefes nefese.

"Ne?" diye sordu Lukcy.

"Muhteşemsin. O kadar seksisin ki, hastayken bile beni tahrik edebiliyorsun," dedi.

Lucky tatlı tatlı sırıttı. "İyi olduğumu biliyordum da, bu kadarını..."

Tessa gülmeye başladı. Arzu, bütün hislerinin önüne geçmişti.

Ama sonra gülüşü soldu. "Seksi hissetmemenin nasıl bir şey olduğunu bilemezsin..." Tessa şu anda hastalıktan bahsetmek, hastalığı güçlendirmek istemiyordu.

Lucky ise ona şaşkınlıkla bakıyordu. "Sen tanıdığım en seksi şeysin bebek," dedi.

Tessa onu yine öptü. Onu öpmekten vazgeçmeyi hiç istemiyordu. Şu anda hissettiği şeyden, sevildiğini, eski

bir eşofman ve kirli saçlarıyla bile seksi olduğunu hissetmekten başka hiçbir şey istemiyordu.

Lucky onun hasta olduğunu öğrendiğinden beri ona dokunmamıştı, ama şimdi elini onun göğsüne koymuştu. Tessa duyduğu haz karşısında şaşkınlıkla nefesini tuttu. Lucky onun göğsünü okşayıp sıkıştırırken, Tessa başını arkaya atıp yıldızlara baktı. Her şeyi farklı bir gözle görmeye başlamıştı. Neyin önemli olduğunu biliyordu.

“Lucky,” diye fısıldadı.

Ama o yanlış anladı. “Özür dilerim, bebek,” diye hemen elini çekti. “İstemedim.”

“Hayır, çok güzel,” dedi. Tessa. Elini tutup yeniden göğsüne koydu, onun gözlerine baktı. “Seni istiyorum.”

Gözlerimde yaşlarla göğe baktım, samanyolunu gördüm. Milyonlarca yıldız saçılmıştı göğe.

Tanrının gücünü hissettim.

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 14

“Şimdi mi?” dedi Lucky.

“Özellikle şimdi. Dedim ya, beni tahrik ediyorsun, Lucky. Bana iyi geliyorsun. Kötü şeyleri unutturuyorsun,” dedi Tessa.

Onun da Lucky’nin üstünde aynı etkileri vardı. Ve ona onu sevdiğini söylemişti. Lucky, o anda bunu inkâr etmeyi hiç düşünmemişti, hatta kendisi bile onu sevdiğinin farkında değildi. Evet, Lucky, Tessa’yı seviyordu. Şimdi onun göğsünü okşarken, göğüs ucu tişörtünün altından eline gelirken, onu daha sert öpmeye başladı. Lucky’nin sırtı ürperiyor, nefesi sıklaşıyordu.

Lucky birden onun yanında çok iri ve çok hantal olduğunu hissetti. Hasta haliyle onu incitmekten korkuyordu. Ama onu çok istiyordu ve bu istekle de sertleşmişti.

“İyi misin?” diye fısıldadı.

“Evet, evet. Merak etme.” Tessa’nın istek dolu, sabırsız sesi onu ikna etmişti.

Lucky, boynunu öperken Tessa’dan gelen hafif iniltiyle göğsü sıkıştı. Ağırdan alarak dikkatli olmayı bırakmak

istiyordu, ama bir yanı da onunla aşk yapmayı istiyordu. Bu sözleri ilk kez kullandığını fark etti. Aşk yapmak. Lucky şu anda Tessa ile yavaş yavaş, serin serin aşk yapmak istiyordu.

Lucky yavaşça onun tişörtünü kaldırdı, elini bacaklarının arasına indirirken karnını öpmeye başladı. Tessa'nın iniltileri onu ateşliyor, doygunluk hissi veriyordu. Eşofmanın üstünden Tessa'yı okşamaya başladı. "Çok güzel-sin, bebek. Çok güzel," diye fısıldadı.

Sonra elini eşofmanın ve külotunun içine soktu. Aynı anda tişörtünün üstünden göğüs ucunu dışlıyordu. Tessa tutkuyla içini çekince iyice tahrik oldu.

Lucky, yanma uzanmış onu öpüyor, ıslaklığını keşfe-di-yordu. Daha önce kaç kadınla birlikte olduğunu bilmi-yordu. Ama ilk kez böyle bir şey hissediyordu. Tessa'nın da daha önce başkalarıyla olduğunu biliyor, bu yüzden kıskançlık duyuyor, sadece onun olmasını istiyordu.

Nu herhalde aşkın getirdikleriydi. Âşıkken seks yap-manın neden çok daha güzel olduğunu şimdi anlıyordu. Çünkü artık ona dokundukça ona tam anlamıyla bağlan-dığını hissediyordu. Lucky ona ait olmak ve ona sahip ol-mak istiyordu. Ona zevk vermek, huzur vermek istiyordu ve bütün acısını geçirmek istiyordu.

Lucky'nin, onun hastalığını iyileştirecek gücü yoktu, bu da onu çok üzüyordu, ama hiç değilse bu gece unut-masını sağlayabilirdi. Tessa'nın her inleyişinde, kalçasını onun eline doğru her kaldırışında, ona kötülüklerden na-

Toni Blake

sıl kurtulduğunu söylüyordu. “Çok iyi hissetmeni istiyorum,” dedi.

Tam bu anda Tessa’nın nefesi kesildi, kasılmaya başladı. “Haydi bebeğim, gelişini görmek istiyorum,” dedi Lucky.

Tessa’nın bedeni gerildi, kalçasını yukarı kaldırdı, haykırarak orgazma ulaştı. Lucky’nin yüzü alev alev yanıyor, her yanı titriyordu. Daha önce pek çok kadını orgazma ulaştırmıştı, ama ilk kez kendini bu kadar güçlü hissediyordu. Bunun erkeklikle bir ilgisi yoktu. Bu Tessa’nın hislerini kontrol edebilmenin gücüydü.

Sonunda gevşeyip sakinleşen Tessa, “Lucky?” dedi.

“Efendim, bebek?”

“Lütfen. İçime gir,” dedi.

Tessa bunu ondan ilk kez istemiyordu, ama bu kez çok narin, çok tatlıydı. Lucky hiç cevap vermeden elini külotundan çıkardı, eşofmanını indirdi. Tessa kalçasını kaldırıp külotunu çıkarmasına yardımcı oldu. Lucky kemerini açtı, kot pantolonunu indirdi, Tessa sabırsızlıkla ona yardım etti. Lucky’nin kalbi hızlanmıştı. “Hadi,” dedi Tessa.

“Geliyorum, seksi şey,” dedi Lucky, diğer kıyafetlerini çıkarma zahmetine girmeden Tessa’nın yana açılmış bacaklarının arasına yerleşti, erkekliğini onun içine soktu, onun iç çekişini dinledi.

Girişi ıslak ve derindi. Lucky onun gözlerine bakarken içine gömüldü. “Tanrım, sıcacıksın. Sımsıkıysın. Çok güzel,” diye mırıldandı.

Lucky, gözlerine bakınca Tessa’nın da aynı şeyi hisset-

tiğini anladı. Yavaş bir tempoyla hareket etmeye başladılar. Zevk almak ve birbirlerine sürtünmekten çok, birleşmelerini hissetmek istiyorlardı.

Lucky ne kadar zaman böyle kaldığını bilmiyordu, Tessa'nın gözlerinde, havanın sıcaklığında, bacaklarının arasındaki ıslaklıkta eriyip gitmişti. Tessa bacaklarını onun beline doladı. Alınları birleşti. İkisi de nefes nefeseydi.

"Tanrım," diye mırıldandı Lucky. Daha derine, daha sert girmek istiyordu ve terlemişti.

Lucky yavaş yavaş hızlanmaya başladı, Tessa'nın ona uyum sağladığını görünce kendini tutmak zorunda olmadığını anladı. Kendisini bırakmayı ve onun içine hızla ve sertçe girip çıkmayı istiyordu.

Lucky'nin her güçlü itişiyile inleyip haykırdılar ve sonunda Lucky gözlerini kapattı, içini kaplayan zevke teslim oldu. Gittikçe hızlanarak erkekliğini onun içine itti, taze çimenlerin, çiçeklerin ve Tessa'nın kokusuyla kendinden geçti. Ellerini onun başının iki yanına dayadı, sertliğiyle onu inletti ve sonunda onun içinde şiddetle patladı. Orgazmın zirvesinden indiğinde üstünden indi, yanma uzandı.

"Ciddiyim," dedi. "Seni seviyorum."

Salı günü Tessa kendini daha iyi hissediyordu. Tessa ayaklanmış, duş alıp üstünü değiştirmiş, işe bile gitmişti.

Amy'nin Mayıs bayramını o olmadan idare edebilmesine de çok sevinmişti.

Tessa yeni gelen kitapları raflara yerleştiriyor, kitap, ahşap ve kahve kokusunu içine çekiyordu. Sanki güneş bile daha parlaktı.

Saçma gelebilirdi, ama Tessa, Lucky'yle sevişince hastalığı geçmişti. Ya da belki de onu sevdiğini söyleyince geçmişti hastalığı. Lucky onu seviyordu. Onun hakkında bilmediği bir sürü şey vardı, ama yine de çok mutluydu.

O geceyi parkta geçirmişler, güneş doğunca uyanmışlar, kimse onları görmeden çabucak toparlanıp eve dönmüşlerdi. O gece ne çok şey paylaşmışlardı: Gökyüzünü, geceyi, seksi, yıldızların atında uyumayı.

Tessa ona, onu sevdiğini söylememişi, çünkü bu kadar ileri gidebileceğini düşünmemişi. Lucky'nin bile bunu söylediğine inanamıyordu. Belki Tessa da onu seviyordu, ama kabul edemiyordu. Belki onun sırları yüzünden bunu söylemekten korkuyordu. Şu anda sadece hayata dönmenin verdiği keyfi yaşamak istiyordu.

“Bak, kim geldi.”

Tessa, Amy'nin kucagındaki Bronte'ye baktı. “Kucağına almana izin mi verdi?”

Amy kedinin patisini tutup sallayarak, “Hoş geldin, Tessa,” dedi.

Tessa gülmeye başladı.

“Müşteriler gelince hemen saklanıyor, ama yanımda çok sakinleşiyor.” Amy kediye onun kucağına verdi.

“Merhaba,” dedi Tessa. Kediye bağına basıp tüylerini okşadı.

“Onu evine alabilirsin,” dedi Amy.

“Geçirdiğim haftadan sonra eminim, ona burada bakmamız daha iyi,” diye yanıt verdi Tessa.

“Geceleri çok yalnız kalıyor,” diye devam Amy.

“Gündüzleri de benim evimde yalnız kalacak,” dedi Tessa.

“Ama karanlıkta değil,” dedi Amy.

“Yeter, Amy. Onu seviyorum, ama eve alamam. Sen kitapları yerleştirsene, çiçekleri falan sulasana,” dedi sertçe.

“Sen bilirsin.” Amy omuz silkerek uzaklaştı.

Tessa, Bronte’yi kucağına bıraktı, kedi onun eteğinin arasına sokulup iyice yerleşti.

Birkaç gece sonra Tessa, Lucky’ye fırında tavuk yaptı, bir şişe de şarap açtı. Masaya oturup yemeğe başlarken, “Benim için yaptıklarına çok teşekkür ederim,” dedi Tessa. “Hastalığımda seni yanımda tutmanı sağladığın için. Hayatımın o kısmını paylaşmay pek alışkın değilim.”

“Yalnız kalmama izin veremezdim.” Lucky çatalını patatese batırdı.

“İyi ki izin vermedin,” dedi.

“Annenle hiç konuştun mu? Onu çok mu korkutmuşum?” diye sordu Lucky.

Tessa annesiyle konuşmuştu ve annesi, Lucky’yi ilk

gördüğünde çok korktuğunu itiraf etmişti. Ama sonra onun gözlerindeki sevgiyi ve endişeyi görmüştü. Ve anesine bu kadarı yetmişti. Kızının alev ve Azrail dövmele bir adamla birlikte olmasında bir sakınca görmüyordu. “Aslında senin çok tatlı olduğunu söyledi.”

Lucky kaşlarını çatı. “Tatlı mı?”

Tessa gülmeye başladı. “Aslında ne dövmesi yaptırman gerektiğini buldum. Tam azrailin üstüne kocaman bir gülen surat.”

“Hiç komik değilsin, seksi şey,” dedi.

“Çok komik. Düşünsene.” Tessa gülüyordu.

Lucky gülmemek için kendini zor tutuyordu. “Ben de senin için bir dövme düşündüm. Kocaman bir kuru kafa. Tam göğsünün ortasına.”

Tessa’nın ağzı bir karış açık kaldı, dehşete kapıldı. “Hiç komik değil.”

“Şimdi anladın mı, nasılmış?”

Günler gittikçe uzuyor, güneş her gün biraz daha geç batıyordu. Bulaşıkları yıkayıp bitirdiklerinde alacakaranlık çökmüştü. Lucky birer kadeh daha şarap koydu, “Aslında bira ya da viski severim, ama bu da güzelmış,” dedi.

Verandaya çıktılar. Tessa ayaklarını, onun dizine uzattı, Lucky onun ayakları ovmaya başladı. Tessa böyle bir adamı hak etmek için ne yaptığını düşünüyordu.

Ama Tessa’nın, onun hakkında bilmediği şeyler vardı ve Tessa bunların ne olduğunu merak ediyordu. İlişkinin

zevki içinde bunları arka plana itiyor, sonra düşünürüm, diyordu. Sonra, ama ne zaman? Gerçeği öğrenmezse bu ilişki gerçek olamaz ve devam edemezdi.

Tessa bu ilişkinin bitmesini hiç istemiyordu. Ona baktı ve cevapları duymaktan korksa da, sorması gerektiğini düşündü.

“Kaliforniya’yı anlat, Lucky,” dedi.

Lucky donakaldı. Ona baktı. Bir anda gerilmişti.

Lucky bunun olacağını tahmin etmeliydi. Sırlarını ona açmaksızın bir kadına bu kadar yaklaşamayacağını bilmeliydi.

Lucky’nin aklına gelen ilk şey yalan söylemek ve böylece yaşadıklarını yumuşatmak oldu. Lucky bunu daha önce çok yapmıştı. Ve aynı şekilde Tessa’ya da yapabiliirdi. Ama Lucky ona yalan söylemeyi hiç istemiyordu.

Sonra Lucky hiç cevap vermemeyi düşündü. Uzun yıllar önce yaşadığı şeyleri bilmesine gerek olmadığını söyleyebilirdi.

Ama bu Tessa’ya yetmeyecekti. Lucky neyin doğru olduğunu bilemiyordu. Şu anki haliyle eski halini kendisi bile uzaştıramazken, ondan ne bekleyebilirdi ki?

Sonunda Lucky aklından geçeni söyledi. “Anlatırsam benden nefret edebilirsin.”

Tessa’nın hafifçe irkildiğini hissetti. Belli ki, kötü bir şey olmadığını söylemesini bekliyordu. Bu da ona gerçeği anlatmayı daha da zorlaştırmıştı.

“Senden asla nefret edemem,” dedi Tessa. Lucky karanlıkta bileği papatya dövmeli bir meleğin konuştuğunu sandı.

Toni Blake

“Edebilirsin,” dedi.

“Hayır,” diye yanıtladı onu Tessa.

Tessa hiçbir şey bilmiyordu. Anlatacak olursa ona karşı hisleri değişebilirdi.

Bu yüzden belki de hiç anlatmamak en iyisi olacaktı.

Ama sonra Lucky bunu ona borçlu olduğunu düşündü. Demek aşk böyle bir şeydi. Tıpkı zincire vurulmak gibiydi. Ve bu, bir papatya zinciri değildi.

Lucky bir elini onun bileğine koydu, öbür elini saçında gezdirdi. Nereden başlayacağını, yaptıklarına ne bahane göstereceğini, gençken başına gelenleri nasıl anlatacağını bilemiyordu.

“Yirmi yaşından yirmi üçüne kadar “Şeytanın Tetikçileri” denen bir motorcu kulübündeydim,” diye başladı.

Tessa’nın gözlerine baktı. Çok endişeli görünmüyordu. Ama daha işin özüne inmemişti. Ve daha şimdiden yumuşatmaya başlamıştı. Motorcu kulübü diye bahsetmişti. Ona gerçeği söylemek zorundaydı. “Aslında bu yasa dışı bir çeteydi. Para kazanmak için yasa dışı işler yapıyorduk.”

Tessa endişeli gözlerle ona baktı. “Ne tür şeyler?”

Lucky dudaklarını sıktı. Bunları hatırlamak bile utanç veriyordu. “Silah ve uyuşturucu ticareti. Araba ve motosiklet hırsızlığı,” dedi.

Tessa’nın kucağında duran bileğinden, ne kadar gerildiğini anlayabiliyordu. “Sen de karıştın mı bu işlere?” diye sordu Tessa.

Lucky iç geçirdi. “Benim işim araba çalmaktı. O ko-

nuda iyiydim.” Eskiden bu becerisiyle gurur duyduğunu hatırlaması tuhaf gelmişti.

Tessa bir süre konuşmadı. Lucky ise o zamanlardaki halinden nefret ediyordu. “Neden?” dedi Tessa.

“Neden mi iyiydim?” dedi Lucky.

“Neden bu kulübe girdin?” diye sordu Tessa.

Lucky o zamanlar tek yapabileceği şeyin bu olduğunu düşünmüştü. “Oradan oraya sürükleniyordum. Ait olabileceğim bir yer gibi gelmişti bana. İstediklerini elde ediyorlar, istedikleri gibi yaşıyorlardı ve çok güçlüydüler. Yirmi yaşındayken, güç benim için cezbediciydi,” dedi.

“Nasıl yani?”

“Hiç güçlü hissetmemiştim, hiç gücüm olmamıştı. Bir çeteye girdiğinde ailen gibi olurlar. Sana değer verirler. Önemli olduğunu hissettirirler. Daima arkamda olacaklarını söylemişlerdi,” dedi.

“Oldular mı?” diye sordu Tessa.

“Hayır. Aile bağları tümünden yalandı,” dedi.

Tessa ona uzun uzun baktı. “Gerisini de anlatacak mısın?” dedi.

“Gerisi olduğunu nereden biliyorsun?”

“Yüzündeki ifadeden.” Lucky susmaya devam edince,

“Sadece neler yaşadığını bilmek istiyorum,” dedi.

Lucky bunu anlayabiliyordu. Derin bir nefes aldı. “Her şey... çok kötü bitti,” dedi. “Bir süredir de kötü gitmeye devam ediyordu.”

“Devam et,” dedi Tessa.

“Çömezlikten terfi edişimden kısa bir süre sonraydı.”

“O ne demek?”

“Kalıcı üye olmak demek. Çetenin amblemini taşıma hakkını kazanana kadar türlü aşamalardan geçersin. Sadakatin, iş bilirliğin test edilir,” dedi.

“Nasıl test edilir?” diye sordu Tessa.

Lucky iç geçirdi. Şimdi bu aptalca geliyordu. “Sana bir şey çaldırırlar, rakip çeteye karşı bir şey yapmanı isterler, uyuşturucu satmanı isterler, bunun gibi şeyler.”

“Sen hiç uyuşturucu kullandın mı?” diye sordu Tessa.

“Diğerleriyle birlikte kokain çekmezsen, senin polis olduğunu düşünürler. Ama ben o şekilde kafa yamaktan hiç hoşlanmamıştım. O adamların yanında sürekli tetikte olmam gerektiğini biliyordum. Bu yüzden de numara yapıyordum,” diye yanıt verdi.

“O zamandan beri hiç kullandın mı?” dedi.

“Hayır. Bana göre değil. Geride bırakmayı tercih ederim,” dedi.

“Devamını anlat.”

“Çeteye tam üye olunca, o kadar da matah bir şey olmadığınızı görmeye başladım. Tehikeli olduklarınızı biliyordum, ama birbirlerine karşı bile tehdit oluşturdıklarını tahmin edememiştim. Bir an birlikte içip eğlenirken bir anda küfürler havada uçuşmaya başlıyor, silahlar çıkıyordu. Duke’le aynı dönemde o çetede idik. İkimiz de aynı kafadaydık. İkimiz de çeteden ayrılmak istiyorduk, ama bu, o kadar kolay değildi. Girdin mi, hayat boyu çıkamazsın. Ayrılmanın lafını ettiğin anda hedef haline gelirsin.

Nasıl sona erdiğine gelince... Herhalde bunu da öğrenmek istersin," dedi.

"İstemem. Buna mecburum," dedi Tessa.

"Çetenin lideri Çılgın Bill Murphy diye bir adamdı. Başta anlamamıştım, ama gerçekten deliydi. Bir anda tanıdığın en kibar insan olur, sonra bir anda dünyanın en şerefsiz herifine dönüşürdü." Lucky onun gözlerini hatırlayınca midesi bulandı.

"Bill'in Vicki adında bir hatunu vardı. Kadının..." İşte en zor kısmı buydu. "Kadının bana ilgisi vardı. Aramızda bir çekim oluştu." Tessa'nın gerildiğini hissediyordu, ama yine de devam etti. "Fiziksel bir çekimdi bu, Vicki sürekli beni kışkırtıyordu. Bill yokken bana cilve yapıyor, sürtünüyordu."

"Sen karşılık vermedin mi?" diye sordu Tessa.

"Biraz cilveleşmiş olabilirim, ama daha ileri gitmedim," diye yanıt verdi Lucky.

"Neden?"

"Çünkü yaşamak istiyordum. Bill delinin tekiydi ve çok sahipleniciydi. Vicki ikimizin de hayatını tehlikeye atıyordu. Çok akıllı sayılmazdı, ateşle oynadığının farkında değildi. Belki de farkındaydı ve bu onu heyecanlandırıyordu. Sonunda bir gece teslim oldum. Arka odalardan birinde seks yaptık. Sarhoştum, birlikte arka odaya girdiğimizi görenlerin Bill'e yetiştireceklerini düşünememişim," dedi.

"Ne oldu sonra?"

Bu kısmını anlatmak Lucky'e çok zor geliyordu. Lu-

Toni Blake

cky bir suçlu olmadığını bilse de, kendini sorumlu hissediyordu. “Bill, Vicki’yi çok fena dövdü. Hastaneye kaldırdılar. Ziyaretine gittim. Korkunç durumdaydı.”

Tessa ona ne olduğunu daha çok merak ediyordu. “Sana ne yaptı?”

Lucky, Vicki’nin o halini unutmaya çalıştı. Gözleri simsiyahtı, boynu ve kollarında çürükler vardı, ciğerlerinden biri iflas etmişti ve her yanından borular sarkıyordu. “Garaja gelen Red’i hatırladın mı?” dedi Lucky.

“Evet.”

“Çetede ki son yıl ında aday üye olmuştu. Bill onunla bana haber gönderdi. Kadın ından uzak durmamı söyledi.”

Aslında o mesaj daha detaylıydı, ama Tessa’yı korkutmaya gerek yoktu, çünkü bu konu artık çok geride kalmıştı. Ama Red’in ilet tiği mesaj hâlâ akl ındaydı. “Çılgın Bill dedi ki, sen onun kadın ına bulaşmışsın, o da senin kadın ına bulaşacakmış. Nereye gidersen git, değer verdiğin kadın ın k ıçı ona aitmiş ve Bill onunla işini bitirsin diye kadın ın merhamet dilenecekmiş.” Lucky hâlâ ürpe-riyordu.

Ama bunları Tessa’ya anlatmadı. “Ben de ona, Bill’in beni çeteden atmak isteyip istemediğini sordum. Ama Red bunun cevabını bilmiyordu.”

“Sonra ne oldu?” diye sordu Tessa.

Lucky devam ını anlatmak istemedi. Keşke o zaman içinden gelen sesi dinleseydi. Ama dinlememişti. Şimdi her şey farklı olabilirdi.

“O gece oradan ayrılmam gerekirdi. Olabildiğince

uzağa. Duke'le konuştuk, bizi eninde sonunda bulacağını düşünerek kalmanın daha iyi olacağına karar verdik," dedi.

"Devam et, Lucky," dedi Tessa. Sesinin tonundan, artık nasıl bir adamla olduğunu anladığı anlaşılıyordu ve daha kötü şeyler olduğunu da hissediyordu.

Devamını dinleyince Tessa artık onunla olmak istemeyecekti. Bu iş başka türü sonuçlanamazdı. Ona daha fazlasını anlatamazdı. Zaten yeterince anlatmıştı, şimdi sanki günahlarından arınır gibiydi. Sonra birden, her şeyi anlatmazsa rahat edemeyeceğini anladı.

"Ertesi gün Çılgın Bill yine birini gönderdi. Bu seferki Hammer adında dazlak bir adamdı. Hammer bardan içeri girince herkes bir anda kaçıştı." Lucky anlatırken terlemeye başlamıştı. Barın havasını solur gibiydi, o gece çalan "Mama told me not to come" şarkısı kulaklarında çınılıyordu. Hammer'ın ona doğru eğilip, "Bill çeteden asla çıkmayacağını söyledi," demişti. "Şimdi Vicki'nin aldığı dersi sana da vereceğim."

"Sonra tek bildiğim, elinde bıçakla üstüme yürüdüğüydü."

Tessa irkildi. Lucky ise devam ediyordu. "Duke ona arkadan saldırıp kafasına şişeyle vurdu. Ama bu onu durdurmadı. Hammer ona dönüp bıçağını savurdu, onu köşeye sıkıştırdı. Duke'un çizmesinde sakladığı bir bıçağı vardı, ama bir türlü çıkaramıyordu. Korkudan ödüm patlamıştı. Gerçek arkadaşlığın ne olduğunu o anda öğrendim."

Toni Blake

Lucky derin bir nefes adı. Duke'un her an bir bıçak darbesi alıp ölebileceğini biliyordu. "Bulabildiğin en ağır şeyi aldığım gibi (antika bir bira bardağıydı) tüm gücümle Hammer'ın kafasına vurdum."

Lucky sustu. O anı yeniden yaşıyor gibiydi. Bundan hiç kimseye bahsetmemişti.

"Lucky?" dedi Tessa, yavaşça. Bileğini indirip Lucky'nin dizini tuttu. "İyi misin? Hammer'a vurunca ne oldu?"

"Öldü," dedi Lucky. "Yere düştü, kafasından kan sızıyordu. Onu öldürdüm."

Onu yatırıştır, koru, sev, onu sevdiğini söyle.

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 15

Lucky'nin ağzından çıkanlar kendi içinde bir bomba gibi patladı. *Onu öldürdüm. Öldürdüm.*

Tessa'nın sesi titriyordu. "Tanrım. Sonra ne oldu?"

Lucky karanlıkta onun gözlerindeki pırıltıyı gördü. Hayatta kalmayı, normal bir hayat sürmeyi hak ediyor muydu? Lucky yıllardır bu konuyu hiç düşünmemişti. Gözlerinden yaşlar süzülüyordu. "Kaçtık. Motorlarımıza atlayıp son hızla uzaklaştık. Sanki şeytan peşimizdeydi. Belki gerçekten de öyleydi. Gece gündüz, hiç durmadan doğuya sürdük. Uzun süre korku içinde yaşadık. Çünkü bir gangsterin eli her yere uzanabilirdi. Ama o iş orada kapanmıştı." Derin bir nefes aldı.

"Artık her şeyi biliyorsun. Beni bir adam öldürdüm. Sonra da kaçtım," dedi.

"Kendini ve arkadaşını korumuşsun," dedi Tessa.

"Evet, ama birinin canını aldım. Adam pisliğin tekiydi, ama ben de öyleydim. İnsanlar değişebilir. O da değişebilirdi. Ona bu şansı tanımadım."

Tessa onun elini tuttu. O anda Lucky'nin gözüne elde edemeyeceği kadar güzel görünüyordu. O, Tessa'yı hak etmiyordu. "Başka şansın yoktu," dedi Tessa.

"Ama ondan önce çok şansım oldu. Yanlış seçimler yapmasaydım bunları yaşamazdım. O günleri düşününce dünya bazen çok kötü bir yer olabiliyor. Ben de buna daha fazlasını ekledim. Beni bir daha görmek istemezsen, bunu anlarım," dedi üzülerek.

Tessa bir süre sessizce oturdu. Lucky onun teselli edici sözlerine rağmen, haklı olduğunu, Tessa'nın onu artık istemediğini düşünmeye başlamıştı.

Sonunda Tessa konuştu. "Belki senden korkmam gerek. Belki şu anda elini tutarak delilik ediyorum, çünkü bana korkunç şeyler anlattın. Ama artık değiştiğine inanıyorum."

Lucky güçlükle yutkundu. "Değiştim, Tessa. Yemin ederim."

"Sana inanıyorum," dedi Tessa.

Lucky ona ve inancına hayran kalmıştı. Böyle bir kadınla karşılaştığı için çok şanslıydı. "Neden?" diye sordu.

"Çünkü gözlerinden anlıyorum," dedi.

Lucky kollarını açtı. "Buraya gel, bebek." Tessa onun kucağına oturdu, ona sarıldı. Lucky başını onun boynuna gömdü, kokusunu içine çekti. Ondaki kaçmadığı için şükrediyordu.

Tessa kaçmamıştı. Hastalığından da kaçmamış, onu

yenmeye çalışmıştı. Ondan da kaçmamıştı. Ona âşık olmasının bir nedeni de belki buydu.

Lucky hikâyesine devam etti. Duke'le birlikte buraya gelmişlerdi. Duke, Crestview'de kalmak istemiş, Lucky ise yoluna devam etmişti, çünkü ailesini tehlikeye atmayı istemiyordu.

“Şimdi ne istiyorsun?” dedi Tessa. Ona sarılmak ne güzeldi. Lucky bir an, bir daha ona hiç dokunamayacağını sanmıştı.

“Artık büyüdüğüm ve akıllandığım için, küçük bir kasabada yaşamamanın kötü bir fikir olmadığını düşünüyorum. Ailemle birleşmekse çok zordu, ama kendimi iyi hissettim,” dedi.

“Sevindim.”

“Tessa sana söylemem gerek, çeteden o şekilde ayrılmamız çok riskli bir işti, ama tehlikenin devam ettiğine inansaydım, oğlumun ve senin hayatına asla girmezdim,” dedi.

“Geçmişte kaldığına eminim.” Tessa onu yanağından öptü, Lucky onu dudaklarından.

“Bir şey daha var, Mike yaptıklarımı öğrenirse, kanunlarla başım derde girer.”

“Merak etme, kimseye bir şey söylemem,” dedi Tessa.

Lucky onu kendine çekti, “Söyle bakalım, anlattıklarından sonra benden hiç mi korkmuyorsun?” dedi.

“Sana bir sır vereyim mi? İlk tanıştığımızda korkuyordum.”

Lucky sırtıttı. “O sır değil ki, bebek.”

“Ama şimdi iyi bir adam olduğunu biliyorum. Senden korkmuyorum,” dedi.

O konuşmadan sonra elele tutuşup yürüyüşe çıktılar. Lucky çete meselesini anlattıktan sonra pek bir şey değişmemişti. Hâlâ seksiydi, oğlunu seviyordu ve Tessa’ya değer veriyordu.

Lucky’nin anlattıkları gerçeküstü bir öykü gibi gelmişti. Lucky’nin hayatında şanssızlıklar olmuştu ve bu onun suçu değildi. Tessa onu anlıyor, affediyordu.

Tessa söz verdiği gibi kimseye bir şey anlatmadı. Amy ve Rachel’la paylaşmak isterdi, fakat arkadaşları, Lucky’nin anlattıklarını duyunca, onunla birlikte olmasını hiç istemeyeceklerdi.

Lucky ve Tessa, şelaleye vardıklarında, “Bakalım ef-sane gerçek miymiş, deneyelim,” dedi.

“Karşı taraftan fısıldamayı mı? Ama birimizin öbür yakada olması gerek,” dedi.

“Burası sığ, kayalardan atlayarak karşıya geçebilirim,” dedi Lucky.

“Ya düşersen?” diye sordu Tessa, endişeyle.

“Düşersem de bir karış suya düşeceğim. Bir şey olmaz.” Lucky şelaleyi tırmanıp öbür tarafa geçti, Tessa’nın tam karşına geldi.

“Evet, bebek, hazır mısın?” diye seslendi.

“Hazırım,” diye seslendi Tessa. Ama Lucky’nin onu duyamayacağını biliyordu.

Bu yüzden sürekli aklında olan, ama söylemek için fırsat bulamadığı şeyi fısıldadı. “Ben de seni seviyorum, Lucky.”

Sonra Tessa’nın nefesi kesildi, çünkü Lucky’nin bakışlarını fark etmişti. Lucky onu duymuştu ve çok şaşkıındı.

Bu iri yarı, güçlü adama daha önce kimsenin âşık olmadığını anladı. Daha önce söylemediği için pişmandı.

Lucky kayalık sığ yere geri koştu, karşıya geçip yanına geldi.

Birbirlerinin kollarına atıldılar. Tessa onun sıcaklığına, gücüne, sert vücuduna bıraktı kendini. “Nasıl desem, bilmiyorum, Tessa. Sen başıma gelen en güzel şeysin. Hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım.”

“Nasıl diyeceğini bilemeyen birine göre çok güzel konuştun,” dedi. Tessa.

“Öyle mi?”

“Öyle.” Lucky onu öpmeye başlayınca Tessa bir anda her şeyi unuttu.

Yere diz çöktüler.

Lucky onu sarmaşıkların üstüne yatırdı.

Geçen seferki gibi ağırdan almadılar. Tessa onun tişörtünü yukarı sıyırıp kemerini çözdü, Lucky onun bluzunu ve sutyenini çıkardı, ikisi de aceleyle pantolonlarını sıyırdılar.

Lucky hiç beklemeden onun içine girdi, onu yere yapıştırdı. Tessa onun etrafını saran yeşilliklere baktı, şelenin sesini dinledi.

Sonra Tessa onun üstüne çıktı, kendini evcilleştirilmiş bir hayvan gibi hissediyordu. Terli vücuduna yapraklar yapışmış, saçına otlar takılmıştı. Lucky'nin yüzüne bulaşan çamuru silmek istedi, ama daha çok bulaştırdı, gülmeye başladı.

"Neden gülüyorsun, bebek?" diye sırtıttı Lucky.

"Hayatı yakalıyorum," dedi Tessa. "Ne kadar çılgınca, muhteşem şey varsa yaşamamı sağlıyorsun!"

"Geldiği yerde daha çok var, bebek," dedi Lucky.

Tessa kaşını kaldırdı. "Öyle mi?"

Lucky kendini yukarı doğru itip içine sertçe girerek karşılık verdi.

Tessa inledi.

Lucky devam edince, çamur içindeki avuçlarını onun göğsüne dayadı, Lucky onun göğüsleri okşamaya başladı. Onun üstünde gidip gelirken, Tessa daha önce hissetmediği kadar özgür hissediyordu. Onun üzerinde pervasızca zıplarken bütün zincirlerinden kurtuluyordu.

Ve Tessa orgazm olmaya başlarken, bu zevkin yoğunluğu ve altındaki adama duyduğu tutku, içini saf bir neşeye doldurdu. Ve zirveye ulaştığında içinden bir şelale dökülmeye başladı. Çılgınca bir güçle benliğine çarpıyordu. Bedeni zevkle kasıldı, çılgınlıklar atarak geldi, sonunda bitkin bir halde Lucky'nin üstüne yığıldı.

Lucky ona sımsıkı sarıldı, Tessa ona, "Seni seviyorum," dedi.

“Ben de seni seviyorum, bebek,” diye karşılık verdi Lucky.

Tessa, kendini biraz toparlayınca kalktı, onun gözlerine baktı. “Burada, seninleyken kendimi çılgın hissediyorum, Lucky,” dedi.

“Darmadağın oldun,” dedi Lucky, sırtarak. “Ama hâlâ çok seksisin.”

Tessa daha da çılgın olmak istiyordu, Lucky’nin bunu fark etmemiş olmasına imkân yoktu, çünkü dizlerinin üstüne çömelip onu karnından aşağıya doğru öpmeye başladığında hiç şaşırmadı.

Tessa onun yanık tenini, gövdesinden aşağıya doğru inen siyah tüylerini inceliyordu. Eliyle onun sertleşmiş erkekliğini kavradı ve hafifçe ucunu yaladı.

Lucky derin derin inleyince ona baktı. Şaşırmamış da olsa, Tessa’nın tahmininden çok daha fazla etkilenmişti. Tessa tereddüt etmeyi bırakıp erkekliğini öpmeye, boydan boya yalamaya başladı. Lucky’nin nefesi kesiliyor, vücudu kasılıyordu.

“Seni seviyorum,” dedi Tessa ve erkekliğini ağzına sokup çıkarmaya başladı.

Lucky gözlerini kapadı, “Tanrım,” diye mırıldandı.

Tessa hiç böyle bir şey yapmamıştı, ama şu anda ona bu, gayet doğal ve rahat geliyordu.

Tessa sonunda durduğunda, Lucky onu kendine çekip öptü, ona ne kadar güzel, ne kadar kusursuz olduğunu söyledi. “Çok güzeldi, bebek. Hayal ettiğimden de güzel.”

Gözgöze geldiler. “Hayal ettiğinden mi?”

Gözleri yarı kapalı olan Lucky başını salladı.

“Benimle ilgili fanteziler mi kurdun? Birlikte olmadan önce mi?” diye sordu.

Lucky yine başını salladı. “Olduktan sonra da kurdu. Daima da kuracağım,” dedi.

Tessa çok şaşırmış, heyecanlanmıştı. Birinin hayallerini süsleyecek kadar mükemmel olmadığını düşünüyordu, ama bu durum onları başka bir yöne götürmeye başlamıştı. “Hayal edip de yapmadığımız neler var?”

Lucky’nin güzel yüzünde edepsiz bir gülüş belirdi. “Hepsini sırayla yapacağız, merak etme, bebek,” dedi.

Tessa da aynı şekilde güldü. “O zaman bir an önce başlayalım,” dedi.

Lucky ciddileşmişti. “Emin misin?”

“Neden?”

Lucky bir an tereddüt etti, “Her zaman nazik olmayı tercih etmem,” dedi.

“Ben de.”

Lucky’nin gözlerinde bir ateş yandı, daha fazla konuşmadan doğruldu, onu dört ayak üstüne getirdi, arkasına geçti. Tessa dizlerinin ve ellerinin üstünde, şelaleye doğru bakıyordu. Lucky onun kalçalarını tutup arkasından abandı ve yine içindeydi.

Tessa bir çığlık attı. Bu pozisyonda erkekliğini daha büyükmüş gibi hissediyor, Lucky onun daha derinine giriyordu. Dayanılmayacak kadar zevkliydi.

Lucky, erkekliğini hızla onun içine sokup çıkarırken Tessa, onu her yerinde hissediyordu. Saçları diken diken olmuş, Lucky'nin verdiği zevkle parmak uçlarına kadar atmaya başlamıştı. Onun her vuruşuyla çığlık atıyor, gücünün altında eriyordu. Ağaçların ve şelalenin kokusuyla karışan erkeksi kokusu başını döndürüyordu.

Bu şekilde ne kadar devam ettiler bilemedi, sonunda Lucky içine boşalırken öyle bir inledi ki, Tessa ağaçların arasında onun sesinin yankısını duydu. Lucky'nin duyduğu zevkin bedenine doğru aktığını hissetti. Ve beraber yere yığıldılar.

“Aklıma ne geldi,” dedi Lucky.

“Ne?”

“Ormandaki hayvanları korkutup kaçırmış olabiliriz.”

Tessa bir kahkaha attı, sırtını dönüp ona baktı.

“Çamur içindesin, seksi şey.”

“Sen de pek temiz sayılmazsın, Romo.”

Lucky kalkıp onu elinden tuttu, dikkatle su kenarına götürdü. “Haydi, yıkanalım.”

Tessa kaşlarını kaldırdı. “Delirdin mi, bu bir şelale, hem su buz gibidir.”

“Alışırız. Dedim ya, su ancak bileğe kadar geliyor. Şelaleden düşmezsin, merak etme.” Tessa'nın şüpheyle baktığını görünce, “Hayatı yakalamak istemiyor muydun?” dedi Lucky.

Tessa suratını ekşitti. Onun zayıf yönlerini öğrenmişti.

Ve suya girilecek uygun bir yer buldular. Lucky önden

girip Tessa'ya yardım etti. Buz gibi suyun içinde biraz da olsa temizlendikten sonra büyük bir kayanın üstüne uzanıp güneşin altında kurudular.

Tessa gün ortasında, açık havada, çıtırçıtırak Lucky'nin yanında yatıyordu ve bu ona gayet normal geliyordu. On beş dakika uzaklıktaki Destiny'de yaşayanlar, burada olanlara hayatta inanmazdı.

Tessa uzun uzun onun vücudunu seyrettikten sonra, neden göğsünün altında hiç dövme yok?" diye sordu.

"Dövmelerimi göstermek isterim. Ve şortla dolaşan bir adam değilim," dedi.

"Hepsini o çetedekeyken mi yaptırdın?"

Lucky, Anna'nın adını gösterdi, "Bu hariç hepsini. Sert biri gibi görünmek için," dedi.

"Azrail de..."

"Hammer'la ilgili değil, daha önce yaptırmıştım. Herhalde fazla yaşamayacağımı düşünüyordum. Çeteye girince kapana kısılmıştım."

Tessa ürpererek onun kolunu tuttu. "Yara izleri de o zaman mı oldu?"

"Çoğu evet."

Tessa göğüs kafesindeki yara izini gösterdi. "Bu nasıl oldu?"

"Bar kavgasında," dedi Lucky.

Tessa sonra daha aşağıda olan ize dokundu. "Ya bu?"

"Bill'in sarhoş öfkesinden kaçamadığım bir gece oldu," dedi.

Şakağındaki iz saçının altında kalıyordu, ama Lucky saçını arkaya attığında görünüyordu. “Ya bu?”

“Çete kavgasında. Birinin yüzüğü yırtı.”

“Ya dizindeki?”

“Dokuz yaşındayken bisikletten düşmüştüm.”

Tessa gülümsedi. Kim bilir içinde daha ne yaralar vardı. “Başına gelenlere çok üzıldüm,” dedi. Karnını okşamaya başladı.

“Evet, o bisiklet kazası çok fenaydı. Dikiş bile atılmıştı,” dedi.

Tessa sıırıttı. “Benim için üzülme, bebek. Hepsi benim suçumdu,” dedi Lucky.

“Artık aileni suçlamıyor musun?” diye sordu Tessa.

“Bana görünmezmişim gibi davrandıkları için suçluyorum. Ama bu yüzden yaptıklarım, benim suçum. Bunu kabullenmem gerek,” dedi.

Anneler Gününden bir gün önce, Destiny'nin yaşlılarından olan Bayan Ellie, bir piknik düzenledi. Kendisi artık seksen yaşında olduğundan, her şeyle kızları ilgileniyordu. Tessa, Bayan Ellie'yi çok severdi, onun partilerine gitmeye bayılırdı.

Lucky'yi oraya götürmek büyük bir olaydı, ama sonunda onu ikna edebilmişti.

“Annemle görüşür, babamla ve arkadaşlarımla tanışır-sın,” demişti Tessa.

Lucky ve Tessa, piknik yerine gelip arabadan indiler ve kalabalığa karıştılar. Tessa, Amy ve arkadaşı SueAnn'i gördü. Lucky'yi onlarla tanıştırdı. Amy biraz tedirgin olmuştu, ama SueAnn, Lucky'nin kollarına bakıp, "Güzel dövmelerin var," deyince çok rahatladı.

"Ha, sağol," dedi Lucky.

Biraz zaman sonra Tessa, anne ve babasını gördü, Lucky'nin koluna girip yanlarına gitti. "Baba, bu Lucky Romo, Mike'ın kardeşi," dedi.

Babası şoka girmişti. Şaşkınlıktan konuşamıyordu. Annesi hemen araya girdi, "Tom, sana bahsettiğim genç adam, Tessa'ya hastayken yardım eden, hani," dedi. O zaman babası değişiverdi, Lucky'ye elini uzattı. "Yardımanın için çok teşekkür ederim," dedi.

Lucky, Tessa'nın babasıyla tokalaştı. "Yardım edilmesinden pek hoşlanmıyor, ama maalesef alışmak zorunda," dedi.

Tessa'nın babası gülmeye başladı. Tessa bu kadar kolay olmasını beklemiyordu. Annesi Lucky'ye dönüp, "Tessa bana küçük oğlundan bahsetti, bir ara üçünüzü yemeğe almak isterim," deyince, Lucky sevinçten bayılacaktı neredeyse.

Onlardan ayrılıp Bayan Ellie'nin yanına gittiler. "Merhaba, Bayan Ellie!" diye bağırdı Tessa. Kadın ağır işitiyordu.

"Ah, Tessa, nasılsın hayatım?"

"Teşekkür ederim!" Sonra Lucky'yi gösterdi, kadınca-

ğızın korkmamasını umarak, “Bu benim erkek arkadaşım, Lucky!” diye bağırdı.

Yaşlı kadın onu baştan aşağı süzdü, “Saç tıraşı gelmiş,” dedi. “Ama böyle bir erkek arkadaşın olduğu için çok şanslısın.”

“Tanıştığımıza memnun oldum, bayan!” dedi Lucky. Tam Bayan Ellie’nin yanından ayrılırken Tessa’nın eteği uçtu, yaşlı kadın onun dövmesini gördü. “Şuna bak, bileğine papatya resmi yapmış!”

Tessa’nın ailesi ve arkadaşları bir anda onun bileğine baktılar.

“Eteğini biraz kaldırsana Tessa,” dedi SueAnn. Jenny’nin kocası Mick Brody’den başka, Destiny’de kimse- nin dövmesi yoktu.

Tessa eteğini kaldırdı, herkes merakla bakmaya başladı. Lucky araya girmek zorunda hissetti. “Benimle bir ilgisi yok, görünce ben de sizin kadar şaşırdım,” dedi.

Lucky ile Tessa küçük bir masaya oturdular. Her şey yolunda gidiyordu, ama bu kadar çok kişiyle tanışmak yorucuydu. Ayrıca herkes Lucky’ye, dövmelerine, saçlarına bakıyordu. Lucky böyle olacağını tahmin etmişti, ama onun için önemli olan Tessa’nın ailesi ve arkadaşlarının onu kabul etmesiydi. Tessa için de bunun çok önemli olduğunu biliyordu.

Lucky bir bira açıp etrafı seyretmeye başladı. Sonra gözüne biri takıldı. Tanıdık geliyordu. Adamı gözleriyle takibe aldı.

“Kim bu?” diye sordu Tessa’ya. Yanında pembe elbisesi hoş bir kadın vardı. Eski polis şefi Walter Tolliver değil miydi o? Gençken ona ceza yazan?

“Arkadaşım Jenny, babası ve öbür yanındaki de kocası Mick Brody,” dedi.

“Hadi canım. Mick Brody mi o?”

“Evet, neden?”

“Okuldan arkadaşımıdır.” Mick ve kardeşi Wayne de, o zamanlar Lucky gibi haylaz çocuklardı.

“Öyle mi? Hemen çağırayım.” Tessa çabucak gidip eski okul arkadaşıyla geri geldi.

“Lucky Romo, ne zaman döndün sen? Ne işin var burada?” diye sordu arkadaşı.

“Ben de seni gördüğüme şaşırdım dostum,” dedi Lucky.

Havadan sudan konuşurlarken, Mick kulağına eğilip, “Başın epey belaya girmiş diye duydum, doğru mu?” dedi.

Lucky hakkında dedikodular olduğunu biliyordu. Fazla uzatmadan, “Sorma, oldu bir şeyler, dedi. Ya sen?”

“Benim de başım belaya girdi, bira içerken anlatırım,” dedi.

Lucky sırtıttı. “Bir de bu namuslu insanların pikniğine geliyorsun, ha?” Lucky bir sürü kasaba sakinin bir arada görünce, onların ne kadar kusursuz, ne kadar kuralcı olduklarını hatırladı. Kadınlar bahar rengi elbiseler giymiş, her yönden derli toplu görünüyordular. Erkeklerse

genellikle haki renk gömleği tercih etmişlerdi. Lucky'nin gençken ve hatta şu anda da burada kendini yabancı hissetmesine şaşmamak gerekirdi.

Mick güldü. "İnan bana, fırsatını bulsalar onlar da az yaramazlık etmezler."

"Bakalım bana fırsat verecekler mi," dedi Lucky. Sonra düşündü, Mick buraya uyum sağlayabildiyse, kendisi de sağlayabilirdi. Her şey Tessa'yla ve Rachel'in onu kolayca kabul etmesiyle başlamıştı ve anlıyordu ki, onlardan farklı görünse de, dik dik bakmalarını saymazsak kimse ona kötü davranmamıştı. Ama Lucky onların dövmelerine alışmaları için zaman vermek zorundaydı. İşin aslı, bu kasabada onu kötü davranan tek kişi vardı, o da ağabeyi.

Lucky cep telefonu titreşince cebinden çıkardı, Johnny'nin mesajını gördü. Bu akşam sinemaya gideceklerdi, onu teyit ediyordu. Onlar sinemadayken Tessa da arkadaşlarıyla buluşacaktı. Oğluyla ilişkisi hayatının büyük bir parçası haline gelmeye başlamış ve her şey beklediğinden daha kolay olmuştu.

"Oğlumdan mesaj geldi de," dedi arkadaşına.

Mick şaşırdı. "Vay canına."

"Sorma, ben de çok şaşırdım. Daha yeni kavuştuk aslında," dedi.

"Sürpriz oldu, desene?"

"Aynen öyle," dedi Lucky.

Lucky, Mike ile Rachel'in geldiklerini gördü. "Tanrım," diye söylendi. Ağabeyinin geleceğini hiç düşünmemişti.

Mick bir Lucky'ye, bir Mike'a baktı. "Aranız iyi değil mi?" diye sordu.

"Hem hiç," dedi Lucky.

Mick yumuşak bir sesle ve kararlılıkla, "Bu işi çözmen gerek," dedi.

"Ne demek istiyorsun?"

Mick ona, kardeşi Wayne'in öldüğünü söyledi.

"Olamaz." Lucky çok üzölmüştü. Wayne onun eski bir arkadaşığıydı. Birlikte takılır, kız peşinde koşarlardı. Wayne ve Mick'le beraber sıcak yaz günlerinde gölde yüzdüklerini hatırladı. "Çok üzöldüm."

"Ben atlattım. Kanserden gitti," dedi Mick. "Yani demek istediğim, kime ne olacağını bilmiyorsun. Hep yanında kalacak sanıyorsun, ama kalmıyor işte."

Lucky, Mike'a baktı. "Sorun çıkaran ben değilim, o," dedi.

Mike sanki kendisinden bahsedildiğini anlamış gibi Lucky'ye doğru doğru gelmeye başladı. "Hay aksi, yine mi," diye söylendi Mike.

Ağabeyi onun tepesinde dikilip, "Konuşmamız gerek," dedi.

"Bak, Tessa'yla güzel bir gün geçiriyoruz. Destiny'nin iyi insanların rahatsız edecek bir şey de yapmıyorum. Beni rahat bırak," dedi.

"Hayır, konuşmamız şart," dedi Mike inatla.

Lucky iç geçirdi. Mike yine ne yumurtlayacaktı? Çeyle ilgili olabilir miydi? Öğrenmiş miydi? Eğer öyley-

se, hapse girebilirdi. Kahretsin. “Ne istiyorsun benden?” diye sordu.

“Özel olarak konuşmak istemiştim, ama herkesin içinde konuşmak istiyorsan, sen bilirsin,” dedi Mike.

Mike onu orada, herkesin önünde suçlu mu ilan edecekti? Kendini olacaklara hazırladı.

“Lucky, özür dilerim,” dedi Mike.

Lucky devamını bekledi. *Özür dilerim, ama senden iğreniyorum. Özür dilerim, ama sen pisliğin tekisin.* Bu sözleri bekledi, ama Mike’ın endişeyle baktığını gördü. “Özür dilerim. Her şey için,” dedi.

Hayat kin gütmek ve hataların sicilini tutmak için çok kısa.

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 16

Lucky afallamıştı. “Gel, şöyle yürüyelim,” dedi.

Ve piknik alanından biraz uzaklaştılar.

Mike lafa giremiyordu, çünkü çok zor geliyordu. Belki de gururu elvermiyordu. On beş yıllık ayrılıktan sonra ilk görüştüklerinde Lucky’ye yumruk atmıştı. Hatalı olduğunu kabul etmekte zorlanıyordu.

Sonunda derin bir nefes aldı, “Çok düşündüm,” dedi.

“Öyle mi?” diye sordu Lucky.

“Ve bazı şeyler hatırladım. Bilmeni isterim ki seni anlıyorum,” dedi Mike.

“Neyimi anlıyorsun?” dedi.

“Anna’dan sonra kimsenin seni önemsemediğini. İyi şeyler yapsan bile, okulda başarılı olsan bile kimse seni önemsemiyordu.”

Lucky ödül aldığı resim yarışmasını kastettiğini anladı. “Sana kötü davrandıysam özür dilerim,” dedi Mike.

Lucky cevap vermedi, dudaklarını sıktı, ama kırgınlığı gözlerinden okunuyordu.

“Sen bir şey yapmadın,” dedi. “Annemle babam yaptı. Seni daha çok sevdikleri için kıskanıyordum.”

“Neden öyle düşündüğünü anlıyorum. Ama döndükten sonra seni ne kadar sevdiklerini anlamışsındır,” dedi.

Lucky derin bir iç geçirince, Mike’ın yüreği sızladı. O zamanlar Lucky’yi anlayamamıştı, neler hissettiğini bilmiyordu, o da acı çekmişti, ama anne ve babasının sevgisinden asla şüphe duymamıştı.

“Evet, ama o kadar uzun zaman geçti ki, beni sevdikleri fikrine alışamadım,” dedi.

Mike özür dilemek istiyordu, “Döndüğünden beri sana kötü davrandığım için özür dilerim,” dedi.

“Ben de masum sayılmam,” dedi Lucky.

Lucky’nin bu karşılığı ve o konuya girmesi, Mike’ı çok şaşırtmıştı.

Lucky gölün kenarında bir banka oturdu, Mike da yanına geldi. Bir süre konuşmadılar. Sonunda Mike yıllardır öğrenmek istediği şey sordu. “Kaliforniya’da ne oldu Lucky?”

“Söyledim ya...”

“Hayır, söylemediklerini soruyorum,” dedi.

Lucky uzun süre konuşmadı. Mike ilk kez onun için üzüldüğünü hissetti. Kardeşi nelere bulaşmış, başına neler gelmişti? Ya gerçekten korkunç şeyler yaptıysa? Lucky’yi yeniden kardeşi, önem verdiği biri gibi hissetmeye başladı. Mike artık onu affetmeliydi.

Lucky cevap vermeyince üsteledi. “Anlat, Lucky.”

Sonunda Lucky gölün durgun sularına baktı, “Beni biraz önemsiyorsan, bir şey sorma,” dedi. “Her şeyi unutmak istiyorum.”

Mike iç geçirdi. Keşke bu kadar kolay olsaydı. “On beş yıldır nerelerde olduğunu merak ediyordum. Artık bir işin, bir oğlun olduğunu biliyorum ve seninle gurur duyuyorum, ama hâlâ büyük bir boşluk var. Aramızdaki gerginliğin ortadan kalkmasını istiyorum, ama bu boşluğu doldurmak zorundasın,” dedi.

“Sorun şu ki, Mike, sen bir polissin,” dedi Lucky.

Mike onun ne demek istediğini anlamıştı. Lucky devam etti. “Ve iyi bir polissin. Dürüst ve namuslusun.”

Lucky haklıydı. Ama Mike’ın aklına başka bir şey geldi. “O günler çok gerilerde kalmadı mı? Zaman aşımı denen bir şey var,” dedi.

“Kötü şeyler yaptım, Mike.” Lucky’nin sesi titriyordu. Mike küçük kardeşini korumak, kötülükleri ondan uzaklaştırmak istedi.

Ama sadece, “Devam et,” diyebilirdi.

“Duydukların doğrudu, çete üyesiydim.”

Mike endişeyle gerildi.

“Ve kanun dışı işler yaptım.”

“Ne gibi?”

Lucky cevap vermedi.

“Her ne yaptıysan, on yıl önce ise eğer, ceza almazsın,” dedi Mike.

“Araba çaldım. Uyuşturucu sattım, ama birkaç kez. Bundan gurur duymuyorum,” dedi Lucky.

“En kötüsü bu mu?”

Lucky’nin evet demesini bekliyordu, ama cevap alamayınca içi sızladı.

Lucky başını eğdi, “Sana kardeşim olarak anlatıyorum, polis olarak değil,” dedi.

Ama Mike bir polisti. Ve şu anda Lucky’nin kardeşi olması gerekiyordu. “Peki,” dedi.

Lucky derin bir nefes aldı. “Mike, ben bir adam öldürdüm,” dedi.

Mike duvara çarpmış gibi oldu, başı dönmeye başladı.

“Ama kendimi savunuyordum. Adam bıçak çekmişti, sonra en iyi arkadaşıma saldırdı,” diye devam etti.

Mike soğukkanlı olmaya çalıştı. “Gören kimse oldu mu?” diye sordu.

“Sadece arkadaşım Duke. Gravediggers barının sahibi,” dedi.

“Güvenilir midir?”

“Kesinlikle. O gece beni kurtarmaya çalışmıştı.”

“Başka kimse biliyor mu?”

“Çetede kiler biliyordur. Ama o gece oradan kaçtık. Bir daha da onlardan haber almadık.”

“En iyi tarafıyla kasıtsız öldürmeye girer. Araştıracam, ama Kaliforniya’da zaman aşımı yedi yıl diye biliyorum. En fazla on yıl. Bu olay olalı on yıldan fazla oluyor, değil mi?” diye sordu Mike.

Toni Blake

“Evet.”

“İyi o zaman.”

“Atlatabildin mi peki?”

“Hayır. Ama eskisine göre daha iyiyim.”

Mike, tıpkı çocukken yaptığı gibi kardeşinin sırtını tı-pışladı.

Tessa, Duke’un barı için yaptığı tasarımları, Amy ve Rachel’a gösteriyordu. “Vay canına. Tavana motor mu asacak-sın?”

“Evet harika olacak.” Tessa çok heyecanlıydı. “Duke’un arızalı bir motoru var. Onu kullanacağım. Lucky’den boyamasını isteyeceğim. Barın yeni yüzü bu motosiklet olacak.”

Tam bu sırada kapı çaldı, Jenny ile SueAnn geldi. Tessa onları son anda davet etmişti.

“Mick gece çıkmama karışmaz,” dedi Jenny. “Şu anda babamla kâğıt oynuyor.” İlk evlendiklerinde kocası ile babası hiç geçinemiyorlardı, ama yıllar geçtikçe birbirlerine alışmışlardı.

“Jeff de çocuklara bakıyor,” dedi SueAnn. “Çok çalışıyor, Sophie onu çok özlüyor. Aslında bu akşam çıkmayı çok istedim. Şarap nerede Rachel?”

“Cennette sorun mu çıktı?” dedi Rachel.

“Evlilikte iyi günler de olur, kötü günler de. Büyütecek bir şey yok,” dedi arkadaşı.

“Bu arada, Lucky Romo’ya ne kadar âşık olduğun yüzünden okunuyordu,” dedi Amy.

Tessa kızardı. “Evet, seksten öteye geçtik,” dedi.

“Lucky sana Mike’la barıştıklarını söylemiştir. Ne güzel, değil mi?” dedi Rachel.

Tessa için daha da güzel olanı, Lucky’yle ilişkisini desteklemeleri idi. Birkaç ay önce bunu asla tahmin edemezdi.

“Lucky adına ben de çok seviniyorum,” dedi.

“Onu görünce çok şaşırdım,” dedi SueAnn. “Alınma ama Jenn, senin Mick onun yanında kilise korosundaki çocuklar gibi kalıyor.”

Gülüşerek sohbete devam ettiler. Biraz zaman sonra verandaya çıkmaya karar verdiler. Tessa radyoyu açtı, onları görecekti kimse yoktu, Lucky de zaten Johnny’yle sinemaya gitmişti.

Eskilerden bir şarkı çalınca Tessa dans etmeye başladı.

Diğerleri de ona katıldılar. Tessa o anda hayatın ne kadar güzel olduğunu düşündü. Birkaç ay önce böyle hissetmiyordu. Ama artık elinde ailesi, arkadaşları ve sevdiği adam vardı. Lucky hayatta seçebileceği en son erkekti, ama Tessa için daha kusursuz biri olamazdı.

Tessa o an fark etti ki, son birkaç yıldır yaşadıkları olmasa, bugün bu anı yaşayamazdı. Arkadaşlarıyla gülüp eğlenemez, böyle neşeyle dans edemezdi.

Sonra Tessa birden, çok daha önemi bir şey fark etti.

Ellen felsefesini bire bir yaşıyordu: Gül. Dans et, olumlu düşün.

Tessa heo hastalığının ona koyduğu sınırları kaldırmaya çalışmıştı. Dövme yaptırmış, motor binmiş, seks yapmış, hava dalışı yapmayı düşünmüştü. Bunlardan önce doktor doktor gezmiş, şifacılar bile gitmişti. Sonun da mutluluğun daha basit şeylerde olduğunu anlamıştı.

Lucky'den önce de pek çok şeyi vardı, Lucky, her lokmayı daha da tatlı duruma getiren, hayat pastasının üstündeki krema gibiydi.

Lucky, oğluyla sinemaya gittikten birkaç gün sonra o akşam barda içkisini içiyordu. Johnny'ye gittikçe daha çok bağlanıyordu. Böyle tatlı bir çocuğun kendinden olduğuna hâlâ inanamıyordu.

Lucky, Mike'la arasını düzeltmişti ve ona her şeyi anlattığına hâlâ inanamıyordu. Her şey birden gelişmişti. O anda kendini küçük bir çocuk hissetmişti.

Ama Lucky anlatır anlatmaz da pişman olmuştu, Mike ona sırtını dönebilirdi, ama dönmemişti.

Geçen akşam, o ve Tessa, Rachel ve Mike ile yemeğe bile çıkmıştı. Normal şeylerden konuşmuşlar ve eski günleri anmışlardı. Lucky kendini normal biri gibi hissetmişti.

“Selam dostum, n’aber?”

Mick gelmiş, yanındaki bar taburesine oturmuştu. Pik-

nikteyken bu gece bara gitmek için sözleşmişlerdi. “İyidir,” dedi Lucky.

Lucky, onu Duke’le tanıştırdı, birlikte eski günleri yad ettiler.

Mick ona pek de uslu durmadığından, kanun dışı işler yaptığından bahsetti, Lucky de ona çete ile ilgili bazı şeyler anlattı. “Çeteyi girmek ve çıkmayı başarmak, aklımı başıma getirdi,” dedi.

“Benim aklım başıma Wayne hapse girince geldi.”

“Ne? Bunu bilmiyordum.”

“Silahlı soygun. Aynı şey benim de başıma gelirse diye düşündüm, değişmeye karar verdim,” dedi.

Lucky ikisinin de sonunda hapse düşmesinin ne kadar kolay olabileceğini düşündü.

Neyse ki Duke araya girip onu biraz neşelendirdi. “Ne derdin var kardeşim? Seni deli gibi seven bir kadının, harika bir oğlun, seni affetmiş bir ailen, yolunda giden bir işin var.” Mick’e döndü. “Üç ayda elli müşteri göndermişimdir herhalde. İçtiği biraların da yarısını ödemiyo zaten. Daha ne yapayım?”

Lucky gülmeye başladı.

Duke’un unuttuğu bir şey vardı, o da çok iyi bir arkadaş olduğuydu. Mick’le karşılaşması da iyi olmuştu. İlerleyen saatlerde Mick, Tessa ile onu göl kenarındaki yazlıklarına davet etti.

Lucky motoruyla hızla Whisper Falls yolunda ilerler-

Toni Blake

ken hayatının birkaç ayda nasıl değiştiğine inanamıyordu. Lucky sonsuza kadar kaçmaktan vazgeçmişti.

Gece yarısına yaklaşmasına rağmen, Tessa hâlâ çalışıyordu. Bir saat kadar önce Lucky uğramış, “Eve gidip uyuyacağım, işin bitince sen de gelmek ister misin?” demişti.

Tessa onu öpmüş, “Kesinlikle,” demişti. “Bu gece seni başımdan atmış gibi oldum, özür dilerim.”

Lucky onun elini sıkarak, “Önemi yok, çok işin olduğunu biliyorum,” diye cevap vermişti.

Lucky, artık Tessa’nın hayatının önemli bir parçasıydı. Onunla birlikte yeniden yaşadığını hissetmeye başlamış, yeniden seksi bir kadın olmuştu. O gittikten sonra keyifle çalışmasına devam etmiş, sonrasında bu güzel geceyi ona sokularak bitireceğini düşünmüştü.

Pencereler açıldı, Whisper Falls yolundan geçen arabaların sesi duyuluyordu.

İşini bitiren Tessa dışarı baktı, evinin önünde kendi arabasından başka bir araç göremedi. Ama Lucky’nin evinin önüne yabancı bir araba park etmişti.

Dikkatli bakınca Lucky’nin eski tanıdığı Red’in arabası olduğunu fark etti. Arabadan inen Red’i gördü. Bagajı açıyordu. Sessiz olmak ister gibi bir hali vardı. Bu saatte burada ne işi vardı?

Tessa dikkatle bakmaya devam etti, Red’in garajın etrafında dolaştığını gördü. Telefona sarılmayı düşündü.

Hızla pencereye vurdu, ses çıkararak adamı korkutmayı düşündü. Geç saatlerde müşterilerinin geldiği oluyordu, ama Lucky geleceklerini bilirdi. Bu işte bir iş vardı.

Tessa tam Lucky'ye telefon etmek üzereydi ki, gözü Lucky'nin evine takıldı. Tanrım!

Yangın çıkmıştı! Garajın bir tarafı alevler içindeydi.

... ateş ve kanla, gecenin bu saatinde ortaya çıkan bu gizem neydi?

Chatlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 17

Tessa'nın elleri titriyordu. Lucky'yi aramak yerine 911'i çevirdi. Yabancı arabanın hızla uzaklaşmakta olduğunu gördü.

"911'i aradınız. Acil durum nedir?"

"Erkek arkadaşımın evinde yangın çıktı. Whisper Falls yolunda. Köprüden geçince tepede. Lütfen acele edin," dedi Tessa.

"Hemen yardım gönderiyoruz, bayan. Siz evde misiniz? Dışarı çıkabilir misiniz?" diye sordu telefondaki ses.

"Ben içeride değilim, yan evdeyim," dedi.

"Evde kimse var mı?" diye sordu.

"Evet!" diye bağırdı Tessa.

Tessa telefonu elinden bırakıp yalınayak tepeyi tırmandı. En son böyle telaşla çıktığında Bay Knightey'i arıyordu ve korkutucu bir motorcuyla karşılaşmıştı. Şimdi o korkutucu motorcu hayallerinin erkeği olmuş ve onu kurtarmak için koşuyordu.

"Lucky!" diye bağırdı. "Uyan! Yangın çıktı!" Islak

yapraklarda kayıp düştü, ama hemen kalkıp koşmaya devam etti. Alevler çatıyı sarmıştı. Tessa ahşap çatırtılarını duyabiliyordu. “Luckyyy!”

Lucky onu beklediği için ön kapıyı açık bırakmıştı. Hızla içeri daldı, karanlıkta sehpa çarpıp düştü, dizinin acısıyla haykırdı, ama hemen kalkıp Lucky’nin odasına koştu. “Uyan! Çıkman gerek! Ev yanıyor!”

Tessa onu sarsarak uyandırdı. Lucky’nin uykusu çok ağırdı. Gözlerini açtığı halde ne olduğunu anlayamamıştı. “Ne var? Ne oluyor?” dedi.

“Kalk! Evde yangın çıktı,” diye bağırdı Tessa.

Sonunda Lucky yataktan fırladı, şortunun üstüne kotunu geçirip dışarı çıktılar.

Alevleri gören Lucky, “İtfaiyeyi aramam gerek,” dedi.

“Yoldalar, geliyorlar,” dedi.

Lucky yanan garaja bakıyordu. Yarıları tamamen yok olmuştu. Şaşkınlık ve dehşet içindeydi. “Nasıl oldu bu?”

Tessa onun elini tuttu. “Şu senin hiç sevmediğin adam vardı ya, Red, o olduğundan eminim. Arabasını ve onu gördüm,” dedi.

“Emin misin?” diye sordu Lucky.

Tessa yeniden düşündü. “Sanırım. Motorunu almaya geldiğinde o arabayla gelmişti,” diye yanıt verdi.

Biraz sonra sirenler çalarak itfaiye yetişt, virajlı yoldan geçerek Lucky’nin evine vardı. İtfaiyeciler hortumları alıp işe koyuldular. Tessa içlerinden birinin Mike’ın

arkadaşı Logan olduğunu fark etti. Logan “Uzak durun,” dedi onlara.

Lucky olanlara inanamıyordu. Böyle bir şeyi on yıl önce olsa, beklerdi, ama hiç olmamıştı. Ve bunu Red yapmıştı. Lucky bunun ne demek olduğunu anlayamadı.

Lucky düşünmeye çalıştı. Ya Johnny de burada olsaydı? Ya Tessa alevleri fark etmeseydi? İkisi de uyurken yangın daha da büyüseydi?

Lucky’nin kanı dondu. Sonunda beklediği olmuştu ve geçmişini onu bulmuştu. Red ona yalan söylemişti ve Çılgın Bill’in verdiği görevi yapmıştı. Yıllarca onu aramış ve sonunda onu, oğlunun, kadının, ağabeyinin ve anneannesinin olduğu yerde bulmuşlardı. Artık hepsi tehlikedeydi.

Lucky, kalbi deli gibi atarken, itfaiyenin yangını söndürüşünü seyretti.

Ev yanmamıştı, ama gerisi? Aletlerinden ne kadarı hasar görmüştü? Ve üç müşterinin motoru vardı içeride. İş yeri sigortalıydı, ama yine de...

Lucky’nin motoru ise Tessa’nın evinin önündeydi. Ona yaptığı kask oturakta duruyordu. Lucky ona verdiği bu hediyenin “Şeytanın Tetikçileri” tarafından yok edilmemiş olmasına sevindi.

Çete onun yerini bulmuştu.

Birden bir polis arabası belirdi, Mike ve Rachel telaşla indiler. Saçları başları darmadağındı, aceleyle çıktıkları belli oluyordu. Tessa’yla Lucky’nin yanına gittiler. “İyi misin?” dedi Mike.

Lucky başını salladı.

“Nereden haber aldınız?” dedi Tessa.

“Logan yoldan aradı.”

“Geldiğin için sağol,” dedi Lucky.

Lucky onun burada olmasından memnun olmuştu.

Sonradan, soruşturma için bir ekip otosu daha geldi.

Tessa bütün gördüklerini anlattı. Lucky ise Red’in eskiden tanıdığı bir olduğunu söyledi, ama çete işini hiç karıştırmadı. Ama Mike’in neler olduğunu anladığını biliyordu.

“Tamam, yarın bu adamın kız kardeşini bulacağız,” dedi polis memuru. “Adamın seninle ne alıp veremediği olduğunu bilmiyor musun?” diye sordu.

“Barda pek iyi davranmamıştık ona, tek bildiğim bu. Motorunu boyadığımda her şey düzeldi sandım. Ama belli ki...”

Artık yangın tamamen sönmüştü, Logan, Lucky’nin yanma geldi. “Uzun zaman oldu, Lucky.” İkisi çocukluktan beri tanışıklardı. “Seni bu vesileyle gördüğüme üzül-düm aslında,” dedi.

“Teşekkür ederim. Seni gördüğüme ben de sevindim. Hasar çok mu?” diye sordu.

“Hiç değilse ev sağlam. Garajdan eve çıkan kapı yangın korumalı olduğu için eve, duman sızmamış. Garajdaki aletler de kurtarılabilir. Yalnız boya aletlerin yok olmuş, duman motorlara çok zarar vermiş. Sigortan vardır umarım,” dedi.

“Var.” dedi Lucky.

“Motorların sahipleri bunun intikamını almak isterler şimdi,” dedi.

“Hayır, hoşlarına gitmeyecektir, ama beni suçlamazlar.”

“Müfettiş gelip olayı inceleyecek, ama bana kalırsa adam çok kötü bir kundakçıymış. Yangını garajın sadece bir köşesinden başlatmış. Çok daha kötüsü olabilirdi.”

“Tessa onu görünce pencereye vurarak ses çıkarmış, belki korkup acele etmiştir,” dedi.

“Olabilir.”

Herkes arabalarına binerken, Lucky tükenmiş bir halde tepede oturuyordu. Tessa ile Rachel, Tessa’nın verandasındaydılar. Onların yanına gidebilirdi, ama biraz yalnız kalmayı istedi.

Red’in böyle bir şey yapmasına hiç şaşırmamıştı. Ama merak ediyordu, o kadar adam varken neden Red’i göndermişlerdi?

Belki de yanılıyordu, bu çetenin işi değildi. Belki de onun peşinde değillerdi. Çünkü nerede olduğunu biliyorlarsa, daha önce de saldırabilirlerdi. Belki de Red barda gördüğü davranışlar yüzünden kızmıştı. O halde çete buraya yakın bir yerlerde değildi. Ama Çılgın Bill ve çeteyle yüzleşmenin zamanın gelmişti.

Mike yanına gelirken ayağa kalktı. Tam bu sırada Mike onun göğsüne dikkat etti. “Tanrım, bunu daha önce görmemişim.”

Anna'nın dövmesini kast ediyordu. "Evden ayrıldığımda yaptırmıştım," dedi Lucky.

"İyi misin? Çok üzgün görünüyorsun," dedi.

"Biri evimi yakmaya kalktı."

"Evet. Peki kim bu adam? Çeteden mi?" diye sordu Mike.

"Sayılır. Eskiden."

"Neden söylemedin?"

"Ne kadar az kişi bilirse o kadar iyi. Bu işi halledeceğim," dedi Lucky.

"Nasıl yapacaksın? Yıllardır onlardan kaçıyordun, şimdi birden onları yenebileceğini mi düşünüyorsun?"

"Bu adamı çetenin gönderdiğinden emin değilim. Çünkü o ilgi çekmek isteyen biri. O yüzden hemen bir sonuç çıkarmak istemiyorum. Ayrıca oğlumun çeteci olduğumu bilmesine de gerek yok. Benden korkmasını istemiyorum," dedi.

Lucky, Tessa'ya doğru baktı. "Saat geç oldu, ama Tessa'yı birkaç saatliğine sizin eve götürebilir misin?" dedi.

"Neden?"

"Etrafı kolaçan etmek istiyorum. Uzun sürmez, ama onun güvende olmasını istiyorum," diye yanıt verdi Lucky.

"Tabii, ama bu hoşuma gitmedi, söyleyeyim. Başını belaya sokmanı istemiyorum," dedi Mike.

"Artık çok geç. Belaya bulaştım bile. Ama ne kadar battığımı ve nasıl çıkacağımı bulmam gerek."

Lucky motoruna atlayıp yola koyuldu. Arkasına bakmadan gitmek istiyordu. Onun yüzünden herkes tehlikeydi.

Ama kaçma fikrinden hemen vazgeçti. Çünkü kaçsa bile bu insanlar yine de tehlikede olacaktı.

Bir adım atmadan önce Duke'le konuşması gerekiyordu. Barın önüne park ettiğinde barın, hâlâ açık olduğunu gördü. Barın önünde birkaç araba vardı. İçeride tek tük motorcu kalmıştı.

Duke ise bara yaslanmış, bir kızla öpüşüyordu.

Lucky hafifçe öksürdü, Duke dönüp bakınca, "Konuşmamız gerek," dedi.

"Umarım iyi bir sebebin vardır," dedi Duke.

"Çok kötü bir sebebim var."

Lucky ona her şeyi anlattı, Duke başını eğip derin bir iç geçirdi. Tam da her şey geçti derken, aslında hiçbir şeyin bitmediğini anlamış gibiydi.

"Bence çeteyi başımıza toplamadan önce Red'i halletmemiz lazım."

Lucky'nin tek derdi, Tessa ve Johnny'yi korumaktı.

"Ben onu hallederim," dedi Duke.

"Ne? Mümkün değil."

"Senin kaybedecek daha çok şeyin var," diye devam etti Duke.

"Hayır, bu benim işim." Red'i halletmenin ne demek olduğunu ikisi de biliyordu. Bundan hiç hoşlanmasalar

da, başka şansları yoktu. Lucky başını eğdi, “Bundan nefret ediyorum. Artık böyle yaşamak istemiyorum,” dedi.

“Peşine birlikte düşeriz. Bire karşı iki oluruz.”

“Çok yorgunum, düşünemiyorum artık. Biraz uyuyacağım.”

“Peki. Yarın görüşürüz.”

Lucky, Mike’m evine gitti. Sabahın üçünde evin ışıkları yanıyordu. Mike kapıyı açınca, “Size de sıkıntı verdim, özür dilerim,” dedi.

“Önemi yok.”

İçeri girince Tessa öfkeyle ona atıldı. “Neredeydin? Neler oluyor?”

“Evde konuşsak?”

“Peki.”

Lucky kaskını ona verdi. Yolda giderken düşünüyordu. Duke’un dediğinden başka bir çözüm bulamıyordu.

Ama sonunda, herkesin başını derde soktuğuna ve bu işi halletmesi gerektiğine karar verdi.

Lucky, Duke farkına varmadan harekete geçmeliydi.

Lucky eve gelince etrafına baktı. Logan haklıydı, evde hasar yoktu. Havalandırmayı çalıştırıp duman kokusunu çıkarmaya çalıştı.

“Cevap verecek misin?” dedi Tessa. Lucky onu kanepeye oturttu, “Bebeğim, sana söylemem gereken bir şey var,” dedi.

“Neden gecenin köründe kayboldun? Neden Mike beni

Toni Blake

evlerine götürdü?” diye sorularına devam ediyordu Tessa.

Lucky ona bunun çetenin işi olabileceğini ve Red’i halletmesi gerektiğini anlattı.

Tessa, ona, korkuyla baktı.

“Sana ya da Johnny’ye bir zarar gelebilir. Bu gece sen de o evde olabilirdin. Buna bir son vermek zorundayım,” dedi.

“Red’i durdurarak nasıl son vereceksin?”

“İlk adım o olacak.”

“Başka bir şey de yapabilirsin.”

“Ne gibi?”

“Polise bırak. Mike’la konuşabilirsin, o bir çaresine bakar.”

“İyi bir fikir değil.”

“Neden?”

Lucky çete üyesi olduğunu söylerse suçlarını da itiraf etmiş olacaktı. “Zaman aşımı diye bir şey var, ama yine de sorun çıkacaktır. Johnny ve Mike da bundan etkilenir. Hem polisin bana inanacağı ne malum? Red’in peşine düşecekler mi, bakalım? Mike sadece bir kasaba polisi. Bu olay ise çok ciddi. Ona bir şey olursa... Yapamam. Çok tehlikeli. Kendi başıma halletmem gerek,” dedi.

Tessa ona baktı. “Yani Red’i öldürecek misin?” diye sordu korkuyla.

Duke ve Lucky’nin dile getirmediikleri şeyi, o söyle-

mişti. Lucky, Tessa'nın bakışları altında küçüldü, utanç duydu. Luck cevap vermese de Tessa anlamıştı.

“Bunu yapamazsın Lucky,” dedi.

“Neden?”

“Çünkü artık öyle biri değilsin. Adam öldüremezsin. Ne kadar pişman olduğunu bana sen anlattın. Yapamazsın,” dedi Tessa.

“Başka yolu yok, Tessa. Polis bu işi halledemez. Red'i bulsalar bile salıvermek zorunda kalacaklar. Bu da hiçbir şeyi çözmez,” dedi.

“Öldürmek çözecek mi?” diye sordu Tessa.

“Evet.” Lucky çeteyi ortadan kaldıramazdı, ama sert bir mesaj gönderebilirdi.

Tessa bir süre sessiz kaldı, sonra, “Bunu yapmamamı istiyorum. Benim için,” dedi.

Lucky bir an düşündü. Bunu o da istemiyordu, ama başka çaresi yoktu. “Keşke yapmasam. Ama...”

Tessa yumruğunu kanepeye indirdi. “Delilik bu! Afganistan'daki ağabeyimi merak ederek geçiyor her günüm. Öldü mü, kaldı mı diye. Ama onun başka şansı yok. O tehlikede olmak zorunda, ama sen değilsin,” diye bağır-maya başladı.

“Ağabeyinin koruması gereken insanlar var. Benim de. İkisi aynı,” dedi Lucky.

“Fikrini değiştirmek için ne diyebilirim?”

“Hiçbir şey.”

Tessa bunların gerçek olduğuna inanamıyordu.

Lucky daha önce kazara birini öldürmüştü, bunu affedebilirdi. Ama böylesi bir şiddet...

Lucky bu kadar vahşi olabilir miydi? O sevecen, şefkatli adam, bir insanı öldürebilir miydi?

Tessa birkaç saat önce ona tamamen güveniyordu, ama değiştiğini düşünmekle hata etmiş olabilirdi. Belki de başta onu uyaranlar haklıydı. Aptallık ettiğini düşünmeye başladı. "Seni hiç tanımamışım," dedi.

Lucky onun elini tuttu. "Lütfen öyle söyleme, beni tanıyorsun," dedi.

Tessa elini tutan iri, güçlü ellere baktı. Bu ellerle adam öldürmüştü.

Tessa elini çekip ayağa kalktı. Ağladığını görmesini istemiyordu. "Sana güvenmiştim, Lucky. Ama bunu yapabilecek biriysen, benim için bir yabancısın," dedi ve koşarak dışarı çıktı.

"Tessa, bekle!" diye bağırdı Lucky.

Ama o Lucky'yi görmek istemiyordu. Kendisini verdiği bu adam birden yabancı biri haline gelmişti.

"Tessa, dur lütfen!"

Tessa evine girip kapısını kilitledi. Lucky kapıdaydı.

"Lütfen, bebeğim."

Tessa kapıya yaslanıp yere oturdu.

"Bırak gireyim. Bırak sana sarılayım," dedi.

Tessa bunu ne kadar çok isterdi. Ama Lucky'nin iki

farklı dünyası olduğunu anlamıştı. Tessa onun diğer hayatını görmezden gelmişti, sonra da insanların değişebileceğine inanmak istemişti. Ama işin aslı, kimse değişmiyordu.

“Git buradan Lucky,” dedi.

“Hayır! Konuşmamız gerek,” dedi Lucky.

“Konuşmak istemiyorum! Artık seni tanımıyorum. Belki de hiç tanımamışım,” dedi.

Bir daha yanına gelmeyeceğim

Paramparça oldum, geri dönemem.

Charlotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 18

Lucky nefes alamıyordu. Neler oluyordu? Bunları hiç tahmin etmemişti. Tessa'nın onu anlayacağını sanmıştı.

“Tessa! Kapıyı aç!” diye bağırmaya devam ediyordu.

Belki de... Onun kim olduğunu unutmuştu. O, Destiny'li iyi kızdı. Lucky gibi erkeklerden uzak duran bir kızdı. Onun gibileri Tessa'ya göre fazla kaba sabaydı. Ama Lucky bunu unutmuştu.

Yine de bu, gerçeği değiştirmiyordu. “Seni seviyorum,” dedi kapıdan.

Yoksa Lucky ağlıyor muydu? Tessa'nın hıçkırıklarını duydu.

Gözlerini kapatıp sakinleşmeye çalıştı. Tessa onu dışarı atmıştı. Onun bir yabancı olduğunu söylemişti.

“Seni çok seviyorum,” dedi. “Her şeyden çok.”

Başını kapıya dayadı. Her şeyi mahvetmişti. Düzeltmeyeceğinden korkuyordu. Sanki Tessa onun gerçek yüzünü görmüştü.

Bu ne kadar kötü olursa olsun, Lucky'nin yapması gereken şeyi değiştirmede.

Tessa'yı böyle bırakamazdı. Red geri gelebilirdi. Onun burada oturduğunu biliyordu. Bill'in tehditleri aklına gelince kanı dondu.

Lucky yere oturdu, çok yorgun olsa da tehlikeye hazır bir halde bekliyordu. Bu enerji onu ayakta tutuyordu. Ormanı dinledi, Tessa'yı ne büyük hayal kırıklığına uğrattığını düşündü. Bu yüzden Red'e çok öfkeliydi. İçinden alevler yükseliyordu.

Sonunda gün doğdu. Lucky kalktı, etrafa bakındı. Sabah olunca daha güvende olduğunu hissetmişti. Ama Lucky yangının verdiği hasarı görünce endişeleri geri geldi.

Red oralarda saklanıyor olabilirdi. Tessa'dan uzaklaşmasının daha mantıklı olduğuna karar verdi.

Araştırmaya Red'in kız kardeşinden başlayacaktı. Ama önce Duke'e uğrayacaktı.

Lucky, Tessa'yı düşünmemeye çalıştı. Yapması gereken bir iş vardı ve bu ölüm kalım meselesiydi.

Lucky bardan silahını alacaktı. Red'in peşine tek başına düşmeye karar vermişti.

Lucky, gerekeni yapmak zorundaydı.

Gravediggers barı bu saatte bomboştu. Motor sesi, Duke'u uyandırmasın diye Lucky yavaşladı. Çünkü Duke ancak sabah olunca uyuyabiliyordu. Bu yüzden barda olamazdı.

Lucky barın yedek anahtarını geri vermediğine o an için memnun olmuştu. Lucky ön kapıyı açtı, sessizce içeri girdi ve Duke'un ofisinin kilitli olmadığını fark etti.

Kasa bir köşede duruyordu. Lucky şifreyi girdi. Kasa-

nın içinde geçen gecenin hasılatı ve üç tane silah vardı. Lucky kendi silahını aldı ve kontrol etti. Silah doluydu.

Lucky kasayı kapatıp elindeki silaha baktı. Emniyeti açtı, atış pozisyonu aldı, kendini kontrol etti. Evet, bunu yapabiliirdi, eskisi gibi kötü adamı oynayabiliirdi.

Tam o anda Lucky bir takım gürültüler duydu. Bir anda gerildi, silahın emniyetini indirdi.

Lucky yavaşça kapıyı açtı, silahını doğrulttu. Birden onu gördü. Red elindeki benzin bidonunu yere boşaltıyordu.

Lucky'yi görünce irkildi. "Kımıldama Red, yoksa seni gebertirim," dedi.

Red çok korkmuştu. Benzin bidonunu hemen bıraktı. "Beni vurma Lucky, görüldüğü gibi değil," dedi.

Red tam bir aptaldı. Önce Lucky'nin yerini yakmaya kalkmış, tam olarak başarılı olamamıştı, şimdi de betona benzin dökerek yangın çıkarmaya çalışıyordu.

Gerçekten görüldüğü gibi olmayabilir miydi?

Red arabasını arka tarafa koymuştu ve bagajı açıktı. Lucky gibi o da çok yorgun görünüyordu.

"Dün gece garajımı yaktığını gördüm," dedi Lucky. Böylece Tessa'yı hiç karışmamıştı.

Red daha da telaşlandı, kekelemeye başladı.

"Gündüz gözüyle bu işi yapmana çok şaşırdım," diye devam etti Lucky. "Bill'in işlerini karanlıkta halledersin sanırdım."

Red kaşlarını çatı. "Bütün gece Duke'un barı kapatmasını bekledim," dedi.

“Bill ne zaman gelecek?” diye sordu Lucky.

Red sinirlenmişti. “Bill gelmeyecek. En azından şimdilik,” dedi.

“Haberı yok mu?” Red cevap vermedi. “Sana silah doğrultuyorum, adi herif. Cevap ver,” diye bağırdı Lucky.

“Tamam, tamam. Seni ve Duke’u hallettikten sonra ona haber verecektim. Onun gözüne girip kahraman olmak istedim,” dedi.

“Çeteden ayrıldığını söylemiştin,” dedi Lucky.

“Asla üye olamadım, Bill beş yıl önce beni uzaklaştırdı,” diye yanıt verdi Red.

“Ve sen hâlâ onun dikkatini çekmeye çalışıyorsun. O seninle oynuyordu, ama bu yaptığın çok daha zavallıca bir şey,” diye devam etti Lucky.

“Siz de zavallısınız, ikiniz de kaçtınız. Ama saklanamadınız. Bill sizi aramaktan vazgeçmiş olabilir, ama nerede olduğunuzu bir öğrenirse, ikinizin de canını alır.” dedi öfkeyle.

“Unuttuğun bir şey var, pislik herif. Elimde bir silah var. Geberecek olan sensin,” dedi.

Red birden değişti. “Beni öldürmeyeceksin, değil mi Lucky?” diye sordu.

“Daha önce öldürmedim mi?”

“Bill hiçbir şey bilmiyor. Her şeyi unutabiliriz. Ona bir şey söylemem.”

“Evimi yakmaya kaktın. Şimdi de Duke’e aynı şeyi yapıyorsun. Bu kadar beceriksiz olmasaydın ikimiz de ölmüştük. Bundan kurtulabileceğini mi sanıyorsun?” dedi.

Red neredeyse ağlayacaktı.

“Son duanı et,” dedi Lucky. Parmağını tetiğe koydu.

“Yapma Lucky. Acı bana. Ne istersen yaparım.” Lucky onun bacak arasındaki koyu lekeyi fark etti. Adam altına işiyordu.

Lucky onu öldürerek her şeye son verebileceğini biliyordu.

Vur onu. Tetiği çek. Şimdi.

Sadece bir parmak hareketiyle çok kolay olacaktı.

Red karşısında kıınıldamadan duruyor, kaderini bekliyordu.

Ama Lucky tetiği bir türlü çekemiyordu.

Yoksa Tessa haklı mıydı? Artık öyle biri değil miydi?

“Hadi, çek tetiği!” diye bağırdı Red. Titriyordu.

Lucky onun ölmeyi hak ettiğini düşünüyordu. Başka türlü güvende olamazdı. Ama kolu kalkmıyor, silah git-tikçe ağırlaşıyordu. Silahı yavaşça indirdi. Tam bu sırada gözü, arka taraftaki eski arabaya takıldı, Tessa’yla yakınlaşmaları aklına geldi ve koruması gereken kişileri hatırladı. Zayıflık göstermenin sırası değildi, hemen silahı kaldırdı, ama Red aynı anda üstüne atlamıştı.

Lucky tetiği çekti, ama Red’i ıskaladı. Yere düştüler. Silahı almak için mücadele ediyorlardı. Bir anlık tereddüt yüzünden kozunu kaybetmişti.

Lucky içindeki öfkenin kabardığını hissetti. Yerde boğuşuyorlardı. Tessa, Johnny ya da Duke için endişelenmiyordu artık, sadece anlık bir zayıflığa kapıldığı için kendine kızıyordu. Bu öfkeyle Red’e bir tekme attı.

Gürültüye uyanan Duke yukarıdaki odasından fırlamıştı. Lucky ona bakarken, Red'in tekmesi suratında patladı.

Gözünü açtığında Red elindeki silahı ona doğrultmuştu. "Şimdi kimmiş patron?" dedi. "Olduğun yerde kal, Duke," diye devam etti.

"Polis! At silahını!"

Lucky başını kaldırdı, silahını Red'e doğrultmuş olan Mike'ı gördü.

Ama Red silahını atmadı, Mike'a döndü. İkisi de silahlarını birbirlerine doğrultmuşlardı.

"At silahını," dedi Mike.

Red'in bir an dikkati dağıldı, Lucky hemen ayağa fırlayıp demir çubuğu kaptı. "Hey, Red, buraya bak," dedi.

Red telaşlandı, silahını kime doğrultacağını şaşırdı, Lucky demir çubuğu sallayarak savunmaya geçti.

Mike bir kez daha Red'e silahını atmasını söyledi, ama Red ateş etti, kurşun yere isabet etti.

Lucky demir çubukla ona vurmak üzereyken, bir el daha ateş edildi, Red yere düştü. Ateş eden Mike'tı.

Red ölmüştü. "İyi misin?" dedi Mike.

Lucky başını salladı. Duke de aşağıya inmişti. Red'in cesedine bakıyordu. "Neler oldu böyle?"

"Barı ateş vermek üzereyken yakaladım onu," dedi Lucky.

"Teşekkürler dostum," dedi Duke.

Lucky başını iki yana salladı. "Yüzüme gözüme bulaştırdım. Yapamadım. O tetiği çekemedim," dedi.

“Her şey yolunda. İyi ki ağabeyin varmış,” dedi.

“Evet.” Lucky hayatını Mike’a borçluydu.

Mike ise görevini yapıyor, olayı haber veriyor, otoriter bir sesle konuşuyordu.

İlk kez birini öldürmüştü. Lucky onun alt üst olduğunun farkındaydı. Mike yaşadıklarını asla unutamayacaktı ve hepsi Lucky’nin suçuydu.

İki saat sonra her şey sakinleşmiş, Red’in cesedi ve arabası kaldırılmış, ilk sorgular yapılmış, polis raporları doldurulmuştu. Lucky ve Mike onun arabasına doğru gittiler. Buraya ilk geldiğinde bambaşka bir dünya gibi gelmişti. Alışveriş merkezleri yapılmıştı, vızır vızır arabalar işliyordu.

Lucky, Mike’nin iş arkadaşına da aynı ifadeyi verdi. Bara Duke’le konuşmaya gitmiş, gürültüyü duyunca kasan silahı almıştı. Bu işe çeteyi karıştırmamaya karar verdi.

“Acile gitmeyecek misin?” dedi Mike.

Lucky’nin kavgadan dolayı çürükleri ve çizikleri vardı. “Evde yara bandı yapıştırırım, bir şeyim kalmaz,” dedi.

Mike onu eve bırakmayı teklif etti, onun arabasına binerlerken Lucky, “Senin nasıl haberin oldu?” dedi.

“Tessa gittiğini görmüş, telaşlanıp beni aradı. Arkadaşına seni soracaktım. Nereye gitmiş olabileceğin hakkında hiçbir fikrim yoktu,” diye yanıt verdi.

Mike çok gerilmişti. Lucky için yaptıkları az şey değildi.

Lucky onun bileğini tuttu, “Teşekkür ederim, karde-

şim, az kalsın o herifi öldürecektim. Beni hapse girmekten sen kurtardın. Başkasının canını alma hissinden kurtardın. Suçluluktan kurtardın. Ama şimdi aynı şeyleri sen hissettiğin için de çok üzgünüm,” dedi.

“Bu benim işim.”

“Daha önce yapmış mıydın?”

“Silahımı kılıfından üçüncü kez çıkarışım bu. Daha önce ateş bile etmemiştim.” Mike iç geçirdi, gözünü direksiyona dikti.

“Yaptığın şey çok zordu, ama yaptın. Benim için,” dedi Lucky.

“Yine olsa, yine yaparım,” dedi Mike.

“Ben de,” dedi.

Mike eve gelince doğruca yatmak istedi. Yaralarını tedavi etmeyi boş verdi.

Ama eve gitmeden önce Tessa’yı görmesi gerekiyordu.

Dün gece çok kavga etmişlerdi, ama haklı olduğunu ona söyleyecekti. Tepeden aşağı indi, ama Tessa’nın arabası yoktu. Birden kendini yapayalnız hissetti.

Evine geri döndü, ön kapıya ilıştırılmış bir not buldu. Yazının bazı yerleri ıslanmıştı, belli ki ağlayarak yazmıştı. *Ah, bebek, keşke burada olsan. Ağlamamı hiç istemiyorum.* Hemen notu okumaya başladı.

Sevgili Lucky

Seni düşünmekten uyuyamadım. Çok güzel bir şey yaşadık, bana neşe ve özgüven verdin, ama dün gece beni korkuttun.

Toni Blake

Seni hâlâ seviyorum, ama şiddet gösteren biriyle olamam. Sen doğruyu yaptığını düşünüyorsun, ama anladım ki, aramızda çok büyük farklılıklar var. Seninle olmam büyük bir riskti ve naif davrandığımı görüyorum. Artık seni sevemem. Beni arama, evime gelme. Bu isteklerime saygı duymanı istiyorum. Sana bol şans dilerim. Johnny'yle görüşemeyeceğim için de çok üzgünüm. Umarım baba olunca başka biri haline gelirsin.

Tessa

Lucky kalakalmıştı. Beklemediği bir anda yumruk yemiş gibiydi. Artık soruları cevap bulmuştu. Tessa onun gerçek yüzünü görmeye katlanamamıştı. Birbirlerinden çok farklıydılar. Lucky, Tessa'nın onu gerçekten sevdiğini sanarak aptallık etmişti.

Lucky işine odaklandı. Siyah bir motorun üstüne şeker mavisi kurukafa çiziyordu. Arkasına da beyaz şimşekler ekledi.

Yangından beri iki hafta geçmişti. Sigorta ödemeyi yapmış, Mick yarın garajın onarımına başlayacaktı. Lucky zarar gören malzemelerini Cincinnati'den alıp gelmişti. Johnny de onunla beraber gelmişti. Şimdilik tavana plastik gererek çalışıyordu. Para akışının devam etmesi gerekiyordu. Bankada biraz birikmişti vardı, artık nafaka da ödüyordu, ayrıca fırsattan istifade burayı gerçek bir atölyeye çevirmek istediği için, çok çalışması gerekiyordu.

Johnny muhteşem bir çocuktur. Lucky onu bulduğu için

şükreliyordu. Tessa'nın yokluğunda ondan güç alıyordu. Johnny'nin onunla beraberken rahat etmesine memnun oluyordu.

Bir gün Lucky'nin anneannesinden dönerken, "Neden sana kızdı?" dedi Johnny. O gün bütün akrabalar anneannesinde toplanmıştı. Geniş ailesiyle birlikte olmak ona, Tessa'yı hatırlatmıştı.

"Karışık bir durum. Yangın olduğunda çok kızdım, onun hoşuna gitmeyecek biri haline geldim." Dokuz yaşında bir çocuğa ancak bu kadar açıklanabilirdi bu durum.

"Barışamaz mısın?" diye sordu Johnny.

"Keşke o kadar kolay olsaydı." Ama değildi. Belki de o mektubu hiç dikkate almamalı, onu görmeli, kendisini dinlemesini sağlamalıydı.

Mike'm soruşturması tamamlanmıştı, tekrar devriye görevine geri dönmüştü. Mike'm olayda bir ihmali görülmemişti.

Lucky, anneannesinin partisinde Mike'le biraz sohbet etmişlerdi.

"Tessa'nın yokluğuna alışabildin mi?" demişti Mike.

"Alışamıyorum. Birkaç ay önce kimseyi takmayan bir adamdım, ama artık yalnız olmak istemiyorum. Çocuğum, ailem, her şeyim var. Hepsi onun sayesinde oldu." dedi.

"Onunla barışmayı denedin mi?"

"Yapamam. Nedenini bilmiyorum."

"Gururun yüzünden mi?"

“Hayır, o kadar basit değil. Mektubunu düşününce, bensiz daha mutlu olacağını görüyorum,” dedi Lucky.

Lucky, Tessa'nın, Duke'un barını düzenlediğini biliyordu. Duke onun bütün düşündüklerini gerçekleştirdiğini, barı çok havalı bir yer haline getirdiğini söylemişti. “Senin adın geçince hemen konuyu kapatıyor,” demişti. “Çok sert bir hatun.”

“Bilmez miyim.” Lucky onu çok özlemişti. Sertliğini, tatlılığını, her şeyini çok özlemişti.

Bardaki işleri gören bir restoran sahibi Tessa'yla anlaşma yapmak istemişti. Duke onu ev satın alanların dekorasyon talepleri olursa Tessa'ya gelsinler diye, bir emlakçıyla tanıştırmıştı. Hiç değilse Tessa'nın işleri yolunda gidiyordu.

Lucky elindeki işi bitirip garajdan çıktı ve Tessa'nın evine doğru baktı.

Tanrım işte oradaydı. Şort ve tişört giymiş, çiçekleri suluyordu. Lucky onun yanına gitmeyi çok istedi.

Ama sonra kendini durdurdu. Onu bikiniyle uzanırken gözetlediği günler geride kalmıştı. Lucky çok değişmişti, hepsi Tessa'nın sayesindeydi.

İçinden ona bakarken yanma gidip onu ıkan etmeye çalışmak geçti. Ama yapamadı. Ona birini öldüreceğini söylemişti ve bunu normal bir şeymiş gibi kabullenmesini beklemişti.

O anda, neden Tessa'yla konuşamadığını anladı. Çünkü onun haklı olmasından korkuyordu.

Lucky gerçekten onun aşkına layık değilse? Hayatındaki diğer güzellikleri de hak etmiyorsa?

Belki de her şey olup bittikten sonra, Tessa onsuz daha mutluydu.

İçimde biraz kaldı. Seni almam gerek.

Ruhum seni istiyor.

Charotte Bronte, Jane Eyre

Bölüm 19

Tessa kitapevinde yalnız başına çalışıyordu. Bronte tezgâhın üstüne çıkmış, onun kolyesiyle oynuyordu.

Tessa onu okşadı, “Ben de seni seviyorum,” dedi. “Ama hasta olursam, sana kim bakacak?”

Yaz gelmiş, Tessa’nın ektiği çiçekler açmıştı. Onca sulamanın karşılığını almış, domatesler de çıkmaya başlamıştı. Papatyalar bile açmıştı.

Tessa, kendisini mutlu hissetmesi gerekirdi, ama Lucky’yi düşündükçe içi sızlıyordu.

Tessa onu çok özlemişti. Başı beladan kurtulduğu için seviniyordu, ama kendini nasıl bir ateşe attığını görmüştü. Ne kadar farklı olduklarını anlamıştı, artık eskisi gibi ona inanamazdı.

Tessa bunları düşünürken Mike, dükkana girdi. “Selam. Rachel meyve bahçesine gitti,” dedi.

“Rachel için gelmedim, seninle konuşmak istiyordum. Lucky hakkında,” dedi Mike.

Tessa şaşırmıştı.

“Tessa, karışmak istemem, ama adam çok acı çekiyor,” diye devam etti.

Tessa çok sarsılmıştı. “Ben de çok acı çekiyorum, ama artık ona nasıl güvenebilirim?” dedi.

“Kırıldığını biliyorum. Seni anlıyorum. Ama ben ona inanıyorum. Yangın çıkınca, korktuğu için böyle bir tepki verdi,” dedi.

“Anlıyorum, ama yine böyle tepki vermeyeceği ne malum? Daha birkaç ay önce ondan uzak durmamı istiyordun,” dedi Tessa.

“Hata ettim. Yapman gerekeni yap. Ama bil ki, o gece kendinden başka herkesi yani hepimizi koruyordu. Demek istediğim, kardeşimi hâlâ seviyorsan, onunla konuş. Ona bir şans daha ver.”

“Bundan emin değilim, Mike.”

Mike cevap vermeden çıktı.

Tessa, ona yeniden dönebilirdi belki, ama inkâr ederek, gözlerini gerçeklere kapatarak yaşamak istemiyordu. Ya yine aynı şey olursa?

Bu yüzden Tessa artık önüne bakmaya karar vermişti. Bu aralar gülüp eğlenmese de, olumlu düşünmeye devam ediyordu.

Sakin bir cumartesiydi. Lucky oğluyla motor gezisine çıkmıştı. Ona NASCAR temalı bir kask boyamıştı. Akşam Johnny’yi yatırdı, içinde hiç dolmayan bir boşluk vardı. Lucky, Tessa’yı özlüyordu.

Lucky, televizyon seyretmeyi denedi, olmadı. Tessa'nın mektubunu çıkarıp tekrar okudu, onu ne kadar korkutmuş olduğunu gördü. Onun gibi bir adam baba olmalı mıydı? Tessa her şeye rağmen olacağına inanmıştı.

Johnny'nin odasına doğru baktı. Onu dışlayan ya Johnny olsaydı? Ondan da böyle vazgeçer miydi? Johnny birgün babası hakkındaki gerçeği öğrenecekti. O gün babasından yüz çevirirse ne yapacaktı?

Onun için mücadele edecek, iyi biri olduğuna onu inandıracaktı.

Eski Lucky olsa vazgeçerdi, ama o artık eski Lucky değildi. O halde neden vazgeçiyordu?

Tessa hastalığıyla nasıl yüzleştiyse, o da geçmişiyile yüzleşmeliydi. Onun istediği gibi biri olmalıydı.

Tessa annesinin arabasından indi. Rutin kontrolden geliyorlardı. Ve her şey yolundaydı.

"İyi misin," dedi annesi.

"Evet," diye yanıt verdi Tessa.

"Biraz seninle kalayım. Zamanım var," dedi annesi.

"Olmaz. Uçağını kaçırma. Ben idare ederim," dedi.

Tessa annesiyle uğraşırken, Amy ile Rachel'm geldiğini gördü. Onlar da merak etmiş, evde onu bekliyorlardı.

Ama Tessa, Lucky'yi evden çıkarken görünce çok şaşırdı.

"Kusura bakma, sormadan geldim," dedi.

"Ne?"

"Rachel anahtarı vermişti."

"Neden?"

“Hasta olabileceğini duyunca ben ısrar ettim.”

“Neden, Lucky? Ne işin var burada?” diye sordu Tessa.

“Sana bakmaya geldim,” dedi.

Ne cüretle? Geçen sefer zorla kendini kabul ettirmişti, ama bu kadarı da fazlaydı.

“Bağırmaya başlamadan, izin ver konuşayım,” dedi Lucky.

Tessa kendini tuttu. Ama hâlâ çok sinirliydi. “Peki,” dedi.

“Ben içeri gireyim,” dedi annesi.

Tessa irkildi. Lucky’i görünce annesini unutmuştu.

“Hasta olunca seninle ilgilenilmesinden hoşlanmadığını biliyorum, ama hasta hasta tek başına olmana izin veremem,” dedi.

“Ama...”

“Daha bitmedi.”

Tessa dudaklarını büzdü, söyleyeceklerini dinlemeye karar verdi.

“Bütün hayatım kaçarak geçti, seksi şey. Ailemden, tehlikeden, korkudan, sevmekten kaçtım. Ve kendimi sana kanıtlamaktan kaçıyordum. Ama mücadele etmeden seni nasıl bırakırım?”

Tessa’nın başı döndü. Onun hisleri kalbine işlemişti. Onu yeniden hayatına almak istedi, ama bu kolay değildi.

“Lucky, böyle bittiği için ben de üzgünüm, ama bir insanı oluşturan şeyler geçmişte yaşadıklarıdır. Senle ben çok farklıyız,” dedi.

“Bir hata yaptım, Tessa ve sen de bütün bir ilişkiyi bu

Toni Blake

hatayla değeriendiriyorsun. O gece neler olduğunu sana hiç anlatmadım. Yapamadığımı anlatmadım. Çünkü haklıydın. Ben eski Lucky değilim artık.”

Fısıltıyla devam etti. “O tetiği çekemedim, bebek. Bu yüzden canımdan oluyordum, ağabeyim de işe karıştı, ama sonuçta yapamadım. Sandığımdan daha çok değişmişim. Belki oğlumun gurur duyacağı bir baba olmayı ya da seni hak etmeyi istedim. Ben artık olmamı istediğin adamım, Tessa.”

Tessa’nın gözleri doldu, ama ne yapacağını hâlâ bilemiyordu. “Nasıl emin olabilirim? İçini göremiyorum ki? Sana inandım, ama yanıldım. Şimdi nasıl inanayım?” dedi Tessa.

Tam bu sırada Tessa’nın annesi dışarı çıktı. “Böldüğüm için üzgünüm, ama Tessa, bunu görmen gerek.”

“Neyi?”

“Gel hayatım.”

Tessa iç geçirerek içeri girdi. Salonu tamamen değişmişti.

İçerisi papatyalarla doluydu, her yerde vazolar vardı. Ve günlüğüne yazdığı sözler.

Güzellikleri düşün ve mutlu ol

Anne Frank

*Tanrı karşımıza taşlı yollar çıkarırsa, sağlam ayakka-
bılar da gönderir*

Corrie ten Boom

Yüzünü hep güneşe dön

Wall Witham

Yüzmeye devam et

Balık Dory

Ve Ellen'dan ilham alarak yazdığı sözler.

Gül ve dans et

Tessa.

Lucky tüm bunları onun için yapmıştı. Bu kadar uğraşmış ve onu çok şaşırtmıştı. Lucky belki de gerçekten değişmiş, istediği gibi bir adam olmuştu.

Tam bu sırada bir miyavlama duydu. "Neydi o?"

"Ha, kediyi banyoya koymuştum. Çiçekleri parçalamasın diye," dedi.

"Ne?"

"Kitapevindeki kediyi getirdim."

"Lucky, biliyorsun, kediye bakacak halde değilim."

"Ben bakarım. Seni mutlu ediyor, gülümsetiyor. Önemli olan da bu," dedi Lucky.

Lucky onun gözlerine baktı, elini tuttu. "Tessa, bana biraz inanıyorsan, bize de inan. Artık eski ben değilim. Beni sen değiştirdin. Artık daha iyi biriyim, bebek. Seni seviyorum ve sevgine lâyık olabilmek için ne gerekirse yapmaya hazırım."

“Yaptın bile,” dedi Tessa, ağlayarak.

“Öyle mi?”

“Ben de seni seviyorum Lucky. Ama çok korkmuş-tum,” dedi.

“Biliyorum bebek. Özür dilerim. Çok özür dilerim. Bir daha seni hiç korkutmayacağım.”

Tessa ona inanıyordu.

“Ben artık gideyim,” dedi annesi. Tessa onun varlığını yine unutmuştu.

Tessa annesini yolcu ederken, “Lucky’nin yanında kalmasına sevindim. Akıllı ol, ona izin ver,” dedi annesi.

Kapıyı kapatıp arkasına dönünce Lucky, “Annenin sözünü dinleyecek misin?” dedi.

Tessa başını salladı.

“Ne yapmamı istersin?” dedi Lucky.

“Bronte’yi getirebilirsin.” Lucky boş boş bakınca, “Kediyi diyorum,” dedi.

“Ha, evet.”

Koşup kediyi banyodan çıkardı, “Benimle yere uzan-sana, etrafa bakmak, sana ve yeni kedime sarılmak istiyorum,” dedi Tessa.

Lucky ona sarılınca evine dönmüş gibi hissetti. Tessa ona sokuldu, çiçekleri seyretti, sonra onu öpmeye başladı. “Hemen hüküm verdiğim için özür dilerim beklemem gerekirdi,” dedi.

“Bana sadece tek bir şey söyle, bana inanıyor musun?” diye sordu.

“Tüm kalbimle,” diye yanıt verdi Tessa.

“Sadece bunu duymak istemiştim,” dedi.

...ve ben seninim, sen de benim

Charlotte Bronte, Jane Eyre

SON

Sonbahar geliyordu. Whisper Falls kırmızı ve turuncu renklere bürünmüştü. Kalın kıyafetler giymiş olan Tessa ve Lucky el ele şelaleye doğru gittiler.

Hazirandan beri çok şey değişmişti.

Lucky'nin atölyesi bitmiş ve işi çok iyi gidiyordu. Tessa da yeni işler almaya devam ediyordu.

Bronte yeni evine alışmıştı. Lucky de onu çok seviyordu.

Lucky, Tessa'nın doğum gününde onu hava dalışı yapmaya götürdü. Yine hayatı yakalamasına yardım etmiş, ona cesaret vermişti.

Yatak odasında ve bazen de ormanda heyecanlı anlar yaşamaya devam ediyorlardı.

"Efsane hâlâ gerçek mi yine deneyelim. Ama bu sefer sen karşıya geç," dedi Lucky.

"Tamam."

"Geçen sefer nerede durmuştun?" Tessa durduğu yeri gösterdi.

Tessa karşı tarafa geçince, "Tamam, hazırım," dedi.

Lucky ona gülümsedi, Tessa onun fısıltısını kulağının dibindeymiş gibi net duydu. “Benimle evlenir misin, seksi şey?”

Tessa’nın gözleri fal taşı gibi açıldı, “Evet, evet!” diye bağırdı. “Ama bu kadar uzaktan da teklif edilmez ki!”

Lucky güldü. “Buraya gel, bebek. Beni ne kadar mutlu ettiğini göstereyim sana,” dedi.

Tessa kaymamaya çalışarak karşıya geçti, kendini onun kollarına bıraktı. O buraya aitti. Şehre değil. Havalı bir kariyere değil. Hiçbir yere değil. Gülerek, dans ederek ve aşkla dolu olarak, yaşaması gereken yer burasıydı.

Sister's Planet